22
Ա-16
7
1961

ՍԱՂՄՈՍ ԴԱՒԹԻ

ՏՊԱԳՐԵԱԼ

ՀՐԱՄԱՆԱՒ ԱՍՏՈՒԱԾԸՆՏԻՐ ԵՒ ՎԵՀԱՓԱՌ ԿԱ-
ԹՈՒՂԻԿՈՍԻ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ՏԵԱՌՆ ՆԵՐՍԻ-
ՍԻ Ե. ԵՒ ԱՍՊԵՏԻ

21.872
143

1846 = ՌՄՂԵ

Ս. ԷՋՄԻԱԾԻՆ

Սաղմոս Դաւթի։

Առաջին

ԵՐԱ՛ՆԻ ԱՅՐ՝ որ ո՛չ գնաց ՚ի խորհուրդս ամբարշտաց, ՚ի ճանապարհի մեղաւորաց նա ո՛չ եկաց. եւ յաթոռս ժանտից ո՛չ նստաւ։ Այլ յօրէնս Տեառն են կամք նորա. եւ յօրէնս նորա խորհեսցի նա ՚ի տուէ եւ ՚ի գիշերի. Եւ եղիցի նա որպէս ծառ, որ անկեալ է ՚ի գնացս ջուրց։

Որ զպտուղ իւր ՚ի ժամու տացէ, և տերև նորա մի՛ թափեսցի. և զամենայն զոր ինչ արասցէ, յաջողեսցի նմա։

Ո՛չ այսպէս են ամբարիշտք. և ո՛չ այնպէս. այլ որպէս զփոշի՝ զոր հոսէ հողմ ՚ի վերայ երեսաց երկրի։

Վասն այսորիկ ո՛չ յարիցեն ամբարիշտք ՚ի դատաստան. և ո՛չ մեղաւորք ՚ի խորհուրդս արդարոց։

Զի ճանաչէ տէր զճանապարհս արդարոց. ճանապարհք ամբարշտաց կորիցեն։

Սաղմոս Դաւթի. Բ.

Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք, և ժողովուրդք խորհեցան ՚ի սնոտիս։

Յարուցեալ են թագաւորք երկրի. և իշխանք ժողովեցան ՚ի միասին՝ վասն տեառն և վասն օծելոյ նորա։

Խզեսցուք զկապանս նոցա. և ըն-

կեսցուք 'ի մէնջ զլուծ նոցա ։

Բնակեալն յերկինս ծիծաղեսցի զնոքօք . եւ Տէր արհամարհեսցէ զնոսա ։

Յայնժամ խօսեսցի ընդ նոսա բարկութեամբ իւրով . եւ սրտմտութեամբ իւրով խռովեցուսցէ զնոսա ։

Ես կացի թագաւոր 'ի նմանէ . 'ի վերայ լերին սրբոյ նորա 'ի պատմել զհրամանս տեառն ։

Տէր ասաց ցիս՝ որդի իմ ես դու . եւ ես այսօր ծնայ զքեզ ,

Խնդրեա յինէն՝ եւ տաց քեզ զհեթանոսս 'ի ժառանգութիւն եւ յիշխանութիւն քեզ ընդ ամենայն ծագս երկրի ։

Հովուեսցես զնոսա գաւազանաւ երկաթեաւ . եւ որպէս զանօթ բրտի փշրեսցես զնոսա ։

Արդ՝ թագաւորք զայս 'ի միտ առէք եւ խրատեցարո՛ւք ամենեքեան որք դատէք զերկիր ։

Ծառայեցէ՛ք տեառն երկիւղիւ

և ցնծացէ՛ք առաջի նորա դողու-
թեամբ։
Ընկալարո՛ւք զխրատ նորա՝ զի մի՛
բարկասցի Տէր. և կորնչիցի՛ք ՚ի ճա-
նապարհացն արդարութեան։
՚Ի ժամանակի յորժամ բորբո-
քեսցի բարկութիւն նորա։
Երանի՛ ամենեցուն ոյք յուսացեալ
են ՚ի Տէր։

Սաղմոս Դաւթի. Գ.։

Տէր՝ զի՞ բազում եղեն նեղիչք
իմ. և բազումք յարեան ՚ի վերայ
իմ։
Բազումք ասէին զանձնէ իմմէ՝
թէ չի՛ք փրկութիւն սորա առ Ած
իւր։
Այլ դու Տէր օգնական իմ ես՝
փառք իմ և բարձրացուցիչ գլխոյ
իմոյ։
Ձայնիւ իմով ես առ Տէր կարդա-
ցի և լուաւ ինձ ՚ի լեռնէ սրբոյ
իւրմէ։
Ես ննջեցի և ՚ի քուն եղէ, զար-

թեայ և տէր ընդունող իմ է:
Ո՛չ երկեայց ես 'ի բիւրաւոր զօ-
րաց նց, որք շուրջանակի պատեալ
պաշարեալ պահէին զիս:
Արի՛ տէր և փրկեա՛ զիս աստուած
իմ. զի դու հարեր զամենեսեան որք
էին ընդ իս թշնամութեամբ 'ի տա-
րապարտուց. և զատամունս մեղա-
ւորաց փշրեցես:
Տեառն է փրկութիւն 'ի վերայ
ժողովրդեան քոյ օրհնութի քո:

Սաղմոս Դաւթի. Դ:

Ի կարդալ իմում լուար ինձ ած-
ըստ արդարութեան. 'ի նեղութե-
նէ ինձ անդորր արարեր. ողորմեա՛
ինձ և լո՛ւր աղօթից իմոց:
Որդի՛ք մարդկան մինչև յե՞րբ էք
խստասիրտք. ընդէ՞ր սիրէք զնան-
րութիւն, և խնդրէք զստութի:
Ծանե՛րուք՝ զի սքանչելիս արար
տէր սրբոյ իւրում. և տէր լուիցէ
ինձ 'ի կարդալ իմում առ նա:
Բարկանայք և մի՛ մեղանչէք զոր

ինչ ասէք 'ի սիրտս ձեր յանկողինըս ձեր զղջացարուք ։

Մատուցէք պատարագս արդարութեան, և յուսացարուք 'ի Տէր։

Բազումք ասեն թէ ո ցուցցէ մեզ զբարութիւն Տեառն. Նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց. և ետուր ուրախութիւն սրտից մերոց։

Ի պտղոյ ցորենոյ գինւոյ և ձիթոյ իւրեանց լցուցեր զնոսա։

Խաղաղութեամբ յայս և 'ի սոյն ննջեսցուք և զարթիցուք. զի դու Տէր միայն առանձին յուսով բնակեցուցեր զմեզ։

Սաղմոս Դաւթի. Ե.

Բանից իմոց ունկն դիր Տէր. և 'ի մի՛տ առ զաղաղակ իմ։

Նայեա 'ի ձայն աղօթից իմոց, Թագաւոր իմ և Աստուած իմ։

Ես զքեզ աղաչեմ Տէր, ընդ առաւօտս լուիցես ձայնի իմում. ընդ առաւօտս պատրաստ եղէց յանդիման լինիլ առ քեզ։

Ո՛չ թէ դու աստուած կամիս զա-
նօրէնութիւն. և ո՛չ բնակին առ
քեզ չարք. և անօրէնք մ'ի՛ բնակես-
ցին առաջի աչաց քոց։

Ատեցեր զայնոսիկ որք գործեն զա-
նօրէնութիւն. կորուսանես զամե-
նեսեան որք խօսին զսուտ։

Զայր արիւնահեղ և զնենգաւոր
պղծ առնես դու տէր. այլ ես ըստ
բազում ողորմութեան քում, մը-
տից 'ի տուն քո և երկիրպագից
'ի տաճար սբ. քո՝ երկիւղիւ քում։

Տէր առաջնորդեա՛ ինձ յարդարութե
քում. վս թշնամեաց իմոց՝ և ուղիղ
արա՛ առաջի իմ զճանապարհս քո։

Զի ոչ գոյ 'ի բերանս նց ճշմար-
տութի. և սիրտք նցնանրէլք են։

Որպէս գերեզման բա՛ց են կոկոր-
դք նոցա, և լեզուօք իւրեանց
նենգաւորք եղեն։

Դատեա՛ զնոսա ած՝ զի անկցին 'ի
խորհրդոց սրտից իւրեանց. ըստ բա-
զում ամբարշտութե նոցա՝ մերժեա՛

զնոսա զի դառնացուցին զքեզ։

Ուրախ լիցին ամենեքեն որք յուսացեալ են ՚ի քեզ. յաւիտեան ցնծասցեն, և բնակեսցես դու ՚ի նոսա։

Պարծեսցին ՚ի քեզ սիրելիք անուան քո, զի օրհնեսցես դու զարդարն. Տէր որպէս զինու հաճութեամբ քով պսակեցեր զնոսա։

Սաղմոս Դաւթի. Զ.

Տէ՛ր մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս. և մի՛ բարկութեամբ քով խրատեր զիս։

Ողորմեա՛ ինձ Տէր զի հիւանդ եմ ես. բժշկեա՛ զանձն իմ, զի խռովեցան ոսկերք իմ։

Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ և դու Տէր մինչև յե՞րբ։

Դարձ Տէր և փրկեա՛ զանձն իմ. կեցո՛ զիս Տէր ըստ ողորմութեան քում։

Զի ո՛չ ոք է որ ՚ի մահու յիշէ զքեզ. կամ ՚ի դժոխս խոստովան

առնիցի առ քեզ ։

Մատուցեալ եմ 'ի հեծութեան
իմում. լուացից զամենայն գիշեր
զմահիճս իմ. և արտասուօք իմովք
զանկողինս իմ թացի ։

Խռովեցաւ 'ի սրտմտութենէ ակն
իմ. և մաշեցայ ես 'ի վերայ ամե-
նայն թշնամեաց իմոց ։

Ի բաց կացէք յինէն ամենեքեան
որք գործէք զանօրէնութիւն ։

Լուաւ տէր ձայնի լալոյ իմոյ՝ լը-
ւաւ տէր աղօթից իմոց, և տէր ըզ-
խնդրուածս իմ ընկալաւ ։

Ամաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ ա-
մենայն թշնամիք իմ. դարձցին յե-
տըս և ամաչեսցեն. յոյժ վաղվաղա-
կի և խռովեսցին ։

Սաղմոս Դաւթի. Է ։

Տէր իմ 'ի քեզ յուսացայ՝
փրկեա՛ զիս, և յամենայն
հալածչաց իմոց ապրեցո՛ զիս ։

Գուցէ երբէք յափշտակեսցէ որ-

պէս առիւծ զանձն իմ. ոչ ոք իցէ որ փրկեսցէ, եւ ոչ այն՝ որ ապրեցուցանիցէ:

Տր̅ աստուած իմ՝ թէ արարի զայս, եւ թէ իցեն անօրէնութիւնք ՚ի ձեռս իմ.

Թէ հատուցի երբեք այնոցիկ ոյք հատուցին ինձ չար, անկեայց եւ ես ՚ի թշնամեաց իմոց ընդունայն:

Հալածեսցէ ապա թշնամին զանձն իմ. հասցէ եւ կոխեսցէ յերկիր զկեանս իմ. եւ զփառս իմ ՚ի հող բնակեցուսցէ:

Արի՛ տէր բարկութբ̅ քով եւ բարձր լեր ՚ի սպառս թշնամեաց իմոց:

Զարթի՛ր տէր ա̅ծ իմ ՚ի հրամանս քո զոր պատուիրեցեր. եւ ժողովք ժողովրդոց շուրջ եղիցին զքեւ:

Վասն այսորիկ ՚ի բարձունս դարձ տէր. եւ տէր դատէ զժողովուրդս իւր:

Դա՛տ արա ինձ տէր՝ ըստ արդարութե̅ իմում. եւ ըստ անմեղութե̅ իմում

որ յիս ։

Կատարեսցին չարիք ՚ի վերայ մե-
ղաւորաց, և յաջողեսցես դու ար-
դարոյ ։

Որ քննէ զսիրտս և զերիկամունս
ա̅ծ արդար. յիրաւի է ինձ օգնու-
թ̅ի յաստուծոյ. որ ապրեցուցանէ
զայնոսիկ, ոյք ուղիղ են սրտիւք ։

Ա̅ծ դատաւոր արդար, հզօր և եր-
կայնամիտ. որ ոչ ածէ զբարկութ̅ի
իւր զօրհանապազ ։

Ապա թէ ոչ դառնայք առնա, ըզ-
սուր իւր սրեալ է՝ և զաղեղն իւր
լարեալ. և ՚ի նմա պատրաստել է
զանօթս մահու. և զնետս իւր այ-
րեցելովք է գործեալ ։

Ահաւասիկ երկնեաց զանօրէնու-
թիւն. յղացաւ զցաւս և ծնաւ զա-
նիրաւութիւն ։

Գուբն զոր փորեաց և պեղեաց, ՚ի
նոյն անկցի ՚ի խորխորատ զոր և
գործեաց ։

Դարձցին ցաւք ՚ի գլուխ նորա և

՛ի վերայ գագաթան նորա անօրէ-
նութիւնք իւր իջցեն :
Խոստովան եղէց տեառն ըստ ար-
դարութեան նորա . և սաղմոս ա-
սացից անուան տեառն բարձրելոյ:

Սաղմոս Դաւթի . Ը :

Տէր տէր մեր՝ զի սքանչելի է ա-
նուն քո ՛ի վերայ ամ երկրի :
Համբարձաւ մեծ վայելչութի̄ քո
՛ի վերոյ քան զերկինս ՛ի բերանոյ
մանկանց տղայոց ստնդեայց հաս-
տատեցեր զօրհնութիւն :
Վասն թշնամեաց քոց տէր՝ զի եղծ-
ցի թշնամին և հակառակորդն :
Տեսից զերկինս՝ զգործս մատանց
քոց զլուսին և զաստեղս զորս դու
հաստատեցեր :
Ո՞վ է մարդ զի յիշես դու զնա .
կամ որդի մարդոյ թէ այց ինչ ա-
րասցես դու նմա :
Փոքր ինչ խոնարհ արարեր զնա
քան զհրեշտակս քո . փառօք և պա-
տուով պսակեցեր զնա և կացու-

ցեր զնա, 'ի վերայ ամ ձեռակեր-
տաց քոց:

Օ ամենայն ինչ հնազանդ արարեր
'ի ներքոյ ոտից նր. զխաշն և զար-
ջառ և զամենայն ինչ:

Նաւ և զերէվայրի. զթռչունս երկ-
նից. և զձկունս ծովու՝ որք շրջին
ը շաւիղս ծովու:

Տէ՛ր տէր մեր, զի սքանչելի է ա-
նուն քո 'ի վերայ ամենայն երկրի:

Սաղմոս Դաւթի. Թ:

Գոհացայց զքէն տէր բոլո-
րով սրտիւ իմով. պատմեցից զամե-
նայն սքանչելիս քո:

Ուրախ եղէց և ցնծացայց 'ի քեզ.
սաղմոս ասացից անուան քում
բարձրեալ:

Ի դառնալ յետս թշնամեաց իմոց,
տկարասցին և կորիցեն յերեսաց
քոց:

Արարեր զդատաստանս իմ և զի-
րաւունս. նստար յաթոռ դատա-

ւոր արդարութեան ։

Սաստեցեր 'ի հեթանոսս և կորեաւ ամբարիշտն. զանուանս նոցա ջնջեցեր յաւիտեանս յաւիտենից. և թշնամւոյն չէն պակասեաց մինչ իսպառ ։

Զքաղաքս աւերեցեր և կորեաւ յիշատակ նոցա աղաղակաւ ։

Աստուած կայ և մնայ յաւիտեան. պատրաստ արար զաթոռ իւր 'ի դատաստանի ։

Ինքն դատէ զաշխարհս արդարութբ՝ և զժողովուրդս իւր ուղղութեամբ ։

Եղև տէր ապաւէն տնանկի օգնական 'ի նեղուե 'ի դէպ ժամանակի ։

Յուսասցին 'ի քեզ ամենեքեն որք գիտեն զանուն քո. զի ոչ թողցես զայնոսիկ որք խնդրեն զքեզ տր ։

Սաղմոս ասացէ՛ք տեառն որ բնակեալն է 'ի սիօն. պատմեցէ՛ք 'ի հեթանոսս զգործս նորա ։

Ի խնդրել զարիւն նոցա՝ յիշեաց. և ոչ մոռացաւ տէր զաղաղակս տը֊
նանկաց:
Ողորմեա ինձ տէր՝ և տես զխոնար֊
հութիւն իմ՝ ի թշնամեաց իմոց. ո՛
բարձ արարեր զիս ի դրանց մա֊
հու:
Որպէս պատմեցից զամենայն օրհ֊
նութիւնս քո ի դրունս դստեր
սիոնի. և ցնծացայց ի փրկու֊
թեան քում:
Ընկլան հեթանոսք յապականու֊
թեան իւրեանց զոր արարին. և ո֊
րոգայթ զոր թաքուցին, առցէ զո֊
տըս նոցա:
Ճանաչի տէր առնել զդատաստանս
իւր. և ի գործս ձեռաց իւրեանց
կալեսցին մեղաւորք:
Դարձցին մեղաւորք անդրէն ի դը֊
ժոխս. և ամենայն հեթանոսք որք
մոռացան զաստուած:
Զի ոչ իսպառ մոռանայ տէր զաղ֊
քատն. համբերութիւն տնանկաց մի

կորիցէ իսպառ ։
Արի՛ տէր՝ և մի՛ զօրասցի մարդ․ դա-տեսցին հեթանոսք առաջի քո ։
Կացո՛ տէր՝ օրէնսդիր ՚ի վերայ նո-ցա․ և ծանիցեն հեթանոսք՝ թէ մարդիկք են ։
Ընդէ՞ր տէր կացեր ՚ի հեռաստա-նէ․ անտես արարեր ՚ի դէպ նե-ղութեան ժամանակի ։
Յամբարտաւանիլ ամբարշտին, այրի՛ աղքատն․ արգելցին ՚ի խոր-հուրդս իւրեանց զոր խորհեցան ։
Զի գովի մեղաւորն ՚ի ցանկու-թիւն անձին իւրոյ․ որ զրկէն և նա գովի ։
Իսկ ընդէ՞ր բարկացոյց մեղաւորն զաստուած՝ ըստ բազում բարկու-թեան իւրում՝ թէ ո՛չ խնդրի ։
Ո՛չ է աստուած առաջի աչաց նորա․ պիղծ են ճանապարհք նորա յամե-նայն ժամ ։
Բարձեալ են իրաւունք յերեսաց նորա․ ՚ի վերայ ամենայն թշնամեաց

իւրոց տիրեսցէ:

Ասաց ՚ի սրտի իւրում թէ ո՛չ սասանեցայց, յազգէ յազգ առանց չարի:

Անիծիւք և դառնութեամբ և նենգութեամբ լի՛ է բերան նորա. և ՚ի ներքոյ լեզուի նորա ցաւք և վաստակք:

Նստի դարանեալ ը̃ մեծամեծս ՚ի դաղտնիս՝ սպանանել զամբիծն:

Աչք նորա ՚ի տնանկս հային. դարանի ՚ի դաղտնիս, որպէս զառիւծ ՚ի մորուոջ իւրում:

Դարանի յափշտակել զաղքատն. յափշտակել զաղքատն և ձգել զնա:

Յորդայթ իւր խոնարհեցուսցէ զնա. խոնարհեսցի և անկցի ՚ի տիրելն իւրում ՚ի վերայ տնանկաց:

Ասաց ՚ի սրտի իւրում թէ մոռացաւ աստուած. դարձոյց զերեսս իւր՝ զի մի՛ տեսցէ իսպառ:

Արի՛ տէ՛ր աստուած իմ. բա՛րձր եղի֊

ցի ձեռն քո . և մի՛ մոռանար ըզ- տնանկս ։

Իսկ ընդէր բարկացոյց ամբարիշտն զաստուած . զի ասաց ՚ի սրտի իւ- րում թէ ոչ քննի ։

Տեսանես դու զնա ՚ի ցաւս՝ և ՚ի սրտմտութիւնս հայիս . ՚ի քեզ թո- ղեալ է աղքատն . և որբոյն դու ես օգնական ։

Խորտակեսցի բազուկ մեղաւորի և չարի . խնդրեսցին մեղք նորա՝ և նա մի՛ գտցի ։

Տէր թագաւոր յաւիտեանս յա- ւիտենից . կորիցեն հեթանոսք յեր- կրէ նորա ։

Զցանկութիւն տնանկաց լուա- ւեր . ՚ի պատրաստութիւն սրտից նոցա հայեցաւ ունկն քո ։

Դատ առնել որբոյն և տնանկին , զի մի՛ ևս յաւելցի մարդ ՚ի մեծա- բանելըն իւրում ՚ի վերայ երեսաց երկրի ։

'Ի չափաւորած . Սաղմոս Դաւթի .

Ա ։

Ի Տէր յուսացայ . որպէ՞ս ասիցէք ցանձն իմ՝ փոփոխեա՛ց 'ի լերինս որպէս ճնճղուկ ։

Զի ահա մեղաւորք լարեցին զաղեղունս իւրեանց . պատրաստ արարին զնետս 'ի կապարճս , ձգել ընդ խաւար այնոցիկ՝ որք ուղիղ են սրտիւք ։

Զի զոր դու շինեցեր՝ նոքա աւերեցին . իսկ արդարն զի՞ արար ։

Տէր 'ի տաճար սուրբ իւրում . տէր յերկինս յաթոռ իւրում ։

Աչք նորա 'ի տնանկս հային . արտեանունք նորա քննեն զորդիս մարդկան ։

Տէր քննէ զարդարն և զամբարիշտըն . որ սիրէ զմեղս , ատէ զանձն իւր ։

Տեղասցէ՛ 'ի վերայ մեղաւորաց որոգայթ , հուր և ծծումբ . այս մրրիկ՝ բաժին բաժակի նոցա ։

Արդար է տէր՝ և զարդարութիւն սիրէ. զուղղութիւն տեսանեն ե-րեսք նորա:

Սաղմոս Դաւթի. ԺԱ.

Ապրեցո՛ զիս տէր՝ զի նուաղեաց սուրբ. նուազեցան ճշմարտութիւնք յորդւոց 'ի մարդկանէ:
'Ի նանիր խօսեցաւ այր ը̃ ընկերի իւրում. շրթամբք նենգաւորօք սրտէ 'ի սիրտ խօսեցաւ.
Սատակէ տէր զամենայն շրթունս նենգաւորս՝ և զլեզուս մեծաբանս:
Որք ասացին՝ զլեզուս մեր մեծս արասցուք. շրթունք մեր առ մեզ են. և արդ մեր ո՞վ է տէր:
Վասն տառապանաց աղքատին և հեծութեան տնանկին՝ այժմ յա-րեայց ասէ տէր. եդից զփրկու-թիւն իմ և համարձակեցայց 'ի նո-սա:
Բանք տեառն՝ են բանք սուրբք.

որպէս զարծաթ ընտրեալ և փոր-
ձեալ յերկրէ. սրբեալ և պար-
զեալ եօթնպատիկ 'ի հողոյ:
Դու տէր պահեսցես զմեզ. և պա-
րեցուսցես զմեզ յազգէ յայսմանէ՝
մինչև յաւիտեան:
Շուրջանակի ամբարիշտք շրջին.
ըստ բարձրութեան քում մեծս ա-
րասցես դու զորդիս մարդկան:

Սաղմոս Դաւթի. ԺԲ.

Մինչև յերբ տէր մոռանաս զիս
իսպառ. մինչև յերբ դարձուցա-
նես զերեսս քո յինէն.
Մինչև յերբ դնեմ զխորհուրդս
յանձն իմ. և ցաւք սրտի իմոյ զա-
ւուրս:
Մինչև ցերբ բարձրանայ թշնամին
'ի վերայ իմ. նայեաց և լուր ինձ
տէր աստուած իմ:
Լո՛յս տուր տէր՝ աչաց իմոց. զի մի՛
երբէք ննջեցից 'ի մահ:

Մի՛ ասասցէ թշնամին թէ յաղթե֊
ցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցնծա֊
ցեն, թէ ես սասանեցայց:
Ես յողորմութիւնս քո տէր յու֊
սացայ. ցնծացաւ սիրտ իմ ՚ի փրկ֊
կութեան քում. օրհնեցից զտէր
զբարերարդ իմ:

Սաղմոս Դաւթի. ԺԳ.

Ասաց անզգամն ՚ի սրտի իւրում՝
թէ ոչ գոյ աստուած:
Ապականեցան և պղծեցան յանօ֊
րէնութեան իւրեանց. և ոչ ոք է
որ առնէ զքաղցրութիւն:
Տէր յերկնից նայեցաւ յամենայն
որդիս մարդկան. տեսանել թէ իցէ
ոք իմաստուն՝ որ խնդրիցէ զաս֊
տուած:
Ամենեքեան խոտորեցան ՚ի միասին
և անպիտանացան.
Ոչ ոք է որ առնէ զբարի. և չէ ոք
մինչև ՚ի մի.

Որպէս ոչ ծանիցեն ամենեքեան՝ որք գործեն զանօրէնութիւն, Որք ուտէին զժողովուրդ իմ որ-պէս կերակուր հացի. և զտէր ոչ կարդացին:

Ընդ երկիցեն զերկիւղ՝ ուր ոչ իցէ երկիւղ. զի տէր է յազգս արդա-րոց:

Զխորհուրդ աղքատին յամօթ արարին. զի տէր է յոյս նորա:

Ո՞ տացէ ՚ի սիօնէ զփրկութիւն իս-րայէլի. ՚ի դարձուցանել տեառն զգերութիւն ժողովրդեան իւրոյ՝ ցնծասցէ յակոբ և ուրախ եղիցի իսրայէլ:

՚Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի. ԺԴ:

ՏՐ՝ ո՛վ կացցէ ՚ի խորանի քում. կամ ո՛վ բնակեսցի ՚ի լերան սուրբ քո:

Որ գնայ անբիծ, գործէ զարդա-

րութիւն , խօսի զճշմարտութիւն
'ի սրտի իւրում ։
Որ ոչ նենգաւորեաց լեզուաւ իւ_
րով . և չար ընկերի իւրում ոչ արար ։
Նախատինս 'ի մերձաւորաց նա ոչ
առնու . արհամարհեալ է առաջի
նորա չարագործն ։
Զերկիւղածս տեառն փառաւոր
առնէ . որ երդնու ընկերի իւրում
և ոչ ստէ ։
Զարծաթ իւր 'ի վաշխու ոչ տայ .
և կաշառս 'ի վերայ իրաւանց ոչ
առնու . որ զայս արասցէ , նա մի սա_
սանեսցի յաւիտեան ։

Սաղմոս Դաւթի . ԺԵ ։

Պահեա՛ զիս ա՛ստուած իմ՝ զի ես
'ի քեզ յուսացայ . ասացի տեառն՝
տէր իմ ես դու , և բարիք իմ ինձ
'ի քէն են ։
Սրբոց քոց՝ որք են յերկրի քում՝
սքանչելի արարեր զամենայն կամս

իմ 'ի նոսա ։

Յաճախեսցին հիւանդութիւնք նոցա · յետ այսորիկ ապա վաղվաղեսցին ։

Ո՛չ ժողովեցայց 'ի ժողովս նոցա յարեանց · և ո՛չ յիշեցից զանուանս նոցա 'ի շրթունս իմ ։

Տէր՝ բաժին ժառանգութեան իմոյ և բաժակի իմոյ դու ես · որ այսրէն դարձուցանես զժառանգութիւն իմ յիս ։

Վիճակք ելին ինձ ընտիրս · և ժառանգութիւն իմ հաճոյ եղև ինձ ։

Օրհնեցից զտէր որ իմաստուն արար զիս · մինչ 'ի գիշերի և՛ս խրատեցին զիս երիկամունք իմ ։

Յառաջագոյն տեսանէի զտէր առաջի իմ յամենայն ժամ · զի է ընդ աջմէ իմմէ՝ զի մի սասանեցայց ։

Վասն այսորիկ ուրախ եղև սիրտ իմ, և ցնծացաւ լեզու իմ · ևս և մարմին իմ բնակեսցի յուսով ։

Զի ոչ թողցես զանձն իմ 'ի դը-
ժոխս . և ոչ տացես սրբոյ քում
տեսանել զապականութիւն ։
Ցուցեր ինձ զճանապարհս կենաց.
լցուցեր զիս ուրախութեամբ ե-
րեսաց քոց՝ 'ի քաղցրութենէ վա-
յելչութեան աջոյ քո մինչ իսպառ ։

Սաղմոս Դաւթի . ԺԶ ։

Լուր տէր արդարութեան և նա-
յեա՛ 'ի խնդրուածս իմ. ունկնդիր
աղօթից իմոց՝ զի ոչ շրթամբք նեն-
գաւորօք ։
Յերեսաց քոց իրաւունք ինձ ել-
ցեն . և աչք իմ տեսցեն զուղղու-
թիւն ։
Փորձեցեր զսիրտ իմ, և քննեցեր 'ի
գիշերի. փորձեցեր զիս՝ և ոչ գտաւ
յիս անիրաւութիւն ։
Մի՛ խօսեսցի բերան իմ զգործս
որդւոց մարդկան . վասն բանից
շրթանց քոց ես պահեցից զճանա-
պարհս խիստս ։

Հաստատեա՛ զշաւիղս իմ 'ի ճանա-
պարհի քում, զի մի՛ գայթակղեսցին
գնացք իմ։

Ես առ քեզ տէր կարդացի՝ զի
լուար ինձ աստուած. խոնարհեցո՛
առիս զունկն քո, և լո՛ւր բանից
իմոց։

Սքանչելի՛ արարեր զողորմութիւ-
նըս քո. ո՛ փրկես զայնոսիկ որք յու-
սացեալ են 'ի քեզ յայնցանէ՝ որք
հակառակ կան աջոյ քոյ։

Պահեա՛ զիս որպէս բիբ ական. ը̅
հովանեաւ թևոց քոց ծածկեսցես
զիս յերեսաց ամբարշտաց՝ որք տա-
ռապեցուցին զիս։

Թշնամիք զանձն իմ պաշարեցին.
և 'ի ճարպս իւրեանց արգելին. և
բերանք նոցա խօսեցան զամբար-
տաւանութիւն։

Մերժեցին զիս՝ և այժմ դար-
ձեալ պատեցան զինեւ. ո՛ւշ եդին
խոնարհեցուցանել զիս յերկիր։

Համարեցան ինձ որպէս առիւծ զի

պատրաստի յորս. և որպէս կորիւն
առիւծու զի նստի դարանեալ:
Արի՛ տէր՝ ժամանեա՛ նոցա և խա_
փանեա՛ զնոսա. փրկեա՛ զանձն իմ
յամբարշտաց, 'ի սրոյ և 'ի ձեռաց
թշնամւոյն:
Տէ՛ր՝ կորո՛ զնոսա յերկրէ. բաժա_
նեա՛ և խափանեա՛ զնոսա 'ի կեանս
իւրեանց:
Դաղտնեօք քովք լցան որովայնք
նոցա, յագեցան կերակրովք՝ և
թողին զմնացուածս տղայոց իւր_
եանց:
Ես արդարութեամբ երևեցայց ե_
րեսաց քոց. և յագեցայց յերևիլ
փառաց քոց:

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի.
ԺԷ:
Սիրեցից զքեզ տէ՛ր զօրութիւն
իմ, տէ՛ր հաստատիչ իմ, ապաւէն
իմ և փրկիչ իմ:
Աստուած օգնական իմ, և ես յու_

սամ 'ի նա . ապաւէն իմ, եղջիւր
փրկութե իմոյ ընդունելի իմ է ։
Օրհնելով կարդացից առ տէր, և
'ի թշնամեաց իմոց ապրեցայց ։
Շուրջ եղեն զինեւ երկունք մա_
հու . և ուղխք անօրէնութեան
խռովեցուցին զիս ։
Վիշտք դժոխոց պաշարեցին զիս.
և ժամանեցին ինձ որոգայթք մա_
հու ։
Ի նեղութեան իմում ես առ տէր
կարդացի . և առ աստուած իմ ա_
ղաղակեցի ։
Լուաւ ինձ 'ի տաճարէ սրբոյ իւր_
մէ ձայնի աղօթից իմոց. և աղաղակ
իմ առաջի նորա մտցէ յականջս
նորա ։
Խռովեցաւ և դողաց երկիր. և հի_
մունք լերանց սասանեցան և խռո_
վեցան . զի բարկացաւ 'ի վերայ նո_
ցա աստուած ։
Ել ծուխ 'ի բարկութենէ նորա.
և հուր յերեսաց նորա բորբոքե_

ցաւ. եւ փայլատակունք հատան 'ի
նմանէ:

Խոնարհեցոյց զերկինս եւ էջ. եւ
մէգ 'ի ներքոյ ոտից նորա:

Նստաւ 'ի քրովբէս եւ թռեաւ. սլացաւ
նա 'ի թեւս հողմոց:

Եդ զխաւար 'ի ծածկոյթ իւր. եւ
շուրջ զնովաւ են յարկք իւր. եւ
խաւարային ջուրք մինչեւ յամպս
օդոց:

Ի փայլատակել նորա առաջի նոցա,
ամպք անցուցին զկարկուտ եւ ըզ_
կայծակունս հուր:

Որոտաց տէր յերկնից. եւ բարձ_
րեալն ետ զձայն իւր 'ի կարկուտ
եւ 'ի կայծակունս հուր:

Առաքեաց զնետս իւր՝ եւ ցրուեաց
զնոսա. յաճախեաց զփայլատակու_
նս իւր, եւ խռովեցոյց զնոսա:

Երեւեցան աղբերք ջուրց. եւ յայտ_
նեցան հիմունք աշխարհի,

Ի սաստէ քումմէ տէր, եւ 'ի շնչել
հողմոյ բարկութեան քոյ:

Առաքեաց 'ի բարձանց և ընկալաւ զիս. ընկալաւ զիս 'ի ջուրց բազմաց.
Փրկեսցէ զիս տէր 'ի թշնամեաց իմոց հզօրաց՝ և յատելեաց իմոց. զի հզօրք եղեն քան զիս.

Ժամանեցին ինձ աւուրք չարչարանաց իմոց. եղև տէր հզօրիչ իմ. և եհան զիս յանդորր. և փրկեաց զիս տէր՝ զի կամեցաւ զիս.

Հատուսցէ ինձ տէր ըստ արդարութեան իմում. ըստ ամբծութեան իմում հատուսցէ ինձ.

Զի պահեցից զճանապարհս տեառն. և ոչ ամբարշտեցայց յաստուծոյ իմմէ.

Զի ամենայն իրաւունք նորա առաջի իմ են. և զարդարութիւն իւր ոչ 'ի բացեայ արար յինէն.

Եղէց և ես ամբիծ ընդ նմա. և զգուշացայց յանօրէնութենէ իմմէ.

Հատուսցէ ինձ տէր ըստ արդարութեան իմում. ըստ սրբութեան

ձեռաց իմոց՝ առաջի աչաց իւրոց ։
Ընդ սրբոյն սուրբ եղիցիս ․ ընդ
առն ամբծի ամբիծ եղիցիս ․ ընդ
ընտրելոյն ընտրեալ եղիցիս ․ և
ընդ թիւրան թիւրեսցիս ։
Դու զժողովուրդս խոնարհս կե-
ցուցանես ․ և զաչս ամբարտաւա-
նից դու խոնարհեցուցանես ։
Դու լուսաւոր առնես զճրագ իմ
Տէր աստուած իմ ․ լոյս արա ինձ 'ի
խաւարի
Եւ փրկեցայց 'ի փորձութենէ ․
աստուծով իմով անցից ընդ պա-
րիսպս ։
Աստուած իմ՝ ամբիծ են ճանա-
պարհք քո ․ և բանք տեառն ընտ-
րեալ են ․ և ապաւէն ամենեցուն
որք յուսան 'ի նա ․
Զի ով է աստուած բաց 'ի
տեառնէ ․ կամ ով է աստուած
բաց յաստուծոյ մերմէ ։
Աստուած՝ որ զգեցուցեր ինձ ըզ-
զօրութիւն և եդեր յամբծու-

թեան զճանապարհս իմ:
Պատրաստեցեր զոտս իմ որպէս
զեղջերուի. և ՚ի վերայ բարձանց
կացուցեր զիս:
Ուսուցեր զձեռս իմ ՚ի պատե-
րազմ. և արարեր զբազուկ իմ որ-
պէս զաղեղն հաստ. և ետուր ինձ
զպաշտպանութիւն փրկութեան
քո:
Աջ քո ընկալաւ զիս. և խրատ քո
կանգնեաց զիս իսպառ. և խրատ քո
ուսուսցէ՛ զիս:
Ընդարձակեցեր զգնացս իմ ՚ի ըն-
տորէ իմմէ. և ոչ տկարացան շաւ-
իղք իմ:
Հալածեցից զթշնամիս իմ և հա-
սից նոցա. և ոչ դարձայց ՚ի նոցանէ
մինչև սպառեցից զնոսա:
Նեղեցից զնոսա՝ և այլ մի՛ կա-
րասցեն կեալ. և անկցին ՚ի ներ-
քոյ ոտից իմոց:
Զգեցուցեր ինձ զօրութիւն ՚ի
պատերազմի. և զ յարուցեալսն ՚ի

վերայ իմ՝ ներքոյ իմ արարեր։
Զթշնամիսն իմ հալածականս ա֊րարեր. և զատելիսն իմ սատակե֊ցեր։
Աղաղակեցին՝ և ո՛չ ոք էր, որ փրկէր զնոսա. կարդացին առ տէր՝ և ո՛չ լուաւ նոցա։
Մանրեցից զնոսա որպէս փոշի ա֊ռաջի հողմոյ. և որպէս կաւ գուե֊հաց կոխեցից զնոսա։
Փրկեսցէ զիս տ̄ր ՚ի հակառակու֊թենէ ժողովրդոց. և կացուսցէ զիս գլուխ հեթանոսաց։
Ժողովուրդ՝ զոր ո՛չ գիտէի, ծա֊ռայեաց ինձ. և ՚ի լուր ականջաց լուաւ ինձ։
Որդիք օտարաց ստեցին ինձ. որ֊դիք օտարաց մաշեցան և կաղացան ՚ի շաւղաց իւրեանց։
Կենդանի է տ̄ր և օրհնեալ է աս֊տուած. և բա՛րձր եղիցի աստուած փրկութեան իմոյ։
Աստուա՛ծ է որ խնդրէ զվրէժ իմ,

և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև ։

Փրկիչ իմ 'ի թշնամեաց իմոց բարկացողաց · յայնցանէ՝ որք յարուցեալ են 'ի վերայ իմ, բարձր արարեր զիս · և յառնէ անիրաւէ փրկեցեր զիս ։

Վասն այսորիկ խոստովան եղէց քեզ 'ի հեթանոսս · և անուան քում սաղմոս ասացից ։

Մեծ արարեր զփրկութիւն թագաւորի նորա · առնել ողորմութիւն ընդ օծելոյ նորա դաւթի, և ընդ զաւակի նորա յազգէ մինչև յազգ ։

Օրհնութիւն Մովսիսի, և որդւոյն Իսրայէլի ։ Ելից · 15 ·

Օրհնեսցուք զտէր՝ զի փառօք է փառաւորեալ ։

Զհեծեալս և զերիվարս ընկէց 'ի ծով · օգնական ընդունօղ իմ տէր ·

և եղև ինձ ՚ի փրկութիւն։

Սա՛ է իմ աստուած՝ և փառաւոր առնեմ զնա . աստուած հօր իմոյ, և բա՛րձր արարից զնա։

Տէր խորտակէ զպատերազմունս . և տէր է անուն նորա։

Զընտիրս արանց՝ և զընտիրս սպառազինաց . զկառս և զերիվարս՝ և զամենայն զօրութիւնս փարաւոնի ընկէց ՚ի ծով։

Ծով ծածկեաց զնոսա . ընկլա՛ն յանդունդս խորոց իբրև զվէմս։

Աջ քո տէր՝ փառաւորեա՛լ է զօրութեամբ իւրով . և աջ քո տէր՝ խորտակեաց զթշնամիս քո։

Եւ մեծութեամբ փառաց քոց մանրեցեր զհակառակորդս քո . առաքեցեր զբարկութիւն սրտմտութեան քոյ, և եկեր զնոսա որպէս զեղէգն։

Հոգւով զօրութեան սրտմտութեան քոյ՝ պատառեցան ջուրք . դիզան կացին որպէս պարիսպ քա-

րեայ ջուրք ծովուն. և պաղեցան դիզան ալիք ջուրցն ՚ի մէջ ծովուն:

Ասաց թշնամին. ասէ՝ հալածեցից հասից և հարից. բաժանեցից զաւարն՝ և լցուցից ՚ի նոցանէ զանձըն իմ:

՚Ի սուր իմ արկից զնոսա. տիրեսցէ և բարձրասցի՝ ՚ի վերայ նոցա աջ իմ:

Նուաքեցեր զհողմն քո՝ և ծածկեաց զնոսա ծով. ընկղմեցան և իջին որպէս կապար ՚ի ջուրս սաստիկս:

Ո՞ նման է քեզ յաստուածս տէր. կամ ո՞ նմանիցէ քեզ՝ փառաւորե՛լդ ՚ի սուրբս:

Ամբարձեր՝ փառաւորեալ. որ առնես զնշանս և զարուեստս. ձգեցեր ըզձեռն քո, և եկուլ զնոսա երկիր:

Առաջնորդեցեր արդարութ̅բ ժողովրդ̅ն քոյ այսմ, զոր և փրկեցեր:

Մխիթարեցեր զօրութեամբ քով ՚ի բնակարան սրբութ̅ե քոյ. լուան

ազգք և բարկացան . և երկունք
կալան զբնակիչս փղշտացւոց ,
Յայնժամ փութացան դատաւորք
եդովմայ . և իշխանք մովաբացւոց:
Կալաւ զնոսա դողումն . հալեցան
ա̃մ բնակիչք քանանացւոց :
Անկցի 'ի վերայ նոցա ահ և դո-
ղումն . և 'ի զօրութենէ բազկի
քոյ քարասցին :
Մինչև անցցէ ժողովուրդ քո տէր՝
մինչև անցցէ ժողովուրդ քո այս՝
զոր ստացար :
Տարեալ տնկեսցես զնոսա 'ի լե-
րին ժառանգութեան քոյ . 'ի պատ-
րաստութիւն բնակութեան ժա-
ռանգութեան քոյ :
Զոր ստացար 'ի սկզբանէ տէր՝
ըստացար սրբութեամբ , զոր պատ-
րաստեցին ձեռք քո . տէր թագա-
ւոր յաւիտեանս յաւիտենից և ևս:
Զի եմուտ փարաւոն կառօք և
երիվարօք , և ընտիր սպառազինօք
'ի մէջ ծովուն ,

Եւ էած ՚ի վերայնոցա տէր զջու_րըս ծովուն. և որդիքն իսրայէլի գնացին ընդ ցամաք ՚ի մէջ ծովուն

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն որ" ։

Ա՛ուղբանք ։

Քրիստոս է իմ աստուած՝ և փա_ռաւոր առնեմ զսա. աստուած հօ՛ր իմոյ՝ և բարձր արարից զսա ։

Մա՛րդասէր տէր՝ վասն սրբուհւոյ անարատի մօր քոյ և կուսի, և վասն խաչի քոյ պատուականի, ընկա՛լ զա_ղաչանս մեր, և կեցո՛ զմեզ ։

Քարոզ՝ Ներանէաւ և Իբրև Կանոնայն ։

Վասն ՚ի վերուստ խաղաղութե և փրկութե անձանց մերոց՝ զտէր աղաչեսցուք ։

Վ͞ն լսելի լինելոյ տեառն աստու_ծոյ՝ ձայնի աղաչանաց մերոց՝ զտէր աղա" ։

Վ͞ն քաւիչ և ներօղ լինելոյ այ ՚ի

վերայ մեղաց մերոց զտէր:

Մ̃ի թողուլ մեզ զամենայն յանցանըս մեր՝ զկամայ և զակամայ՝ զտէր:

Մ̃ի զի մի՛ ընդ խոտանս դասանիցիմք յաւուրն պատասխանատուութեան՝ զտէր:

Մ̃ի հոգւոյն հանգուցելոց՝ որք ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով ՚ի քրիստոս ննջեցին՝ զտէր:

Այլ և միաբան վասն ճշմարիտ և սուրբ հաւատոյս մերոյ՝ զտէր աղաչեսցուք:

Զանձինս մեր՝ և զմիմեանս, տեառըն աստուծոյ ամենակալին յանձն արասցուք:

Ողորմեա՛ց մեզ տէր աստուած մեր ըստ մեծի ողորմութեան քում. ասասցուք ամենեքեան միաբանութեամբ: Տէր ողորմեա՛:

Աղօթք:

Տէր տունջեան՝ և գոյացուցիչ գիշերոյ. որ արարեր զտիւ ՚ի զբօ-

սանս բարեգործութեան ՚ի փըր-
կութիւն անձանց մերոց. և զգեցեր ը
՚ի հանգիստ քնոյ՝ տկարացեալ բը-
նութեանս մերոյ։ Իսկ այժմ զար-
թուցեալ բացեր զբերանս մեր
յօրհնաբանութի̄ ահաւոր և փա-
ռաւորեալ անուանդ քում որ-
բոյ։ Ընկա՛լ և այժմ զաղաչանս մեր,
և յաջողեա՛ մեզ ուղիղ հաւատով
և առաքինասէր վարուք ՚ի նոյն
պաշտօն քո կանխել միշտ. և նովին
կանոնիւս անդադար փառաւորել
զհայր և զորդի և զսուրբ հոգին։
Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յա-
ւիտենից։ Ամէն։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Օ քեզ՝ որ յամենայնի գթած և
մարդասէր տէրդ ես՝ աղաչեմք հա-
նապազ. զի զօրացուսցես զմեզ օ-
րըստօրէ, կալ ՚ի կարգի կրօնաւո-
րութեան մերում։

Թեթևացո՛ տէր՝ զքաղցր լուծ քո, զոր եդեր ՚ի վերայ մեր. զի կարասցուք կալ ՚ի պատուիրանի քում, և զհաճոյսն առնել առաջի քոյ յամենայն ժամ, ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի։

Հրեշտակային երգակցութեամբ զքե՛զ օրհնել՝ զքե՛զ գովել. և քե՛զ գոհութիւն և փառս մատուցանել ամենազօր տէրութեանդ։ Այժմ և միշտ"։

Սաղմոսիւք և օրհնութեամբ և երգօք հոգևորօք՝ անդադար փառաւորեմք զհայր և զորդի և զսուրբ հոգին։

Այժմ և միշտ"։

Օրհնեալ տէր մեր յիսուս քրիստոս. ամէն։

Հա՛յր մեր՝ որ յերկինս ես. սբ. եղէ"։

ʼԻ կատարած. Սաղմոս Դաւթի:

ԺԸ:

ԵՐԿԻՆՔ ՊԱՏՄԵՆ
զփառս Աստուծոյ. և
զարարածս ձեռաց նորա՝
պատմէ հաստատութիւն:

Օր աւուր բղխէ զբան. և գիշեր
գիշերի ցուցանէ զգիտութիւն:

Ոչ են բանք և ոչ են խօսք՝ որոց
ոչ լսին ձայնք նոցա:

Ընդ ամենայն երկիր ել բարբառ
նոցա, և մինչև ʼի ծագս աշխարհի
են խօսք նոցա:

Յարևու եհար զխորան իւր. և

ինքն որպէս փեսայ, զի ելանէ յառագաստէ իւրմէ. և ցնծայ նա որպէս հսկայ յընթանալ զճանապարհս իւր:

Ի ծագաց երկնից են ելք նորա. և հանգիստ նորա մինչև ՚ի ծագս նորուն. և ոչ ոք իցէ որ թագիցէ ՚ի տապոյ նորա:

Օրէնք տեառն ամբիծք են, և դարձուցանեն զհոգիս. վկայութիւն տեառն հաւատարիմ է, և իմաստուն առնէ զտղայս:

Արդարութիւնք տեառն ուղիղ են՝ և ուրախ առնեն զսիրտս. պատուիրանք տեառն լոյս են՝ և լոյս տան աչաց. երկիւղ տեառն սուրբ է և մնայ յաւիտեան:

Դատաստան տեառն ճշմարիտ է, և արդար է ՚ի նոյն:

Ցանկալի է նա քան զոսկի՝ և քան զականս պատուականս բազումս. քաղցր է նա քան զմեղու խորիսխ:

Քանզի՝ ծառայ քո պահեսցէ զայս.

Դ

՚ի պահել նմա զհատուցումն բա-զում:

Զյանցուածս իւր ո՛վ կարէ առ-նուլ ՚ի միտ · ՚ի գաղտնեաց իմոց սուրբ արա զիս տէր · և յօտարէն պահեա զծառայս քո:

Ապա՝ թէ ոչ տիրեսցեն ինձ, յայն-ժամ անբիծ եղէց և սուրբ եղէց ՚ի մեղաց մեծաց:

Եղիցին քեզ հաճոյ բանք բերա-նոյ իմոյ · և խորհուրդք սրտի ի-մոյ առաջի քո յամենայն ժամ · տ՟ր օգնական իմ և փրկիչ իմ:

Սաղմոս Դաւթի · ԺԹ ·

Լուիցէ քեզ տէր յաւուր անձ-կութեան · օգնական եղիցի քեզ անուն աստուծոյ յակովբայ:

Առաքեսցէ քեզ տէր զօգնութի՟ ՚ի սրբութենէ իւրմէ · և ՚ի սիոնէ ընկալցի զքեզ:

Յիշեսցէ տէր զամենայն պատարա-գըս քո · և զուխտս քո ընդունելի արասցէ:

Տացէ քեզ տէր ըստ սրտի քում,
և զամենայն խորհուրդս քո նա կա-
տարեսցէ:

Ցնծասցուք մեք 'ի փրկութեան
քում. յանուն աստուծոյ մերոյ, մեք
մեծք եղիցուք:

Լցուսցէ տէր զամենայն խնդրուա-
ծըս քո. այժմ ծանեաք՝ զի կեցոյց
տէր զօծեալ իւր:

Լուասցէ նմա յերկնից 'ի սրբութե-
նէ իւրմէ. 'ի զօրութիւն փրկու-
թեան աջոյ իւրոյ:

Սոքա կառօք՝ և սոքա երիվարօք.
այլ մեք զանուն տեառն աստուծոյ
մերոյ կարդասցուք:

Նոքա խափանեցան և անկան. մեք
յարեաք և ուղղեցաք:

Տէ՛ր՝ կեցո՛ զթագաւորն՝ և լո՛ւր
մեզ յաւուր յորում կարդասցուք
առ քեզ:

Ի Կատարած. Սաղմոս Դաւթի. Ի:

Տէ՛ր 'ի զօրութեան քում ուրախ
եղիցի թագաւորն. 'ի փրկութեան

քում ցնծասցէ յոյժ։
Զցանկութիւն սրտի նորա ետուր նմա. և զկամս շրթանց նորա ոչ արգելեր 'ի նմանէ։
Վամանն արարեր զնա յօրհնութիւն քաղցրութեան քո. և եդեր 'ի գլուխ նորա պսակ 'ի քարէ պատուականէ։
Կեանս խնդրեաց 'ի քէն՝ և ետուր նմա ընդ երկայն աւուրս յաւիտեանս յաւիտենից։
Մեծ են փառք նորա 'ի փրկութե̄ քում. զփառս և զմեծվայելչութի̄ դիցես 'ի վերայ նորա։
Տացես զնա յօրհնութիւն յաւիտեանս յաւիտենից. և ուրախ արասցես զնա յուրախութիւն երեսաց քոց։
Թագաւոր յուսացաւ 'ի տէր. յողորմութէ̄ բարձրելոյն նա մի սասանեսցի։
Գտցի ձեռն քո 'ի վերայ թշնամեաց քոց. և աջ քո գտցէ զամենայն ա֊

տեղիս քո։

Դնիցես զնոսա որպէս հնոց ՚ի հուր՝
՚ի ժամանակի երեսաց քոց։

Տէր բարկութեամբ իւրով խռո_
վեցուսցէ զնոսա. և հուր կերիցէ
զնոսա։

Պտուղ նոցա յերկրէ կորիցէ. և
զաւակ նոցա յորդւոց ՚ի մարդ_
կանէ։

Խորհեցան ՚ի քէն չարութեամբ.
խորհեցան զխորհուրդ, զոր ո՛չ կա_
րացին հաստատել։

Արասցես զնոսա հալածեալս. ՚ի
մնացուածս քո պատրաստեսցես
զերեսս նոցա։

Բարձր լե՛ր տէր ՚ի զօրութեան
քում. օրհնեսցուք և սաղմոս ա_
սասցուք զօրութեանց քոց։

՚Ի կատարած, վ̄ն առաւօտին օգնականութե̄։

Սաղմոս Դաւթի. ԻԱ։

Աստուած իմ նայեա՛ց ա_
ռիս. ընդէ՞ր թողեր զիս.

Հեռի եղէ 'ի փրկութենէ իմմէ՝
վասն բանից յանցանաց իմոց։
Աստուած իմ. 'ի տուէ կարդացի
առ քեզ՝ եւ ինձ ոչ լուար. 'ի գիշե֊
րի, եւ ինձ ոչ անսացեր։
Դու 'ի սուրբս բնակեալ ես.
գովեալդ Իսրայէլի։
'Ի քեզ յուսացան հարքն մեր.
յուսացան 'ի քեզ՝ եւ փրկեցեր զն֊
նոսա։
Առ քեզ աղաղակեցին՝ եւ կեցին.
'ի քեզ յուսացան՝ եւ ոչ ամաչե֊
ցին։
Այլ ես որդն եմ, եւ ոչ եմ մարդ.
նախատինք մարդկան՝ եւ արհամար֊
հանք ժողովրդոց։
Ամենեքեան որք տեսանէին զիս,
արհամարհէին զինեւ. խօսէին շր֊
թամբք՝ եւ շարժէին զգլուխս իւր֊
եանց։
Յուսացաւ 'ի տէր՝ եւ փրկեսցէ
զնա. կեցուսցէ զնա՝ զի կամի զնա։
Դու ես որ հաներ զիս յարգան֊

դէ. յոյս իմ 'ի ստեանց մօր իմոյ:

'Ի քեզ անկայես յարգանդէ, յորովայնէ մօր իմոյ. դու ես աստուած իմ:

Մի՛ 'ի բացեայ առնիր յինէն՝ զի նեղութիւնք մերձեալ են. և ո՛չ ոք է որ օգնէ ինձ:

Շուրջ եղեն զինև զուարակք բազումք. և ցուլք գէրք պաշարեցին զիս:

Բացին 'ի վերայ իմ զբերանս իւրեանց որպէս առիւծ, զի մռնչէ և յափշտակէ:

Ես որպէս զջուր հեղայ՝ և ցրուեցան ամենայն ոսկերք իմ. և եղև սիրտ իմ որպէս մոմ հալեալ 'ի մէջ որովայնի իմոյ:

Չորացաւ որպէս խեցի զօրութի իմ. լեզու իմ 'ի քիմս իմ կցեցաւ. և 'ի հող մահու իջուցին զիս:

Շուրջ եղեն զինև շունք բազումք. և ժողովք չարաց պաշարեցին զիս:

Ծակեցին զձեռս իմ և զոտս .
և թուեցին զամենայն ոսկերս իմ.
Նոքա հայեցան և տեսին զիս ։
Բաժանեցին զհանդերձս իմ 'ի մէջ
իւրեանց. և 'ի վերայ պատմուճանի
իմոյ վիճակս արկանէին ։
Դու տէր՝ մի՛ հեռի առներ զօգ-
նութիւն քո յինէն. և տէր յօգ-
նել ինձ նայեա՛ց ։
Փրկեա՛ 'ի սրոյ զանձն իմ. և 'ի ձե-
ռաց շանց զմիամօրութիւն իմ։
Փրկեա՛ զիս 'ի բերանոյ առիւծու.
յեղջերէ միեղջերուի զխոնարհու-
թիւն իմ։
Պատմեցից զանուն քո եղբարց ի-
մոց. և 'ի մէջ եկեղեցւոյ օրհնեցից
զքեզ ։
Երկիւղածք տեառն օրհնեցէք ըզ-
տէր. ամենայն զաւակք յակոբեան
փառաւոր արասցեն զնա ։
Երկիցէ 'ի տեառնէ ամենայն զա-
ւակն իսրայէլի. զի ոչ արհամար-
հեաց՝ և ոչ անարգեաց տէր զաղօ-

թըս աղքատի. և ո՛չ դարձոյց զերե-
սըս իւր յինէն. այլ ՚ի կարդալ ի-
մում առ նա՝ լուաւ ինձ:

Ի քէն է գովութիւն իմ. յեկե-
ղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ:

Զուխտս իմ կատարեցից առաջի
ամենայն երկիւղածաց նորա:

Կերիցեն տնանկք և յագեսցին.
օրհնեսցեն զտէր՝ որք խնդրեն ըզ-
նա:

Կեցցեն սիրտք նոցա յաւիտեանս
յաւիտենից. յիշեսցեն՝ և դարձ-
ցին առ տէր ամենայն ծագք եր-
կրի:

Երկիրպագցեն նմա ամենայն տոհմք
ազանց. զի տէառն է արքայութիւն.
և նա տիրէ ՚ի վերայ ամենայն հե-
թանոսաց:

Կերին և երկիրպագին նմա ամե-
նայն պարարտք երկրի. առաջի նո-
րա անկցին ամենեքեան՝ որք իջա-
նեն ՚ի հող:

Անձն իմ նովաւ կեայ. և զաւակ

իմ ծառայեսցէ նմա:

Պատմեսցի տեառն ազգ որ գալոցն է, պատմեսցեն զարդարութիւնն նորա ժողովրդեան, որ ծնանելոցն է՝ զոր արար տէր:

Ի չափաբած, Սաղմոս Դաւթի. ԻԲ:

Տէր հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ ոչ պակասեսցի:

Ի վայրի դալարւոջ անդ բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս:

Դարձոյց զանձն իմ առիս. և առաջնորդեաց ինձ ՚ի ճանապարհս արդարութեան վասն անուան իւրոյ:

Թէպէտ և՝ գնայցից ես ՚ի մէջ ըստուերաց մահու, ոչ երկեայց ՚ի չարէ. զի դու տէր ընդ իս ես:

Ցուպ քո և գաւազան՝ նոքա մխիթարեսցեն զիս:

Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան. ակն յանդիման նեղչաց իմոց:

Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ
քո որպէս անապակ արբեցոյց զիս։
Ողորմութիւն քո տէր զհետ իմ
եկեսցէ զամենայն աւուրս կենաց
իմոց. բնակիլ ինձ ՚ի տան տեառն
ընդ երկայն աւուրս։

Սաղմոս Միաշաբաթւոյ՝ Դաւթի. ԻԳ։

Տեառն է երկիր լրիւ իւրով. աշ_
խարհ և ամենայն բնակիչք նորա։
Նա ինքն ՚ի վերայ ծովու հիմունս
էարկ նմա. ՚ի վերայ գետոց պատ_
րաստեաց զնա։
Ով ելցէ ՚ի լեառն տեառն. կամ
ով կայցէ ՚ի տեղւոջ սրբութեան
նորա։
Որ սուրբ է ձեռօք՝ և անբիծ սըր_
տիւ. որ ոչ էառ զնանրութի յան_
ձըն իւր՝ և ոչ երդուաւ նենգու_
թեամբ ընկերի իւրում։
Նա առցէ զօգնութիւն ՚ի տեառնէ.
զողորմութիւն յաստուծոյ փրկչէ
իւրմէ։

Այս ազգ է՝ որ խնդրէ զտէր. խնդրէ տեսանել զերեսս աստուծոյ յակոբայ:

Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր ՚ի վեր. համբարձցին դրունք յաւիտենից՝ և մտցէ թագաւոր փառաց:

Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց. տէր հզօր զօրութեամբ իւրով. տէր հզօր ՚ի պատերազմի:

Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր ՚ի վեր. համբարձցին դրունք յաւիտենից՝ և մտցէ թագաւոր փառաց:

Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց տէր զօրութեանց. սա ինքն է թագաւոր փառաց:

՚Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի. ԻԴ:

Առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ. աստուած իմ ՚ի քեզ յուսացայ մի՛ ամաչեցից. և մի՛ ծիծա-

ղեացին զինև. Թշնամիք իմ:

Ամենեքեան որք համբերեն քեզ, մի՛ ամաչեսցեն. այլ ամաչեսցեն անօրէնք յունայնութեան իւրեանց:

Զճանապարհս քո տէր ցոյց ինձ. և շաւիղս քո ուսո ինձ:

Առաջնորդեա ինձ ՚ի ճշմարտութեան քում և ուսո զիս. զի դու ես աստուած փրկիչ իմ, և ես քեզ համբերեմ զօրհանապազ:

Յիշեա տէր զգթութիւնս քո և զողորմութիւնս քո՝ որք են յաւիտենից:

Զմեղս մանկութեան իմոյ և զանգիտութեան իմոյ մի՛ յիշեր. այլ յիշեա զիս տէր ըստ ողորմութեան քում, վասն քաղցրութեան քոյ. զի քաղցր և ուղիղ ես:

Վասն այսորիկ օրէնսդէտ առնես զմեղաւորս ՚ի ճանապարհի. առաջնորդես հեզոց ՚ի դատաստանի. և ուսուցանես հեզոց զճանապարհս քո:

Ամենայն ճանապարհք տեառն ողոր-
մութեամբ և ճշմարտութեամբ
են այնոցիկ՝ ոյք խնդրեն զուխտ և
զվկայութիւն նորա։

Վասն անուան քո տէր քաւեա՛
զմեղս իմ՝ զի բազում եղեն. ո՞վ
է մարդ՝ որ երկնչի ՚ի տեառնէ. օ-
րէնսդէտ առնէ զնա ՚ի ճանապար-
հի՝ յոր և հաճեցաւ։

Անձն նորա ՚ի բարութեան հանգի-
ցէ. և զաւակ նորա ժառանգեսցէ
զերկիր։

Զօրութիւն է տէր երկիւղածաց
իւրոց. և զկտակարանս իւր ու-
սուցանէ նոցա։

Աչք իմ յամենայն ժամ առ տէր
են. և նա հանէ յորոգայթէ զոտս
իմ։

Նայեա՛ առ իս և ողորմեա՛ ինձ. զի
միամօր և աղքատ եմ ես։

Նեղութիւնք սրտի իմոյ բազում
եղեն յոյժ. և ՚ի վշտաց իմոց հա՛ն
զիս։

Տես զխոնարհութիւն իմ և զվաս-
տակ իմ. և թող ինձ զամենայն ըղ-
մեղս իմ։

Տես զթշնամիս իմ, զի բազում ե-
ղեն ատելութեամբ՝ զոր ՚ի նանիր
ատեցին զիս։

Պահեա զանձն իմ՝ և փրկեա զիս.
և մի յամօթ եղէց՝ զի յուսացայ ՚ի
քեզ։

Միամիտք և ուղիղք կցորդք եղեն
ինձ. և ես քեզ համբերի. փրկեա
աստուած զիսրայէլ յամենայն նե-
ղութեանց նորա։

՚Ի չափարած, Սաղմոս Դաւթի. ԻԵ։

Դատ արա ինձ տէր՝ զի ես յամ-
բծութեան իմում գնացի. ՚ի տէր
յուսացայ՝ զի մի՛ եղէց հիւանդ։
Փորձեա զիս տէր և քննեա զիս.
փորձեա զերիկամունս իմ և ըղ-
սիրտ իմ։

Ողորմութիւն քո տէր առաջի ա-
չաց իմոց. և հաճոյ եղէց ճշմար-
տութեան քում։

Ոչ նստայց ես յաթոռս նանրաց . և ընդ անօրէնս ես ոչ մտից ։
Ատեցի ես զժողովս չարաց . և ընդ ամբարիշտս ես ոչ նստայց ։
Լուացից սրբութեամբ զձեռս իմ . և շուրջ եղէց զսեղանովդ քով Տէր ։
Լսել ինձ զձայն օրհնութեան քոյ . և պատմել զամենայն սքանչելիս քո ։
Տէր սիրեցի զվայելչութիւն քան քոյ . և զտեղի յարկի փառաց քոց ։
Մի կորուսաներ ընդ ամբարիշտս զանձն իմ . և մի ընդ արս արիւնահեղս զկեանս իմ ։
Որոց ձեռք իւրեանց յանօրէնութեն են . և աջ նոցա լի է կաշառօք ։
Ես յամբծութեան իմում գնացի . փրկեա զիս Տէր և ողորմեա ինձ ։
Ոտն իմ կացցէ յուղղութեան . յեկեղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ ։
Սաղմոս [illegible] Ի. Օ. ։

Տէր լոյս իմ և կեանք իմ, ես յում-

մէ՛ երկեայց. տէր ապաւէն կենաց
իմոց՝ ես յումմէ՛ դողացայց:
՚Ի մերձենալ առ իս չարաց՝ ուտել
զմարմինս իմ. նեղիչք իմ և թշնամիք
իմ, նոքա տկարացան և անկան:
Եթէ պատրաստեսցի ՚ի վերայ իմ պա-
տերազմ, ոչ երկիցէ սիրտ իմ. եթէ
յարիցէ ՚ի վր ճակատամարտ, սակայն
և այսուիկ ՚ի քեզ տէր յուսացայ:
Զմի խնդրեցի ՚ի տեառնէ և ըզ-
սոյն աղաչեմ. բնակել ինձ ՚ի տան
տեառն զամենայն աւուրս կենաց
իմոց:
Տեսանել ինձ զվայելչութիւն տն.
և հրաման տալ ՚ի տաճարի նորա:
Ծածկեաց զիս ՚ի խորանի իւրում
յաւուր չարի. ընդ յարկաւ արար
զիս ՚ի ծածկոյթ խորանի իւրում:
՚Ի վիմէ բարձր արարեր զիս. և այ-
ժըմ բարձր արա զգլուխ իմ ՚ի վե-
րայ թշնամեաց իմոց:
Շուրջ եղէց՝ և մատուցից ՚ի խո-
րանի նորա պատարագ օրհնու-

Թեան. օրհնեցից՝ և սաղմոս ասացից
տեառն :

Լուր տէր ձայնի իմում, զի կար-
դացի առ քեզ. ողորմեա՛ ինձ և լուր
ինձ, զի քեզ անսաց սիրտ իմ. և
խնդրեցին երեսք իմ զերեսս քո
տէր խնդրեցից :

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յի-
նէն. և մի՛ խոտորիր բարկութեամբ
՚ի ծառայէ քումմէ :

Օգնական իմ լեր տէր՝ մի՛ անար-
գեր զիս. և մի՛ թողուր զիս ա՛ս-
տուած փրկիչ իմ :

Հայր իմ և մայր իմ թողին զիս.
և տէր իմ ընկալաւ զիս :

Օրէնսդի՛ր արա զիս տէր ՚ի ճա-
նապարհի քում. և առաջնորդեա՛
ինձ ՚ի շաւիղս քո ուղիղս :

Վասն թշնամեաց իմոց՝ մի՛ մատներ
զիս ՚ի ձեռս նեղչաց իմոց :

Յարեան ՚ի վերայ իմ վկայք մե-
ղաց. և ստեցին ինձ յանօրէնութե̄
իւրեանց :

Հաւատացի տեսանել զբարութի տեառն յերկրին կենդանեաց. համբեր տէր եւ քաջալերեա՛ց. զօրասցի սիրտ քո եւ համբեր տեառն:

Սաղմոս Դաւթի. ԻԷ:

Առ քեզ տէ՛ր կարդացի՝ աստուած իմ մի՛ լռեր յինէն. մի՛ երբէք լռիցես յինէն. նմանիցիմ այնոցիկ որք իջանեն ՚ի գուբ:

Լո՛ւր տէր ձայնի խնդրուածաց իմոց յաղաչել իմ առ քեզ. ՚ի համբառնալ ձեռաց իմոց ՚ի տաճար սուրբ քո:

Մի՛ համարիր ընդ ամբարիշտս զանձն իմ. եւ մի՛ ընդ այնոսիկ որք գործեն զանօրէնութիւն՝ կորուսաներ զիս:

Որք խօսին զխաղաղութիւն ընդ ընկերս իւրեանց՝ եւ չարութիւն է ՚ի սիրտս նոցա:

Տո՛ւր նոցա տէր ըստ գործոց նոցա. ըստ անօրէնութեան գնացից նոցա հատո՛ նոցա:

Ըստ գործոց ձեռաց նոցա հատո՛
նոցա, զհատուցումն նոցա՝ նոցին։
Ոչ իմացան նոքա զգործս Տեառն.
և ո՛չ ՚ի գործս ձեռաց նորա հայե-
ցան. կործանեսցես զնոսա, և այլ
մի՛ շինեսցին։
Օրհնեալ է Տէր՝ զի լուաւ ձայնի
աղօթից իմոց. Տէր օգնական իմ
և պաշտպան իմ։
՚Ի նա յուսացաւ սիրտ իմ. օգնե-
ցաւ և զուարճացաւ մարմին իմ.
և ես կամօք իմովք խոստովան ե-
ղէց նմա։
Տէր զօրութիւն ժողովրդեան իւ-
րոյ. ապաւէն փրկութեան օծելոյ
իւրոյ։
Փրկեա՛ զժողովուրդս քո. և օրհ-
նեա՛ զժառանգութիւնս քո. հո-
վուեա՛ և բարձրացո՛ զնոսա մինչև
յաւիտեան։

Սաղմոս Դաւթի. ԻԸ։

Մատուցէք Տեառն որդիք Աստու-

ծոյ ․ մատուցէք տեառն զորդիս խոյոց ։

Մատուցէք տեառն զփառս և ըզպատիւ ․ մատուցէք տեառն զփառս անուան նորա ․ և երկիրպագէք տեառն ՚ի սրահ սրբութեան նորա ։

Ձայն տեառն ՚ի վերայ ջուրց՝ և աստուած փառաց որոտաց ․ և տէր ՚ի վերայ ջուրց բազմաց ։

Ձայն տեառն զօրութեանց ․ և ձայն տեառն մեծվայելչութեանց ։

Ձայն տեառն փշրէ զմայրս ․ և մանրէ տէր զմայրսն լիբանանու ։

Մանրեսցէ զնոսա որպէս զմատաղատունկն լիբանանու ․ որ սիրելին է որպէս զորդիս միեղջերուի ։

Ձայն տեառն հատանէ զբոց հրոյ ․ ձայն տեառն շարժէ զանապատն, և խռովեցուցանէ տէր զանապատն ՚ի կադէս ։

Ձայն տեառն հաստատէ զեղջերուս ․ և յայտնի առնէ զանտառս ։

'Ի տաճարի նորա ամենեքեան ասասցեն զփառս նմա ։
Տէր զջրհեղեղս նաստուցանէ և ցածուցանէ. թագաւորեսցէ Տէր յաւիտեան ։
Տէր զօրութիւն ժողովրդեան իւրոյ տացէ. և օրհնեսցէ զժողովուրդ իւր 'ի խաղաղութիւն ։

Սաղմոս Դաւթի, Օրհնութեան նաւակատեաց տաճարին. ԻԹ ։

Բարձր առնեմ զքեզ Տէր՝ զի ընկալար զիս. և ոչ ուրախ արարեր զթշնամիս իմ յիս ։
Տէր Աստուած իմ, կարդացի առ քեզ՝ և բժշկեցեր զիս. Տէ՛ր հաներ 'ի դժոխոց զանձն իմ. և փրկեցեր զիս յայնցանէ՝ որք իջանեն 'ի գուբ ։
Սաղմոս ասացէք Տեառն սուրբք նորա. խոստովան եղերուք յիշատակի սրբութեան նորա ։
Արտմութիւն է 'ի բարկութեան

նորա . և կեանք են ՚ի կամս նորա ։
Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալեք . ա-
ռաւօտուց եղիցի ուրախութիւն
Ես ասացի ՚ի բարեկենդանութե
իմում, թէ ոչ սասանեցայց յաւի-
տեան ։

Տէր ՚ի կամս քո ետուր գեղոյ իմոյ
զօրութիւն . դարձուցեր զերեսս
քո յինէն՝ և ես եղէ խռովեալ ։
Առ քեզ տէր կարդացի՝ և առ աս-
տուած իմ աղաղակեցի . զի՞նչ օ-
գուտ է քեզ յարենէ իմմէ՝ թէ
իջանեմ ես յապականութիւն ։
Միթէ հող խոստովան առնիցի առ
քեզ . կամ պատմեսցէ զճշմարտու-
թիւնս քո ։

Լուաւ ինձ տէր՝ և ողորմեցաւ .
և տէր եղև ինձ օգնական ։
Դարձոյց զսուգ իմ յուրախութի .
եհերձ յինէն զքուրձ՝ և ինձ ըզ-
գեցոյց զուրախութիւն ։
Որպէս սաղմոս ասասցեն քեզ փառք
իմ . և այլ մի՛ ես զղջացայց , տէր

աստուած իմ . յաւիտեան խոստո-
վան եղէց քեզ ։

՚Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի ։ օրհնութիւն
նահատակութեան . Լ ։

Ի քեզ Տէր յուսացայ՝ մի՛ ամա-
չեցից յաւիտեան . յարդարութեն
քում փրկեա՛ և ապրեցո՛ զիս ։
Խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո . վաղ-
վաղեա՛ ՚ի կեցուցանել զիս ։
Լեր իմ աստուած պաշտպան՝ և
տուն ապաւինի ապրեցուցանել
զիս . զի հզօրէն իմ և ապաւէն իմ
դու ես ։
Վասն անուան քոյ տէր առաջնոր-
դեսցես ինձ , և սնուսցես զիս . և
հանցե՛ս զիս յորոգայթէ յայսմա-
նէ որ թաքուցին ինձ ։
Դու ես պաշտպան իմ տէր . և ՚ի
ձեռս քո յանձն առնեմ զհոգի իմ ։
փրկեցեր զիս տէր աստուած՝ճշմ-
մարտութեամբ քով . ատեցեր զայ-

նոսիկ՝ որք պահեն զերկիւղ ’ի սր-
նոտիս։

Ես ’ի տէր յուսացայ. ցնծացայց
և ուրախ եղէց ’ի փրկութե̄ քում։
Զի հայեցար ’ի խոնարհութիւն
իմ. և փրկեցեր ’ի վշտաց զանձն
իմ. և ո՛չ մատնեցեր զիս ’ի ձեռս
նեղչաց իմոց և կացուցեր յանդոր-
րու զոտս իմ.

Ողորմեա՛ ինձ տէր՝ զի նեղեալ եմ
ես. խռովեցաւ ’ի սրտմտութենէ
ակն իմ, անձն իմ՝ և փոր իմ.
Պակասեցան ’ի ցաւոց կեանք իմ.
և ամք իմ յոգւոց ելանելոյ.
Աղքատացաւ ’ի տկարութենէ
զօրութիւն իմ. և ոսկերք իմ խր-
ռովեցան։

Քան զամենայն թշնամիս իմ եղէ
ես նախատ դրացեաց իմոց. յոյժ
ահ և երկիւղ ծանօթից իմոց։
Ամենեքեան որք տեսանէին զիս՝
արտաքս փախչէին յինէն.
Մոռացեալ եղէ ես որպէս մե-

ռեալ 'ի սրտէ. և եղէ ես որպէս զանօթ կորուսեալ։

Զի լուայ ես զբամբասանս բազմաց՝ որք շուրջ էին զինև. 'ի ժողովել նոցա 'ի միասին՝ առնուլ զանձն իմ խորհեցան. այլ ես 'ի քեզ տէր յուսացայ։

Բայց դու ես աստուած իմ. և 'ի ձեռս քո է ժառանգութիւն իմ։ փրկեա զիս 'ի ձեռաց թշնամեաց իմոց՝ և 'ի հալածչաց իմոց։

Երևեցո՛ զերեսս քո 'ի ծառայս քո. ապրեցո՛ զիս տէր ըստ ողորմութեան քում. տէր՝ մի՛ յամօթ եղէց. զի կարդացի առ քեզ։

Ամաչեսցեն ամբարիշտք և իջցեն 'ի դժոխս. համր եղիցին շրթունք նենգաւորք՝ որք խօսին զարդարոյ զանիրաւութիւն. յամբարտաւանիլ և յանգոսնելն իւրեանց։

Որպէս զի բազում է ողորմութիւն քաղցրութեան քոյ տէր՝ զոր պահեցեր երկիւղածաց քոց։

Արարեր դու այնոցիկ, որք յուսա-
ցեալ են 'ի քեզ. առաջի որդւոց
մարդկան:

Ամրացուցեր զնոսա 'ի ծածկոյթ
երեսաց քոց, 'ի խռովութենէ
մարդկան:

Ծածկեցեր զնոսա 'ի խորանի
քում, 'ի հակառակութենէ լե-
զուաց:

Օրհնեալ է տէր՝ զի սքանչելիս
արար զողորմութիւն իւր 'ի քա-
ղաք ամուր:

Ես ասացի 'ի զարմանալ իմում,
թէ ընկեցայ ուրեմն յերեսաց ա-
չաց քոց:

Վասն այսորիկ՝ լուար ձայնի աղօ-
թից իմոց. յաղաղակել իմում առ
քեզ:

Սիրեցէք զտէր ամենայն սուրբք
նորա. զի զստուգութիւն խնդրէ
տէր. և հատուցանէ այնոցիկ, որք
առաւել առնեն զամբարտաւա-
նութիւն:

Քաջալերեցարուք և զօրասցին սիրտք ձեր՝ ամենեքեան որք յու-սացեալ էք ՚ի տէր:

Իմաստութեան Սաղմոս Դաւթի ԼԱ::

Երանի՛, ում թողութիւն եղև մեղաց, և ծածկեցան ամենայն յան-ցանք նորա:
Երանի՛ առն՝ որում ոչ համարի տէր զմեղս նորա. և ոչ գոյ նենգու-թիւն ՚ի բերան նորա:
Լռեցի ես՝ և մաշեցան ամենայն ոս-կերք իմ. առ աղաղակել իմոյ առ տէր զօրհանապազ՝ ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի:
Ծանրացաւ ձեռն քո ՚ի վերայ իմ. դարձայ ՚ի թշուառութիւն՝ զի հա-րան յիս փուշք:
Զմեղս իմ ցուցից քեզ՝ և զանօ-րէնութիւնս իմ ոչ ծածկեցից ՚ի քէն:
Ասացի թէ պատմեցից ինձէն զմե-

ղըս իմ. և դու Թողցես զամենայն
ամբարշտութիւնս մեղաց իմոց ։
Վասն այսորիկ՝ յաղօթս կացցեն
առ քեզ ամենայն սուրբք 'ի ժամ
ընդունելի ։
Բայց միայն 'ի ջուրցն հեղեղաց
բազմաց՝ որք առ նոսա ինչ ոչ մեր-
ձեսցին ։
Դու ես ապաւէն իմ 'ի նեղու-
Թենէ յայսմանէ, որ շուրջ եղև
զինև ։
Ցնծութիւն իմ փրկեա զիս յայն-
ցանէ՝ ոյք պաշարեցին զիս ։
Իմաստութիւն արարից զքեզ՝ և խելա-
մուտ 'ի ճանապարհի, յոր և գնաս-
ցես. և հաստատեցից 'ի վերայ քոյ
զաչս իմ ։
Մի՛ լինիք որպէս զձի և զջորի.
զի ոչ գոյ 'ի նոսա իմաստութիւն.
'ի սանձս և 'ի դանդանաւանդս
ճմլեսցես զկզակս նոցա. որք առ-
քեզ ինչ ոչ մերձեսցին ։
Բազում տանջանք են մեղաւորաց

բայց որք յուսան 'ի տէր, ողոր-
մութիւն տեառն շուրջ եղիցի ըզ-
նոքօք:
Ուրախ լերուք և ցնծացէ՛ք ար-
դարք 'ի տէր. պարծեցարո՛ւք ա-
մենեքեան՝ որք ուղիղ էք սրտիւք:

Անվերնագիր 'ի հեբրայեցւոց. ԼԲ:

Ցնծացէ՛ք արդարք 'ի Տէր. ուղղոց վայելէ օրհնութիւն. խոստովան եղերուք տեառն օրհնութեամբ. տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս ասասցէք նմա:
Օրհնեցէ՛ք զտէր յօրհնութիւն նոր՝ զի բարիէ. սաղմո՛ս ասացէք նմա օրհնութեամբ:
Ուղիղ են պատգամք տեառն. և ամենայն գործք նորա հաւատովք են. և սիրէ զողորմութիւն և զիրաւունս տէր:
Ողորմութեամբ տեառն լի եղև երկիր. և բանիւ տեառն երկինք

հաստատեցան. և հոգւով բերա-
նոյ նորա ամենայն զօրութիւնք նո-
ցա։

Ժողովեաց որպէս ՚ի տիկ զջուրս
ծովու. և դնէ ՚ի խորս զգանձ
իւր։

Զի նա ասաց, և եղեն. ինքն հրա-
մայեաց, և հաստատեցան։

Տէր ցրուէ զխորհուրդս հեթա-
նոսաց. անարգէ տէր զխորհուրդս
ժողովրդոց. և արհամարհէ տէր
զխորհուրդս իշխանաց։

Խորհուրդ տեառն յաւիտեան մը-
նայ. և խորհուրդ սրտի նորա յազ-
գէ մինչև յազգ։

Երանի ազգի՝ որոյ տէր աստուած
օգնական է նմա. ժողովուրդ՝ զոր
ընտրեաց ՚ի ժառանգութիւն իւր։

Յերկնից նայեցաւ տէր յամենայն
որդիս մարդկան. ՚ի պատրաստ բը-
նակութենէ իւրմէ հայեցաւ յա-
մենայն բնակիչս աշխարհի։

Որ ստեղծ առանձին զսիրտս նոցա.

որ 'ի մէտ առնու զամենայն գործս նոցա:

Ոչ թէ 'ի բազում զօրս իւր ապրեսցի թագաւոր. և ոչ հսկայ 'ի բազում զօրութեան իւրում:

Սուտ է ձի 'ի փրկութն իւրում. 'ի բազում զօրութեան իւրում ոչ ապրեցուցանէ զհեծեալն:

Աչք տն 'ի վր երկիւղածաց իւրոց. և ոյք յուսան յողորմութիւն նորա:

Փրկել 'ի մահուանէ զանձինս նոցա. և կերակրել զնոսա 'ի սովու:

Անձինք մեր համբերեսցեն տեառն. զի օգնական և պաշտպան մեր է:

'Ի նա ուրախ եղիցին սիրտք մեր. և յանուն սուրբ նորա յուսասցուք:

Եղիցի ողորմութիւն քո տէր 'ի վր մեր՝ որպէս յուսացաք 'ի քեզ:

Սաղմոս Դաւթի. ԼԳ:

Օրհնեցից զտէր յամենայն ժամ,

յամ ժամ օրհնութիւն նորա ՚ի
բերան իմ։
՚Ի տէր պարծեսցի անձն իմ. լուի-
ցեն հեզք՝ և ուրա՛խ եղիցին ։
Մե՛ծ արարէք զտր ինև. և բա՛րձր
արասցուք զանուն նր ՚ի միասին։
Խնդրեցի ՚ի տեառնէ՝ և լուաւ
ինձ. յամենայն նեղութենէ իմմէ
փրկեաց զիս։
Մատի՛ք առ տէր և առէ՛ք զլոյս. և
երեսք ձեր մի՛ ամաչեսցեն։
Այս աղքատ կարդաց առ տէր՝ և
տէր լուաւ սմա. յամենայն նե-
ղութենէ սորա փրկեաց զսա։
Բանակք հրեշտակաց տեառն շո՛ւրջ
են զերկիւղածովք իւրովք և պա-
հեն զնոսա։
Ճաշակեցէ՛ք և տեսէ՛ք զի քա՛ղցր է
տր. երանեալ է այր որ յուսայ ՚ի նա։
Երկերո՛ւք ՚ի տեառնէ ա՛մենայն
սուրբք նորա. զի ոչ ինչ է պակա-
սութիւն երկիւղածաց նորա։
Մեծամեծք աղքատացան և քաղ-

 Ն

ցեան. բայց ոյք խնդրեն զտէր, մի՛ պակասեսցին ՚ի նոցանէ ամենայն բա-
րութիւն

Եկա՛յք որդեակք իմ և լուարո՛ւք ինձ. և զերկիւղ տեառն ուսուցից ձեզ։

Ո՞վ է մարդ որ կամի զկեանս. և սիրէ զաւուրս իւր տեսանել ՚ի բարութեան։

Լռեցո՛ զլեզու քո ՚ի չարութենէ. և՝ զշրթունք քո մի՛ խօսեսցին զնեն-
գութիւն։

Խոտորեա՛ ՚ի չարէ՝ և արա՛ զբարի. խնդրեա՛ զխաղաղութիւն և երթ զհետ նորա։

Աչք տեառն ՚ի վերայ արդարոց. և ականջք նորա ՚ի վերայ աղօթից նո-
ցա։

Երեսք տեառն ՚ի վերայ չարագոր-
ծաց. սատակել յերկրէ զյիշատա-
կս նոցա։

Կարդացին արդարքն առ տէր. և տէր լուաւ նց. յամենայն նեղութենէ

Նոցա փրկեաց զնոսա ։

Մ՛երձ է տէր առ այնոսիկ, որք մա֊
շեալք են սրտիւք ․ և զխոնարհս
հոգւով կեցուցանէ ։

Բազում նեղութիւնք են արդա֊
րոց ․ յամենայնէ փրկէ զնոսա տէր․
և պահէ զամենայն ոսկերս նոցա ․
և մի՛ ՚ի նոցանէ մի՛ փշրեսցի ։

Մահ մեղաւորին չա՛ր է ․ բայց որք
ատեն զարդարն, զղջասցին ։

Փրկէ տէր զանձինս ծառայից իւ֊
րոց ․ մի՛ զղջասցին ամենեքեան որք
յուսացեալք են ՚ի նա ։

՚Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի ․ ԼԴ ։

Դատեա՛ Տէր զայնոսիկ՝ որք դա֊
տեն զիս ․ մարտի՛ր ը̅ այնոսիկ
որք մարտնչին ընդ իս ։

Ա՛ռ զզէն և զասպար քո, և արի՛ յօգ֊
նել ինձ ․ հա՛ն զսուր քո ընդդէմ
հալածչաց իմոց ․ արգե՛լ զնոսա, և
ասա՛ դու ցանձն իմ թէ փրկութի̅

քո ես եմ։

Ամաչեսցեն և յամօ՛թ լիցին՝ որք խնդրեն զանձն իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն՝ որք խնդրեն ինձ չար։

Եղիցին նոքա որպէս փոշի առաջի հողմոյ. և հրեշտակ տեառն նեղեսցէ զնոսա։

Եղիցին ճանապարհք նոցա ՚ի խաւար և ՚ի գայթակղութիւն. և հրեշտակ տեառն հալածեսցէ զնոսա։

՚Ի նանիր թագուցին ինձ զորոգայթ ապականութեան իւրեանց. և ՚ի նանիր նախատեցին զանձն իմ։ Հասցէ ՚ի վերայ նոցա որոգայթ, զոր ոչ գիտասցին. և որս՝ զոր թագուցին՝ առցէ զնոսա. և յորոգայթ ՚ի նոյն անկցին։

Այլ անձն իմ ցնծասցէ ՚ի տէր. ուրախ եղիցի ՚ի փրկութեան նորա. և ամենայն ոսկերք իմ ասասցեն, տէր ո՞ նմանի քեզ։

Որ փրկեաց զաղքատն ի ձեռաց հզօրի. զաղքատն և զտնանկն յայնցանէ՝ ոյք յափշտակէին զնա:

Յարեան ի վերայ իմ վկայք չարեաց. և զոր ինչ ոչ գիտէի՝ հարցանէին ցիս:

Հատուցին ինձ չար՝ փոխանակ բարւոյ. անժառանգել զանձն իմ խորհեցան յորդւոց ի մարդկանէ:

Ես ի նեղել նոցա քուրձ զգենուի. խոնարհ առնէի պահօք զանձն իմ. և աղօթք իմ ի ծոց իմ դարձցին:

Որպէս զեղբայր և զընկեր՝ այսպէս հաճոյ լինէի. որպէս զսգաւոր և զտրտում, այնպէս խոնարհ առնէի:

Ի վերայ իմ ուրախ եղեն՝ և ժողովեցան. ժողովեցան յիս տանջանք՝ և ես ոչ ծանեայ. ցրուեցան, և ոչ զղջացան:

Փորձեցին զիս՝ և արհամարհեցին արհամարհանօք. կրճտերին ի վե-

րայ իմ զատամունս իւրեանց. տէ՛ր
երբ տեսցես:
՚Ի բա՛ց արա զանձն իմ ՚ի խորա֊
մանկութենէ նոցա. և յառիւծուց
զմիամօրութիւն իմ.
Խոստովան եղէց քեզ տէ՛ր յեկե֊
ղեցիս մեծս. և ՚ի ժողովս բազ֊
մաց օրհնեցից զքեզ:
Մ՛ի ուրախ եղիցին յիս թշնամիք
իմ՝ որք ատէին զիս ՚ի տարապար֊
տուց. ակնարկս առնէին զիս աչօք
իւրեանց:
Ընդ իս զխաղաղութիւն խօսէին.
և ինքեանք բարկութեամբ զնեն֊
գութիւն խորհէին:
Լայնեցին ՚ի վերայ իմ զբերանս իւր֊
եանց՝ և ասացին. այո՛՝ այո՛՝ տեսին
աչք մեր.
Տեսեր տէ՛ր՝ և մի՛ լռեր. տէ՛ր՝ մի՛
՚ի բացեայ առնիր յինէն.
Զարթի՛ր և հայեա՛ց տէր յիրա֊
ւունս իմ. աստուած իմ և տէր
իմ ՚ի դատաստանս իմ. և իրաւա֊

րա ինձ ըստ արդարութեան քում տէր աստուած իմ։

Մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ. և մի՛ ասասցեն ՚ի սիրտս իւրեանց՝ թէ վա՜շ վա՜շ անձանց մերոց, զի ընկլուզաք զնա։

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին՝ որք խնդան ընդ չար իմ. զգեցցին զամօթ և զանարգանս՝ որք մեծաբանեն ՚ի վերայ իմ։

Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ՚ի քեզ ամենեքեան՝ որք կամին ընդ արդարութիւն իմ։

Ասասցեն յամենայն ժամ մեծ է աստուած՝ որք կամին զխաղաղութիւն ծառայի քոյ։

Լեզու իմ խօսեսցի զարդարութիւնս քո. զօրհանապազ զգովութիւնս քո։

՚Ի կատարած, ծառային տեառն Դաւթի.

ԼԵ։

Ասէ անօրէնն մեղանչել ընդ մի-

որս իւր՝ Թէ չի՛ք երկիւղ աստուծոյ
առաջի աչաց նորա:

Նենգեաց առաջի նորա՝ գտանել
զանօրէնութիւն, և ատել զնա:

Բանք բերանոյ նորա անօրէնու-
թիւն և նենգութիւն են:

Ո՛չ կամեցաւ նա իմանալ զբարի ·
զանօրէնութիւն խորհեցաւ յան-
կողնի իւրում:

Եկաց նա յամենայն ճանապարհ, որ
ո՛չ է բարի · և ՚ի չարէ նա ո՛չ ձանձ-
րացաւ:

Տէր՝ յերկինս է ողորմութիւն քո ·
ճշմարտութիւն քո մինչև յամպս:

Արդարութիւնք քո որպէս լերինք
աստուած · իրաւունք քո որպէս
խորք բազումք · զմարդիկ և զա-
նասունս կեցուցանես դու տէր:

Որպէս զի՝ բազում արարեր զո-
ղորմութիւն քո աստուած · այլ
որդիք մարդկան ՚ի հովանի Թևոց
քոց յուսասցին:

Արբեսցին նոքա ՚ի պարարտութե-

նէ տան քո. և զուղիս փափկու-
թեան քո տացես ըմպել նոցա։
'Ի քէն է տէր աղբիւր կենաց. և
լուսով երեսաց քոց տեսանեմք
զլոյս։
Օւագեա զողորմութիւնս քո, որք
ճանաչեն զքեզ. զարդարութիւնս
քո, որք ուղիղ են սրտիւք։
Մի՛ եկեսցեն 'ի վերայ մեր ոտք
ամբարտաւանից. և ձեռք մեղաւո-
րաց մի՛ դողացուսցեն զմեզ։
Անդ անկցին ամենեքեան որք գոր-
ծեն զանօրէնութիւն. մերժեսցին
և այլ մի՛ կարասցեն հաստատիլ։

Օրհնութիւն Բծին Մովսիսի աստուածա-
տեսի մարգարէին. Երկրորդ Օրինաց. 32։

Նայեցարո՛ւք երկի՛նք՝ և խօսե-
ցայց. լուիցէ երկիր զպատ-
գամս բերանոյ իմոյ։
Ընդունելի՛ լիցի որպէս անձրև
բարբառ իմ. և իջցեն որպէս ցօղ

պատգամք իմ։
Որպէս անձրև 'ի վերայ սիզոյ. և
որպէս տարափ 'ի վերայ խոտոյ. զի
զանուն տեառն կարդացուք. և
տուք օրհնութիւն տեառն աստու-
ծոյ մերոյ։
Աստուած՝ որոյ ճշմարտութեամբ
գործք նորա. և ամենայն ճանա-
պարհք նորա իրաւամբք են։
Աստուած հաւատարիմ է, և ո՛չ
գոյ 'ի նմա անիրաւութիւն. ար-
դար և ճշմարիտ է տէր։
Մեղան և ո՛չ նմա որդիքն արատոյ.
ծնունդք խոտորեալք և թիւր-
եալք։
Ա՞յդ այնէ՝ զոր տեառն հատու-
ցանէիք դուք. ժողովուրդք յի-
մարք և ո՛չ իմաստունք։
Ո՞չ սա ինքն է հայր քո որ ստացա-
ւ զքեզ, արար զքեզ և ստեղծ ըզ-
քեզ։
Յո՛ւշ լիցին քեզ աւուրքն յաւի-
տենից. իմացարո՛ւք զամս յազգաց

մինչև յազգս:

Հարցջի՛ր դու ցհարս քո՛ և պատ-մեսցեն քեզ. ցծերս քո՛ և ասաս-ցեն քեզ:

՚Ի ժամանակի՝ յորժամ բաժա-նեաց բարձրեալն զազգս ամենայն. և որպէս սփռեաց նա զորդիսն ա-դամայ:

Կացոյց զսահմանս հեթանոսաց՝ ըստ թուոյ հրեշտակաց աստուծոյ:

Եղև բաժին տեառն ժողովուրդ իւր յակոբ. և վիճակ ժառանգու-թեան իւրոյ իսրայէլ:

Բաւական եղև նմա յանապատի. ՚ի ծարաւ տօթոյ յանջրդւոջ պաշտպանեաց զնա:

Կրթեաց զնա, և պահեաց որպէս բիբ ական. որպէս զարծուի ՚ի թևս իւր ընկալաւ զնա. և որպէս ՚ի վե-րայ ձագուց իւրոց գթացաւ:

Տարածեաց զթևս իւր և ընկալաւ զնա. և բարձեալ բերէր զնա ՚ի վերայ միջնողաց իւրոց:

Տէր միայն ածէր զնոսա. և ոչ գոյր ընդ նոսա աստուած օտար։

Ած եհան զնոսա ՚ի զօրութիւնս երկրի. և կերակրեաց զնոսա արդեամբք անդաստանաց։

Դիեցոյց նոցա մեղր ՚ի վիմէ, և իւղ յապառաժ վիմէ։

Իւղ կովուց՝ և կաթն մաքեաց. Ճարպով հանդերձ՝ խոյոց, որթուց, ցլուց և նոխազաց։

Զպարարութիւն երիկամանց ցորենոյ. և զարիւն խաղողոյ էարբ զգինի

Եկեր յակոբ և յագեցաւ. և անգուշեաց զսիրելին։

Գիրացաւ, ստուարացաւ, լայնացաւ, եթող զտէր աստուած զարարիչ իւր. և յետս եկաց յաստուծոյ փրկչէ իւրմէ։

Բարկացուցին զիս օտարոտիւք իւրեանց. և կռովք իւրեանց դառնացուցին զիս։

Զոհեցին դիւաց՝ և ոչ աստուծոյ.

դիցն՝ զորս ո՛չ գիտէին. նորք և առ-
ժամայնք. զորս ընաւ ո՛չ ճանաչէին
հարք նոցա:
Թողին զտէր՝ որ ծնաւ զնոսա. մո-
ռացան զաստուած՝ որ կերակրեաց
զնոսա:
Ետես տէր և նախանձեցաւ. և
սրտմտեցաւ ՚ի վերայ ուստերաց և
դստերաց նոցա և ասէ.
Դարձուցից զերեսս իմ ՚ի նոցա-
նէ. և ցուցից նոցա զի՛նչ լինելոց
իցէ յապայ ժամանակի:
Զի ազգ մի թիւր են նոքա՝ և որ-
դիք անհաւանք. նոքա նախանձե-
ցուցին զիս ՚ի չաստուածս իւրեանց և
դառնացուցին զիս ՚ի կուռս իւրեանց.
Արդ՝ և ես նախանձեցուցից զնո-
սա յազգ անպիտան. և անմիտ ազ-
գաւ զկծեցուցից զնոսա.

Մաղթանք.

Տո՛ւք փառս աստուծոյ՝ տո՛ւք
զօրհնութիւն մարդասիրին՝ Թա-
գաւորին յաւիտենից. որ փրկէ

զծառայս քո և կեցուցանէ։
Մարդասէր տէր՝ վասն սրբուհւոյ
անարատի մօր քոյ և կուսի, և վա-
սըն խաչի քոյ պատուականի, ըն-
կա՛լ զաղաչանս մեր և կեցո՛ զմեզ։

Քարոզ Սրբէնք պատմեն և Տէր ողորմեն
Ամենայնոյն։

Վասն ՚ի գիշերի և ՚ի տունջեան
և յամենայն ժամու խօսիլ մեզ
զբանս տեառն, զտէ՛ր աղաչեսցուք։
Վասն չանկանելոյ մեզ ՚ի փոր-
ձութիւն՝ որում ո՛չ կարեմք համ-
բերել, զտէ՛ր աղաչեսցուք։
Վասն ամբիծ և անդատապարտ
կալ մեզ առաջի ահեղ ատենին
Քրիստոսի, զտէ՛ր աղաչեսցուք։
Վասն առաջնորդելոյ մեզ ՚ի նա-
ւահանգիստն կենաց անվախճանից,
զտէ՛ր աղաչեսցուք։
Վասն արժանի լինելոյ մեզ վերին
կոչմանն և երկնից արքայութեան,

զոհէր աղաչեսցուք։

Վասն հոգւոցն հանգուցելոց՝ որք ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով՝ ի քրիստոս ննջեցին, զոհէր աղաչեմ"։ Նա և միաբան վասն ճշմարիտ և սուրբ հաւատոյս մերոյ զո՛ր աղա՛"։ Զանձինս մեր և զմիմեանս, տեառն աստուծոյ ամենակալին յանձն առասցուք։

Ողորմեա՛ց մեզ տէր աստուած մեր, ըստ մեծի ողորմութեան քում. ասասցուք ամենեքեան միաբանութ՟։

Տէր ողորմեա,

Աղօթ՟։

Ի գիշերիս և ՚ի տուընջեան՝ և յամենայն ժամու դքեզ աղաչեմք, և ՚ի քէն խնդրեմք մարդասէր տր̅։ Տուր մեզ աստուած փրկիչ մեր. խոնարհեսցի ունկն քո ՚ի խնդրուածս մեր. զի մի ունայն լիցին վաստակք ծառայից քոց։ Ա՛մ՛ համարեա՛ զաշխատութիւնս մեր ՚ի գործ արդարութեան և ՚ի պտուղ տնծ-

պաշտութեան: Ընկա՛լ Տէր զաղօ-
թըս և զերկրպագութիւնս մեր. և
հաստա՛ մեզ զողորմութիւն քո ա-
ռատապէս: Ծածկեա՛ զմեզ ընդ
հովանեաւ ամենազօր աջոյ քո. զօ-
րացո՛ զմեզ տէր զօրութեամբ սբ
Հոգւոյդ. պահեա՛ զմեզ որպէս
բիբ ական. և արա՛ առ մեզ նշան
բարի. ՚ի գործս և ՚ի փառաբա-
նութիւն անուանդ քում սրբոյ:
Զի ՚ի քո փառս կատարի ամենայն
արարածոց մշտնջենաւոր փառա-
բանութիւն ՚ի բարձունս Հօր և
Որդւոյ և Հոգւոյդ սրբոյ. այժմ
և միշտ և յաւիտեանս յաւիտե-
նից: Ամէն:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Հովի՛ւ քաջ՝ Հովի՛ւ բարի և յաւի-
տենական. Նայեա՛ց և ա՛յց արա բա-
նաւոր հօտի քոյ՝ զոր ժողովեցեր
առ քեզ գթութեամբ քով: Զի
քոյ առաջի կամք տէր՝ և առ ՚ի
քէն ողորմութեանցդ և գթու-

Թեանցդ անկն ունիմք ։ Օ ամենեսեան օրհնես՛. զամենեսեան իմաստնացո՛. զամենեսեան լուսաւորես՛. և ամենեցուն պարգևես՛ զերկնից արքայութիւնդ ։ Սան զի դու ես տէր կենաց և սասուած ողորմութեանց. և քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ. Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից ։ Ամէն ։

Ի գիշերի և ՚ի տունջեան և յամենայն ժամու անդադար փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զՍուրբ Հոգիդ. Այժմ և՛՛ ։

Օ.

Ի հատուած Սաղմոս Դաւթի.

ԼԶ:

ՄԻ ՆԱԽԱՆՁԻՐ ընդ չարս, և մի՛ ընդ այնոսիկ որք գործեն զանօրէնութիւն:

Զի որպէս խոտ վաղվաղակի ցամաքեսցին. և որպէս դալարի խոտոյ վաղվաղակի անցցեն:

Յուսա՛ ՚ի Տէր՝ և արա՛ զքաղցրութիւն. բնակեա՛ յերկրի՝ և հովուեսցիս ՚ի մեծութեան նորա:

Խնդեա՛ ՚ի տեառնէ՝ և նա տացէ քեզ

զխնդրուածս սրտի քոյ. յայտնեա՛
առաջի տեառն զճանապարհս քո,
և յուսա՛ 'ի նա։
Նա արասցէ՝ և հանցէ որպէս ըզ-
լոյս զարդարութիւնս քո. և զիրա-
ւունս քո որպէս զօր հասարակ։
Հնազա՛նդ լեր տեառն և ծառա-
յեա՛ նմա. և մի՛ նախանձիր ընդ այ-
նոսիկ՝ որոց առաջեալ իցեն ճանա-
պարհք իւրեանց. ընդ մարդոյ՝ որ
գործէ զանօրէնութիւն։
Լուեա՛ 'ի բարկութենէ՝ և հան-
գի՛ր 'ի սրտմտութենէ. և մի՛ նա-
խանձիր ընդ չարս։
Զի չարք վաղվաղակի սատակես-
ցին. բայց՝ որք համբերեն տեառն,
նոքա ժառանգեսցեն զերկիր։
Փոքր մի՝ և այլ ո՛չ ևս իցէ ամբա-
րիշտն. խնդրեսցես զտեղի նորա,
և ո՛չ գտցես։
Այլ՝ որք հեզքն են՝ նոքա ժառան-
գեսցեն զերկիր. և փափկասցին 'ի
բազում խաղաղութեան իւրեանց։

Սպասէ մեղաւորն արդարոյ՝ և կր_
ճտէ 'ի վերայ նր՟ զատամունս իւր.
այլ տէր ծիծաղեսցի զնովաւ։
Քանզի՝ յառաջագոյն տեսանէ՝ զի
հասեալ է օր նորա։
Սուր հանին մեղաւորք և լարեցին
զաղեղունս իւրեանց, հարկանել
զաղքատն և զտնանկն. սպանանել
զայն՝ որ խոնարհն է սրտիւ։
Սուրք նոցա մտցեն 'ի սիրտս նոցա.
և աղեղունք նոցա փշրեսցին։
Լաւ է սակաւիկն ինչ արդարոյ՝ քան
զբազում մեծութիւն մեղաւորաց.
և բազուկք ամբարշտաց խորտա_
կեսցին։
Հաստատէ տէր զարդարս, և ճա_
նաչէ զաւուրս ամբծից. ժառան
գութիւն նոցա յաւիտեան եղիցի։
Ո՛չ ամաչեսցեն նոքա 'ի ժամանա_
կըս չարութեան. այլ՝ յաւուրս սո_
վու յագեսցին։
Ահա՛ մեղաւորք կորիցեն. այլ թըշ_
նամիք տեառն՝ 'ի փառաւորել և 'ի

բարձրանալ իւրեանց պականեսցին որպէս ծուխ զի պակասի :

Փոխ առնու մեղաւորն՝ և ոչ հատուցանէ. այլ որ արդարն է, ողորմի և տայ :

Որք օրհնեն զտէր՝ ժառանգեսցեն զերկիր. և որք անիծանեն, սատակեսցին 'ի նմանէ :

'Ի տեառնէ ուղղին գնացք առն. զճանապարհս նորա նա կամի յոյժ:

Թէպէտ և գայթագղեսցի, նա մի՛ կործանեսցի. զի տէր ձեռնկալու է նորա :

Մանուկ էի ես՝ և ծերացայ. և ոչ տեսի զարդարն արհամարհեալ. և ոչ զզաւակ նորա՝ թէ մուրանայ հաց :

Զօրհանապազ ողորմի և տայ փոխ. զաւակ նորա օրհնեալ եղիցի յաւիտեան :

Խոտորեա՛ 'ի չարէ՝ և արա՛ զբարի. և բնակեսցես յաւիտեանս յաւիտենից 'ի նմա :

Տէր սիրէ զիրաւունս՝ և ոչ ընդ

վայր հարկանէ զսուրբս իւր · այլ
յաւիտեան պահէ զնոսա ։

Անօրէնք հալածեսցին ՚ի միասին ·
եւ զաւակք ամբարշտաց սատակես֊
ցին ։

Այլ՝ արդարք ժառանգեսցեն զեր֊
կիր , եւ բնակեսցին յաւիտեանս
յաւիտենից ՚ի նմա ։

Բերան արդարոյ խորհի զիմաս֊
տութիւն . եւ լեզու նորա խօսեսցի
զիրաւունս ։

Օրէնք աստուծոյ իւրոյ են ՚ի սր֊
տի իւրում · եւ մի՛ գայթակղեսցին
գնացք նորա ։

Հայի մեղաւորն ընդ արդար՝ եւ
խնդրէ սպանանել զնա · այլ տէր
ոչ թողու զնա ՚ի ձեռս նորա . եւ ոչ
դատապարտէ զնա՝ յորժամ դա֊
տէ զնա ։

Համբեր տեառն՝ եւ պահեա՛ զճա֊
նապարհս նորա · եւ բա՛րձր արասցէ
զքեզ ՚ի ժառանգել զերկիր · եւ
զսատակումն մեղաւորաց տեսցես ։

Տեսի զամբարիշտն վերացեալ, և բարձրացեալ որպէս զմայրսն լիբանանու։

Անցի՝ և ահա ոչ էր. խնդրեցի՝ և ոչ գտաւ տեղի նորա։

Պահեա՛ զամբծութիւն. և տես զուղղութիւն. զի գոն մնացուածք առն խաղաղարարի։

Անօրէնք հալածեսցին ՚ի միասին. և զաւակք ամբարշտաց կորիցեն։

Փրկութիւն արդարոց ՚ի տեառնէ է. վերակացու է նոցա ՚ի ժամանակս նեղութեան։

Օգնեսցէ նոցա տէր՝ և փրկեսցէ զնոսա. ապրեցուսցէ ՚ի մեղաւորաց՝ և կեցուսցէ զնոսա. զի յուսացան ՚ի նա։

Սաղմոս Դաւթի. առ ՚ի յիշատակ շաբաթու. ԼԷ։

Տէ՛ր մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս. և մի՛ բարկութեամբ քով խրատեր զիս։

Զի նետք քո հարան յիս. և յիս հաստատեցաւ ձեռն քո։
Ո՛չ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ. յերեսաց բարկութեան քոյ։
Ո՛չ է խաղաղութիւն ոսկերաց իմոց. յերեսաց մեղաց իմոց։
Անօրէնութիւնք իմ բարձրացան քան զգլուխ իմ. որպէս բեռն ծանըր ծանրացան ՚ի վերայ իմ։
Նեխեցան և փտեցան վէրք իմ. յերեսաց անզգամութեան իմոյ։
Տառապեալ այլ և խոնարհ եղէ մինչև յոյժ. զօրհանապազ տրտում գնայի. զի անձն իմ լի՛ եղև չարչարանօք. և ո՛չ գոյ բժշկութի մարմնոյ իմոյ։
Զարչարեցայ և խոնարհ եղէ մինչև յոյժ. մռնչէի առ հեծութեան սրտի իմոյ։
Տէ՛ր առաջի քո է ամենայն ցանկութիւն իմ. և հեծութիւն իմ ՚ի քէն ո՛չ ծածկեցաւ։
Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս՝ և եթող

զիս զօրութիւն իմ. լոյս աչաց իմոց՝
և այս ոչ եղև ընդ իս ։

Բարեկամք իմ և մերձաւորք իմ առաջի իմ մերձեցան և կացին. և մերձաւորք իմ հեռի եղեն յինէն ։

Բռնադատէին զիս և խնդրէին զանձն իմ, որք խորհէին չար ՚ի վերայ իմ. խորհեցան զանօրէնութի՝ և զնենգութի զօրհանապազ խորհեցան ։

Բայց ես որպէս խուլ՝ զի ոչ լսէ. որպէս համր՝ որ ոչ բանայ զբերան իւր ։

Եղէ ես որպէս մարդ՝ որ ոչ լսէ. և ոչ գոն խօսք ՚ի բերան նորա ։

Զի ՚ի քեզ տէր յուսացայ, և դու լուիցես ինձ տէր աստուած իմ ։

Ասացի թէ՝ մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ. ՚ի սասանել ոտից իմոց՝ ՚ի վերայ իմ մեծամեծս խօսեցան ։

Զի ՚ի տանջանս պատրաստ եմ. և ցաւք իմ առաջի իմ են յամենայն

Ժամ։

Զանօրէնութիւնս իմ պատմեցից՝ և հոգացայց վասն մեղաց իմոց։

Իսկ արդ՝ թշնամիք իմ կենդանի են, և զօրացեալք եղեն քան զիս. և բազումք են որք ատէին զիս ՚ի տարապարտուց։

Որք հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ բարւոյ. չարախօսէին զինէն՝ զի ես երթայի զհետ արդարութե̄։

Մի՛ թողուր զիս տ̄ր աստուած իմ. և մի՛ ՚ի բացեայ լինիր յինէն. հայեա՛ց յօգնել ինձ տէր փրկութեան իմոյ։

՚Ի կատարած ՚ի դիթովմայ. Սաղմոս Դաւթի. ԼԸ։

Ասացի թէ՝ պահեցից զճանապարհս իմ, զի մի՛ մեղայց լեզուաւ իմով։

Եդի պահապան բերանոյ իմոյ՝ ՚ի հակառակել մեղաւորին առաջի իմ։

Լուռ եղէ և խոնարհեցայ. լռեցի

՚ի բարութենէ . և ցաւք իմ նորո-
գեցան յիս :
Ջեռաւ սիրտ իմ ՚ի փորի իմում.
և ՚ի խորհուրդս իմ վառեցաւ
հուր :
Խօսեցայ լեզուաւ իմով և ասա-
ցի՝ ցո՛յց ինձ տէր զկատարած իմ.
և զթիւ աւուրց իմոց՝ քանի՞ օնէ.
զի գիտացից թէ որչափ ինչ պակա-
սեալ է յինէն :
Ահա՛ չափով եդեր զաւուրս իմ.
և կար զօրութեան իմոյ՝ որպէս ոչ
ինչ է առաջի իմ. սակայն ամենևին
ընդունայն է ամենայն մարդ մնե-
ղի :
Ապաքէն որպէս ՚ի պատկերի շրջի
մարդ , սակայն ՚ի զուր խռովի.
գանձէ և ո՛չ գիտէ ո՛ւմ ժողովէ :
Եւ արդ՝ ո՞վ է համբերութի՟ իմ,
թէ ո՛չ դու տ՟ր. կամ կար զօրու-
թեան իմոյ՝ թէ ո՛չ ՚ի քէն :
Յամենայն անօրէնութենէ իմմէ
փրկեցեր զիս. և նախատինս անզգ-

դամայց արարեր զիս ։
Լուռ եղէ և ոչ բացի զբերան իմ. զի դու արարեր ։
՚Ի բաց արա յինէն զտանջանս իմ. զի ՚ի զօրութենէ ձեռին քո՝ ես պակասեցայ ։
Ապստամբութ՟ք վասն մեղաց խրատեցեր զմարդ. մաշեցեր որպէս սարդիոստայն զանձն նորա. սակայն՝ ընդունայն է ամենայն մարդ ։
Լուր տէր՝ աղօթից իմոց. ունկն դիր խնդրուածաց իմոց. արտասուաց իմոց մի՛ լռեր ։
Պանդուխտ եմ ես առաջի քո. նժդեհ և անցաւոր՝ որպէս ամենայն հարք իմ ։
Թո՛յլ արա ինձ զի հանգեայց. մինչչև երթեալ իցեմ. և այլ ոչ ևս գտանիցիմ ։
՚Ի Չափարան. Սաղմոս Դաւթի. Լ Թ ։

Համբերելով համբերի տեառն, և նայեցաւ առ իս. և լուաւ աղօ-

թից իմոց ։

Եհան զիս ՚ի գբոյ տառապանաց . ՚ի կաւոյ և ՚ի տղմոյ ։

Հաստատեաց ՚ի վերայ վիմի զոտս իմ. և ուղղեաց զգնացս իմ ։

Եարկ ՚ի բերան իմ զօրհնութիւն նոր. յօրհնութիւն տեառն աստուածոյ մերոյ ։

Տեսցեն բազումք և երկիցեն . և յուսասցին ՚ի տէր. երանեալ է այր՝ որոյ անուն տեառն յոյս է նորա ։

Ո՛չ հայեցաւ նա ՚ի նանրութիւն . և ո՛չ ՚ի մոլութիւն սուտ ։

Բազում արարեր դու տ՛ր աստուած իմ զսքանչելիս քո . և խորհրդոց քոց՝ ո՛չ ոք է որ նմանի քեզ ։

Պատմեցի և խօսեցայ . և բազումք եղեն քան զթիւս . ընդ զոհս և ընդ պատարագս ո՛չ հաճեցար . լսելիս հաստատեցեր ինձ զողջակէզս , և զվասն մեղաց ո՛չ խնդրեցեր ։

Յայնժամ ասացի՝ թէ ահաւասիկ գամ ես. ՚ի գլուխս գրոց գրեալ

է վասն իմ։

Առնել զկամս քո ա՛ստուած իմ կամեցայ. և զօրէնս քո ՚ի մէջ որովայնի իմոյ։

Աւետարանեցի զարդարութիւնս քո յեկեղեցիս մեծս. ահա՛ զշրթունս իմ ոչ արգելից ՚ի քէն։

Տէր՝ դու գիտացեր, զի զարդարութիւնս քո ո՛չ ծածկեցի ՚ի սրտի իմում. զճշմարտութիւնս քո՝ և զփրկութիւնս քո։

Ասացի՝ և ո՛չ թագուցի զողորմութիւնս քո. և զճշմարտութիւնս քո ՚ի ժողովրդենէ մեծէ։

Դու տէր մի՛ հեռի առներ զգթութիւն քո յինէն. զի ողորմութիւն քո՝ և ճշմարտութիւն քո յամենայն ժամ ընկալցին զիս։

Շուրջ եղեն զինև չարք՝ որոց ո՛չ գոյր թիւ. հասին ինձ անօրէնութիւնք իմ, և ես ո՛չ կարացի տեսանել։

Բազում եղեն քան զհեր գլխոյ ի-

մոյ. և սիրտ իմ եթող զիս։
Կամեցայ տէր փրկել զիս. և տէր
յօգնել ինձ նայեաց։
Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին որք
խնդրեն զանձն իմ՝ բառնալ զնա.
դարձցին յետս և ամաչեսցեն՝ որք
խորհեն ինձ չար։
Կրեսցեն զամօթ առ ժամայն վաղ-
վաղակի՝ որք ասեն ինձ վաշ վաշ։
Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ի քեզ
ամենեքեան՝ որք խնդրեն զքեզ
տէր։
Ասասցեն յամենայն ժամ մեծ է աս-
տուած. որք սիրեն զփրկութիւն
քո։
Ես աղքատ և տնանկ եմ աստո-
ւած, խորհեա՛ զիս. օգնական և
պաշտպան իմ ես դու, աստուած
իմ մի՛ յամենար։

՚Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի. Խ։

Երանի՝ որ խորհի զաղքատն և

զտնանկն. յաւուր չարի փրկէ զնա տէր:

Տէր փրկէ զնա և կեցուցանէ. երանելի առնէ զնա ՚ի վերայ երկրի. և ոչ մատնէ զնա ՚ի ձեռս թշնամեաց իւրոց:

Տէր օգնական է նմա ՚ի մահիճս ցաւոց իւրոց. և զամենայն անկողինս նորա դարձուցանէ ՚ի հիւանդութենէ նորա:

Ես ասացի տէր ողորմեա ինձ. և բժշկեա զանձն իմ, եւ մեղայ քեզ:

Թշնամիք իմ ասացին ինձ չար. երբ իցէ՝ զի մեռցի և կորիցէ անուն նորա:

Մտանէր տեսանել զնանրութիւն. խօսէր ՚ի սրտի իւրում. և ժողովէր զանօրէնութիւն յանձն իւր:

Արտաքս ելանէր և զնոյն խօսէր. զինէն շշնջէին ամենայն թշնամիք իմ:

Խորհեցան չար ՚ի վերայ իմ. բան անօրէնութեան եդին ՚ի վերայ իմ:

Մի՛թէ որ ննջիցէ, և այլ ոչ և-
յաւելցի յառնել. քանզի և այրն
խաղաղութեան իմոյ՝ յոր և ես
յուսացայ։

Որ ուտէր զհաց իմ, յաճախեաց
առնել ինձ զխաբէութիւն։

Այլ դու տէր ողորմեա ինձ և
կանգնեա զիս. և ես հատուցից
նոցա։

Յայսմ ծանեայ զի հաճեցար ըն-
դիս. զի մի՛ ուրախ եղիցին յիս
թշնամիք իմ։

Այլ զիս յամբծութեան իմում
ընկալար. և հաստատեցեր զիս ա-
ռաջի քո յաւիտեան։

Օրհնեալ տէր աստուած իսրայէ-
լի յաւիտեանս յաւիտենից. եղիցի
եղիցի։

Ի կատարած, վասն իմաստութեան որդւոցն
Կորխայ, ԽԱ.

Որպէս փափագէ եղջերու յաղ-
բերս ջուրց, այնպէս փափագէ ան-
ձըն իմ առ քեզ աստուած։

Ծարաւի է անձն իմ առ քեզ Աստուած հզօր և կենդանի. երբ եկից երևեցայց երեսացդ Աստուծոյ:

Եղեն ինձ արտասուք իմ կերակուր ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի. և այն՝ զի ասէին ցիս զօրհանապազ թէ ո՞ւր է Աստուած քո:

Զայս որպէս յիշէի, տառապէի յիս անձն իմ. քաջալերէի՝ զի մտից ընդ յարկաւ սքանչելեաց տանն Աստուծոյ:

՚Ի ձայն ցնծութեան խոստովանութեան. և ՚ի ձայն բարեկենդանութեան:

Արդ՝ ընդէ՞ր տրտմեալ ես անձն իմ. կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա՛ առ Աստուած՝ խոստովանեա՛ նմա. փրկիչ երեսաց իմոց Աստուած է:

Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ. վասն այսորիկ յիշեցի զքեզ յերկրէն Յորդանանու, ՚ի Հերմօնէ լեռնէ փոքուէ:

Խորք խորոց կարդացին առ քեզ .
'ի ձայն սահանաց քոց ։
Ամենայն զբօսանք քո և ալիք քո
անցին 'ի վերայ իմ ։
'Ի տուէ պատուիրեաց տէր զո-
ղորմութիւն իւր . 'ի գիշերի զօրհ-
նութիւն նոր . և աղօթք իմ առ
աստուած վասն կենաց իմոց ։
Ասացի աստուծոյ՝ ընդունող իմ
ես . ընդէ՞ր մերժեցեր զիս . ընդէ՞ր
տրտում գնամ ես 'ի նեղել թշ-
նամւոյ իմոյ ։
'Ի փշրել ոսկերաց իմոց նախատե-
ցին զիս թշնամիք իմ . յասել ցիս
զօրհանապազ թէ ո՞ւր է ած քո ։
Արդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն
իմ . կամ ընդէ՞ր խռովես զիս . յու-
սա՛ առ աստուած , խոստովանեսցի՛
նմա . փրկիչ երեսաց իմոց ած է ։

Սաղմոս Դաւթի . ԽԲ .

Դատ արա ինձ աստուած . և իրա-
ւարա ինձ 'ի դատաստանի իմում ։
Յազգէ՝ որ ո՛չ է սուրբ . 'ի մարդոյ

մեղաւորէ նենգաւորէ փրկեա՛ զիս։
Դու աստուած՝ հզօրիչ իմ ես.
ընդէ՞ր մոռացար զիս. ընդէ՞ր տըր-
տում գնամ ես ՚ի նեղել թշնա-
մւոյ իմոյ։
Առաքեա՛ տէր զլոյս քո և զճշմար-
տութիւն քո. զի առաջնորդեսցեն
ինձ, և հանցեն զիս ՚ի լեառն սուրբ
և ՚ի յարկս քո։
Մտից առաջի սեղանոյ աստուծոյ
առ աստուած՝ որ ուրախ առնէ ըզ-
մանկութիւն իմ։
Խոստովան եղէց քեզ օրհնութ̅բ
ա՛ստուած աստուած իմ։
Ընդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ.
կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա՛
առ աստուած՝ խոստովանեա՛ նմա.
փրկիչ երեսաց իմոց աստուած է.

՚Ի կատարած, իմաստութեան որդւոցն կոր-
խոյ ԽԳ.

ԱԾ՝ ականջօք մերովք լուաք. զոր հարքն մեր պատմեցին

Մեզ.

Օգործս զորս գործեցեր յաւուրս նոցա՝ յաւուրսն առաջինս ։

Ձեռն քո խլեաց զհեթանոսս՝ և զնոսա անկեցեր . չարչարեցեր զժողովուրդս քո , և հաներ զնոսա ։

Օչ ոչ թէ սրով իւրեանց ժառանգեցին զերկիր . և ոչ բազուկ նոցա փրկեաց զնոսա ։

Այլ աջ քո՝ և բազուկ քո՝ և լոյս երեսաց քոց . զի հաճեցար դու ը̃ նոսա ։

Դու իսկ ես թագաւոր իմ և ա̃ծ իմ. որ հրամայեցեր զփրկութիւնս յակոբայ ։

Քև զթշնամիս մեր հարցուք . և անուամբ քով արհամարհեսցուք զյարուցեալսն ՚ի վերայ մեր ։

Ոչ թէ յաղեղն իմ յուսացեալ եմ. և ոչ սուր իմ կեցուցանէ զիս ։

Այլ դու փրկեցեր զմեզ ՚ի թշնամեաց մերոց և զատելիս մեր յամօթ արարեր ։

Աստուծով պարծեսցուք զօր հա-
նապազ. և անուան նորա խոստովան
եղիցուք յաւիտեան:

Բայց արդ՝ մերժեցեր և անարգե-
ցեր զմեզ. և ոչ ելեր աստուած ըն
զօրս մեր:

Դարձուցեր զմեզ յետս քան զթշ-
նամիս մեր. և ատելիք մեր յա-
փշտակեցին զմեզ:

Ետուր զմեզ որպէս զոչխար ՚ի զե-
նումն. և ընդ հեթանոսս ցրուե-
ցեր զմեզ:

Վաճառեցեր զժողովուրդս քո
առանց գնոյ. և ոչ գոյ թիւ աղա-
ղակի մերոյ:

Արարեր զմեզ նախատինս դրացեաց
մերոց. ծաղր և այպն կատականաց
այնոցիկ՝ որք շուրջ էին զմեօք:

Արարեր զմեզ յառակս հեթանո-
սաց. ՚ի շարժել զգլուխս ժողովր-
դոց:

Զօր ամենայն նախատինք իմ ա-
ռաջի իմ են. և ամօթ երեսաց ի-

մոց ծածկեաց զիս :

՚Ի ձայնէ նախատորդւոյն և չարա_
խօսի . յերեսաց թշնամւոյն և հա_
լածչի :

Այս ամենայն եկն ՚ի վերայ մեր՝ և
մեք զքեզ ո՛չ մոռացաք . և ո՛չ ս_
տեցաք ուխտի քում . և ո՛չ դարձաք
յետս սրտիւք մերովք :

Դարձուցեր զշաւիղս մեր ՚ի ճա_
նապարհաց քոց . խոնարհ արարեր
զմեզ ՚ի տեղի չարչարանաց . և ծած_
կեցին զմեզ ստուերք մահու :

Եթէ մոռացեալ իցէ մեր զանուն
աստուծոյ մերոյ . կամ ձգեալ ի_
ցէ զձեռս մեր առ ա՟ծս օտարս :

Սակայն՝ աստուած խնդրէ զայս .
զի նա քննէ զգաղտնիս սրտից մե_
րոց :

Վասն քո մեռանիմք զօրհանա_
պազ . համարեցաք որպէս զոչխար ՚ի
զենումն :

Զարթի՛ր ընդէ՞ր ննջես տէր . արի՛
և մի՛ մերժեր զմեզ իսպառ :

Օմէ՛ դարձուցանես զերեսս քո՛ ՚ի
մէնջ · մոռանաս զաղքատութիւնս
և զնեղութիւնս մեր ։
Խոնարհեղեն մինչև ՚ի հող անձինք
մեր · և յերկիր կցեցան մէջք մեր ։
Արի՛ տէր օգնեա՛ մեզ · և փրկեա՛
զմեզ վասն անուան քոյ ։

՚Ի կատարած , զատանյելոց ծառանայից · որդւոյն կորխայ · իմաստութեան երգ վասն սիրելոյն · ԽԴ ։

Բղխեաց սիրտ իմ զբան բարի · և
ասեմ զգործս իմ թագաւորի ։
Լեզու իմ որպէս գրիչ արագա-
գիր դպրի · գեղեցիկ տեսլեամբ
քան զամենայն որդիս մարդկան ։
Սփռեցան շնորհք ՚ի շրթանց քոց ·
վասն այսորիկ օրհնեաց զքեզ ա͞ծ
յաւիտեան ։
Ած զսուր ընդ մէջ քո հզօ՛ր · վա-
յելչութեան և գեղոյ քոյ ։
Լարեա՛ ուղղեա՛ և թագաւորեա՛
վասն ճշմարտութեան , հեզութե͞
և արդարութեան · և առաջնոր-

դեսցէ քեզ սքանչելապէս աջ քո։

Նետք քո սրեալք են հզօ՛ր. և ժողովուրդք ՚ի ներքոյ քոյ. անկցին ՚ի սիրտս թշնամեաց թագաւորի։

Աթոռ քո ա՛ստուած յաւիտեանս յաւիտենից. գաւազան ուղղութե̃ գաւազան արքայութեան քոյ։

Սիրեցեր զարդարութիւն, և ատեցեր զանօրէնութիւն։

Վասն այսորիկ էօծ զքեզ աստուած՝ աստուած քո իւղով ուրախութեան՝ առաւել քան զընկերս քո։

Զմուռս և զտաշխն և զկասիայ ՚ի զգեստէ քումմէ. ՚ի տաճարաց փղոսկրէից՝ ուստի ուրախ արարին զքեզ դստերք թգ̃ւորաց ՚ի պատիւ։

Կացցէ դշխոյ ընդ աջմէ քումմէ, ՚ի հանդերձս ոսկէհուռս զարդարեալ և պաճուճեալ։

Լո՛ւր դուստր և տե՛ս. խոնարհեցո՛ զունկն քո. մոռա՛ զժողովուրդ քո.

և զտուն հօր քո · զի ցանկացաւ թագաւոր գեղոյ քո ։

Սա ինքն է տէր քո՝ երկիրպագցես նմա . և դուստր Ծուրայ երկիրպագցէ նմա . և պատարագօք զերեսս նորա պաղատեսցեն մեծամեծք ի ժողովրդոց ։

Ամենայն փառք դստեր թագաւորի ի ներքոյ . ի վերջաւորս ոսկէ հուռուռ զարդարեալ և պաճուճեալ ։

Տարցին թագաւորի կուսանս զհետ նորա . և զընկերս նորա տարցին նմա ։

Տարցին ցնծութեամբ և ուրախութեամբ . և տարցին ի տաճար թագաւորի . և փոխանակ հարց քոց եղիցին որդիք քո ։

Կացուսցես զնոսա իշխանս ընդ ամենայն երկիր . և յիշեսցի անուն քո ընդ ամենայն ազգս ազգաց ։

Վասն այսորիկ ժողովուրդք խոստովան եղիցին առ քեզ յաւիտեան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից ։

Ի կատարած որդւոցն կորխայ. ՚ի Տր գաղտ-
նեաց. Սաղմոս Դաւթի. ԽԵ.

Աստուած մեր ապաւէն և զօ-
րութիւն. օգնական ՚ի նեղս նե-
ղութեանց՝ որք գտին զմեզ յոյժ:
Վասն այսորիկ ոչ երկիցուք մեք
՚ի խռովել երկրի. ՚ի փոփոխել լե-
րանց ՚ի սիրտս ծովու:

Գոչեցին և խռովեցան ջուրք նո-
ցա. խռովեցան լերինք ՚ի զօրու-
թենէ նորա:

Գնացք գետոց ուրախ առնեն ըզ-
քաղաքն Աստուծոյ. և սուրբ ա-
րար զյարկս իւր բարձրեալ:

Աստուած ՚ի մէջ նոցա՝ և նոքա մի՛
սասանեսցին. օգնեսցէ նոցա Աստո-
ւած ՚ի վաղորդենէ մինչև ՚ի վա-
ղորդեան:

Խռովեցան հեթանոսք՝ և խոնար-
հեցան թագաւորութիւնք. ետ զձայն
իւր բարձրեալն՝ և խռովեցաւ եր-
կիր:

Տէր զօրութեանց ընդ մեզ. ընդու-
նօղ է մեր աստուած յակոբայ:
Եկա՛յք և տեսէ՛ք զգործս աստու-
ծոյ, որ արար զնշանս և զարուես-
տս ՚ի վերայ երկրի:
Ի՛հար զպատերազմ ՚ի ծագաց մին-
չև ՚ի ծագս երկրի. զաղեղունս
փշրեաց, զզէնս խորտակեաց, և
զասպարս այրեաց հրով:
Կանխեցէ՛ք և ծաներո՛ւք՝ զի ես
եմ աստուած. բա՛րձր եղէց ՚ի հե-
թանոսս, և բարձրացայց ՚ի վերայ
երկրի:
Տէր զօրութեանց ընդ մեզ. ընդու-
նօղ է մեր աստուած յակոբայ:

Ի կատարած վասն որդւոցն կորխայ. Սաղ-
մոս Դաւթի. ԽԶ:

Ծափս հարէք ամենայն հե-
թանոսք. աղաղակեցէ՛ք առ աստո-
ւած ՚ի ձայն ցնծութեան:
Զի տէր բարձրեալ և ահարկու
թագաւոր մեծ ՚ի վերայ ամենայն

երկրի ։

Հնազանդ արար զժողովուրդս մեզ և զհեթանոսս ՚ի ներքոյ ոտից մերոց ։

Ընտրեաց զմեզ իւր ՚ի ժառանգութիւն. զգեղեցկութիւն յակոբայ՝ զոր և սիրեաց ։

Համբարձաւ աստուած օրհնութբ̅. և տէր մեր ձայնիւ փողոյ ։

Սաղմոս ասացէք աստուծոյ մերում. սաղմոս ասացէք թագաւորին մերում, սաղմոս ասացէք ։

Զի թագաւոր մեծ ՚ի վերայ ամենայն երկրի աստուած է. սաղմոս ասացէք նմա իմաստութեամբ ։

Թագաւորեաց աստուած ՚ի վերայ հեթանոսաց. աստուած նստաւ յաթոռ սրբութեան իւրոյ ։

Իշխանք ժողովրդոց ժողովեցան առ աստուած աբրահամու. զի ա̅յ զօրութիւնք յերկրէ յոյժ համբարձան ։

Սաղմոս օրհնութեան որդւոցն Կորխայ. երկ-րորդ շաբաթու. ԽԷ ։

Մեծ է Տէր և օրհնեալ է յոյժ ՚ի քաղաք ա՟յ մերոյ, ՚ի լերան սուրբ նորա ։

Հաստատարմատ ցնծացէ ցնծութե՟ ամենայն երկիր. լերինք սիոնի, կող-մանք հիւսիսոյ՝ քաղաք Թագաւորի մեծի ։

Ա՟ծ ՚ի տաճարի իւրում յայտնի. ՚ի ժամանակի, իբրև օգնական լի-նէր նոցա ։

Ահաւասիկ թագաւորութի՟ք երկ-րի ժողովեցան. և անկցին ՚ի մի-ասին ։

Ինքեանք տեսին այսպէս՝ և զար-մացան. խռովեցան՝ սասանեցան, և դողումն կալաւ զնոսա ։

Անդ երկունք որպէս ՚ի ծննդեան. և հողմն սաստիկ փշրեսցէ զնաւս ՚ի Թարսիս ։

Որպէս լուաք՝ սոյնպէս և տեսաք ՚ի քաղաք տեառն զօրութեանց՝ ՚ի

քաղաք աստուծոյ մերոյ։

Աստուած զհիմունս էարկ նմա յաւիտեան. ընկալաք ած զողորմութիւնս քո ՚ի մէջ ժողովրդեան քոյ։

Ըստ անուան քում ա՛ծ, այնպէս և՛ օրհնութիւն քո ընդ ամենայն տիեզերս. և արդարութեամբ լի է աջ քո։

Ուրախ եղիցի լեառն սիօն. և ցնծասցեն դստերք յուդայ վասն իրաւանց քոց տէ՛ր։

Շրջեցարուք զսիօնիւ, պաշարեցէք զնա. և պատմեցէք զաշտարակս նորա։

Դի՛ք զսիրտս ձեր ՚ի վերայ զօրութեանց նորա. բաժանեցէք զամուրս նորա. զի պատմել կարասջիք յազգ յայլ։

Սա է ած ածմեր ի յաւիտեանս յաւիտենից. և սա հովուեսցէ զմեզ մինչև յաւիտեան։

՚Ի կատարած որդւոցն կորխայ ․
Սաղմոս Դաւթի ․ ԽԸ ․

Լուարուք զայս ամենայն ազգք ․ ունկնդիր լերուք ամենեքեան՝ որք բնակեալ էք յաշխարհի ։

Ծնունդք երկրի և որդիք մարդկան ․ ՚ի միասին մեծամեծք և տնանկք ։

Բերան իմ խօսեսցի զիմաստութիւն ․ և խորհուրդ սրտի իմոյ զհանճար ։

Խոնարհեցուցից յառակս զունկն իմ ․ բացից զառակս օրհնութե ՚ի սկզբանէ ։

Ընդէ՞ր բնաւ երկնչիմ ես յաւուր չարի ․ զի անօրէնութիւնք գնացից իմոց շուրջ եղեն զինև ։

Յուսացեալքն ՚ի զօրութիւն իւրեանց՝ ՚ի բազմութիւն մեծութե իւրեանց պարծեսցին ։

Եղբայր ոչ փրկէ՝ և ոչ փրկէ մարդ ․ և ոչ տայ աստուծոյ զփրկանս իւր ․ և ոչ զգինս փրկանաց անձին իւրոյ ։

Սաստակեա՛ յաւիտեան, և կեց-
ցես մինչ իսպառ. և ոչ տեսցես զա-
պականութիւն ։

Յորժամ տեսցես թէ իմաստունք
մեռանիցին, ՚ի միասին անզգամք և
անմիտք կորիցեն. և թողցեն օտա-
րաց զմեծութիւն իւրեանց ։

Գերեզմանք նոցա՝ տունք նոցա ե-
ղիցին յաւիտեան. և յարկք նոցա
յազգէ մինչև յազգ. և կարդաս-
ցեն զանուանս նց̅ ՚ի հողս իւրե̅նց։

Մարդ ՚ի պատուի էր՝ և ոչ իմա-
ցաւ հաւասարեցաւ անասնոց ան-
միտից և նմանեցաւ նոցա ։

Այս ճանապարհ է նոցա գայթակ-
ղութեան նոցին. յետ այսորիկ բե-
րանովք իւրեանց հաճեսցին ։

Որպէս խաշն ՚ի դժոխս մատնեսցին.
և մահ հովուեսցէ զնոսա. և տի-
րեսցեն նոցա ուղիղք ը̅ առաւօտս։

Օգնութիւնք նոցա մաշեսցին ՚ի
դժոխս. և ՚ի փառաց իւրե̅նց անկ-
ցին ։

Բայց սակայն՝ ա͞ծ փրկեսցէ զանձն իմ 'ի ձեռաց դժոխոց՝ յորժամ ընդունին զիս ։

Մի՛ երկնչիր՝ յորժամ մեծանայ մարդ․ և յորժամ բազում լինին փառք տան նորա ։

Զի ոչ եթէ 'ի մեռանելն իւրում առցէ ընդ իւր զամենայն․ և ոչ եթէ իջցեն փառք տան նորա ը͞ն նմա։

Զի անձն նորա 'ի կեանս իւրում օրհնեսցի․ խոստովան եղիցի քեզ՝ յորժամ բարի արասցես դու նմա։

Մտցէ նա մինչև յազգ հարց իւրոց․ մինչև յաւիտեան զլոյս մի՛ տեսցէ ։

Մարդ 'ի պատուի էր, և ոչ իմացաւ․ հաւասարեցաւ անասնոց անբանից՝ և նմանեցաւ նոցա ։

Սաղմոս ասափայ․ ԽԹ ։

ԱԾ աստուծոց տ͞ր խօսեցաւ․ և կոչեաց զերկիր՝ յարևելից մին-

չեւ 'ի մուտս արեւու ։
'Ի սիօնէ մեծ վայելչութիւն փըր-
կութեան գեղոյ նորա ։
Ա̃ծ մեր յայտնապէս եկեսցէ . եւ
Ա̃ծ մեր մի՛ դադարեսցէ ։
Հուր առաջի նորա բորբոքեսցի . եւ
շուրջ զնովաւ մրրիկ յոյժ ։
Կոչեսցէ զերկինս 'ի վերուստ՝ եւ
զերկիր ՝ 'ի դատել զժողովուրդ
իւր . ժողովել առինքն զս̃բս իւր՝
եւ որք դնեն զպատարագս ուխտից
'ի վերայ սեղանոյ նորա ։
Պատմեսցեն երկինք զարդարութի̃
նորա՝ զի Ա̃ծ դատաւոր է ։
Լուր ժողովուրդ իմ, եւ խօսեցայց
Ը̃ քեզ . եւ Իսրայէլ քեզ վկայեցից .
զի Ա̃ծ Ա̃ծ քո ես եմ ։
Ո՛չ թէ վս̃ պատարագաց քոց կշտամ-
բեմ զքեզ . զի ողջակէզք քո առա-
ջի իմ են յամենայն ժամ ։
Ո՛չ ընդունիմ 'ի տանէ քումմէ
զուարակս . եւ ոչ 'ի հօտից քոց նո-
խազս ։

Իմ է ամենայն գազան անտառի,
Էրէ լերանց՝ և ամենայն անասուն:
Գիտեմ ես զա̃մ թռչունս երկնից.
գեղեցկութիւն վայրի՝ ընդ իս է:
Եթէ քաղցեայց՝ քեզ ինչ ոչ ասա-
ցից. զի իմ է աշխարհ լրիւ իւրով:
Ո՞չ ուտեմ ես զմիս զուարակաց
քոց. և ոչ զարիւն նոխազաց քոց
ըմպեմ:
Մատո՛ աստուծոյ պատարագ օրհ-
նութեան. կատարեա՛ բարձրելոյն
զուխտս քո:
Կարդասցես առ իս յաւուր նեղու-
թեան քոյ. ես փրկեցից զքեզ՝ և
դու փառաւոր արասցես զիս:
Սակայն՝ մեղաւորին ասէ ա̃ծ. իսկ
դու ընդէ՞ր բնաւ պատմես զարդա-
րութիւն իմ. կամ առնուս զուխտ
իմ 'ի բերան քո:
Զի դու ատեցեր զխրատ իմ. մեր-
ժեցեր և յետս ընկեցեր զա̃մ բա-
նըս բերանոյ իմոյ:
Եթէ տեսանէիր զգող՝ ընթանայիր

ընդ նոսա . և ընդ շունս դնէիր
զբաժին քո ։
Բերան քո յաճախէր զչարութի . և
լեզու քո նիւթէր զնենգութի ։
Նստեալ զեղբօրէ քումմէ չարա-
խօսէիր . և 'ի վերայ որդւոյ մօր քոյ
դնէիր զգայթակղութիւն ։
Զայս ամ. արարեր՝ և լռեցի քեզ.
կարծեցեր անօրէնդ 'ի մտի քում,
թէ և ես քեզ նմանիցիմ ։
Արդ՝ յանդիմանեցից և կացուցից
զայս ամենայն առաջի քոյ . իմացա-
րուք ամենեքեան՝ որոց մոռացեալ
իցէ զաստուած ։
Գուցէ երբէք յափշտակիցէք . և
ոչ ոք իցէ որ փրկիցէ ։
Պատարագ օրհնութեան փառաւոր
արասցէ զիս . և անդ է ճանապարհ՝
ուր ցուցից նմա զփրկութի այ ։
'Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի, 'Ի ժամա-
նակի իբրև եկն առ նա Նաթան մարգարէ՝
յորժամ մտեալ էր նա առ Բերսաբէէ . Ծ՛ ։
Ողորմեա ինձ աստուած՝ ըս մեծի

ողորմութե͞ քում․ ըստ բազում
գթութեան քում՝ քաւեա զանօ_
րէնութիւնս իմ։
Առաւել լուա զիս յանօրէնութէ͞
իմմէ․ և ՚ի մեղաց իմոց ս͞ր արա զիս։
Զանօրէնութիւնս իմ ես ինձէն
գիտեմ․ և մեղք իմ առաջի իմ են
յամենայն ժամ։
Քեզ միայն մեղայ տէր․ և չար ա_
ռաջի քո արարի։
Որպէս արդար եղիցիս ՚ի բանս քո․
և յաղթեսցես ՚ի դատել քում։
Անօրէնութեամբ յղացայ․ և ՚ի
մեղս ծնաւ զիս մայր իմ։
Դու տէր զճշմարտութիւն սիրե_
ցեր․ զանյայտս և զծածկեալս՝ ի_
մաստութե͞ քո յայտնեցեր ինձ։
Ցօղեա զիս մշտկաւ՝ և սուրբ ե_
ղէց․ լուա, և քան զձիւն սպիտակ
եղէց։
Լսելի՛ արա ինձ տէր զցնծութի͞ և
զուրախութի͞․ և ցնծասցեն ոսկերք
իմ տառապեալք։

Դարձո՛ զերեսս քո ՚ի մեղաց իմոց. եւ զամենայն անօրէնութիւնս իմ քաւեա՛ յինէն։

Սիրտ սուրբ հաստատեա՛ յիս ա̃ծ. եւ հոգի ուղիղ նորոգեա՛ ՚ի փորի իմում։

Մի՛ ընկենուր զիս տէր յերեսաց քոց. եւ զհոգի քո սուրբ մի՛ հաներ յինէն։

Տո՛ւր ինձ ցնծութիւն փրկութեան. եւ հոգւով պետութե̃ քո հաստատեա՛ զիս։

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո. եւ ամբարիշտք առ քեզ դարձցին։

Փրկեա՛ զիս յարենէ աստուած ա̃ծ փրկութեան իմոյ. ցնծասցէ լեզու իմ յարդարութեան քում։

Տէ՛ր եթէ զշրթունս իմ բանաս, բերան իմ երգեսցէ զօրհնութի̃ քո։

Եթէ կամեցեալ էիր, պատարագս մատուցանէաք. բայց դու ը̃ ողջակէզս իսկ ոչ հաճեցար։

Պատարագ ա՟յ հոգի խոնարհ. զսիրտ սուրբ և զհոգի խոնարհ աստուած ոչ արհամարհէ։

Բարի՛ արա տ՟ր կամօք քովք սիոնի. և շինեսցին պարիսպքն երուսաղէմի։

Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս արդարութե՟, յորժամ ուխտից պատարագս հանցեն ՚ի սեղան քո զուարակս։

՚Ի կատարած իմաստութեան Դաւթի. ՚Ի ժամանակին գի եկն Դօվէկ Էդօմացի և պատմեաց Սաւուղայ՝ թէ ահա՛ւասիկ Դաւիթ եկեալ է ՚ի տուն Աքիմելէքայ. ԾԱ։

Զի՞ պարծիս ՚ի չարութեան, հզօրդ յանօրէնութեան. զօր հանապազ զանօրէնութիւն խորհեցաւ ՚ի լեզուի քում։

Որպէս զածելի սուր՝ սրեաց ըզնենգութի՟. սիրեաց զչարութի՟ քան զբարութիւն. զանօրէնութի՟ քան զխօսս արդարութեան։

Սիրեացնա զա՟մ խօսս կործանման. և զլեզուս նենգաւորս։

Վասն այսորիկ՝ ա̃ծ կործանեսցէ
զնա իսպառ. խլեսցէ և հանցէ ըզ-
զնա ՚ի յարկաց իւրոց. և զարմատս
նորա յերկրէն կենդանեաց:

Տեսցեն արդարք և երկիցեն. զնո-
վաւ ծիծաղեսցին, և ասասցեն:

Ահա այր է, որ ոչ արար զա̃ծ իւր
օգնական. այլ յուսացաւ սա ՚ի բա-
զում մեծութ̃ի իւր, և զօրացաւ
՚ի նանրութեան իւրում:

Այլ ես որպէս ձիթենի պտղալից
՚ի տանն աստուծոյ. յուսացայ յո-
ղորմութ̃ին աստուծոյ՝ յաւիտեան
և յաւիտեանս յաւիտենից:

Խոստովան եղէց քեզ տէ՛ր յաւի-
տեան՝ զի արարեր. և համբերից ա-
նուան քում. զի քաղցր ես առաջի
սրբոց քոց:

Ի կատարած վասն մայէլեայ իմաստութիւն
Դաւթի. ԾԲ:

Ասաց անզգամն ՚ի սրտի իւրում,
թէ ոչ գոյ աստուած. ապա-

կանեցան և պղծեցան յանօրէնու-
թեան իւրեանց . և ոչ ոք է որ առ-
նէ զքաղցրութիւն ։
Աստուած յերկնից նայեցաւ յա̃մ
որդիս մարդկան , տեսանել թէ ի-
ցէ՞ ոք իմաստուն՝ որ խնդրիցէ զա̃ծ ։
Ամենեքեան խոտորեցան 'ի միասին
և անպիտանացան ։
Ո՛չ ոք է որ առնէ զբարի . և չէ՛ ոք՝
մինչև 'ի մի ։
Որպէս ոչ ծանիցեն ամենեքեան ,
որք գործեն զանօրէնութիւն ։
Ոյք ուտէին զժողովուրդ իմ որ-
պէս կերակուր հացի , և առ Ա̃ծ ոչ
կարդացին
Անդ երկիցեն զերկիւղ՝ ուր ոչ ի-
ցէ երկիւղ . զի աստուած ցրուես-
ցէ զոսկերս մարդահաճոյից ։
Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին , զի Ա̃ծ
անարգեաց զնոսա ։
Ո՞ տացէ 'ի սիօնէ զփրկութի̃ իս-
րայէլի . 'ի դարձուցանել տեառն
զգերութիւն ժողովրդեան իւրոյ .

ցնծասցէ յակոբ և ուրախ եղիցի իսրայէլ:

Ի կատարած ընդ օրհնութիւնս իմաստութե Դաւթի. Ի ժամանակի յորժամ եկին զիփացիքն՝ և ասէին ցսաւուղ՝ ահա՛ւասիկ դաւիթ թա-կուցեալ նստի առ մեզ: ԾԳ:

Աստուած՝ յանուան քում կեցո զիս. և ՚ի զօրութեան քում իրաւ արա ինձ:

Ա՛ծ լո՛ւր աղօթից իմոց. ունկն դիր բանից բերանոյ իմոյ:

Օտարք յարեան ՚ի վերայ իմ, և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ համարեցան զքեզ ա՛ծ առաջի իւրեանց.

Ահա՛ ա՛ծ օգնական իմ. և տէր ընդունօղ հոգւոյ իմոյ.

Ի դարձուցանել զչարն ՚ի թշնամիս իմ. ճշմարտութ. քով սատակեա՛ զնոսա.

Ես կամօք իմովք պատարագս մատուցից քեզ. և խոստովան եղէց անուան քում տէր զի բարի է:

Յամենայն նեղութենէ իմմէ փրկեցեր զիս. և 'ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ:

'Ի կատարած. ընդ օրհնութիւնս իմաստութեան Դաւթի. ԾԴ:

Ունկն դիր Ած աղօթից իմոց. և մի՛ անտես առներ զխնդրուածս իմ:

Նայեա՛ց առ իս և լո՛ւր ինձ. զի տրտմեցայ ես 'ի ձանձրանալ իմում և խռովեցայ:

'Ի ձայնէ թշնամւոյն և 'ի նեղել մեղաւորին խռովեցան յիս անիրաւութեամբ. և բարկութեամբ ոխս պահէին ինձ:

Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս. և երկիւղ մահու անկաւ 'ի վերայ իմ:

Ահ և դողումն եկն 'ի վերայ իմ. և ծածկեաց զիս խաւար:

Ասացի տայր ոք ինձ զթևս որպէս զաղաւնւոյ. զի թռչէի, վերանայի և հեռացեալ դադարէի յանապատի:

Ահա ունէի յոյս որ փրկէր զիս 'ի

կարճմտութենէ, 'ի զայրանալոյ,
և 'ի մրրկեալ նեղսրտութենէ:
Ընկլո՛ տէր և բաժանեա՛ զլեզուս
նոցա. զի տեսի զանօրէնութիւն,
և զհակառակութիւն 'ի քաղաքի:
'Ի տուէ և 'ի գիշերի շուրջ եղեն
զպարսպօք նորա անօրէնութիւք. չա-
րիք և մեղք են 'ի մէջ նոցա. և ո՛չ
պակասեցաւ 'ի հրապարակաց նոցա
վաշխ՝ և նենգութիւն:
Զի թէ թշնամւոյն նախատեալ
էր, համբերէի արդեօք. կամ ա-
տելւոյն մեծաբանել էր 'ի վերայ
իմ, թաքչէի արդեօք 'ի նմանէ:
Իսկ դու մարդ հաւասար իմ, ա-
ռաջնորդ իմ, և ծանօթ իմ:
Ապաքէն 'ի նոյն քաղցրացուցեր
ինձ և ընդ կերակուր. զի գնայաք
միաբանութբ 'ի տանն աստուծոյ:
Եկեսցէ մահ 'ի վր նոցա, և կեն-
դանւոյն իջցեն 'ի դժոխս. զի չա-
րութիւն է 'ի բնակութեան նոցա
և 'ի մէջ նոցա:

Ես առ Ած կարդացի՝ և նա լուաւ
ինձ յերեկոյս, ՚ի վաղորդեան և ՚ի
հասարակ աւուր:
Պատմեցի և ասացի՝ և լուիցէ ձայ_
նի իմում· փրկեսցէ խաղաղութե̄
զանձն իմ ՚ի մերձաւորաց իմոց· զի
կարեօք հասին ՚ի վերայ իմ:
Լուիցէ Ած՝ և խոնարհ արասցէ
զնոսա. որ յառաջ է քան զյաւի_
տեանս:
Ո՛չ իք ո՛չ գոյր նոցա փոխանակ. և ո՛չ
երկեան յաստուծոյ:
Ձգեաց զձեռն իւր ՚ի հատուցա_
նել նոցա. և նոքա պղծեցին զօրէ_
նս նորա:
Բաժանեցան ՚ի սրտմտութենէ ե_
րեսաց նորա. և եհաս ՚ի սիրտս նոցա:
Ակուղ էին բանք նոցա քան ըզ_
ձէթ. և ինքեանք որպէս սլաք:
Ընկեա՛ ՚ի Տր զհոգս քո՝ և նա կե_
րակրէ զքեզ. և ո՛չ տայ յաւիտեան
սասանութի̄ արդարոյ
Դու Ա՛ծ՝ իջուսցես զնոսա ՚ի գու_

բըս ապականութե̄. արք արիւնա_
հեղք և նենգաւորք մի՛ հասարա_
կեսցեն զաւուրս իւրեանց. այլ ես
՚ի քեզ տէ՛ր յուսացայ։

Օրհնութի̄ Ռծին Մովսէսի ա̄ծատեսի մար_
գարէին. Երկրորդ օրինաց. 32։

Զի հուր բորբոքեցաւ ՚ի բար_
կութենէ իմմէ. այրեսցէ և իջցէ
մինչ ՚ի դժոխս ներքինս։
Կերիցէ զերկիր՝ և զամենայն բոյս
երկրի նոցա. վառեսցին հրով, և
բորբոքեսցին հիմունք լերանցնո_
ցա։
Կուտեցից զչարիս ամենայն ՚ի վե՛ր
նոցա. և նետիւք իմովք սպառե_
ցից զնոսա։
Մաշեալք և հիւծեալք ՚ի սովու.
գազանաբեկ՝ գէշ անկեալ ամե_
նայն թռչնոց երկնից։
Եւ արս առանցբժշկութե̄ արձակեցից
՚ի վերայ նոցա. զգազանս անապա_
տի, որք այսր և անդր քարշեսցեն
զնոսա ընդ երկիր։

Արտաքուստ մանկակոտորս արաս֊
ցէ զնոսա սուր. և ՚ի ներքուստ
շտեմարանաց նոցա անտի արհաւիրք
ահից։

Զերիտասարդս նոցա կուսանօք
հանդերձ. և զողջոյն՝ հաստատե֊
լովք ծերովք հանդերձ։

Ասացի թէ ցրեցից զնոսա, և դա֊
դարեցուցից զյիշատակս նոցա
յազգաց։

Եթէ ոչ վասն բարկութե֊ սրտմտու֊
թեան թշնամւոյն. զի մի՛ երկայ֊
նակեացք եղիցին. և մի՛ բարձրաս֊
ցին հպարտացեալ թշնամիքն, և ա֊
սասցեն։

Եթէ ձեռն մեր բարձր է՝ և բազուկ
մեր հզօր. և ոչ տէր ած արար զայս
ամենայն։

Զի ազգ մի խորհրդակորոյսք են
նոքա. և ոչ գոյ ՚ի նոսա իմաստու֊
թիւն. և ոչ խորհեցան ՚ի միտ ա֊
ռնուլ զայս ամենայն.։ և արդ ըն֊
կալցին զամօթ յանձինս իւրեանց։

Զարմանք մի մեծ այս են. զի՞ արդ մինն զհազարս հալածեսցէ. կամ երկուք զբիւրս շարժեսցեն:
Եթէ ոչ տէառն ո՞յ մատնեալ էր ըդնոսա. եւ տուեալ իցէ զնոսա ՚ի ձեռս թշնամեաց նոցա:
Զի ոչ են դիք նոցա որպէս զԱծ մեր. այլ թշնամիք մեր վատախորհուրդք:
Յայգւոյն սոդոմայ էր որթ նոցա. եւ տունկ նոցա ՚ի գոմորայ:
Խաղող նոցա խաղող դառնութէ. եւ ողկոյզ նոցա ՚ի դառնութեան լեղւոյ:
Սրտմտութիւն բարկութեան վիշապաց գինի նոցա. սրտմտութի իժից անհնարին տուանց բժշկութէ:
Ո՞չ այս ամենայն ժողովեալ է առիս. եւ կնքեալ պահի ՚ի գանձի իմում:
Յաւուր վրիժուց հատուցման հատուցից նոցա. ՚ի ժամանակի, յորում հարցի զքարի ոտն նոցա:

Մ՛երձ է օր կորստեան նոցա. զի հա-
սեալ է պատրաստութեամբ տէր 'ի
վերայ նոցա:

Դատէ տէր զժողովուրդ իւր. և
'ի ծառայս իւր մխիթարի:

Զի ետես զնո̅ լքեալս՝ լուծեալս,
և մատնեալս 'ի գերութիւն:

Եւ ասիցէ տէր՝ ո՞ւր են դիքն ձեր,
յորս յուսացեալ էիք դուք 'ի նո̅.
զորոց զճարպս սպանդիցն ուտէիք.
և ըմպէիք զգինի զոհիցն:

Ա՛րդ՝ յարուցեալ օգնեսցեն՝ և
եղիցին ձեզ թիկունք:

Նորին Մովսիսի:

Ծանե՛րուք և տեսէ՛ք՝ զի ես եմ.
և ո՛չ գոյ այլ ա̅ծ, բաց յինէն:

Ես սպանանեմ, և ես կեցուցանեմ.
հարկանեմ, և ես բժշկեմ. և ո՛չ ոք
իցէ՛ որ հանիցէ զձեզ 'ի ձեռաց
իմոց:

Համբարձի յերկինս զձեռս իմ. եր-
դուայ աջով իմով՝ և ասացի, թէ
կենդանի եմ ես յաւիտեան:

Սրեցից ոպ՟ փայլակն զսուսեր իմ.
և՛ ի խնդիր վրիժուց արձակեցից
զաջ իմ։

Հատուցից զհատուցումն թշնա-
մեաց իմոց. և ատելեաց իմոց հա-
տուցից զհատուցումն նդ՟ նոցին։
Արբեցուցից զնետս իմ յարենէ
նոցա. և սուր իմ կերիցէ միս յա-
րենէ վիրաւորելոց. գերելոց գըլ-
խոց իշխանաց՝ թշնամեաց նոցա։
Ուրախ եղիցին երկինք նովաւ. և
երկիր պագցեն նմա ամ՟ որդիք այ՟։
Ուրախ եղերուք հեթանոսք ը՟ ժո-
ղովրդեան նորա. և զօրացուսցեն
զնա ամենայն հրեշտակք այ՟։
Խնդրելով խնդրեսցէ վրէժ արե՟ն
որդւոց նդ՟. և հատուցումն թշնա-
մեաց նոցա հատուցաւ նոցա։
Հատուցումն ատելեաց նոցա հա-
տուցաւ նդ՟. և սրբեսցէ տէր զեր-
կիր ժողովրդեան իւրոյ։

Սաղմոս։

Դու ես տէր մեր՝ դու ես քո՟ փըր-

կից մեր. զքեզ օրհնեն անձինք մեր։
Մարդասէր տէր՝ վասն սրբուհւոյ անարատ մօր քոյ և կուսի, և վասն խաչի քոյ պատուականի, ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո զմեզ։

Քարոզ՝ Մէ նախանձէր և կրօնաւորական Կանանց։

Վ̅ս ուղղելոյ զգնացս մեր ՚ի ճանապարհս խաղաղութե, զտէր աղաչեսցուք։
Վ̅ս ցրելոյ ՚ի մէնջ զամենայն խորհուրդս չարին՝ զտ̅ր աղաչեսցուք։
Վ̅ս պարգևելոյ մեզ առողջ խորհուրդս և առաքինի վարս՝ զտէր աղաչեսցուք։
Վ̅ս պահելոյ զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր աջոյն իւրոյ՝ զտէր աղաչեսցուք։
Վ̅ս խորտակելոյ զհակառակորդն վաղվաղակի ընդ ոտիւք մերովք՝ զտէր աղաչեսցուք։
Վ̅ս հոգւոցն հանգուցելոց՝ որք"։
Նուևս միաբան վ̅ս ճշմարիտ և ս̅ր"։

Զանձինս մեր՝ և զմիմեանս, տն՛՛ :
Ողորմեա՛ց մեզ տէ՛ր ած՛՛ : Տէր ո՛՛ :

Աղօթք :

Տէ՛ր. երկնի և երկրի արարիչ ամ
արարածոց երևելեաց և աներև֊
ութից : Առ քեզ կարդամք յամե֊
նայն ժամ. զի ընդ ամենայն տեղիս
է տէրութիւն քո. և արքայութի
քո ամենեցուն տիրէ : Շնորհեա՛
մեզ երկիւղիւ ՚ի պաշտօն քո կան
խել հանապազ : Սիրել զքեզ ՚ի
բոլոր սրտէ և ՚ի բովանդակ մը֊
տաց. և յամենայն զօրութենէ մեր֊
մէ պահել զպատուիրանս քո :
Համբառնալ առ քեզ զձեռս մեր
՚ի սրբութիւն առանց բարկութե
և երկմտութեան. և գտանել ՚ի
քէն զշնորհս և զողորմութի. և զա֊
ռաքինասէր գործոյն յաջողութի :
Վասն զի՝ դու ես տէր կենաց և
ած՝ ողորմութեանց. և քեզ վայե֊
լէ փառք իշխանութի և պատիւ.
այժմ և միշտ և յաւիտեանս յա՛՛ :

Խաղաղութիւն ամենեցուն :

Քում ամենազօր և յաղթող տէրութեանդ կրկնի ամենայն ծունր երկրպագութիւն. և փառաւորի յամենեցունց թագաւորութի քո: Նայեա՛ց յերկրպագութիւնս մեր և ուսո՛ մեզ առնել զարդարութի ճշմարտութեան : Վասն զի՝ դու ես ա՟ծ խաղաղութեան. որ բարձեր զթշնամութիւն ՚ի միջոյ, և արարեր զխաղաղութիւն յերկինս և յերկրի : Դու հեռաւորաց և մերձաւորաց աւետարանեցեր զնոր պարգևս քոյին բարեացդ : Որում և զմեզ մեծի շնորհացդ արժանաւորս արասցես՝ դասելով ը՟ ճշմարիտ երկրպագուս քո . ա՟ծ մեր՝ և տէր և փրկիչ յիսուս քրիստոս: Որ ես օրհնեալ ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգ" :

Զերգս օրհնութե և ՚ի ձայն սաղմոսաց անդադար փառաւորեմք զհայր և զՈրդի և զս՟բ հոգիդ . այժմ և" :

'Ի կատարած ձայն ժողովրդեանն . որք 'ի սրբութեանց հեռացեալք էին : Դաւթէ 'ի ժամանակի զի կալան զնա այլազգիքն 'ի Գէթ : ԾԵ :

ՈՂՈՐՄԵԱՑ ԻՆՁ ա՛ծ զի կոխեաց զիս մարդ . զօրհանապազ պատերազմունք նեղեցին զիս :
Կոխեցին զիս թշնամիք իմ զօրհանապազ . բազումք էին որք մարտընչէին ընդ իս 'ի բարձանց :
'Ի տուէ ես ոչ երկեայց՝ զի 'ի տէր յուսացայ . աստուծով գովեցից զբանս իմ . յա՛ծ յուսացայ, և ոչ երկեայց . զի՞ արասցէ ինձ մարդ :

Ո՛ օրհնապարտ զբանս իմ անար-
գեցին. զինէն էին խորհուրդք նո-
ցա 'ի չարութեան:
Պանդուխտք եղեցին, և թաքթա-
քուրք շրջեսցին. նոքա դարշապարի
իմում սպասեսցեն որպէս և սպա-
սէին անձին իմում:
Որպէս առ յոչնչէ մերժեսցես զնս.
բարկութեամբ զժողովուրդս հը-
նազանդեցուսցես:
Ա՛ծ զկեանս իմ պատմեցից քեզ.
եդից զարտասուս իմ առաջի քո
որպէս խոստացար դու ինձ:
Դարձցին թշնամիք իմ յետս ի-
րեանց՝ յաւուր յորում կարդա-
ցուք առ քեզ:
Ահա՛ ծանեայ զի ած իմ ես դու.
զած օրհնեցից 'ի բանս իմ, և զտր
գովեցից 'ի խօսս իմ. յած յուսա-
ցայ, և ոչ երկեայց՝ զի՞ արասցէ
ինձ մարդ:
Յինէն են ուխտք իմ. զորս տաց
քեզ օրհնութք աստուած ած իմ:

փրկեցեր զանձն իմ 'ի մահուանէ,
զաչս իմ յարտասուաց. և զոտս
իմ 'ի գայթակղութենէ. հաճոյ
եղէց առաջի տեառն յերկրին կեն-
դանեաց:

'Ի կատարած մ' ապականէր. Դաւթի արձա-
նագիր. 'Ի ժամանակի ուր փախուցեալ լա-
փուցեալ էր նա յերեսաց Սաւուղայ յայրն
անդ: ԾԶ:

Ողորմեաց ինձ Տ՛ր ողորմեաց ինձ.
զի 'ի քեզ յուսացաւ անձն իմ:
'Ի հովանի թևոց քոց յուսացայց
մինչև անցցէ անօրէնութիւն:
Աղաղակեցի առ Ած բարձրեալն,
առ Ած բարերար իմ:
Առաքեաց յերկնից՝ և կեցոյց զիս.
ետ 'ի նախատինս որք կոխէին զիս:
Առաքեաց Ած զողորմութիւն և
զճշմարտութիւն իւր. և փրկեաց
զանձն իմ 'ի միջոյ գաղանաց. զի
ննջէի ես խռովեալ:
Որդւոց մարդկան, ատամունք իւ-
րեանց զէն և նետք են. և լեզուք

Նոցա որպէս զսուր սուսերի ։
Բարձրեալ ես դու յերկինս Ա̃Ծ.
և յամենայն երկրի են փառք քո ։
Որոգայթ պատրաստեցին ոտից ի-
մոց . խոնարհ արարին զանձն իմ.
փորեցին առաջի իմ խորխորատ , և
անկան ինքեանք 'ի նոյն ։
Պատրաստ է սիրտ իմ Ա̃Ծ . պատ-
րաստ է սիրտ իմ. օրհնել՝ և սաղ-
մոս ասել քեզ փառօք իմովք ։
Զարթիր փառք իմ, զարթիր սաղ-
մոսիւք և օրհնութեամբ . և ես
զարթեայց առաւօտուց ։
Խոստովան եղէց քեզ 'ի ժող-
վուրդս տէր . և սաղմոս ասացից
քեզ յազինս ։
Մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմու-թ̃ի
քո . մինչև յամպս ճշմարտու-թ̃ի քո ։
Բարձրեալ ես դու յերկինս Ա̃Ծ .
և յամենայն երկրի են փառք քո ։
'Ի կատարած մի ապականեր . արձանագիր
Սաղմոս Դաւթի ։ ԾԷ ։
Թէ արդարև զարդարութիւն խօ-

սէիք. և ուղիղս դատէիք որդիք մարդկան ։

Վանզի և արդ իսկ ՚ի սրտի ձերում զանօրէնութիւն գործէք յերկրի. զանիրաւութի ձեռք ձեր նիւթեն ։

Օտարք եղեն մեղաւորք ՚ի մօրէ. խաբեցան յարգանդէ, և խօսեցան զսուտ ։

Սրտմտութի նոցա ըստ նմանութե օձի. որպէս իժի և քարբի, զի խցեալ է զականջս իւր ։

Զի մի՛ լուիցէ նա զձայն թովչի ճարտարի. և մի՛ առցէ զդեղ ՚ի դեղատուէ իմաստնոյ ։

Ած փշրեսցէ զատամունս նոցա ՚ի բերանս իւրեանց. և զժանիս առիւծուց խորտակեսցէ տէր ։

Անարգք եղիցին նոքա որպէս ջուր զի հեղանի. ՚ի լարել աղեղան նորա տկարասցին որպէս մոմ զի հալի, և սպառեսցին ։

Անկաւ հուր և ոչ տեսին զարև.

Մինչև ՚ի միտ առեալ էր զփուշս
իւրեանց. որպէս դժնիկ բարկու_
թեամբ կենդանւոյն կիզցէ զնոսա:
Ուրախ եղիցի արդարն յորժամ
տեսցէ զհատուցումն. և զձեռս
իւր լուասցէ յարեան մեղաւորի:
Եւ ասասցէ մարդ թէ արդ՚արև
գուցէ պտուղ արդարոյ. և է ած՝
որ դատէ զնոսա յերկրի:

Ի կատարած մի՛ ապականեր. Դաւթի արձա_
նագիր. ՚ի ժամանակին շի առաքեաց Սա_
ւուղ՝ և պահպանեաց զտուն նորա. շի սպանցէ
զնա: ԾԸ:

Փրկեա՛ զիս ՚ի թշնամեաց իմոց
ա՛ծ. յայնցանէ որք յարու_
ցեալ են ՚ի վ՟ր իմ, ապրեցո՛ զիս:
փրկեա՛ զիս յայնցանէ, որք գործեն
զանօրէնութիւն. յարանց արիւ_
նահեղաց ապրեցո՛ զիս:
Որսալ զանձն իմ կամեցան. և հա_
սին ՚ի վերայ իմ հզօրք:
Ո՛չ մեղք իմ՝ և ո՛չ յանցանք. առանց

մեղաց ընթացայ՝ և ուղիղ եղէ ։
Զարթիր ընդ առաջ իմ, և տես
դու տէր զօրութեանց ած իսրա-
յէլի ։
Նայեաց և այց արա ամենայն հե-
թանոսաց ․ մի՛ ողորմիր ամենեցուն,
որք գործեն զանօրէնութիւն ։
Դարձցին ընդ երեկոյս ․ սովեսցին
որպէս շունք ․ և շրջեսցին զքաղա-
քաւ ։
Նոքա զօղանջեսցեն բերանօք իւ-
րեանց ․ և սուր է ՚ի շրթունս նց ։
Իսկ արդ ո՛վ լուաւ զայս ․ զի դու
տէ՛ր ծիծաղեսցիս զնոքօք ․ և ար-
համարհեսցես զամ հեթանոսս ։
Զզօրութիւն իմ առ քեզ պահե-
ցից ․ զի ած օգնական իմ ես ։
Ած իմ, ողորմութիւն նորա կան-
խեսցէ առիս ․ և ած իմ ցուցցէ
ինձ ՚ի թշնամիս իմ ։
Մի սպանաներ զնոսա զի մի մոռա-
ցին զժողովուրդ քո ։
Ցրուեա՛ զնոսա զօրութբ քով, և

ընկճեա՛ զնոսա. զի դու ես պաշտ-
պան իմ Տէր։

Մեղք բերանոյ նոցա. և բանք շր-
թանց նոցա. ընկլցին նոքա յամբար-
տաւանութեան իւրեանց։

Յանէծս և 'ի ստութիւն մատնես-
ցին. 'ի կատարածի բարկութեանն
սպառեսցին և մի՛ գտցին։

Գիտասցեն, զի ա՛ծ տիրէ յակով-
բայ և ամենայն ծագաց երկրի։

Դարձցին ընդ երեկոյս. սովեսցին
որպէս շունք. և շրջեսցին զքաղա-
քաւ։

Նոքա սփռեսցին յուտել. ապա
թէ ոչ յագեսցին, տրտնջեսցեն։

Ես օրհնեցից զօրհնութիւն տեառն,
և ցնծացայց յառաւօտուց ողոր-
մութեան քում։

Զի եղեր իմ պաշտպան և տուն ա-
պաւինի. յաւուր նեղութեան ի-
միոյ օգնական իմ։

Քեզ սաղմոս ասացից ա՛ծ ապա-
ւէն իմ. ա՛ծ ողորմութե՛ իմոյ։

Սաղմոս Դաւթի արձանագիր ի կատարածի փոփոխելոց ժամանակաց ուսուցանէ ։ Ի ժամանակի զի հրձիգ արար զՄիջագետս Ասորւոց և զԱսորեստանեայս, և ի դարձին հարկանէր յաղթ զԵդոմայիս ի ձորն աղտից երկոտասան հազար ։ ԾԹ ։

Աստուած մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ բարկացար, և գթացիր ի մեզ ։

Շարժեցեր զերկիր՝ և խռովեցուցեր զնա · բժշկեա զհարուածս սորա՝ զի սասանեցաւ ։

Ցուցեր ժողովրդեան քում զխըստութիւն · և ետուր ըմպել մեզ զգինի յիմարութեան ։

Ետուր երկիւղածաց քոց նշան · զի ապրեսցին յերեսաց աղեղան ։

Որպէս փրկեսցին սիրելիք քո · կեցո աջով քով, և լուր մեզ ։

Աստուած խօսեցաւ ի սրբութեան իւրում · ցնծացայց՝ բարձր եղեց՝ բաժանեցից զՍիւքէմ, և զհովիտս յարկաց չափեցից ։

Իմ է գաղայադ՝ և իմ է մանասէ. Եփրեմ հզօրիչ գլխոյ իմոյ:
Յուդա թագաւոր իմ. մովաբ ա-ւազան յուսոյ իմոյ:
Յեդովմէ ուղղեցից զգնացս իմ. և ինձ այլազգիք հնազանդք եղեն:
Ո՞ տարցէ զիս 'ի քաղաք ամուր. կամ ո՛ վառաջնորդեսցէ ինձ մին-չև ցեդովմ:
Եթէ ո՛չ դու ա՟ծ, որ մերժեցեր զմեզ. և ո՛չ ելեր ա՟ծ ընդ զօրս մեր:
Տո՛ւր մեզ զօգնութի՟ 'ի նեղութե՟. զի ընդունայն է փրկութի՟ մարդոյ:
Աստուծով արասցուք զզօրութի՟. և նա արհամարհեսցէ զայնոսիկ՝ որք նեղեն զմեզ:

'Ի կատարած ընդ օրհնութիւնս, Սաղմոս Դաւթի. Կ:

Լո՛ւր ա՟ծ աղօթից իմոց. և նայեա՛ց առ յաղօթս իմ:
'Ի ծագաց երկրի կարդացի առ քեզ. մինչ 'ի վաստակիլ սրտի իմոյ:
'Ի վիմէ բարձր արարեր զիս. առաջ-

նորոգեցեր ինձ . և իմ եղեր յոյս՝ և աշտարակ հզօր եղեր ինձ յերեսաց թշնամւոյն ։

Բնակեցայց ես 'ի յարկս քո յաւիտեան . և ծածկեցայց ընդ հովանեաւ թևոց քոց ։

Զի դու ա̃ծ լուար աղօթից իմոց . ետուր ժառանգութիւն՝ որք երկնչին յանուանէ քումմէ ։

Աւուրս յաւուրս յաւելեր թագաւորի . ամացն որա աւուրք յազգաց մինչև յազգս ։

Կայ և մնայ յաւիտեան առաջի ա̃յ ողորմութիւն և ճշմարտութիւն , որք խնդրեսցեն 'ի նմանէ ։

Այսպէս սաղմոս ասասցից անուան քում յաւիտեանս յաւիտենից . և տաց քեզ զաղօթս իմ օրըստօրէ ։

'Ի չափաբանն 'ի վերայ Իդիթովմայ . Սաղմոս Դաւթի . ԿԱ ։

Բայց միայն աստուծոյ հնազանդ լեր անձն իմ . զի 'ի նմանէ է

ինձ փրկութիւն ։

Նա՛ է ած իմ և փրկիչ իմ ապաւէն իմ. զի մի՛ սասանեցայց առաւել ։

Մինչև յե՞րբ յառնէք 'ի վե՞ր մարդոյ՝ սպանանել ամենեքեան. որպէս յորմոյ թիւրելոյ՝ և 'ի ցանկոյ մերժելոյ ։

Բայց միայն զպատիւ իմ խորհեցան մերժել յինէն . և ընթացան 'ի ծարաւս իւրեանց ։

Բերանովք իւրեանց օրհնէին . և սրտիւք անիծանէին ։

Բայց սակայն ած հնազանդ լեր անձն իմ, զի 'ի նմանէ է իմ համբերութիւն ։

Նա՛ է ած իմ և փրկիչ իմ ապաւէն իմ. զի մի՛ սասանեցայց ։

Յաստուծոյ է զօրութիւն իմ և փառք իմ. ած օգնութեան իմոյ, յոյս իմ առ աստուած է ։

Յուսացարո՛ւք 'ի նա ամենայն ժողովք ժողովրդոց, սփռեցէք առա_

Զի նորա զսիրտս ձերոց, զի ած օգնական է մեր յաւիտեանս ժամանակաց։

Այլ ընդունայն են որդիք մարդկան, սուտ են որդիք մարդկան, 'ի կշիռս իւրեանց մեղանչեն. և ինքեանք յունայնութեան են 'ի միասին։

Մի' յուսայք յանիրաւութիւն, յափշտակութեան մի' ցանկայք. և մեծութիւն թէ առուիւ գայցէ, մի' յօժարեսցին սիրտք ձեր։

Միանգամ խօսեցաւ ած, և երկուս զայս լուայ։

Յաստուծոյ է զօրութիւն. և քո' տէր ողորմութի. և դու հատուցանես իւրաքանչիւ'ր ըստ գործոց նորա։

Սաղմոս Դաւթի. Յորժամ էր նա յանապատին 'ի Հրէաստանի. ԿԲ։

Աստուած ած իմ ես առ քեզ առաւօտ առնեմ. ծարաւեցաւ առ քեզ հոգի իմ, քանիպատիկ ևս

և մարմին իմ։

Որպէս երկիր անապատ և անջուր՝ ուր ոչ գոյ ՚ի նմա ճանապարհ։

Նոյնպէս ՚ի սուրբս երևեցայց քեզ. տեսանել ինձ զզօրութիւնս քո՝ և զփառս քո։

Քանզի լաւ է ինձ ողորմութիւնք քո քան զկեանս իմ. և շրթունք իմ գովեսցեն զքեզ։

Նոյնպէս օրհնեցից զքեզ ՚ի կեանս իմ. և յանուն քո համբարձից ըզձեռս իմ։

Որպէս ՚ի ճարպոյ պարարտութենէ լցցի անձն իմ. շրթամբք ցնծութեան օրհնեսցէ զքեզ բերան իմ։

Զի թէ յիշէի զքեզ յանկողնի իմում. ընդ առաւօտս կանխեալ խօսէի ընդ քեզ։

Զի եղեր իմ օգնական. ՚ի հովանի թևոց քոց ցնծացայց։

Եկն զկնի քո անձն իմ. և զիս ընկալաւ աջ քո. և նոքա ՚ի նանիր խնդրեցին զանձն իմ։

Մտցեն 'ի ներքոյ անդնդոց երկրի. մատնեսցին 'ի ձեռս սրոյ . և բաժինք աղուեսուց եղիցին ։

Թագաւոր յուսացաւ 'ի տ̃ր . պարծեսցին ամենեքեան որք երդնուն նովաւ . խցցին բերանք այնոցիկ՝ որք խօսին զանիրաւութիւն ,

'Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի . ԿԳ ։

Լուր ա̃ծ աղօթից իմոց յաղաչել իմ առ քեզ . յերկիւղէ թշնամոյն փրկեա զանձն իմ ։

Ծածկեսցես զիս 'ի ժողովոց չարաց . 'ի բազմութենէ որք գործեն զանօրէնութիւն ։

Որք սրեցին որպէս սուսեր զլեզուս իւրեանց . լարեցին զաղեղունս իւրեանց յիրս դառնութեան ։

Զգել 'ի գաղտնիս այնոցիկ որք ուղիղ են սրտիւք . յանկարծակի ձգեսցեն 'ի նոսա , և մի՛ երկիցեն ։

Որք զօրացուցին յանձինս իւրեանց զբանս չարութեան . խորհեցան թաքուցանել իմն որոգայթ . և ասա_

ցին ոչ տեսանէ զայս տէր ։
Քննեցին զանօրէնութիւն . պատ-
րաստեցան 'ի քննել զքննութ͞ի ։
Մատիցէ այր 'ի խորութիւն սրտի
իւրոյ . և բարձր եղիցի ա͞ծ ։
Նետք տղայոց եղեն վէրք նոցա .
տկարացան 'ի նոսա լեզուք նոցա .
և խռովեցան ամենեքեան՝ ոյք հայ-
էին ընդ նոսա ։
Երկեաւ ամենայն մարդ 'ի պատ-
մել զգործս ա͞յ . և զարարածս նո-
րա 'ի միտ առին ։
Ուրախ եղիցի արդար 'ի տէր՝ և
յուսասցի 'ի նա . նովաւ գովեսցին
ամենեքեան՝ ոյք ուղիղ են սրտիւք ։

'Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի . Երգ Ե-
րեմիայի , և Եզեկիէլի , և ժողովրդեանն
յորժամ 'ի պանդխտութենէ անտի կամէին ե-
լանել . ԿԴ ։

Քեզ վայելէ օրհնութ͞ի ա͞ծ
'ի սիօն . և քեզ տացին ա-
ղօթք յերուսաղէմ ։

Լուր աղօթից իմոց. զի առ քեզ ամենայն մարմին եկեսցէ։

Բանք անօրինաց զօրացան ՚ի վերայ մեր. և զամբարշտութիւնս մեր դու քաւեսցես։

Երանի զոր ընտրեցեր և ընկալար. և բնակեսցի ՚ի գաւիթս քո։

Լցցուք մեք ՚ի բարութե՟ տան քոյ. սուրբ է տաճար քո սքանչելի արդարութ՟բ։

Լուր մեզ Ա՟Ծ փրկիչ մեր. յոյս ամենայն ծագաց երկրի՝ և որ ՚ի ծով հեռի։

Որ պատրաստէ զլերինս զօրութ՟բ իւրով. և զգեցեալ է զզօրութի՟։

Որ խռովեցուցանէ զմեծութի՟ ծովու. և զձայն ալեաց ն՟ր ցածուցանէ։

Խռովեսցին հեթանոսք. և երկիցեն բնակիչք երկրի ՚ի նշանաց քոց։

Ելս առաւօտու ը՟ երեկոյս զուարճացին. Հայեցար յերկիր, արբեցուցեր զնա, և բազում արա-

րեր զմեծութիւն նորա ։

Գետն Այ լի եղև ջուրք · պատրաստ արարեր զկերակուր նորա · զի այսպէս է պատրաստութիւն ։

Զակօս նորա արբեցուցեր, և բազում արարեր զարմտիս նորա ։

Ի ցօղել նորա զուարթ եղիցի բոյս նորա · օրհնեսցի պսակ տարւոյ քաղցրութեան քո ։

Դաշտք քո լցցին պարարտութբ · պարարտասցին գեղեցկութիւնք անապատի ։

Բլուրք զցնծութիւն զգեցցին · և զգեցցին խոյք մաքեաց ։

Հովիտք բազում արասցեն զցորեան, աղաղակեսցեն և օրհնեսցեն ։

Ի կատարած Դաւթի Սաղմոս յարութե ·

ԿԵ ։

Աղաղակեցէք առ Այ ամենայն երկիր · սաղմոս ասացէք անուան նորա · և տուք զփառս օրհնութեան նորա ։

Ասացէք աստուծոյ որպէս զի ահեղ

են գործք քո. ՚ի բազում զօրութեան քում ստեցին քեզ թշնամիք քո։

Ամենայն երկիր երկիրպագցեն քեզ. և սաղմոս ասասցեն քեզ. սաղմոս ասասցեն անուան քում։

Եկայք և տեսէք զգործս ա̃յ. որպէս զի ահեղ են խորհրդովք քան զամենայն որդւոց մարդկան։

Որ դարձոյց զծով ՚ի ցամաք. և ը̃ գետս անցցեն ոտանաւորք։

Անդ ուրախ եղիցուք մեք ՚ի նա. որ տիրէ զօրութեամբ իւրով յաւիտենից։

Աչք նորա ՚ի հեթանոսս հային. որք դառնացուցին զնա, մի՛ բարձրասցին յանձինս իւրեանց։

Օրհնեցէք հեթանոսք զա̃ծ մեր. լսելի՛ արարէք զձայն օրհնութեան նորա։

Այն որ եդ զանձն իմ ՚ի կեանս. և ո՛չ ետ դողութիւն ոտից իմոց։

Փորձեցեր զմեզ ա̃ծ, և քննեցեր,

որպէս և քննի՛ արծաթ ։

Մղուցեր զմեզ յորոգայթ․ եդեր զնեղութիւն ՚ի թիկունս մեր․ և անցուցեր զմարդիկ ՚ի վերայ գլխոց մերոց ։

Անցաք մեք ընդ հուր և ընդ ջուր․ և հաներ զմեզ ՚ի հանգիստ ։

Մտից ՚ի տուն քո պատարագօք․ տաց քեզ զուխտս իմ՝ զոր խոստացան քեզ շրթունք իմ․ զոր բերան իմ խօսեցաւ ՚ի նեղութե՟ ։

Զողջակէզս զուղղալի՛ցս մատուցից քեզ խոյովք և խնկովք․ և քեզ մատուցից զուարակս և նոխազս ։

Եկա՛յք լուարո՛ւք ինձ՝ և պատմեցից ձեզ՝ ամենեքեան որք երկնչիք յաստուծոյ․ զոր ինչ արար անձին իմոյ ։

Առ նա բերանով իմով կարդացի․ և բարձր արարի զնա լեզուաւ իմով ։

Զմեղս թէ տեսանէի ՚ի սրտի ի-

մուտ. մի թէ լուէր ինձ տէր ։
Ասնայարրիկ լուաւ ինձ Ած. եւ
նայեցաւ ՚ի ձայն խնդրուածաց ի-
մոց ։
Օրհնեալ է Ած, որ ոչ ՚ի բացեայ-
արար զաղօթս իմ. եւ ոչ զողորմութի
իւր յինէն ։

՚Ի կատարած ընդ օրհնութեան Սաղմոս
երգոյ. ԿԶ ։

Աստուած ողորմեա մեզ, եւ օրհ-
նեա զմեզ. երեւեցո զերեսս քո ՚ի
մեզ՝ եւ ողորմեա մեզ ։
Ծանաչել յերկրի զճանապարհս քո.
յազգիս ամենայն զփրկութիւն քո ։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո-
վուրդք Ած. խոստովան եղիցին առ
քեզ ժողովուրդք ամենայն ։
Ուրախ եղիցին եւ ցնծասցեն ազ-
գինք. զի դու դատես զժողովուրդս
ուղղութեամբ. եւ զազգաց երկրի
դու առաջնորդես ։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո-
վուրդք Ած. գոհասցին զքեն ժողո-

վուրդք ամենայն։
Երկիր ետ զպտուղ իւր. և օրհ-
նեաց զմեզ ա՟ծ աստուած մեր։
Ա՟ծ մեր օրհնեսցէ զմեզ. և ՚ի նմա-
նէ երկիցեն ա՟մ ծագք երկրի։

՚Ի կատարած Դաւթի Սաղմոս երգոյ։

ԿԷ։

Յարիցէ ա՟ծ և ցրուեսցին ա՟մ
թշնամիք նորա. փախիցեն ատելիք
նորա յերեսաց նորա։
Որպէս պակասի ծուխ պակասես-
ցին. և որպէս հալի մոմ առաջի հրոյ՝
այնպէս կորիցեն մեղաւորք յերե-
սաց ա՟յ։
Արդարք ուրախ եղիցին, և ցնծաս-
ցեն առաջի նորա. և զուարճասցին
յուրախութեան իւրեանց։
Օրհնեցէք զա՟ծ մեր՝ և սաղմոս ա-
սացէք անուան նորա. ճանապարհ
արարէք այնմիկ որ նստի ընդ արև-
մուտս. տէր է անուն նորա։
Ցնծասցեն առաջի նորա. և խռո-
վեսցին յերեսաց նորա։

Որ հայրն է որբոց և դատաւոր այրեաց. ած 'ի տեղւոջ սրբութեան իւրոյ:

Աստուած բնակեցուցանէ՛ զմիակրօնս 'ի տան. և հանէ զկապեալսն քաջութեամբ իւրով. սոյնպէս և զդառնացօղս որք բնակեալ են 'ի գերեզմանս:

Աստուած ընդ ելանելն քո առաջի ժողովրդեան քոյ՝ ընդ անցանելն քո ընդ անապատն՝ երկիր շարժեցաւ:

Քանզի և երկինք ցօղեցին յերեսաց ած 'ի սինայէ, յառաջի աստուծոյ իսրայէլի:

Անձրև կամաց պատրաստեցեր ած ժառանգութեան քում. թէպէտ և հիւանդացաւ, սակայն դու հաստատեցեր զնա. և գազանք քո բնակեսցին 'ի նմա:

Պատրաստ արարեր քաղցրութբ քով աղքատի ած. տէր տացէ զբան որք աւետարանեն զօրութբ բազմաւ:

Թագաւոր զօրութեանց սիրելւոյ.

գեղեցկութի̃ տան քոյ բաժանեալ յաւարի. թեւպէտ և ննջեսջիք 'ի մէջ վիճակաց:

Թեւք աղաւնւոյ արծաթապատ. և թիկնամէջք նորա 'ի գոյն ոսկւոյ:

'Ի գումարել երկնաւորին զթագաւորս 'ի վերայ նորա, ձիւնասցին 'ի սաղմոն:

Լեառն ա̃յ լեառն պարարտ. լեառն մածեալ լեառն պարարտ. և զի՞նչ կարծէք լերինք հպարտացեալք:

Լեառն ընդ որ հաճեցաւ ա̃ծ բնակել 'ի նմա. քանզի և տէր բնակեսցի 'ի նմա 'ի սպառ:

Կառք ա̃յ բիւրապատիկք հազարք ուղղիչք. և տէր 'ի նոսա՝ 'ի սինէ սրբութեան իւրոյ:

Ել 'ի բարձունս և գերեաց զգերութիւն. էառ աւար բաշխեաց պարգևս և ետ որդւոց մարդկան. քանզի թերահաւատից ես բնակել եղիցին 'ի նմա:

Տէր ա̃ծ օրհնեալ՝ օրհնեալ տէր

զօր հանապազ. առաջնորդեսցէ մեզ_
ա̃ծ փրկիչ մեր ։
Ա̃ծ մեր՝ աստուած կենարար. և ՚ի
տեառնէ են ելք մահու ։
Բայց սակայն՝ ա̃ծ փշրեսցէ զգլու_
խս թշնամեաց մերոց . և զհերն
կարճնովին ոյք գնան յանօրէնութե̃
իւրեանց ։
Ասաց տ̃ր ՚ի խորոց անդնդոց դար_
ձուցից . և ՚ի միջոյ ժանեաց զայն ՚ի
դուրս կորզեցից ։
Որպէս թացցի ոտն քո յարեան . և
լեզուք շանց քոց յարենէ թշնա_
մեաց քոց ։
Երևեցան գնացք քո ա̃ծ . գնացք
ա̃յ թագաւորին մերոյ սրբոյ ։
Կանխեցին իշխանք հանել զօրհ_
նութի̃ , ՚ի մէջ կուսանաց և գովչաց ։
Յեկեղեցիս օրհնեցէք զա̃ծ . և զտ̃ր
յաղբերացն իսրայելի ։
Անդ բենիամին ՚ի տղայութե̃ զար_
մանալի . իշխանք յուդայ առաջնոր_
դըք նորա . իշխանք զաբուղօնի և

Իշխանք նեփթաղիմի ։

Հրամայեա՛ ա՟ծ զօրութեամբ քով. զօրացո՛ զայս զոր հաստատեցեր ՚ի մեզ ։

՚Ի տաճարէ քումմէ յերուսաղեմէ քեզ մատուսցեն թագաւորք ըն-պատարագս ։

Սաստեա՛ ՚ի գազան եղեգան . ՚ի ժողովս զուարակաց՝ և ՚ի գառս երընջոց ։

Խոտեսցին այնոքիք՝ որք ընտրեալ են արծաթով . ցրուեա՛ զհեթանոսս՝ որք կամին ընդ պատերազմ ։

Եկեսցեն հրեշտակք յեգիպտոսէ . հնդիկք յառաջագոյն ձեռնտու լիցին առ աստուած ։

Թագաւորութիւնք երկրի օրհնեցէք զաստուած . և սաղմոս ասացէք տեառն ։

Ճանապա՛րհ արարէք այնմիկ՝ որ նըստի յերկինս երկնից՝ ընդ արևելս ։

Ահա տացէ զձայն իւր ՚ի ձայն զօրութ՟ե . և տուք զփառս աստուծոյ ։

՚Ի վերայ իսրայէլի մեծ վայելչութի̄ն նորա. և զօրութիւն նորա մինչև յամպս երկնից:
Սքանչելի է ա̄ծ ՚ի մէ̄ սրբոց իւրոց՝ ա̄ծ իսրայէլի:
Նա տացէ զզօրութիւն հաստատ_ութեան ժողովրդեան իւրոյ. օրհ_նեալ է ա̄ծ:

՚Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի, վասն շա_ւանցելոց. ԿԸ:

Կեցո՛ զիս ա̄ծ՝ զի հասին ջուրք յանձն իմ. ընկղմայ ես ՚ի խորս ան_դնդոց, ուր ոչ գոյ ինձ հանգիստ:
Եկի ես ՚ի խորս ծովու. և շրջանք ընկղմեցին զիս:
Վաստակեցայ ես առ աղաղակել ի_մում, և կերկերեցաւ կոկորդ իմ:
Նուաղեցան աչք իմ, առ յուսալ ինձ առ տէր ա̄ծ իմ:
Բազում եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ, որք ատէին զիս ՚ի տարապար_տուց:

Զօրացան յիս թշնամիք իմ և ա-
տելիք իմ ՚ի նանիր. ինչ զոր ոչ յա-
փշտակեալ էի՝ տուժէի նոցա:
Ա՟ծ դու ծանեար զանզգամութի
իմ. և յանցանք իմ ՚ի քէն ոչ ծած-
կեցան:
Մի՛ ամաչեսցեն վասն իմ, որք համ-
բերեն քեզ տէր տէր զօրութ՟ց. մի՛
պատկառեսցին վասն իմ, որք խնդ-
րեն զքեզ ա՟ծ իսրայէլի:
Վասն քո համբերի նախատանաց
և ծածկեաց ամօթ զերեսս իմ:
Օտար եղէ ես յեղբարց իմոց, և
հիւր որդւոց մօր իմոյ:
Նախանձ տան քո եկեր զիս. և նա-
խատինք նախատչաց քոց անկան ՚ի
վերայ իմ:
Խոնարհեցուցի պահօք զանձն իմ,
և եղեն ինձ այս նախատինք. արա-
րի զհանդերձս իմ քուրձ, և եղէ
յառակ նոցա:
Զինէն խորհէին որք նստէին առ
դրունս. և զիս այպն առնէին որք

ըմպէին զգինի ։
Ես յաղօթս կայի առ քեզ տէր, ՚ի
ժամանակ ընդունելի ։
Ա̄ծ ՚ի բազում ողորմութե̄ քում
լուր ինձ . ՚ի ճշմարտութիւն փր-
կութեան քո ։
Ապրեցո զիս ՚ի կաւոյ զի մի ընկ-
ղայց , ապրեցայց ես յատելեաց իմոց
և ՚ի խորոց ջուրց բազմաց ։
Մի ընկլցեն զիս պտոյտք ջուրց , և
մի ընկղմեսցեն զիս անդունդք խո-
րոց . և ջրհոր մի կափուսցէ զբե-
րան իւր ՚ի վերայ իմ ։
Լուր ինձ տէր զի քաղցր է ողոր-
մութիւն քո, ըստ բազում գթուե̄
քում հայեաց յիս , և մի դարձու-
ցաներ զերեսս քո ՚ի ծառայէ քում
մէ . զի նեղեալ եմ ես վաղվաղակի
լուր ինձ ։
Հայեաց յանձն իմ և փրկեա զիս,
և վս̄ թշնամեաց իմոց ապրեցո զիս ։
Զի դու գիտես զնախատինս իմ,
զամօթ իմ և զպատկառանս իմ ։

Առաջի քո են ամենայն նեղիչք ան-
ձին իմոյ. նախատանաց համբերեր սիրտ
իմ թշուառութեան:

Ակն ունէի թէ ոք տրտմեսցի ը̃իս,
և ո՛չ ոք էր. և մխիթարիչ ինձ ոք
ո՛չ գտաւ:

Ետուն ՚ի կերակուր ինձ լեղի, և
՚ի ծարաւ իմ արբուցին ինձ քա-
ցախ:

Եղիցին սեղանք նոցա առաջի նոցա
յորոգայթ, ՚ի հատուցումն և ՚ի
գայթակղութիւն:

Խաւարեսցին աչք նց̃ զի մի՛ տես-
ցեն, և զթիկունս նոցա հանապազ
կորացո՛:

Արկցես ՚ի վերայ նոցա զբարկու-
թիւն քո, և սրամտութիւն բար-
կութեան քոյ հասցէ ՚ի վերայ նց̃:

Եղիցին բնակութիւնք նոցա աւե-
րակ, և ՚ի յարկս նոցա մի՛ ոք իցէ
որ բնակիցէ:

Զի զոր դու հարեր հալածեցին.
և ՚ի վէրս ցաւոց իմոց յաւելին:

Դի՛ր զմեղս 'ի վերայ մեղաց նոցա,
զի մի՛ մտցեն յարդարութի̅ քո:
Ջնջեսցին նոքա 'ի դպրութենէ
քումմէ կենաց, և ընդ արդարս քո
մի՛ գրեսցին:
Աղքատ և ցաւած եմ ես, փրկութի̅
քո ա̅ծ ընկալցի զիս:
Օրհնեցից զանուն աստուծոյ իմոյ
օրհնութեամբ, և բարձր արարից
զնա գովութեամբ:
Հաճոյ եղիցի աստուծոյ քան զորթ
մատաղ, որ բերէ զեղջիւրս և ըղ-
կճղակս:
Տեսցեն աղքատք և ուրախ եղի-
ցին. խնդրեցէ՛ք զա̅ծ՝ և կեցցեն
անձինք ձեր:
Զի լուաւ տէր տնանկաց. և ըղ-
կապեալս իւր ո՛չ արհամարհեաց:
Օրհնեսցեն զնա երկինք և երկիր,
ծով և ամենայն որ զեռայ 'ի ն̅ա:
Աստուած փրկէ զսիօն և շինես-
ցին քաղաքք հրէաստանի. շինես-
ցեն՝ բնակեսցեն և ժառանգեսցեն

'ի Նմա ։

Օրհնեալ ծառայից քոց հաստատեսցի անդ, և որք սիրեն զանուն քո բնակեսցեն 'ի նմա ։

'Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի՝ առ 'ի յիշատակ փրկելոյն զնա Տեառն. ԿԹ ։

Աստուած յօգնել ինձ նայեաց. և տէր յընկերել ինձ փութայ ։

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին որք խնդրէին զանձն իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն որք խորհէին ինձ չար ։

Դարձցին առ ժամայն ամաչեցեալք. որք ասէին ինձ վա՛շ վա՛շ ։

Ցնծասցեն և ուրախ լիցին 'ի քեզ, ամենեքեան որք խնդրեն զքեզ տէր ։

Ասասցեն յա̃մ ժամ՝ մեծ է ա̃ծ, որք սիրեն զփրկութիւն քո ։

Ես աղքատ և տնանկ եմ ա̃ծ օգնեա ինձ. օգնական և փրկիչ իմ ես դու տէր իմ մի՛ յամենար ։

Սաղմոս Դաւթի . որդւոցն յովնադաբայ . և յառաջնոյ գերութեան . Հ :

Ի քեզ տէր յուսացայ մի՛ ամաչեցից յաւիտեան . յարդարութ͞ե քով փրկեա՛ և ապրեցո՛ զիս : Խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո , և կեցո՛ զիս :

Լե՛ր ինձ ա͞ծ ապաւէն և տեղի ամուր կեցուցանել զիս . զի հաստատութիւն իմ և ապաւէն իմ դու ես :

Ա͞ծ իմ փրկեա՛ զիս 'ի ձեռաց մեղաւորի , 'ի ձեռաց անօրինի և անիրաւի :

Զի դու ես համբերութիւն իմ տէր տէր , յոյս իմ 'ի մանկու͞է իմմէ :

'Ի քեզ հաստատեցայ ես յարգանդէ . յորովայնէ մօր իմոյ դո՛ւ ես ապաւէն իմ , և առ 'ի քէն է օգնութիւն իմ յամենայն ժամ :

Որպէս զնշանակ եղէ ես բազմաց . և դու օգնական իմ և հզօրիչ իմ :

Լցցի բերան իմ գովու͞թ , որպէս

օրհենցից զմիտս քո․ զոր հանա_
պազ զմեծ վայելչութիւնս քո:
Մի՛ ընկենուր զիս տէր 'ի ժամա_
նակս ծերութեան, 'ի պակասիլ զօ_
րութեան իմոյ մի՛ թողուր զիս:
Ասացին թշնամիք իմ ինձ, և որք
պաշարեցին զանձն իմ, խորհեցան 'ի
միասին և ասացին:
Ած եթող զնա հալածեսցուք և
հասցուք նմա․ զի ոչ ոք է որ փր_
կէ զնա:
Ած իմ մի՛ հեռի առներ յինէն, և
ած յօգնել ինձ նայեաց:
Ամաչեսցեն և պակասեսցին որք չա_
րախօս կային զանձնէ իմմէ, զգեց_
ցին զամօթ և զպատկառանս որք
խնդրէին ինձ չար:
Ես յամենայն ժամ յուսացայց, և
յաւելից յօրհնութիւնս քո:
Բերան իմ պատմեսցէ զարդարու_
թիւնս քո, զօր հանապազ զգովու_
թիւնս քո:
Որպէս ո՛չ թէ խարդախութեամբ

ինչ գիտէի ես զդպրութիւն . այլ
մտից 'ի զօրութիւնս տեառն , տէր
յիշեցի զարդարութիւնս քո միայն :
Ա̄ծ իմ ուսուցեր զիս 'ի մանկուէ̄
իմմէ , և ցարդ ես պատմեցից զար-
դարութիւնս քո :

Մինչև յալևորիլ և 'ի ծերանալ
իմում . Ա̄ծ իմ մի՛ թողուր զիս :

Մինչև պատմեսցի բազուկ քո ազ-
գի ամենայնի , որ գալոցն է :

Զզօրութիւնս քո և զարդարու-
թիւնս քո մինչև 'ի բարձունս , զոր
արարեր մեծամեծս . Ա̄ծ ո՛ նմանի
քեզ :

Որչափ ցուցեր ինձ զնեղութի̄ բա-
զում և չարչարանս , դարձեալ մի-
խիթարեցեր զիս , և 'ի խորոց ան-
դնդոց երկրի հաներ զիս :

Յաճախեցեր զզօրութի̄ս քո , և դար-
ձեալ մխիթարեցեր զիս , և 'ի խորոց
երկրի միւսանգամ հաներ զիս :

Արդ և ես խոստովան եղէց քեզ
'ի պատրաստութի̄ սաղմոսաց ճշմա-

րիտղ ամ․ սաղմոս ասացից քեզ օր-
հնութեամբ սուրբդ Իսրայէլի ։
Ցնծասցեն շրթունք իմ յորժամ
սաղմոս ասիցեմ քեզ, և անձն իմ
զոր փրկեցեր ։
Նուս և լեզու իմ զօրհանապազ
խօսեսցի զարդարութիւնս քո ։
Ի ժամանակի որպէս յամօթ լիցին,
և ամաչեսցեն որք խնդրեին ինձ
չար ։

Ի Սաղօմօն․ Սաղմոս Դաւթի․ ՀԱ․

Աստուած զիրաւունս քո արքա-
յի տուր, և զարդարութիւնս քո
որդւոյ թագաւորի ։
Դատել զժողովուրդս քո արդա-
րութեամբ, և զաղքատս քո իրա-
ւամբք ։
Առցեն լերինք զխաղաղութի ժո-
ղովրդեան, և բլուրք զարդարութի ։
Իրաւ արասցէ աղքատաց ժողովր-
դեան, և կեցուսցէ զորդիս տնան-
կաց, և խոնարհեցուսցէ զամբար-
տաւանս ։

Կացցէ և մնասցէ ընդ արեւու, յա-
ռաջ քան զլուսին յազգս մինչև
յազգ։

Իջցէ որպէս անձրև ՚ի վր գեղ-
ման, որպէս ցօղ որ ցօղէ յերկիր։

Ծագեսցի յաւուրս նորա արդա-
րութիւն՝ բազում խաղաղութի,
մինչև կատարեսցի լուսին։

Տիրեսցէ նա ՚ի ծովէ մինչև ՚ի ծով՝
՚ի գետոց մինչև ՚ի ծագս աշխարհի։

Առաջի նորա նախ Հնդիկք անկցին,
և թշնամիք նորա զհող կերիցեն։

Թագաւորք Թարսսի և կղզեաց
պատարագս մատուսցեն նմա. Թա-
գաւորք Արաբայ և Սաբայ պատա-
րագս բերցեն նմա։

Երկիր պագցեն նմա ամենայն Թա-
գաւորք երկրի, և ամենայն ազգք
ծառայեսցեն նմա։

Զի փրկեաց զաղքատն ՚ի ձեռաց
հզօրի. զաղքատն և զտնանկն որոյ
ոչ էր օգնական։

Խնայեսցէ նա յաղքատն և ՚ի տը-

նանկն , և զանձինս տնանկաց կե_
ցուսցէ.՚ի վաշխից չարաց փրկեսցէ
զանձինս նոցա ։

Պատուական է անուն նորա առա_
ջի նոցա. կեցցէ և տացի նմա յոսկ_
ւոյն արաբացւոց ։

Յաղօթս կացցեն առ նա յամենայն
ժամ, և զօր հանապազ օրհնեսցեն
զնա ։

Եղիցի հաստատութիւն ընդ ամե_
նայն երկիր, և ՚ի վր գլխոց լերանց ։

Բարձրասցի քան զլիբանան պտուղ_
նորա. և ծաղկեսցի ՚ի քաղաքի տն
որպէս խոտ երկրի ։

Եղիցի անուն տն օրհնեալ յաւի_
տեան. զի յառաջ քան զարև է ա_
նուն նորա ։

՚Ի նա օրհնեսցին ամենայն ազգք
երկրի , և ամենայն ազինք երանի_
ցեն նմա ։

Օրհնեալ տէր ած իսրայէլի որ
առնէ զսքանչելիս միայն . և օրհ_
նեալ է անուն սուրբ փառաց նո_

րա յաւիտեան • լցցի փառօք նորա
ամենայն երկիր • եղիցի եղիցի ։

Աղօթք Աննայի Մօրն Սամուէլի, Առաջ_
ներորդ Թագաւորաց • 2 ։

Հաստատեցաւ սիրտ իմ ՚ի տր,
և բարձրացաւ եղջիւր իմ յած
փրկիչ իմ։

Ընդարձակեցաւ բերան իմ ՚ի վր
թշնամեաց իմոց • ուրախ եղէց ՚ի
փրկութեան քում։

Զի ոչ գոյ սուրբ որպէս զտէր • և
ոչ արդար որպէս զած մեր • և չիք
սուրբ բաց յայ մերմէ ։

Մի՛ պարծիք և մի՛ խօսիք համ_
բարտաւանս • և մի ելցէ ընդ բե_
րանս ձեր բան հպարտ մեծաբա_
նութեան ։

Աստուած գիտութեանց տէր՝ ած
պատրաստէ իւրով իմաստութբ ըղ_
գիտութիւն յարարածս իւր ։

Հզօրաց հասա աղեղունք թուլա_
ցան, և տկարք վառեցան զօրութբ ։

Յագք և լիք հացիւ նուաղեցան. և քաղցեալք լցին զերկիր։
Ամուլն ծնաւ եօթն, և բազմածինն նուաղեցաւ ՚ի ծննդոց։
Տր̃ մեռուցանէ և տր̃ կեցուցանէ. իջուցանէ ՚ի դժոխս և հանէ։
Տէր աղքատացուցանէ և տէր մեծացուցանէ. խոնարհ առնէ զամբարտաւանս մինչև յերկիր. և բարձր առնէ զտառապեալս յաղբևաց։
Նստուցանէ զն̃ս իշխանս՝ ը̃ իշխանս ժողովրդեան. և զաթոռ փառաց ժառանգեցուցանէ նոցա։
Կատարէ զուխտս ուխտաւորաց. և օրհնեաց զամս արդարոց։
Զի ոչ եթէ իւրով զօրութեամբ զօրանայ հզօր. այլ տէր տկար առնէ զհակառակորդս իւր. տէր ս̃բ է։
Մի պարծեսցի խորհրդականն ՚ի խորհուրդս իւր. և մի՛ պարծեսցի հզօրն ՚ի զօրութիւն իւր. և մի՛ պարծեսցի մեծն ՚ի մեծութ̃ե իւրում։

Ամէն որ պարծին, 'ի տէր պարծես-ցի · 'ի խորհուրդս գիտութե՟ զտ՟ր ճանաչել ։

Ունել զիրաւունս՝ և գործել զարդարութի՟ 'ի վ՟ր երեսաց երկրի ։

Տէր ել յերկինս՝ և որոտաց · և ինքն դատէ առանց բարբառելոյ ։

Տայ զօրութիւն թագաւորաց մե-րոց · և բարձր առնէ զեղջիւր օծե-լոյ իւրոյ ։

Սաղմոս ։

Բարձրացաւ եղջիւր իմ յա՟ծ փր-կչի իմ · հաստատեցաւ սիրտ իմ 'ի տէր՝ տէրամբ և հաւատով ։

Արդասէր տ՟ր՝ վասն սրբուհւոյ անարատի մօր քոյ և կուսի, և վասն խաչի քոյ պատուականի ընկալ զա-ղաչանս մեր, և կեցո զմեզ ։

Քարոզ Աւետարանն և 'ի Նեղութեան Սա-նանայն ։

Առ 'ի գտանելոյ մեզ զշնորհս և զո-ղորմութիւն 'ի բարեբար տեառնէ մերմէ՝ զտէր աղաչեսցուք ·

Սս փրկելոյ զմեզ ՚ի զրպարտութէ
մարդկան՝ և յորոգայթից սատնյի,
զտէր աղաչեսցուք:

Սս ամենայն անձանց քրիստոնէից՝
և տանց հաւատացելոց՝ զտէր աղա":

Սս որք ՚ի լերինս յայրս և ՚ի փա–
պարս բնակեալք են սբ հարքն մեր՝
զտէր աղաչեսցուք:

Սս որք սաղմոսիւք և օրհնութբ
կատարեն զամենայն ժամանակս կե–
նաց իւրեանց՝ զտէր աղա":

Սս հոգւոցն հանգուցելոց՝ որք
ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով ՚ի քս":

Նու և միաբան վասն ճշմարիտ և
սուրբ հաւատոյս մերոյ զտէր":

Զանձինս մեր և զմիմեանս, տեառն
այ ամենակալին յանձն արասցուք:

Ողորմեա՛ց մեզ տէր այ մեր, ըստ մե–
ծի ողորմութե քում": Տր ողորմ":

Ա. չք:

Գոհանամք զքեն տէր այ մեր, որ
զարթուցեր զմեզ ՚ի հանգստենէ
քնոյ շնորհիւ ողորմութեան քոյ:

Օրհնեա զմիտս մեր արդարութե՛բ առ
քեզ Տէր Ած մեր, զի տեսցեն աչք
մեր զփրկութիւն քո: Եկեսցէ և
բնակեսցի առ մեզ ա՟ծութիւնքո.
և ողորմութիւնքո հովանի և պա_
հապան լիցի ՚ի վերայ պաշտօնէից
քոց: Եւ զմեզ զծառայս քո ար_
ժանի՛ արա ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի՝
և յամենայն ժամու, միշտ խորհիլ
՚ի սէր պատուիրանացքոց: Եւ գո_
հանալով փառաւորել զՀայր և
զՈրդի և զսուրբ Հոգի, այժմ և
միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Կենդանարար զօրութի՛ և աղբիւր
անմահութե՛, դու ես Քրիստոս Ած
փրկիչ մեր: Որ շնորհեցեր մեզ ՚ի
մէջ գիշերի յառնել և խոստովան
լինել առ քեզ վասն իրաւանց և
արդարութեան քո: Եւ այժմ ա_
ղաչեմք զքեզ Տէր Ած մեր, արա՛
զմեզ արթունս և պատրաստս ՚ի
ժամ առաւօտու ընդ սուրբս քո:

Եւ ընդ նոսին գոհանալով փա-
ռաւորեսցուք զՔեզ ընդ Հօր և
ընդ Հոգւոյդ սրբոյ այժմ և միշտ
և յաւիտեանս յաւիտենից ։ Ամէն։
Գոհութեամբ և ճշմարիտ խոս-
տովանութեամբ անդադար փա-
ռաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զՍբ
Հոգիդ, այժմ և միշտ՛՛ ։

Սաղմոս Ասափայ. ՀԲ.

ՈՐՉԱՓ ՔԱՂՑՐ
է Իսրայէլի Ած, և որք ուղիղ
են սրտիւք:
Բայց զի իմ փոքր մ' սասանեալ
էին ոտք, սակաւիկ մի և գայթագ-
ղեալ էին գնացք իմ:
Նախանձեցայ ես ը̅ անօրէնս. ըղ-
խաղաղութիւն մեղաւորաց որպէս
տեսանէի, զի ոչ գոյր վրէպ մահու-
նոցա:
Հաստատունք են տանջանք նոցա,
'ի վաստակս մարդկան չեն նոքա.
և ըստ մարդկան ոչ տանջեսցին:

Վասն այսորիկ կալաւ զնոսա ամ-
բարտաւանութիւն․ արկին զիւր-
եամբք զամբարշտութիւն և զա-
նիրաւութիւն իւրեանց։

Ելցէ որպէս ՚ի ճարպոյ անիրաւութի
նոցա․ զի գնացին նոքա ըստ խոր-
հրդոց սրտից իւրեանց։

Խորհեցան և խօսեցան չարութի․
և զանիրաւութիւն ՚ի բարձունս
խորհեցան։

Եդին յերկինս զբերանս իւրեանց,
և զլեզուս իւրեանց ածէին զեր-
կրաւ։

Վասն այսորիկ ժողովուրդ իմ
դարձցի այսրէն, և աւուրք իմ լի՛
կատարեալ գտցին ՚ի նոսա։

Ասացին՝ թէ զիարդ գիտաց Ած․ կամ
գուցէ արդեօք գիտութիւն առ
՚ի բարձրելոյն։

Ահա մեղաւորք են և յաջողեալ
է նոցա, կան և ունին զմեծութի
աշխարհի։

Ասացի՝ զուր ուրեմն արդարացու-

ցի զսիրտ իմ. լուացի սրբութբ՟ ըզ֊
ձեռս իմ, և եղէ ես խոշտանկեալ
զօրհանապազ. և կշտամբանք իմ ը՟
առաւօտս ։

Թէպէտ և ասէի՝ թէ այսպէս պատ֊
մեցից ահաւասիկ ազգ որդւոց քոց
որոց և ուխտեցի ։

՚Ի միտ եդի թէ սակայն և այս ջան
է առաջի իմ, մինչև մտից ՚ի սրբու֊
թիւն ա՟յ և ՚ի միտ առից զկատա֊
րած նոցա ։

Սակայն վասն նենգութեան նոցա
տարագիր արարեր զնոսա. և կոր֊
ծանեցեր զնոսա յամբարտաւա֊
նութեան իւրեանց ։

Իսկ զիա՞րդ եղեն յաւեր յանկար֊
ծակի, սատակեցան պակասեցան
կորեան վասն անօրէնութե՟ն իւր֊
եանց, և եղեն որպէս երազք զար֊
թուցելոց ։

Տէր ՚ի քաղաքի քում զպատկերս
նոցա անարգեսցես. զի հուր բոր֊
բոքեցաւ ՚ի սրտի իմում, և երի֊

կամունք իմ այլագունեցան։
Նա արհամարհեալ եղէ և ոչ գի-
տացի. որպէս զանասուն համարե-
ցայ առաջի քո, և ես յամենայն ժամ
ընդ քեզ եմ։
Կալար զաջոյ ձեռանէ իմմէ, ՚ի խոր-
հուրդս քո առաջնորդեցեր ինձ,
և փառօք ընկալար զիս։
Զի՞նչ կայ իմ բնաւ յերկինս, կամ
՚ի քէն զինչ և խնդրեցից յերկրի։
Նուաղեցաւ սիրտ իմ և մարմին
իմ. ած սրտի իմոյ, բաժին իմ ած
յաւիտեան։
Ահաւասիկ որք հեռի արարին զան-
ձինս իւրեանց ՚ի քէն կորիցեն. սա-
տակեսցես զամենեսեան որք ա-
պստամբիք եղեն ՚ի քէն։
Ինձ մերձենալ առ ած բարի է, և
դնել առ տէր զյոյս իմ։
Պատմել զամենայն օրհնութիւնս
քո, ՚ի դրունս դստեր սիոնի։

Սաղմոսն Ասափայ. ՀԳ։

Ընդէ՞ր մերժեցեր ած իսպառ.

բարկացաւ սրտմտութիւնքո ՚ի վ՛ր խաշին արօտի քոյ ։

Յիշեա՛ զժողովուրդ քո զոր ստացար ՚ի սկզբանէ. փրկեցեր զվիճակ ժառանգութեան քոյ ։

Լեառն սիօն այս ուր բնակեցար դու ՚ի սմա. համբարձ զձեռն քո ՚ի վերայ ամբարտաւանութե՛ նոցա ՚ի սպառ ։

Որ ինչ անիրաւեցաւ թշնամին ՚ի սրբութեան քում, պարծեցան ատելիք քո ՚ի մէջ բարեկենդանութե՛ իւրեանց ։

Եդին զնշանս իւրեանց ՚ի նշանս. և ինքեանք ոչ ծանեան զելս ՚ի վերուստ ։

Որպէս յանտառի փայտատօք կոտորեցին զդրունս նորա, ՚ի միասին փայտատօք և մրճօք կործանեցին զնա ։

Այրեցին ՚ի հուր զսրբութիւնքո. յերկրի պղծեցին զխորան անուան քոյ ։

Ասացին ՚ի սիրտս իւրեանց ազգք

նոցա ՚ի միասին , եկա՛յք լռեցուսցուք զամենայն տօնս ա̅յ յերկրէ :
՚Նշանս մեք ինչ ո՛չ տեսաք , և ո՛չ ևս գուցէ մարգարէ . և զմեզ ինչ ոք ո՛չ ճանաչիցէ :
Մինչև յե՞րբ ա̅ծ նախատէ թշնամին , բարկացուցանէ հակառակորդն զանուն սուրբ քո :
Ընդէ՞ր դարձուցանես զձեռն քո , և զաջ քո ՚ի միջոյ ծոցոյ քումմէ ՚ի սպառ :
Աստուած թագաւոր մեր յառաջ քան զյաւիտեանս , որ արարեր ըզփրկութիւն ՚ի մէջ երկրի :
Դու հաստատեցեր զօրութե̅ քով զծով . դու խորտակեցե՛ր զգլուխ վիշապին ՚ի վերայ ջուրց :
Դու փշրեցեր զգլուխ վիշապին , և ետուր զնա կերակուր զօրացն հնդկաց :
Դու բղխեցուցե՛ր զաղբիւրս և զվտակս , դու ցամաքեցուցեր ըզգետս սաստիկս :

Քո՛ է տիւ և քո է գիշեր , զլոյս
և զարև դու հաստատեցեր · զա՟մ
սահմանս երկրի · զգարուն և զամա֊
ռն դու ստեղծեր ։
Այս յու՛շ լիցի քեզ զի թշնամին նա֊
խատեաց զՏ՟րդ · ժողովուրդ անզգ֊
գամ բարկացո՛յց զանուն ս՟ր քո ։
Մի՛ մատներ գազանաց զանձն որ
խոստովան առնի առ քեզ , և զան֊
ձինս տնանկաց քոց մի՛ մոռանար իս֊
պառ ։
Հայեա՛ց յուխտ քո · զի լցա՛ն տունք
ախշելոց յերկրի անիրաւութ՟ե ։
Մի՛ դարձցի տնանկն ամաչեցեալ ·
այլ աղքատք և տնանկք օրհնեսցեն
զանուն սուրբ քո ։
Արի՛ Ա՟ծ և դատեա՛ զդատաստանս
քո · յիշեա՛ զնախատինս որ յանզգ֊
գամէն զօր հանապազ ։
Մի՛ մոռանար զձայն պաշտօնէից
քոց · ամբարտաւանութիւն ատե֊
լեաց քոց վերասցի հանապազ ։

’Ի չափաւորած մի՛ աղաչանէր · Սաղմոս օրհ-
նութեան Ասափայ · ՃԻ ·

Խոստովան եղիցուք առ քեզ ա̃ծ, խոստովան եղիցուք և կարդասցուք զանուն սուրբ քո:

Պատմեցից զա̃մ սքանչելիս քո. յորժամ ժամ առից՝ ես ուղիղ դատեցայց:

Մաշեցաւ երկիր և ամենայն բնակիչք նորա. ես հաստատեցի զսիւնս նորա:

Լուացի անօրինաց թէ մի՛ անօրինիք. և մեղաւորաց թէ մի՛ բարձրացուցանէք զեղջիւրս ձեր:

Մի՛ համբառնայք ’ի բարձունս զեղջիւրս ձեր, և մի՛ խօսիք զա̃յ անիրաւութիւն:

Զի ոչ յարևելից, և ոչ յարևմտից և ոչ յանապատէ լերանց. այլ ա̃ծ դատաւոր է:

Զայս խոնարհ առնէ, և զայն բարձրացուցանէ. բաժակ ’ի ձեռին տ̃ն գինիլի՛ անապակ արկեալ. և խոնար-

հեցուցանէ յայսմանէ յայս ։
Սակայն մրուր նորա ոչ սպառեսցի,
և արբցեն զնա ամենայն մեղաւորք
երկրի ։
Ես ցնծացայց յաւիտեան. սաղմոս
ասացից աստուծոյ յակոբայ ։
Զամենայն եղջիւրս մեղաւորաց
փշրեսցես, և բարձր եղիցի եղջիւր
արդարոյ ։

'Ի չափաբերած է օրհնութեա, Սաղմոս Յասափայ
և երգ առ Ասորեստանեայն. ՀԵ ։

Յայտնի է 'ի Հրէաստանի ած, և յիս_
րայէլ մեծ է անուն նորա ։
Եղև 'ի խաղաղութեան տեղի նր,
և բնակութիւն նորա 'ի սիօն ։
Անդ խորտակեաց տէր զզօրութի
աղեղան. զզէն զսուր և զճակատա_
մարտ ։
Լուսաւոր ես դու սքանչելապէս
լերանց յաւիտենից. խռովեսցին
ամենեքեան որք անմիտք են սր_
տիւք, ննջեցին զքունս իւրեանց և
ինչ ոչ գտին ։

Ամենայն որք 'ի մեծութեան ձե-
ռաց իւրեանց · 'ի սաստէ քումմէ
ա̃ծ յակոբայ ննջեցին, և ոյք հե-
ծեալ էին 'ի ձիս :

Դու ահաւոր ես և ո՛վ կարէ կալ-
առաջի քո · որպէս երևեցար դու
յերկնից, յայտնի եղև բարկութիւն քո :

Երկիր երկեաւ և սարսեցաւ՝ ընդ
յառնելն ա̃յ 'ի դատաստան. ընդ
ապրեցուցանել զա̃մ հեզս երկրի :

Խորհուրդք մարդկան խոստովան
առնին առ քեզ, և ծածկեալք ի-
մաստութե̃ք օրհնեսցեն զքեզ :

Ուխտս դի՛ք և կատարեցէ՛ք տեառն
ա̃յ մերոյ, ամենեքեան որք շուրջ էք
զնովաւ :

Մատուցէ՛ք պատարագս ահաւո-
րին. որ քաղէ զհոգիս իշխանաց, ա-
հաւոր է նա քան զամենայն թա-
գաւորս երկրի :

'Ի կատարած վասն իդիթոմայ. Ասափու Սաղ-
մոս · Հ.Օ.

Զայնիւ իմով ես առ տէր կար-

դացի․ձայնիւ իմով առ ած, և նայ-
եցաւ առիս ։

Յաւուր նեղութեան իմոյ զած խնդրեցի ձեռօք իմովք, և 'ի գի-
շերի առաջի նորա ոչ խաբեցայ ։

Ո՛չ կամէր մխիթարել անձն իմ, յի-
շեցի զած և ուրախ եղէ․ Հոգայի
և նուաղիւր յիս Հոգի իմ ։

Կանխեցին պահուց աչք իմ, խռո-
վեցայ և ոչ խօսեցայ․խորհեցայ զա-
ւուրսն զառաջինս, և զամսն յաւի-
տենից յիշեցի ։

Խօսեցայ 'ի գիշերի ընդ սրտի ի-
մում, Հոգայի՝ և տառապիւր յիս
Հոգի իմ ։

Մի թէ յաւիտենից մերժեսցէ՞
զիս տէր, և ոչ եւս յաւելցէ 'ի Հա-
ճիլ և եւս ։

Կամ իսպառ արգելցէ զողորմութի
իւր յինէն, կամ կատարեսցէ՞ զբան
իւր յազգէ մինչև յազգ ։

Կամ մոռասցի՞ գթալ ած իմ և
եւս, կամ արգելցէ՞ զգթութի իւր

բարկութեամբ իւրով։
Ասացի այժմ սկսայ. այս է նորո_
գումն աջոյն բարձելոյ։
Յիշեցի զգործս տեառն ՚ի սկըզ_
բանէ, յիշեցի զսքանչելիս նորա։
Խորհեցայ յամենայն գործս քո, և
՚ի ձեռագործս քո խորհեցայ։
Ա̄ծ ՚ի սրբութեան են ճանապարհք
քո. ո՞վ է ա̄ծ մեծ որպէս զաստու_
ած մեր. դու ես ա̄ծ որ առնես զըս_
քանչելիս։
Ցուցեր ժողովրդեան քում զզօ_
րութիւն քո. փրկեցեր բազկաւ
քով զժողովուրդս քո զորդիսն յա_
կոբայ և յովսեփու։
Տեսին զքեզ ջուրք ա̄ծ տեսին
զքեզ ջուրք և երկեան, և խորք
խռովեցան ՚ի ձայնէ ջուրց բազ_
մաց։
Ձայն ետուն ամպք. քանզի և նետք
քո գնան ՚ի ձայնէ որոտալոյ քոյ
անուի։
Երևեցան փայլատակունք քո տի_

եզերաց , խռովեցաւ և դողաց երկիր ։
՚Ի ծովու են ճանապարհք քո , և շաւիղք քո ՚ի ջուրս բազումս , և հետք քո ոչ երևին ։
Առաջնորդեցեր որպէս խաշին ժողովրդեան քոյ , ՚ի ձեռն Մովսիսի և Ահարոնի ։

Իմաստութիւն Ասափայ . ՀԷ ։

Նայեցարուք ժողովուրդք իմ յօրէնս իմ , խոնարհեցուցէք զունկն ձեր ՚ի բանս բերանոյ իմոյ ։
Բացից առակաւ զբերան իմ , խօսեցայց զառակս ՚ի սկզբանէ ։
Որպէս լուաք և ծանեաք զայս . և հարքն մեր պատմեցին մեզ ։
Ոչ ինչ ծածկեցաւ յորդւոց նոցա յազգ յայլ , պատմել զօրհնութիւս տեառն զզօրութիւն և զսքանչելիս իւր զորս արար ։
Հաստատեաց զվկայութիւն իւր առ

յակոբ, և օրէնս եդ 'ի վերայ իս-
րայէլի։

Որ ինչ միանգամ պատուիրեաց հարցն մերոց, ցուցանել զայս որ-դւոց իւրեանց, զի ծանիցէ ազգ այլ։

Որդիք որք ծնանիցին յարիցեն և պատմեսցեն զայս որդւոց իւրեանց. զի դիցեն առ Աստուած զյոյս իւրեանց, և մի՛ մոռասցին զգործս Աստուծոյ։

Զպատուիրանս նորա խնդրելով խնդրեսցեն, և մի՛ եղիցին որպէս և հարքն իւրեանց։

Ազգ չար և դառնացող, ազգ որ ոչ ուղղեաց զսիրտ իւր և ոչ հաւատաց առ Աստուած զհոգի իւր։

Որդիք եփրեմի լիաձիգք և պնտա-ձիգք, յաւուր պատերազմի կա-պարձս դարձուցին։

Ո՛չ կացին նոքա յուխտի տեառն, և ըստ իրաւանց նորա ոչ կամեցան գնալ։

Մոռացան զերախտիս նորա, և զըս-

քանչելիս նորա զօրս եցոյց նոցա:
Առաջի հարց նոցա զոր արար զս-
քանչելիս իւր՝ յերկրին Եգիպտաց-
ւոց եւ ՚ի դաշտին տայանու:
Հերձ զծովն եւ անցոյց զնոսա. եւ
կացոյց զջուրսն որպէս ՚ի տիկս:
Առաջնորդեաց նց ամպով ՚ի տուէ՝
եւ զամենայն գիշեր ՚ի լոյս հրոյ:
Հերձ զվէմն յանապատին, եւ ետ
ըմպել նոցա որպէս ՚ի խորոց մեծէ:
Հան զջուրսն ՚ի վիմէն, եւ հոսեաց
որպէս զգետս զջուրսն:
Սակայն յաւելին ՚ի մեղանչել, եւ
ես բարկացուցին զբարձրեալն յան-
ջրդի:
Փորձեցին զած ՚ի սիրտս իւրեանց,
՚ի խնդրել զկերակուր անձանց իւ-
րեանց:
Տրտնջեցին զայ եւ ասացին, մի թէ
կարօղ իցէ ած պատրաստել զսե-
ղան յանապատի:
Քանզի հարկանէր զվէմն՝ եւ հո-
սէին ջուրք. եւ վտակք խաղային ՚ի

Նմանէ ։

Մի՛թէ հաց ևս կարասցէ՛ տալ նա
մեզ, կամ պատրաստեսցէ՛ զսեղան
ժողովրդեան իւրոյ ։

Վասն այսորիկ լուաւ զայս տէր և
յապաղեաց · հուր բորբոքեցաւ ՚ի
յակոբ, և բարկութիւն ել ՚ի վե՛ր
իսրայէլի ։

Զի ոչ հաւատացին յԱծ, և ոչ յու-
սացան ՚ի փրկութիւն նորա ։

Հրաման ետ ամպոց ՚ի վերուստ և
զդրունս երկնից եբաց. և տեղեա՛ց
՚ի նոսա զմանանայ ՚ի կերակուր ։

Զհաց երկնից ետ նոցա · զհաց հր-
րեշտակաց կերին մարդիկք. և իջոյց
՚ի նոսա զկերակուր ՚ի լիութի ։

Եհան զհողմն հարաւոյ · և ած
զօրութեամբ իւրով զհիւսիսի ։

Տեղեաց ՚ի նոսա միս որպէս զհող.
որպէս զաւա՛զ ծովու զթռչունս
թևաւորս ։

Արկ ՚ի մէջ բանակի նց · և շուրջ
զվրանօք նոցա ։

Կերին և յագեցան յոյժ, և զցանկութիւն նոցա ետ նոցա․ և ոչ ինչ կարօտ եղեն ՚ի ցանկութենէ իւրեանց։

Մինչ դեռ կերակուրք ՚ի բերանս իւրեանց էին, բարկութ͞ի ա͞յ ել ՚ի վերայ նոցա։

Սպան զբազումս ՚ի նոցանէ․ և զընտիրս իսրայէլի սատակեաց։

Յայսմ ամենայնի մեղան և ևս, և ոչ հաւատացին սքանչելեաց նորա։

Պակասեցան յունայնու͞ե աւուրք նոցա, և ամք նոցա փութապէս անցին։

Յորժամ սպանանէր զն͞ս խնդրէին զնա․ դառնային և առաւօտ առնէին առ ա͞ծ։

Յիշեցին զի ա͞ծ օգնական էր ն͞ց, ա͞ծ բարձրեալ փրկիչ էր նոցա։

Սիրեցին զնա բերանօք իւրեանց, և լեզուօք իւրեանց ստեցին նմա․ և սիրտք նոցա ոչ էին ուղիղք ընդ նմա․ և ոչ հաւատացին ուխտի ն͞ր։

Այլ նա ինքն գթած էր, քաւէր
զմեղս նց՟՝ և ոչ ապականէր:
Յաճախէր դարձուցանել զբար֊
կութիւն իւր, և ոչ բորբոքէր զա՟մ
սրտմտութիւն իւր:
Յիշեաց թէ մարմին են նոքա. հո֊
գի որ ելանէ՝ այլ ոչ դառնայ:
Քանիցս անգամ դառնացուցին
զնա յանապատի, և բարկացուցին
զբարձրեալն յանջրդի:
Դարձան և փորձեցին զա՟ծ, և զս՟բն
իսրայէլի զայրացուցին:
Ոչ յիշեցին զձեռն նորա յաւուր
յորում փրկեաց զնոսա ՚ի ձեռաց
նեղչաց նոցա:
Որպէս արար զնշանս և զարուես֊
տս իւր յերկրին եգիպտացւոց, և
՚ի դաշտին տափանու:
Դարձոյց յարիւն զգետս նոցա. և
զանձրևս նոցա զի մի՛ արբցեն:
Առաքեաց ՚ի նոսա զշանաճանճ և
եկեր զնոսա. և գորտիւ ապակա֊
նեաց զնոսա:

Ետ ժանկոյ զպտուղ նոցա. և ըզվաստակս նոցա մարախոյ։

Հար կարկտիւ զայգիս նոցա, և զթզենիս նոցա եղեմամբ։

Մատնեաց ՚ի կարկուտ զանասունս նոցա, և զստացուածս նոցա հրով դատեցաւ։

Առաքեաց ՚ի նոսա զսրտմտութի̄ բարկութեան իւրոյ, զսրտմտութի̄ զբարկութիւն և զնեղութիւն։

Առաքեաց ՚ի նոսա տանջանս ՚ի ձեռ̄ն հրեշտակի չարի. և դիմեցոյց ՚ի նոսա զսրտմտութիւն բարկութեան իւրոյ։

Ոչ անխայեաց ՚ի մահուանէ զանձինս նոցա, և զանասունս նոցա ՚ի մահ մատնեաց։

Եհար զամենայն անդրանիկս եգիպտացւոց, զսկիզբն ամենայն վաստակոց նոցա ՚ի յարկս քամայ։

Հորդան ետ որպէս խաշին ժողովրդեան իւրոյ. և եհան զնոսա որպէս զհօտ յանապա տ։

Առաջնորդեաց նոցա յուսով, և ոչ երկեան, և զթշնամիս նոցա ծով ծածկեաց։

Ած զնոսա ՚ի լեառն սրբութե̄ իւրոյ, ՚ի լեառն յայն զոր ստացաւ աջ նորա։

Մերժեաց յերեսաց նոցա զհեթանոսս, և վիճակեցոյց ՚ի նոսա զվիճակ ժառանգութե̄ իւրոյ. և բնակեցոյց ՚ի յարկս նոցա զազգն իսրայէլի։

Փորձեցին դառնացուցին զաստուած բարձրեալն, և զվկայութիւն նորա ոչ պահեցին։

Դարձան խոտորեցան ոպ̄ և հարքն իւրեանց, դարձան և եղեն որպէս զաղեղն թիւր։

Դարձեալ բարկացուցին զնա ՚ի բագինս իւրեանց, և դրօշելովք իւրեանց նախանձ արկին նմա։

Լուաւ ա̄ծ և արհամարհեաց ըզնոսա, և անարգեաց յոյժ զիսրայէլ։

Մերժեաց յիւրմէ զխորանն ՚ի սե-

լով, խորանն զոր բնակեցոյց ՚ի մէջ մարդկան։

Մատնեաց ՚ի գերութիւն զզօրութիւն նոցա, և զգեղ նոցա ՚ի ձեռս թշնամեաց նոցա։

Արգել ՚ի սուր զժողովուրդ իւր, և զժառանգութիւն իւր անտես արար։

Զերիտասարդս նոցա եկեր հուր, և վասն կուսանաց նոցա ոչ ոք սգացաւ։

Քահանայք նոցա անկան ՚ի սուր, և զայրիս նոցա ոչ ոք էր որ լայր։

Զարթեաւ որպէս ՚ի քնոյ տէր, որպէս հզօր զի թափէ զգինի։

Եհար յետս զթշնամիս իւր, և նախատինս յաւիտենից արար զնոսա։

Մերժեաց նա զխորանն յովսեփու, և զազգն եփրեմի նա ոչ ընտրեաց։

Այլ ընտրեաց նա զազգն յուդայ. զլեառն սիօն զոր և սիրեաց։

Շինեաց որպէս զմիեղջերու զսրբութիւն նորա յերկրի հաստատ-

եաց զնա յաւիտեան ։
Ընտրեաց զդաւիթ ծառայ իւր և
ընկալաւ զնա ՚ի հօտէ խաշանց ՚ի
վերջին ծնելոցն ընկալաւ զնա ։
Հովուել զյակոբ ծառայ իւր, և
զիսրայէլ ժառանգութիւն իւր ։
Արածէր զնոսա իմաստութեամբ
սրտի իւրոյ, յանմեղութիւն ձեռաց
իւրոց առաջնորդէր նոցա ։

Սաղմոս օրհնութեան Ասափայ.

ՀԸ ։

Ած մտին հեթանոսք ՚ի ժա-
ռանգութիւն քո. պղծե-
ցին զտաճար սուրբ քո ։
Արարին զերուսաղէմ ոչ զհիւղս
մրգապահաց. արկին զդիակունս
ծառայից քոց գէշ թռչնոց երկնից,
և զմարմինս սրբոց քոց գազանաց
երկրի ։
Հեղին զարիւն նոցա որպէս զջուր
շուրջ զերուսաղէմաւ, և ոչ ոք էր
որ թաղէր զնոսա ։

Եղաք մեք նախատինք դրացեաց
մերոց. ծաղր և այպն կատականաց
այնոցիկ որք շուրջ էին զմեօք։
Մինչև յե՞րբ տէր բարկանաս դու-
խպառ, բորբոքեսցի որպէս հուր
նախանձ քո։
Հեղ զբարկութիւնս քո ՚ի վերայ ազ-
գաց որք զքեզ ո՛չ ճանաչեցին. ՚ի
վերայ թագաւորաց որք զանունս քո
ո՛չ կարդացին. զի կերին զյակոբ և
զտեղի նորա աւերեցին։
Մի՛ յիշեր զմեղս մեր զառաջինս,
վաղվաղեսցէ՛ առ մեզ ողորմութիւն քո
տէր, զի աղքատացաք յոյժ։
Օգնեա՛ մեզ ած փրկիչ մեր, վասն
փառաց անուան քոյ։
Տէր փրկեա՛ զմեզ և քաւեա՛ զմե-
ղս մեր վասն անուան քոյ։
Մի՛ երբէք ասասցեն ՚ի հեթանոսս,
թէ ո՞ւր է ած նոցա։
Եւ յայտնի լիցի ՚ի վերայ հե-
թանոսաց առաջի աչաց մերոց, առ
՚ի խնդրել զվրէժ արեանծառայից

քոյ՝ որոց և հեղաւ ։
Մնացէ առաջի քոյ հեծութիւն կա֊
պելոց․ ըստ մեծութեան բազկի քոյ
շահեա՛ դու զորդիս սպանելոց ։
Հատո՛ դրացեաց մերոց եօթնպա֊
տիկ ՚ի ծոց նոցա, զնախատինս իւ֊
րեանց զոր նախատեցին զքեզ Տ֊ր ։
Մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի
քոյ խոստովան եղիցուք առ քեզ
յաւիտեան․ յազգէ յա՛զգ պատ֊
մեսցուք զօրհնութիւնս քո ։

Ի կատարած ՚ի վերայ շուշանցելոյն վկա֊
յութիւն Ասափայ․ Սաղմոս ՚ի վերայ ասո֊
րւոց․ ՀԹ

Որ հովուեսդ իսրայէլի նայեա՛ց․
որ առաջնորդես որպէս խաշին յով֊
սեփու ։
Որ նստիս ՚ի քրովբէս՝ յայտնեա՛ց ա֊
ռաջի եփրեմի, բենիամինի և մա֊
նասէի ։
Զարթո՛ զզօրութիւն քո, և եկ՛ ՚ի
կեցուցանել զմեզ ։
Ա՟Ծ զօրուե՟ց դարձո՛ զմեզ, երևեցո՛

զերեսս քո 'ի մեզ և կեցցուք։
Տէր ած զօրութեանց մինչև յերբ
բարկանաս յաղօթս ծառայից քոց։
Ջամբեցեր մեզ զհաց արտասու-
աց, և արբուցեր մեզ արտասուս
չափով։
Արարեր զմեզ նախատինս դրաց-
եաց մերոց, այպն կատականաց թշ-
նամեաց մերոց։
Տծ զօրուէց դարձո՛ զմեզ, երևեցո՛
զերեսս քո 'ի մեզ և կեցցուք։
Զայգի յեգիպտոսէ փոխեցեր.
հաներ զհեթանոսս և զնա տնկե-
ցեր, և առաջնորդեցեր նմա։
Պատրաստեցեր զարմատս նորա և
ելից զերկիր. ծածկեաց զլերինս
հովանի նորա. և բարունակ նորա
զմայրս աստուծոյ։
Ձգեաց զորթ իւր մինչև 'ի ծով,
մինչև 'ի գետս են շառաւիղք նր։
Ընդէր քակեցեր զցանգ նորա, և
կթեն զնա անցաւորք ճանապարհի։
Ապականեաց զնա խոզ անտառի,

և էրէ վայրի արածեցաւ 'ի նմա ։
Աստուած զօրութ̅եց դա՛րձ հայ-
եա՛ց յերկնից և տե՛ս. այց արա այգ-
ւոյս այսմիկ. և դարմա՛ն տար սմա
զոր տնկեաց աջ քո ։
'Ի վերայ որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօ-
րացուցեր զնա 'ի քեզ. այրեցեա՛լ
'ի հուր, և աւերեալ, 'ի սաստէ
քումմէ կորիցէ ։
Եղիցի ձեռն քո 'ի վերայ առն, աջ
քո 'ի վերայ որդւոյ մարդոյ զոր
զօրացուցեր զնա 'ի քեզ ։
Մի՛ ևս 'ի բացեայ եղիցուք մեք 'ի
քէն. կեցուսցես դու զմեզ, և զա-
նուն քո տէր կարդասցուք ։
Աստուած զօրու̅եց դարձո՛ զմեզ,
երևեցո՛ զերեսս քո 'ի մեզ և կեց-
ցուք ։

'Ի կատարած վասն հնձանացն. Սաղմոս Ա-
սափայ. Ձ ։

Ցնծացէ՛ք առ աստուած օգնա-
կան է մեր, աղաղակեցէ՛ք առ աս-
տուած յակոբայ ։

Առէք սաղմոս և տուք օրհնութիւն, սաղմոս ասասցէք նմա ՚ի ձայն քաղցրութեան։

Փողհարեցէք ՚ի գլուխ ամսոց, յաւուր նշանաւորի տարեկանաց մերոց

Հրաման է այս Իսրայէլի, և իրաւունք են աստուծոյ Յակոբայ։

Վկայութիւն յովսեփու զոր եդ ընդ նմա. որպէս ելանէր նա յերկրէն եգիպտացւոց, լեզու զոր ոչ գիտէր լուաւ։

՚Ի բաց արար ՚ի բեռանց զթիկունս նորա, և զձեռս նորա յորթ և ՚ի թի ծառայելոյ։

՚Ի նեղութեան կարդացեր առ իս և փրկեցի զքեզ, լուայ քեզ ՚ի գաղտնութեան մրրկին, և փորձեցի զքեզ ՚ի վերայ ջուրցն հակառակութեան։

Լուր ժողովուրդ իմ և վկայեմ քեզ. և Իսրայէլ թէ լուիցես ինձ։

Ոչ և ս եղիցին քեզ աստուածք առժամայնք. և մի՛ երկիրպագանի-

ցես դու աստուծոյ օտարի ։
Ես եմ տէր ա͞ծ քո որ հանի զքեզ յերկրէն եգիպտացւոց, բա՛ց զբե-րան քո և լցից զդա ։
Ժողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի ի-մում, և ի͞էլ միս ինչ ոչ նայեցաւ ։
Արձի թողի զնոսա երթալ զհետ կամաց սրտից իւրեանց, զի գնա-ցին նոքա ըստ կամս անձանց իւր-եանց ։
Զի թէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ էր ինձ, կամ իսրայէլի զճանա-պարհս իմ գնացեալ էր ։
Որպէս զոչինչ խոնարհ արարեալ էր իմ զթշնամիս նոցա, և 'ի վերայ նեղչաց ն͞ր արկեալ էր զձեռն իմ ։
Թշնամիք տեառն ստեցին նմա, և եղիցին ժամանակք ն͞ց յաշխարհի ։
Կերակրեաց զնոսա 'ի պարարտութ͞է ցորենոյ, և 'ի վիմէ մեղր յագե-ցոյց նոցա ։

Սաղմոս Ասափայ. ՁԱ ։

Աստուած եկաց 'ի ժողովս աստուծոց.

և 'ի մէջ նոցա դատէր զնոսա։

Մինչև յերբ դատէք անիրաւութիւն, և ակն առնուք մեղաւորաց։

Դատ արարէք որբոյն և այրւոյ. իրաւունս արարէք տնանկին և խոնարհի։

Ապրեցուցէք զաղքատն և զտնանկն, 'ի ձեռաց մեղաւորի փրկեցէք զնոսա։

Ո՛չ իմացան և ո՛չ 'ի միտ առին. 'ի խաւարի գնացին, և շարժեցան ամենայն հիմունք երկրի։

Ես ասացի թէ աստուածք իցէք, կամ որդիք բարձրելոյն ամենեքէն։

Դուք ահաւադիկ որպէս զմարդիկ մեռանիք, և որպէս զմի յիշխանաց անկանիք։

Արի՛ ած և դատեա՛ զերկիր, զի դու ժառանգեսցես զամ հեթանոսս։

Սաղմոս օրհնութե Ասափայ. ՁԱ։

Աստուած՝ ո՛ քեզ նմանիցի. մի՛ լռեր և մի դադարեր ած։

Զի ահա թշնամիք քո գոչեցին, և
ատելիք քո համբարձին զգլուխս
իւրեանց:
Ի վերայ ժողովրդեան քո խորա-
մանկեցին զգիտութի, խորհեցան
ի վերայ սրբոց քոց և ասացին:
Եկայք սատակեսցուք զնոսա յազ-
գաց, և մի՛ յիշեսցի անուն իսրա-
յէլի և ևս:
Խորհեցան միաբանութ̅ ի միասին,
և վասն քո ուխտ արարին:
Բանակք եդովմայեցւոց և իսմայ-
էլացիք. մովաբ և հագարացիք:
Գեբաղ՝ ամօն՝ ամաղէկ, և այլազ-
գիքն ամենայն բնակչօքն հանդերձ
ծուրաւ:
Նա՝ և ասուր եկեալ էր ընդ նոսա.
ամենեքեան սոքա զօրավիգք էին
որդւոցն ղովտայ:
Արա զնոսա որպէս զմադիամ, որ-
պէս զսիսարայ, և որպէս զաբին ի
ձորձորն կիսօնի:
Սատակեցան նոքա յականս դով-

րայ, և եղեն որպէս զաղբ երկրի։
Արա՛ զիշխանս նոցա որպէս զօրէ-
բըն, զզէբըն, զզեբեէ, և զսաղմա-
նայ և զամենայն իշխանս նոցա։
Որք ասացին՝ ժառանգեսցուք 'ի
մեզ զսրբութիւնն ա̃յ։
Ա̃ծ իմ արա՛ զնոսա որպէս զանիւ,
և որպէս զեղէգն առաջի հողմոյ։
Որպէս հուր զի այրէ զանտառս,
և որպէս բոց զի կիզու զլերինս։
Այսպէս հալածեսցես զնոսա մրր-
կաւ քով, և բարկութ̃բ քով խռ-
ովեցուսցես զնոսա։
Լի՛ց զերեսս նոցա անարգանօք, և
խնդրեսցեն զանուն քո տէր։
Ամաչեսցեն և խռովեսցին յաւի-
տեանս յաւիտենից, և ամօթալից
կորիցեն։
Ծանիցեն զի անուն քո տ̃ր է, և
դու միայն բարձրեալ ես 'ի վերայ
ամենայն երկրի։

'Ի կատարած վասն հնձանացն. Սաղմոս որ-
դւոցն կորխայ. ՁԳ։

Որպէս սիրելիք են յարկք քո տ̃ր

զօրութեանց. ցանկայ և փափագի
անձն իմ ՚ի գաւիթս քո:
Սիրտ իմ և մարմին իմ ցնծացեն
առ աստուած կենդանի:
Քանզի ճնճղուկ եգիտ իւր տուն.
և տատրակ զբո՛յն ուր դիցէ զձա֊
գըս իւր:
Սեղան քո տ̅ր զօրութեանց, թա֊
գաւոր իմ և ա̅ծ իմ:
Երանի՛ ամենեցուն որք բնակեալ
են ՚ի տան տ̅ն, յաւիտեանս յաւի֊
տենից օրհնեսցեն զքեզ:
Երանեալ է այր որոյ օգնութ̅ի իւր
՚ի քէն է. ելս եդ ՚ի մտի իւրում
՚ի հովտէս տրտմութե̅ ՚ի տեղւոջ
յորում ուխտեաց:
Օրհնութիւնս տացէ որ զօրէնս
դնէ, գնասցէ նա ՚ի զօրուէ̅ ՚ի զօ֊
րութի̅, և երևեսցի ա̅ծ հրեշտա֊
կաց ՚ի սիօն:
Տէր ա̅ծ զօրութե̅ց լո՛ւր աղօթից ի֊
մոց, ունկնդիր ա̅ծ յակոբայ:
Ընդունօղ ես դու մեր՝ տես ա̅ծ և

Նայեաց յերեսս օծելոյ քո ։
Վասն զի լաւ է ինձ մի օր ՚ի գաւիթս քո, քան զհազարս ։
Ընտրեցի ես ընդ աղբ կալ ՚ի տանն այ, առաւել քան զբնականալ ՚ի յարկս մեղաւորաց,
Ողորմութիւն և ճշմարտութի սիրէ տէր ած մեր, զշնորհս և ըզփառս տացէ ։
Տէր ոչ պակաս առնէ զողորմութի իւր յայնցանէ, որք գնան յամբըծութեան ։
Տէր ած զօրութեանց երանեալ է այր, որ յուսայ ՚ի քեզ ։

՚Ի կատարած որդւոյն կորխայ . Սաղմոս .

ՁԴ ։

Հաճեցար տէր ընդ երկիր քո, և դարձուցեր զգերութի յակոբայ ։
Թողեր զանիրաւութի ժողովրդեն քո, և ծածկեցեր զամենայն մեղս նոցա ։
Լռեցուցեր զամենայն սրտմտութիս քո, և դարձար ՚ի բարկութենէ

սրտմտութեան քոյ։
Դարձ առ մեզ ած փրկիչ մեր, և
դարձո՛ զսրտմտութիւս քո ՚ի մէնջ։
Մի՛ յաւիտեան բարկանար մեզ
տէր, և մի՛ ձգեր զբարկութիւնս քո
յազգէ մինչև յազգ։
Դու դարձեալ կեցուսցես
զմեզ, և ժողովուրդ քո ուրախեղի-
ցի ՚ի քեզ։
Ցոյց մեզ տէր զողորմութիւնս քո,
և զփրկութիւնս քո տուր մեզ։
Լուայց զինչ խօսի տէր ած մեր,
խօսեսցի զխաղաղութիւն ժողովրդեան
իւրոյ առ սուրբս իւր ՚և առ այնոսիկ
որք դարձեալ են առ նա սրտիւք։
Սակայն մերձ է առ երկիւղածս
իւր փրկութիւն նորա, բնակել փա-
ռաց նորա յերկրի մերում։
Ողորմութիւն և ճշմարտութիւն պա-
տահեսցին. արդարութիւն և խա-
ղաղութիւն համբուրեսցին։
Ճշմարտութիւն յերկրէ բուսաւ,
արդարութիւն յերկնից երևեցաւ։

Տէր տացէ զքաղցրութիւն և եր֊
կիր մեր տացէ զպտուղ իւր. ար֊
դարութիւն առաջի՛ նորա գնասցէ
դիցէ ՚ի ճանապարհի զգնացս իւր։

Աղօթք Դաւթի. ՚Ի կատարած սրբոյն
չարչարոց. ՁԵ։

Խոնարհեցո՛ տէր զունկն քո և
լո՛ւր ինձ. զի աղքատ և տը֊
նանկ եմ ես։
Պահեա՛ զանձն իմ սուրբ՝ տէր, և
փրկեա՛ զծառայս քո աստուած իմ
որ ՚ի քեզ յուսացայ։
Ողորմեա՛ց ինձ տէր զի առ քեզ ա֊
ղաղակեցի զօրհանապազ. ուրա՛խ ա֊
րա զանձն ծառայի քոյ. զի առ քեզ
տէր համբարձի զանձն իմ։
Զի դու տէր քաղցր և ուղիղ ես.
բազումողորմ առ ամենեսեան որք
կարդան առ քեզ։
Ո՛ւնկն դիր տէր աղօթից իմոց, և
նայեա՛ ՚ի ձայն խնդրուածաց իմոց։
Յաւուր նեղութե իմոյ կարդացի

առ քեզ, և լուար ինձ ։

Ո՛չ ոք է նման քեզ յաստուածս տէր, և ո՛չ ոք է որպէս գործս քո ։

Ամենայն ազգս զոր արարեր, եկեսցեն և երկիրպագցեն առաջի քո տէր. և փառաւոր արասցեն զանուն քո յաւիտեան ։

Մեծ ես դու. տէր և առնես սքանչելիս, և դու միայն ես աստուած ։

Առաջնորդեա ինձ ՚ի ճանապարհի քում, և գնացից ՚ի ճշմարտութեան քում, և ուրախ եղիցի սիրտ իմ՝ երկնչել յանուանէ քում ։

Խոստովան եղէց առ քեզ տէր աստուած իմ բոլորով սրտիւ իմով. և փառաւոր արարից զանուն քո յաւիտեան ։

Մեծ եղև ՚ի վերայ իմ ողորմութիւն քո տէր, և փրկեցեր զանձն իմ ՚ի դժոխոց ներքնոց ։

Աստուած՝ անօրէնք յարեան ՚ի վերայ իմ, և ժողովք հզօրաց խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ համարեցան զքեզ

աստուած առաջի իւրեանց ։
Եւ դու տէր ա՟ծ իմ գթած ես և ողորմած, երկայնամիտ բազում ողորմ և ճշմարիտ . նայեա՛ց առ իս և ողորմեա՛ց ինձ ։
Տո՛ւր զօրութիւն ծառայի քոյ, կեցո՛ զորդի աղախնոյ քոյ, և արա՛ առ իս նշան բարութեան ։
Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն. զի դու տէր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս ։

Որդւոյն Կորխայ Սաղմոս օրհնութեան .
ՁԶ ։

Հիմունք նորա ՚ի լերանց սրբ. նորա . սիրէ տէր զդրունս սիօնի առաւել քան զամենայն յարկս յակոբայ ։
Փառաւորեալ խօսեցաւ վ՟ քոյ, ահաւադիկ քաղաքդ աստուծոյ ։
Յիշեցի զռահաբ և զբաբիլօն որք ճանաչեն զիս . ահա այլազգիք և ծուր և ժողովուրդք հնդկաց՝ սոքա եղեն անդ ։

Սիոնի ասի մայր, և մարդ ծնաւ 'ի նմա, և ինքն հիմունս արկ նմա բարձրեալն ։

Տէր պատմեսցէ գրովք ժողովրդեան, իշխանացս այսոցիկ որք եղեն անդ ։

Որպէս զի ուրախ լիցին 'ի քեզ ամենեքեն. որոց բնակութի 'ի քեզ է ։

Օրհնութիւն սաղմոսի որդւոցն կորխայ. 'Ի կատարած վասն մաելեթա. զի էր պատասխանի իմաստութեն եմմանայ իսրայելացւոյ ։

ՁԷ ։

Տէր ած փրկութե իմոյ, 'ի տուէ կարդացի և գիշերի առաջի քո ։

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր. խոնարհեցո ականջս 'ի խնդրուածս իմ ։

Զի լցաւ չարչարանօք անձն իմ, և կեանք իմ 'ի դժոխս մերձեցան. և համարեցայ ես ընդ այնոսիկ որք իջանեն 'ի գուբ ։

Եղէ ես որպէս մարդ առանց օգնականի. և 'ի մեռեալս ազատ ։

Որպէս վիրաւորս, որք ննջեն 'ի
գերեզմանի:
Զորս դու ո՛չ յիշեցեր. նոքա 'ի
ձեռանէ քումմէ մերժեցան:
Եդի՛ն զիս 'ի գբի ներքնումն, 'ի
խաւարի և 'ի ստուերս մահու:
Յիս հաստատեցաւ սրտմտութիւն
քո, զամենայն զբօսանս քո ածեր 'ի
վերայ իմ:
Հեռի՛ արարեր յինէն զծանօթս իմ,
և եդի՛ն զիս նշաւակ իւրեանց:
Մատնեցայ և ո՛չ ելանէի. աչք իմ
տկարացան յաղքատութ̅է:
Աղաղակեցի առ տ̅ր զօրհանապազ,
և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ:
Մի թէ մեռելոց առնիցե՛ս զսքան-
չելիս քո. կամ բժիշկք յարուցանի-
ցե՛ն և խոստովան առնիցի՛ն առ քեզ:
Մի թէ պատմեսցէ՛ ոք երբէք 'ի
գերեզմանի զողորմութիւնս քո,
կամ զճշմարտութիւնս քո 'ի կո-
րըստեան:
Մի թէ ճանաչիցի՛ն 'ի խաւարի սք-

քանչելիք քո, կամ արդարութիւն
քո յերկիր մոռացեալ։

Եւ ես առ քեզ Տէր աղաղակեցի, առաւօտու աղօթք իմ ժամանեսցեն
առ քեզ։

Ընդէ՞ր Տէր մերժես զանձն իմ, կամ
դարձուցանես զերեսս քո յինէն։

Տնանկ եւ վաստակաւոր եմ ես 'ի
մանկութենէ իմմէ. 'ի բարձրուէ
խոնարհեցայ եւ ափշեցայ։

Յիս հաստատեցաւ բարկութիւն քո,
արհաւիրք քո խռովեցուցին զիս։

Շրջեցան զինեւ որպէս ջուր, զօր
ամենայն պաշարեցին զիս 'ի միասին։

Հեռի արարեր յինէն զբարեկամս
իմ եւ զծանօթս իմ, վասն թշուա-
ռութեան իմոյ։

Իմաստութիւն Եթանայ Եզրայելացւոյ.

ՁԸ։

Ողորմութիւնս քո Տէր յաւիտեան
օրհնեցից, յազգէ յազգ
պատմեսցից զճշմարտութիւնս քո բերա-

Նով իմով:

Ասացեր թէ աշխարհս ողորմութբ շինեսցի, յերկինս պատրաստ եղիցի ճշմարտութիւն քո:

Եդի ուխտ ընտրելոց իմոց, երդուայ դաւթի ծառայի իմոյ:

Յաւիտեան հաստատեցից զզաւակ քո, և շինեցից յազգէ յազգ զաթոռ քո:

Խոստովան եղիցին երկինք սքանչելեաց քոց տր, և ճշմարտութիւն քո յեկեղեցիս սրբոց:

Ո՞վ է յամպս որ հաւասարեսցի քեզ, կամ ո՞վ նմանիցի տն յորդիս այ:

Ած փառաւորեալ է 'ի խորհուրդս սրբոց իւրոց, մեծ և ահաւոր 'ի վր այնոցիկ որք շուրջ են զնովաւ:

Տէր ած զօրութեց ո՞ նմանի քեզ. հզօ՛ր ես դու տր՝ և ճշմարտութի քո շուրջ է զքև:

Դու տիրես զօրութեանց ծովու, զխռովութի ալեաց նորա դու ցածուցանես:

Դու խոնարհեցուցանես որպէս
վիրաւորս զամբարտաւանս, 'ի զօ-
րութի բազկի քո ցրուեցեր ըզ-
թշնամիս քո։
Քո են երկինք և քո է երկիր,
զաշխարհ լրիւ իւրով դու հաս-
տատեցեր, զհիւսիս և զհարաւ դու
արարեր, Թաբօր և Հերմոն յանուն
քո ցնծասցեն։
Քո է բազուկ և քո է զօրութի,
զօրասցի աջ քո և բարձր եղիցի
ձեռն քո։
Յարդարութի և յիրաւունս հաս-
տատեալ է աթոռ քո, ողորմութի
և ճշմարտութիւն գնասցեն առա-
ջի երեսաց քոց։
Երանի ժողովրդեան որք գիտեն
զօրհնութիւնս քո տէր. 'ի լոյս ե-
րեսաց քոց գնասցեն, և յանուն քո
ցնծասցեն զօրհնապազ, և յար-
դարութե քում բարձի եղիցին։
Պարծանք զօրութեց մերոց դու ես
տէր, և 'ի կամս քո բարձր եղիցի

եղջիւր մեր։

Ի տեառնէ է օգնութիւն սրբոյն Իսրայէլի՝ թագաւորին մերոյ։

Յայժամ խօսեցար տեսլեամբ ընդ որդիս քո, եւ ասացեր եդից զօգնութիւն իմ ի վերայ հզօրին, եւ բարձր արարից զընտրեալն ի ժողովրդենէ իմմէ։

Գտի զդաւիթ ծառայ իմ, եւ իւղով սրբով իմով օծի զնա։

Ձեռն իմ ընկալցի զնա, եւ բազուկ իմ զօրացուսցէ զնա։

Ոչ մեղիցէ նմա թշնամի, եւ որդի անօրէնութեան մի՛ չարչարեսցէ զնա։

Հարից առաջի նորա զթշնամիս նորա, եւ զատելիս նորա ի պարտութիւն մատնեցից։

Ճշմարտութիւն իմ եւ ողորմութիւն իմ ընդ նմա, եւ յանուն իմ բարձր եղիցի եղջիւր նորա։

Եդից ի ծով զձեռն նորա, եւ ի վերայ գետոց զաջ նորա։

Նա կարդասցէ առ իս՝ Հայր իմ ես

դու, ա̃ծ ընդունօղ փրկութե̃ իմոյ:
Ես անդրանիկ արարից զնա, և բարձ֊
ձր քան զա̃մ թագաւորս երկրի:
Յաւիտեան պահեցից նմա զողոր֊
մութիւն իմ, և ուխտ իմ հաւա֊
տարիմ ընդ նմա:
Հաստատեցից յաւիտեանս յաւի֊
տենից զզաւակ նորա, և զաթոռ
նորա որպէս զաւուրս երկնից:
Եթէ թողցեն որդիք նորա զօրէնս
իմ, և յիրաւունս իմ ոչ կամեսցին
գնալ:
Եթէ զարդարութիւնս իմ անար֊
գեսցեն, և զպատուիրանս իմ ոչ
պահեսցեն:
Հարից գաւազանաւ զանօրէնութիւ֊
նց, և տանջանօք զանիրաւութիւնց:
Բայց զողորմութ̃ի իմ ոչ արգելից ՚ի
նոցանէ, և ոչ նենգեցից ճշմարտութե
իմում, և ոչ անարգեցից զուխտ իմ,
և ինչ որ ելանէ ը̃ շրթունս իմ զայն
ոչ արհամարհեցից:
Մի անգամ երդուայ ՚ի սրբութիւն

իմ, թէ դաւթի ես ոչ ստեցից:
Զաւակ նորա յաւիտեան կացցէ, և աթոռ նորա որպէս զարեգական առաջի իմ. և որպէս զլուսին զի հաստատեալ է յաւիտեան վկայ հաւատարիմ յերկինս:
Իսկ արդ դու մերժեցեր և անարգեցեր, և ը վայր հարեր զօծեալ քո:
Դարձուցեր զուխտ ի ծառայէ քումմէ, պղծեցեր յերկրի զսըրբութիւն նորա:
Քանդեցեր զամ պարիսպս նր, և եդեր զամուրս նորա ի դողումն:
Յափշտակեցին զնա անցաւորք ճանապարհի, և եղև նա նախատ դըրացեաց իւրոց:
Բարձր արարեր զաջ նեղչաց նր. և ուրախ արարեր զամ թշնամիս նր:
Դարձուցեր զօգնութի ի սրոյ նր. և ոչ ընկալար զնա ի պատերազմի:
Անարգեցեր զսրբութիւն նորա, և զաթոռ նորա յերկիր կործանեցեր:
Նուազ արարեր զաւուրս ժամա-

նամ̄ց նր̄, և հեղեր զնովաւ զամօթ։
Մինչև յերբ դարձուցանես զերեսս քո 'ի սպառ, բորբոքեսցի որպէս հուր բարկութիւն քո։
Իսկ արդ յիշեա և տես թէ ո՞վ է իմ հանգիստ. մի՛ թէ 'ի զուր ինչ ստեղծեր զամ̄ որդիս մարդկան։
Ո՞վ է մարդ որ կեցցէ և ոչ տեսցէ զմահ, կամ փրկեսցէ զանձն իւր 'ի ձեռաց դժոխոց։
Ո՞ւր են ողորմութիւնք քո առաջինք տէր, զոր երդուար դաւթի ճշմարտութեամբ քով։
Յիշեա զնախատինս ծառայից քոց, զոր ընկալայ 'ի ծոց իմ յազգաց բազմաց։
Զոր նախատեցին թշնամիք քո տ̄ր, նախատեցին փոխանակ օծելոյ քոյ։
Օրհնեալ տ̄ր ա̄ծ յաւիտեանս յաւիտենից. եղիցի եղիցի։

Օրհնութիւն Եսայեայ՝ որդւոյն Ամովսայ
Եսայ. 26. 9։

Ի գիշերաց կանխէ հոգի իմ ա-

ռաւօտ առնել առ քեզ ա͞ծ:
Վասն զի լոյս են հրամանք քո 'ի
վերայ երկրի. ուսարուք զարդա-
րութիւն բնակիչք երկրի:
Վարկեսցի ամբարիշտն՝ և այլ ոչ
ևս ուսցի առնել յերկրի զարդա-
րութիւն ճշմարտութեան:
Բարձցի ամբարիշտն յերկրէ, և մի՛
տեսցէ զփառս աստուծոյ:
Տէր բարձր ես՝ և բազուկ քո հզ-
զօր. և նոքա ոչ գիտացին:
Ծանիցեն՝ ամաչեսցեն՝ և նախանձ
արկցէ անխրատ ժողովրդեան. և
արդ հուր զթշնամիս քո կերիցէ:
Տէր ա͞ծ մեր՝ տուր մեզ զխաղա-
ղութիւն քո. զի ը͞ս ամենայն գոր-
ծոց մերոց հատուցաւ մեզ:
Տէր ա͞ծ մեր՝ ստացիր զմեզ. զի բաց
'ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք. և զա-
նուն քո անուանեմք զօրհանապազ:
Իսկ արդ՝ մեռեալք զկենդանութի
այլ ոչ տեսանիցեն. և ոչ բժիշկք
յարուցանիցեն:

Վասն այսորիկ՝ ածեր՝ հարեր՝ սատակեցեր՝ և ջնջեցեր զամենայն արու մանուկ նոցա:

Յաւել տէր զչար 'ի վերայ չարի նոցա. և ած զչար 'ի վերայ անօրինաց երկրի:

Տէր՝ 'ի նեղութեան յիշեցաք ըզքեզ. զի փոքր մի նեղութի է խըրատ քո 'ի վերայ մեր:

Որպէս երկունք յղւոյ զի հասեալ իցեն 'ի ժամանակս ծննդեան՝ և առ ցաւս իւր ճչիցէ:

Այսպէս եղաք սիրելոյ քում տէր. յահ և երկիւղ քո յղացեալ երկնեցաք. և ծնաք զհոգի փրկութեան քոյ:

Ոչ ևս կործանիցուք մեք. այլ կործանեսցին բնակիչք երկրի:

Զարիցեն մեռեալք. և կենդանասցին ամենեքեան՝ որք եդեալք են 'ի գերեզմանս:

Զարթիցեն՝ ցնծասցեն՝ և ուրախ եղիցին դադարեալք յերկրի:

Մո՛ զի՝ ցօղդ որ ցօղի ՚ի քէն, այդ բժշկութիւն է նոցա. բայց երկիրն ամբարշտեալ սատակեսցի:
Խո՛յս տուր ժողովուրդ իմ. գնա՛ մուտ ՚ի շտեմարանս քո. եւ փակեա՛ զդրունս քո առաջի երեսաց քոց: Փախի՛ր եւ թաքի՛ր առ ժամանակ մի մինչեւ անցցէ բարկութիւն տեառն:

Փառք Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն սրբոյ":

Մաղթանք:

Խաղաղութեանց տուօղ Տէ՛ր ըզ-խաղաղութիւն եւ զողորմութիւն քո պարգեւեա՛ մեզ:

Մա՛րդասէր Տէր՝ վասն սրբուհ-ւոյ անարատ մօր քոյ եւ կուսի, եւ վասն խաչի քոյ պատուականի, ըն-կա՛լ զաղաչանս մեր՝ եւ կեցո՛ զմեզ:

Օրհնութիւն եւ զՄաղթանսն գտցես ՚ի վերոյ ՚ի վերջն Առաւօտեան ժամանակին, ՚ի 41, եւ 42, էջսն:

Աղօթք Մովսիսի Առն Աստուծոյ. ՁԹ։

ՏՐ ԱՊԱՒԷՆ Ե-ղեր մեր յազգէ մին-չեւ յազգ. մինչչեւ լե-րինք հաստատեալ է-ին, եւ մինչչեւ ստեղծեալ էիր զեր-կիր եւ զամենայն տիեզերս։ Յաւիտենից մինչեւ յաւիտեանս դու ես. մի՛ դարձուցաներ զմարդ ՚ի տառապանս. եւ ասացեր դարձա-րուք տուխս որդիք մարդկան։ Հազար ամ յաչս տեառն որպէս օր երեկի զի էանց. որպէս պահ մի գի-

շերոյ. և ամք նոցա անարգութ՟ք եղիցին :

Ընդ առաւօտս ոպ՟ դալարի բուս_ ցին, ընդ առաւօտս որպէս դալարի զուարճասցին և ծաղկեսցին, ընդ երեկոյս թարշամեսցին չորասցին և անկցին :

Նուաղեցաք մեք ՚ի բարկութենէ քումմէ, և ՚ի սրտմտութենէ քումմէ խռովեցաք :

Եդեր զմեղս մեր առաջի քո, և զկեանս մեր ՚ի լոյս երեսաց քոց :

Ամենայն աւուրք մեր նուաղեցան, և ՚ի բարկութ՟է քումմէ խռովեցաք :

Ժամանակ ամաց մերոց անդադար որպէս սարդի, և թիւ աւուրց ա_ մաց մերոց ՚ի նոսա եօթանասուն ամ :

Եւս թէ առաւել ևս՝ ութսուն ամ. և որ ինչ աւելի է քան զայն ցաւօք և հեծութեամբ :

Եկն ՚ի վերայ մեր հեծութի՝ և խը_ րատեցաք. իսկ արդ՝ ո՞ գիտասցէ զզօրութիւն բարկութեան քո, և

կամ՝ յաւէտ քումմէ զարդարութի
քո համարեսցի ։
Այսպէս ցո՛յց ինձ զաջ քո. և որք
խոնարհ են սրտիւք՝ զիմաստութի
քո ։
Դարձ տէր մինչև յե՞րբ. մխիթա-
րեա՛յ ՚ի ծառայս քո ։
Լցաք առաւօտու ողորմութբ քով.
ցնծացաք և ուրախ եղաք զամե-
նայն աւուրս կենաց մերոց ։
Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն՝
յորս խոնարհ արարեր զմեզ. և ա-
մացն, յորս տեսաք զչարչարանս ։
Նայեա՛ց տէր ՚ի ծառայս քո և ՚ի
գործս ձեռաց քոց, և առաջնոր-
դեա՛ որդւոց նոցա. եղիցի լոյս տն
աստուծոյ ՚ի վերայ մեր ։
Օ գործս ձեռաց մերոց ուղի՛ղ ա-
րա ՚ի մեզ տէր. և զգործս ձեռաց
մերոց յաջողեա մեզ ։
[illegible] ՚ի [illegible]՝ օրհնութեան
[illegible]. Պ ։ Ե
Որ բնակեալն է յօգնութե բարձ-

րելոյ, ընդ հովանեաւ ա̃յ յերկինս հանգիցէ:

Ասասցէ տեառն ընդունօղ իմ ես դու, ապաւէն իմ ա̃ծ և ես յուսամ 'ի նա:

Նա փրկեսցէ զքեզ յորոգայթէ որսողին, և 'ի բանից խռովութենէ:

'Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ 'ի հովանի թևոց նր̃ յուսասցիս:

Որպէս զէն՝ շուրջ եղիցի զքև ճշմարտութիւն նորա:

Ոչ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի, և ոչ 'ի նետէ որ թռչի 'ի տուէ:

Յիրէ որ շրջի 'ի խաւարի, 'ի դայթագղութենէ դիւին 'ի հասարակ աւուր:

Անկցին 'ի կողմանէ քումմէ հազարք և բիւրք ընդ աջմէ քումմէ, և առ քեզ ինչ ոչ մերձեսցին:

Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս դու, և զհատուցումն մեղաւորաց տեսցես. զի դու տ̃ր յոյս իմ ես:

Զբարձրեալն արարեր քեզ ապա֊

ւէն. զի ոչ հասցեն առ քեզ չարք,
և տանջանք մի՛ մերձեսցին ՚ի յար-
կըս քո:
Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ
է վ̄ս քոյ, ՚ի պահել զքեզ յամե-
նայն ճանապարհս քո:
՚Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին ըզ-
քեզ, զի մի՛ երբէք հարցես զքարի
զոտն քո:
՚Ի վերայ իժից և քարբից գնասցես
դու. և առ ոտն կոխեսցես զա-
ռիւծն և զվիշապն:
Քանզի յիս յուսացաւ և փրկե-
ցից զնա, հովանի եղէց նմա, զի ծա-
նեաւ զանուն իմ:
Կարդասցէ առ իս՝ և ես լուայց նը-
մա, և առ նմա եղէց ՚ի նեղութ̄ե:
Փրկեցից և փառաւոր արարից ըզ-
նա, երկայնաւուրբք լցուցից և
ցուցից նմ̄ա զփրկութիւն իմ:

Սաղմոս օրհնութեան յաւուրն շաբաթու.
Անվերնագիր ՚ի հեբրայեցւոց. ՂԱ:

Բարի է խոստովան լինել տ̄ն, և

սաղմոս ասել անուան քում բար-
ձրեալ :

Պատմել յառաւօտու զողորմութիւնս քո և զճշմարտութիւնս քո 'ի գի-
շերի :

Տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ , 'ի ձայն օրհնութեան գովել :

Ուրախ արարեր զիս տէր յարարածս քո , և 'ի գործս ձեռաց քոց ցըն-
ծացայց :

Որպէս զի մեծ են գործք քո տէր , և յոյժ խոր են խորհուրդք քո :

Այր անզգամ զայս ոչ ծանիցէ , և անմիտն զայս ոչ առնու 'ի միտ :

'Ի բուսանիլ մեղաւորաց որպէս խոտ, 'ի ծաղկիլ այնոցիկ ոյք գոր-
ծեն զանօրէնութիւն :

Սատակեսցին յաւիտեանս յաւի-
տենից , և դու բարձրեալ ես յա-
ւիտեանս տէր :

Զի ահա թշնամիք քո տէր, զի ահա թշնամիք քո կորիցեն . ցրուեսցին ամենեքեան ոյք գործեն զանօրէ-

Նութիւն ։

Բարձր եղիցի որպէս միեղջերուի եղջիւր իմ, և ծերութիւն իմ 'ի ձէթ պարարտութեան ։

Նաեւս ակն իմ 'ի թշնամիս իմ ոյք յարուցեալք են 'ի վերայ իմ չարուք, 'ի նոսա լուիցէ ունկն իմ։

Արդարքն ոպ զարմաւենիս ծաղկեսցին · որպէս զմայրսն լիբանանու բազումք եղիցին ։

Տնկեալք եղիցին 'ի տան տեառն, և 'ի գաւիթս այ մերոյ ծաղկեսցին։

Նա՛ և բազումք եղիցին 'ի ծերութի պարարտութեան, գիրգք և փափուկք եղիցին 'ի պատմել, ուղիղ է տր աստուած մեր և ոչ գոյ 'ի նմա անիրաւութիւն ։

Օրհնութիւն գովութեան 'Դաւթի' յաւուր նախաշաբաթու . յորժամ երկիր հաստատեցաւ .
(անվերնագիր 'ի հեբրայեցւոց)

ՂԲ ։

ՏԷՐ թագաւորեաց վայելչութի

զգեցաւ, զգեցաւ տէր զօրութիւն՝
ը̅ մէջ իւր եած :
Հաստատեաց զաշխարհ զի մի՛ սա-
սանեսցի. պատրաստ է աթոռ քո.
իսկզբանէ յաւիտենից դու ես :
Ամբարձան գետք տէր՝ և համբար-
ձին գետք զձայնս իւրեանց. և յա-
րիցեն գետք ՚ի գնացս իւրեանց :
՚Ի ձայնէ ջուրց բազմաց, սքանչե-
լի եղեն զբօսանք ծովու :
Սքանչելի ես դու տէր ՚ի բարձունս,
վկայութեանց քոց մեք յոյժ հա-
ւատացաք :
Տան քում վայել է սրբութի̅ տէր,
ընդ երկայն աւուրս :

Սաղմոս հնչեան Դաւթի՝ չորեքշաբաթուն.
(անվերնագիր ՚ի հեբրայեցւոց :)

ՂԳ :

Աստուած վրէժխնդիր, տէր ա̅ծ
վրէժխնդիր յայտնեցաւ :
Բարձր լեր որ դատես զերկիր. հա-
տո՛ զհատուցումն ամբարտաւանից:
Մինչև յերբ մեղաւորք տէր, մին-

չև յե՞րբ մեղաւորք պարծեսցին ։
Բարբառել խօսէին զանիրաւու-
թիւն, խօսեսցին ամենեքեան որք
գործեն զանօրէնութիւն ։
Զժողովուրդ քո տ̃ր խոնարհ ա-
րարին, և զժառանգութիւն քո
չարչարեցին ։
Զայրին և զպանդուխտն սպանին,
և զորբան կոտորեցին. և ասացին
ո՛չ տեսանէ զայս տ̃ր, և ո՛չ ՚ի միտ
առնու աստուած յակոբայ ։
Իմացարո՛ւք անզգամք ժողովրդոց.
և անմիտք մինչև յե՞րբ ո՛չ առնուք
՚ի միտ ։
Որպէս զի թէ որ տնկեաց զունկն՝
ինքն ո՞չ լուիցէ. կամ որ ստեղծ
զակն՝ ինքն ո՞չ տեսանիցէ ։
Որ խրատէ զազգինս՝ որպէս թէ ո՞չ
յանդիմանեսցէ. որ ուսուցանէ
մարդոյ զգիտութի̅. տէր ճանաչէ
զխորհուրդս մարդկան՝ զի են ըն-
դունայնք ։
Երանի՛ մարդոյ զոր խրատես դու

տր ․ և յօրինաց քոց ուսուցանես դու նմա։

Յածուցանես դու նմա զաւուրս չարութե, մինչև փորեսցի խորխորատ մեղաւորի։

Ոչ մերժէ տր զժողովուրդ իւր, և զժառանգութի իւր ոչ առնէ անտես։

Մինչև դարձցին իրաւունք յարդարութի․ ընկալցին զնա ամենեքեան՝ ոյք ուղիղք են սրտիւք։

Ով յարիցէ ընդ իս 'ի վր չարաց․ կամ ով հաւաստարեսցի ինձ 'ի վր այնոցիկ, ոյք գործեն զանօրէնութի։

Եթէ ոչ տէառն օգնեալ էր ինձ, փոքր մի ևս բնակեալ էր անձն իմ 'ի դժոխս

Եթէ ասէի թէ ահա սասանեցան ոտք իմ, ողորմութիւն քո տր օգնէր ինձ։

Ըստ բազում ցաւոց սրտի իմոյ, մխիթարութիւն քո ուրախ առնէր զանձն իմ։

Ոչ հաւաստարեսցի քեզ աթոռ ա֊

անօրէնութեան, որ պատճառէ զվաս-
տակս ընդդէմ հրամանի:

Որսացան զանձն արդարոյ, եւ զա-
րիւն ամբիծ պարտաւոր առնէին:

Եղեւ Տէր ապաւէն իմ, Աստուած օգնա-
կան յուսոյ իմոյ:

Հատուսցէ նոցա Տէր ըստ անօրէ-
նութեան նոցա, եւ ըստ չարութեան
նոցա կործանեսցէ զնոսա Տէր Աստուած մեր:

Օրհնութիւն գովութեան Դաւթի. անվերնագիր 'ի հեբրայեցւոց: ՂԴ

Եկայք ցնծասցուք 'ի Տէր, աղա-
ղակեսցուք առ Աստուած փրկիչ մեր:

Կանխեսցուք առաջի նորա խոստո-
վանութեամբ. եւ սաղմոսիւք աղա-
ղակեսցուք առ նա:

Զի Աստուած մեծ է. եւ Տէր թագա-
ւոր մեծ 'ի վերայ ամենայն երկրի:

'Ի ձեռս նորա են ամենայն տիեզերք
երկրի, եւ բարձրութիւնք լերանց
նորա են:

Նորա է ծով, եւ նա արար զնա, եւ
զցամաք ձեռք նորա ստեղծին:

Եկայք երկիրպագցուք նմա · անկ‿ցուք և լացցուք առաջի տեառն արարչին մերոյ :

Նա ինքն է տէր ած մեր. մեք ժո‿ղովուրդք ՚ի ձեռին նորա՝ և խաշն արօտի նորա :

Այսօր եթէ ձայնի նր լուիցէք՝ մի խստացուցանէք զսիրտս ձեր որպ ՚ի դառնութեան :

Յաւուրն փորձութե յանապատի ուր փորձեցին զիս հարքն ձեր · քննեցին զիս և տեսին զգործս իմ զքառասուն ամ:

Ձանացայ ը ազգին ընդ այնմիկ և ասացի՝ միշտ մոլորեալ են սրտիւք · և նոքա ոչ ծանեան զճանապարհս իմ:

Որպէս երդուայ ՚ի բարկութեան իմում. թէ մտցեն ՚ի հանգիստ իմ:

Սաղմոս ինչեան Կատարի · ՚ի ժամանակին շի տաճարն շինեցաւ յետ գերութեն · անձեռ‿նագիր ՚ի հեբրայեցւոց : ՂԵ :

Օրհնեցէք զտր յօրհնութիւն

նոր · օրհնեցէք զտէր ամենայն երկիր ·

Օրհնեցէք զտ՟ր եւ օրհնեցէք զանուն նորա · աւետարանեցէք օրըստօրէ զփրկութիւն նորա ։

Պատմեցէք ՚ի հեթանոսս զփառս նր՟ · յամենայն ժողովուրդս զսքանչելիս նորա ։

Մեծ է տ՟ր եւ օրհնեալ է յոյժ ։ ահաւորն է նա ՚ի վ՟ր ա՟մ կռոց ։

Ամենայն կուռք հեթանոսաց դեւք են · այլ տէր զերկինս արար ։

Խոստովանութիւն եւ վայելչութի՟ է առաջի նորա · սրբութի՟ եւ մեծ վայելչութիւն ՚ի սրբութե՟ նորա ։

Մատուցէք տեառն տոհմք ազանց ։ մատուցէք տեառն զփառս եւ զպատիւ · մատուցէք տեառն զփառս անուան նորա ։

Առէք պատարագս եւ մտէք ՚ի սրրահս նորա · երկիրպագէք տեառն ՚ի գաւիթս սրբութե՟ նորա . եւ խռովեսցի յերեսաց նորա ամենայն

երկիր ։

Ասացէք ՚ի հեթանոսս թէ տ՟ր թագաւորեաց . հաստատեաց զաշխարհ զի մի՛ սասանեսցի . եւ դատէ զժողովուրդս իւր ուղղութեամբ ։

Ուրախ եղիցին երկինք՝ եւ ցնծասցէ երկիր . եւ զուարճասցի ծով լրիւ իւրով . ցնծասցեն դաշտք՝ եւ ամենայն որ է ՚ի նոսա ։

Յայնժամ ցնծասցեն ա՟մ ծառք անտառի յերեսաց տեառն զի՛ գայ . եւ գայ նա ՚ի դատել զերկիր ։

Դատէ զաշխարհս իրաւամբք . եւ զժողովուրդս ամենայն ճշմարտութեամբ իւրով ։

Սաղմոս Դաւթի . ՚ի ժամանակի զի զերկիր հաստատէր ։ Անվերնագիր ՚ի հեբրայեցւոց ։

ՂՕ ։

Տէր թագաւորեաց՝ ցնծասցէ երկիր . ուրախ եղիցին կղզիք բազումք ։

Ամպ եւ մէգ շուրջ են զնովաւ . իրաւունս եւ յարդարութի՟ ուղղեալ

է աթոռ նորա ։
Հուր առաջի նորա գնասցէ, և այ_
րեսցէ շուրջ զթշնամիս նորա ։
Երևեցան փայլատակունք նր տիե_
զերաց. ետես և սասանեցաւ եր_
կիր ։
Լերինք որպէս մոմ հալեսցին յե_
րեսաց տեառն. յերեսաց տեառն
ամենայն երկիր ։
Պատմեսցեն երկինք զարդարութի
նորա. և տեսցեն ամ ժողովուրդք
զփառս նորա ։
Ամաչեսցեն ամենեքեան ոյք երկիր
պագանեն կռոց. և ոյք պարծին ՚ի
դրօշեալս իւրեանց ։
Երկիրպագցեն նմա ամենայն հրեշ_
տակք նորա. զի լուաւ և ուրախ
եղև սիոն. և ցնծասցեն դստերք
յուդայ վասն իրաւանց քոց տր ։
Զի դու բարձրեալ ես ՚ի վերայ
ամենայն երկրի. յոյժ բարձրացար
՚ի վերայ ամենայն կռոց ։
Ոյք սիրէք զտր ատեցէք զչարու_

թիւն. պահէ Տէր զանձինս սրբոց իւրոց. ՚ի ձեռաց մեղաւորի փրկեսցէ զնոսա։

Լոյս ծագեաց արդարոց. ուղղոց սրտից եղև ուրախութիւն։

Ուրախ եղերուք արդարք ՚ի Տէր. և խոստովան եղերուք յիշատակի սրբութեան նորա։

Սաղմոս ինչեան Դաւթի. ՂԷ.։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութի նոր. զի սքանչելիս արար։

Փրկեաց զնա աջ իւր, և բազուկ սուրբ իւր։

Ցոյց Տէր զփրկութի իւր. առաջի ազգաց յայտնեաց զարդարութիւն իւր։

Յիշեաց ողորմութբ իւրով զյակոբ. ճշմարտութեամբ իւրով ըզտունն իսրայէլի. և տեսին ամենայն ծագք երկրի զփրկութի այ մերոյ.

Աղաղակեցէք առ Տէր ամ երկիր. օրհնեցէք՝ ցնծացէք՝ և սաղմոս ասացէք։

Սաղմոս ասացէք Այ մերոյ օրհնութի՛
օրհնութբ և ՚ի ձայն սաղմոսաց:
՚Ի ձայն օրհնութեան կռածոյ փո-
ղոյ. օրհնութեամբ ցնծութեամբ
և ՚ի ձայն եղջեր փողոյ՝ աղաղակե-
ցէք առաջի թագաւորին տեառն:
Խոռվեսցի ծով լրիւ իւրով. տիե-
զերք և ամենայն բնակիչք նորա. և
գետք ծափս հարցեն ՚ի միասին ձե-
ռամբ:
Լերինք ցնծասցեն առաջի տեառն
զի գայ. զի հասեալ է տէր ՚ի դա-
տել զերկիր:
Դատէ զաշխարհս արդարութբ. և
զժողովուրդս իւր ուղղութբ:

Սաղմոս ենչէան Դաւթի. ՂԸ:

Տր թագաւորեց բարկացան ժո-
ղովուրդք. որ նստի ՚ի քերով-
բէս. սասանեսցի երկիր:
Տէր ՚ի Սիօն մեծ է, և բարձր ՚ի վր
ամենայն ժողովրդոց:
Խոստովան եղիցուք անուան քում

մեծի, զի ահաւոր և սբ է. և պատիւ թագաւորի զիրաւունս սիրէ:

Դու պատրաստեցեր զուղղութի. զիրաւունս և զարդարութի յակոբայ դու արարեր:

Բարձր արարէք զտէր ած մեր. երկիրպագէք պատուանդանի ոտից նորա զի սուրբ է:

Մովսէս և ահարոն երիցունք նր. սամուէլ ը̄ այնոսիկ որք կարդան զանուն նորա

Կարդային առ տր և նա լսէր նց. և 'ի սիւն ամպոյ խօսէր ընդ նոսա:

Պահէին զվկայութիւնս նորա, և զհրամանս զորս ետ նոցա:

Տէր ած մեր՝ դու լսէիր նոցա. ած դու քաւիչ լինէիր նոցա. և վրէժխնդիր 'ի վր ամ գործոց նոցա:

Բարձր արարէք զտր ած մեր. երկիրպագէ՛ք 'ի լեառն սուրբ նորա զի սուրբ է տէր աստուած մեր:

Սաղմոս 'ի խոստովանութիւն. ՂԹ:

Աղաղակեցէ՛ք առ տէր ամենայն

երկիր. ծառայեցէ՛ք տեառն ուրախութեամբ:

Մտէ՛ք առաջի նորա ցնծութեամբ, ծանիրո՛ւք՝ զի նա՛ է տէր ա̄ծ մեր:

Նա՛ արար զմեզ և ո՛չ մեք էաք. մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի նորա:

Մտէ՛ք ընդ դրունս նորա խոստովանութեամբ. և օրհնութեամբ ՚ի յարկս նորա:

Խոստովա՛ն եղերուք տեառն, և օրհնեցէ՛ք զանուն նորա:

Քա՛ղցր է տ̄ր, յաւիտեան է ողորմութի՛ նորա. յազգ և մինչև յազգ է ճշմարտութիւն նորա:

Սաղմոս ինչէան Դաւթի. Ճ՛:

Ողորմութի՛ և իրաւունս օրհնեցից զքեզ տէր. սաղմոս ասացից, և ՚ի միտ առից:

Ճանապարհ ամբիծ մինչև եկեսցէ առ իս. զի գնայի ես յամբծութե̄ սրտի իմոյ ՚ի մէջ տան իմոյ:

Ոչ եդի առաջի աչաց իմոց զիրս

անիրաւութե̄ · ոյք առնէին զանօ-
րէնութիս, ատեցի։
Ո՛չ մերձեցաւ առիս որ թիւրն էր
սրտիւ · խոտորեալ յինէն անզգա-
մին՝ և ես ինչ ոչ փոյթ առնէի։
Որ խօսէր գաղտ զնկերէ իւրմէ,
զնա բացէ 'ի բաց հալածէի։
Որ ամբարտաւան էր աչօք՝ և ա-
գահ սրտիւ, ընդ նմա և հաց ոչ ու-
տէի։
Աչք իմ 'ի հաւատացեալս երկրի ·
զի նստցին նոքա ընդ իս։
Որ գնայր 'ի ճանապարհ ամբիծ,
նա պաշտէր զիս։
Ո՛չ բնակէր 'ի մէջ տան իմոյ որ առ-
նէր զամբարտաւանութիւն. որ խօ-
սէր զանօրէնութիւն չէր յաջո-
ղեալ նմա առաջի աչաց իմոց։
Ընդ առաւօտս սպանանէի զամե-
նայն մեղաւորս երկրի · զի սատակե-
ցից 'ի քաղաքէ տեառն զամենեսե̄ն
ոյք գործեն զանօրէնութիւն։

Աղօթք աղքատի, երբ ձանձրացի՝ և առաջի Տեառն հեղուցու զխնդրուածս իւր։

ՃԱ։

Տէր լուր աղօթից իմոց. աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ. և մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն։
Յաւուր նեղութեան իմոյ խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ վաղվաղակի լուր ինձ։
Սպառեցան որպէս ծուխ աւուրք իմ. և ոսկերք իմ որպէս խռիւ չորացան։
Հարայ որպէս խոտ և ցամաքեցաւ սիրտ իմ. մոռացայ ուտել զհաց իմ ՚ի ձայնէ հեծութեան իմոյ։
Կցեցաւ ոսկր իմ ՚ի մարմին իմ, նմանեցայ ես հաւալուսան անապատի։
Եղէ ես որպէս բու յաւերակի. տքնեցայ և եղէ ես որպէս ճնճղուկ միայն ՚ի տանիս։
Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զօրհանապազ. և գովիչք իմ ինև եր-

դընուին ։
Զմոխիր որպէս զհաց կերի . և
զըմպելին իմ արտասուօք խառնեցի
Յերեսաց բարկութեան սրտմտու_
թեան քո . զի դու բարձրացուցեր,
և խոնարհեցուցեր զիս ։
Աւուրք իմ որպէս հովանի անցին.
և ես խոտ ցամաքեցայ ։
Դու տէր յաւիտեան կաս . և յի_
շատակ քո յազգէ մինչև յազգ ։
Դու յարուցեալ գթասցիս ՚ի վը
սիօնի . ժամանակ գթալոյ նորա հա_
սեալ է ժամ ։
Հաճեցան ծառայք քո ընդ քարինս
նորա . և ՚ի հողս նորա գթասցին ։
Երկիցեն հեթանոսք յանուանէ
քումմէ . և ամենայն թագաւորք
երկրի ՚ի փառաց քոց ։
Շինէ տէր զսիօն . և երևեսցի փա_
ռօք իւրովք ՚ի նմա ։
Հայեցաւ նա յաղօթս խոնարհաց,
և ոչ արհամարհեաց զխնդրուածս
նոցա ։

Գրեսցի այս յազգ յայլ . ժողո-
վուրդ որ ստացեալ է , օրհնեսցէ
զՏէր :
Հայեցաւ նա 'ի բարձանց 'ի սր-
բութենէ իւրմէ . Տէր յերկնից յեր-
կիր հայեցաւ :
Լսել զհեծութիւն կապելոց,և ար-
ձակել զորդիս մահապարտաց :
Պատմել 'ի Սիոն զանուն Տեառն .
և զօրհնութիւն նորա յԵրուսաղէմ :
Ժողովել ժողովրդոց 'ի միասին .
և թագաւորաց ծառայել Տեառն :
Պատասխանի ետ նմա 'ի ճանապարհի
զօրութեան իւրոյ . զնուազութիւն ա-
ւուրց իմոց ասա ինձ և մի՛ հաներ
զիս 'ի կէս աւուրց իմոց . զի յազ-
գէ յազգ են ամք քո :
'Ի սկզբանէ Տէր զհիմունս երկրի
հաստատեցեր . և գործք ձեռաց
քոց երկինք են :
Նոքա անցանեն , և դու կաս և
մնաս յաւիտեան :
Ամենեքեան որպէս զձորձս մաշես-

ցին. և որպէս զվերարկու փոխես_
ցես զնոսա և փոխեսցին ։
Բայց դու նոյն ինքն ես և ամք քո
ոչ անցանեն . որդիք ծառայից քոց ։
բնակեսցին 'ի նմա . և զաւակի նո_
ցա յաւիտեան յաջողեսցի ։

Սաղմոս ինքեան Դաւթի . ՃԲ ։

Օրհնեա անձն իմ զտէր , և ամ
ոսկերք իմ զանուն սուրբ նորա ։
Օրհնեա անձն իմ զտէր , և մի մո_
ռանար զամենայն տուրս նորա ։
Ո՛ քաւէ զմեղս քո . բժշկէ զամե_
նայն հիւանդութիւնս քո ։
Ո՛ փրկէ յապականութենէ զկեանս
քո . պսակէ զքեզ ողորմութեամբ
և գթութեամբ ։
Ո՛ լնու 'ի բարութենէ զցանկութի
քո . նորոգեսցի որպէս արծուոյ
մանկութիւն քո ։
Առնէ ողորմութիւնս տէր , և ի_
րաւունս ամենայն զրկելոց ։
Եցոյց տէր զճանապարհս իւր մով_
սիսի . և որդւոցն իսրայէլի զկա_

մս իւր։
Գթած ողորմած է տէր. երկայնա-
միտ և բազումողորմ։
Ոչ իսպառ բարկանայ մեզ տէր. և
ոչ յաւիտեան պահէ ոխս։
Ոչ ը̅ս մեղաց մերոց արար մեզ տ̅ր. և ոչ
ը̅ս անօրէնութե̅ մերում հատոյց մեզ։
Այլ որպէս բարձր են երկինք յեր-
կրէ, այնպէս զօրացոյց տէր զողոր-
մութիւն իւր ՚ի վերայ երկիւղա-
ծած իւրոց։
Որչափ հեռի են արևելք յարևմ-
տից, այնչափ հեռի արար ՚ի մէնջ
զանօրէնութիւնս մեր։
Որպէս գթայ հայր ՚ի վերայ որդւոց
իւրոց, այնպէս գթասցի տէր յեր-
կիւղածս իւր։
Զի նա գիտաց զստեղծուածս
մեր, և յիշեաց թէ հող եմք։
Մարդոյ որպէս խոտոյ են աւուրք
իւր. որպէս ծաղիկ վայրի այնպէս
ծաղկի։
Շնչէ ՚ի նմա հողմ և ոչ է՝ և ոչ

Եւ երեւի տեղի նորա։

Բայց ողորմութի՟ տ՟ն մնայ յաւի֊
տենս յաւիտենից ՚ի վերայ երկիւ֊
ղածաց իւրոց. եւ արդարութի՟ նորա
յորդւոց մինչեւ յորդիս։

Ոյք պահեն զուխտս նորա. յիշեն
զպատուիրանս ն՟ր եւ առնեն զնա։

Տէր յերկինս պատրաստեաց զա֊
թոռ իւր. արքայութի՟ նորա ամե֊
նեցուն տիրէ։

Օրհնեցէ՛ք զտէր ա՟մ հրեշտակք
նորա, հզօրք զօրութե՟ք որք առնէք
զբան նորա, ՚ի լսել ձայնի պատգա֊
մաց նորա։

Օրհնեցէ՛ք զտէր ա՟մ զօրութի՟ք նո֊
րա. պաշտօնեայք, եւ արարօղք կա֊
մաց նորա։

Օրհնեցէ՛ք զտէր ա՟մ գործք նո֊
րա. ը՟ ամենայն տեղիս է տէրութի՟ նո֊
րա. օրհնեա՛ անձն իմ զտէր։

Սաղմոս Դաւթի ՚ի վերայ աշխարհագործ
արարածոց. ՃԴ. ։

Օրհնեա՛ անձն իմ զտէր. տէր

ա̃ծ իմ մեծ եղեր յոյժ ։
Խոստովանութիւն և մեծ վայելչ֊
չութի̅ զգեցար. արկեր զլոյս որպէս
զօթոց. ձգեցեր զերկինս որպէս
զխորան. և արկեր ՚ի վերայ ջուրց
զվերնայարկս նորա ։
Ո՛ դնէ յամպս զգնացս իւր. և շրջի
նա ՚ի վերայ թևոց հողմոց ։
Ո՛ արար զհրեշտակս իւր յոգիս. և
զպաշտօնեայս իւր ՚ի հուր կիզելոյ ։
Հաստատեաց զերկիր ՚ի վր̅ հաստա֊
տութեան իւրոյ. զի մի՛ սասանես֊
ցի յաւիտեան ։
Խորք որպէս զգեստ վերարկու է
նորա. ՚ի վր̅ լերանց կացցեն ջուրք ։
՚Ի սաստէ քումմէ փախիցեն. և ՚ի
ձայնէ որոտալոյ քումմէ սարսիցին ։
Ելանեն լեռնանան և իջանեն դաշ֊
տանան. ՚ի տեղի յոր հաստատե֊
ցեր զնոսա ։
Սահման եդեր՝ և ո՛չ անցանեն. և
ո՛չ ես դառնան ՚ի ծածկել զերկիր ։
Առաքեցեր զաղբիւրս ի̅ ձորձորս.

Ի մէջ լերանց գնասցեն ջուրք ։

Արբուցանել զամ գազանս վայրի՝ յագեսցին ցիռք ի ծարաւս իւրեանց ։

Ընդ թռչունք երկնից բոյնս դիցեն. և ի մէջ վիմաց տացեն ըղձայնս իւրեանց ։

Արբուցանէ զլերինս ի շտեմարանաց իւրոց. ի պտղոյ գործոց իւրոց լցցի երկիր ։

Բուսուցեր զխոտ անասնոց. և ըդդալարի ի ծառայութ մարդկան ։

Հանէր զհաց յերկրէ. գինի ուրախ առնէ, իւղ զուարթ. և հաց հաստատէ զսիրտ մարդոյ ։

Յագեսցին ծառք, անտառի՝ և մայրքն լիբանանու, զորս դու տնկեցեր ։

Ընդ թռչունք երկնից ձագս հանցեն. և բոյն արագլի ապաւէն է նց ։

Լերինք բարձունք են եղջերուաց. և վէմք ապաւէնք նապաստակաց ։

Արարեր զլուսին վս ժամանակի.

արեգակն ծանեաւ զժամ մտանե-
լոյ իւրոյ:
Արարեր զխաւար և եղև գիշեր․
՚ի նմա գնան ամ՟ գազանք անտառի:
Կորիւնք առիւծուց մռնչեն և
յափշտակեն․ և խնդրեն յա՟յ զկե-
րակուրս իւրեանց:
՚Ի ծագել արևու ժողովին․ և ՚ի
մորիս իւրեանց դադարին:
Ելանէ մարդ ՚ի գործս իւր․ և ՚ի
վաստակս ձեռաց իւրոց մինչև յե-
րեկոյ:
Որպէս զի մեծ են գործք քո տ՟ր․
զամենայն ինչ իմաստութ՟ արարեր․
և լցաւ երկիր ստեղծուածովք
քովք:
Այս ծով մեծ և անդորր․ ՚ի սմա
են սողունք՝ որոց ո՛չ գոյ թիւ, գա-
զանք մեծամեծք և մանունք․ ՚ի
սմա և նաւք գնան․ վիշապն զոր-
ստեղծեր խաղալ նովաւ:
Ամենեքեան քեզ սպասեն՝ և դու-
տաս կերակուր նոցա ՚ի ժամու:

Տաս դու նոցա և կերակրին · բանաս զձեռն քո և կերակրես զամենեսեան կամօք քովք ։

Դարձուցանես զերեսս քո 'ի նոցանէ և խռովին. հանես զոգի 'ի նոցանէ, պակասին և 'ի հող դառնան։

Առաքես զոգի քո և ստանան զնոսա · և նորոգես զերեսս երկրի ։

Եղիցի փառք Տն յաւիտեան · և Տր ուրախ եղիցի յարարածս իւր ·

Ո՛ հայի յերկիր և տայ դողալ սմա · մերձեցի 'ի լերինս և ծխեսցին ։

Օրհնեցից զՏր 'ի կեանս իմ · սաղմոս ասացից Այ իմոյ մինչև եմ ես ։

Քաղցր եղիցին նմա օրհնութի իմ · և ես ուրախ եղէց 'ի Տէր ։

Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ · և անօրէնք մի՛ ևս գտցին 'ի նմա · օրհնեա՛ անձն իմ զՏէր ։

Սաղմոս · ՃԴ ։

Խոստովան եղերուք Տն՝ և կարդացէ՛ք զանուն նորա · պատմեցէք 'ի հեթանոսս զգործս նորա ։

Օրհնեցէք և սաղմոս ասացէք նմա.
պատմեցէք զամ սքանչելիս նորա.
և գովեցարուք յանուն սբ նորա։
Ուրախ եղիցին սիրտք այնոցիկ որք
խնդրեն զՏէր. խնդրեցէք զՏէր
և հզօրք եղերուք. խնդրեցէք զե-
րեսս նորա յամենայն ժամ։
Յիշեցէք զսքանչելիս նորա՝ զորս
արար. զարուեստս և զիրաւունս
բերանոյ նորա։
Զաւակք Աբրահամեան ծառայք
նորա. որդիք Յակոբայ ընտրեալք
նորա։
Նա ինքն է Տէր Ած մեր. յամ երկ-
րի են իրաւունք նորա։
Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր.
և զբանն զոր պատուիրեաց մինչև
ի հազար ամ։
Զուխտն զոր եդ ընդ Աբրահամու.
և զերդումն իւր ընդ Իսահակայ։
Հաստատեաց առ Յակոբ զհրաման
իւր. և առ Իսրայէլ զուխտ իւր
յաւիտենից։

Ասէ՝ ձեզ տաց զերկիրն քանանու.
զվիճակ ժառանգութեան ձերոյ ։
Ոի էին նոքա թուով սակաւք .
նուաղք և պանդուխտք ՚ի նմա ։
Անցին նոքա յազգէ յազգ՝ ՚ի թա-
գաւորութենէ ՚ի ժողովուրդ այլ ։
Ո՛չ եթող մարդկան մեղանչել նց.
և կշտամբեաց զթագաւորս վասն նց ։
Մի՛ մերձենայք ասէ յօծեալս իմ.
և ՚ի մարգարէս իմ մի՛ մեղանչէք ։
Կոչեաց զսով յերկիր նոցա. և զա-
մենայն զօրութի հացի եբեկ ։
Առաքեաց առաջի նց զայր, ՚ի ծա-
ռայութիւն վաճառեցաւ յովսէփ ։
Խոնարհ արարին ՚ի կապանս զոտս
նորա. և անց ընդ երկաթ անձն նր ։
Մինչև եկեսցէ բան նորա, և բան
տեառն փորձեաց զնա ։
Առաքեաց թագաւորն և ելոյծ զնա.
իշխան ժողովրդեան եթող զնա ։
Կացոյց զնա տէր տան իւրոյ. իշխան
՚ի վերայ ամ ստացուածոց իւրոց ։
Խրատել զիշխանս նց որպէս զինքն.

և զծերս նց՟ իմաստունս արասցէ ։
Մուտ իսրայէլ յեգիպտոս · և
յակոբ պանդխտեցաւ յերկիր քա֊
մայ ։
Աճեցոյց զժողովուրդ իւր յոյժ ·
և զօրացոյց զնս՟ քան զթշնամիս իւր ։
Դարձոյց զսիրտս նոցա յատել ըզ֊
ժողովուրդ իւր, և ՚ի նենգել զծա֊
ռայս իւր ։
Առաքեաց զմովսէս ծառայ իւր ·
և զահարոն ընտրեալ իւր ։
Եդ նոցա զբան նշանաց իւրոց , և
զարուեստս իւր յերկիր քամայ ։
Առաքեաց զխաւար և խաւարե֊
ցոյց զնոսա · զի դառնացուցին զբան
նորա ։
Դարձոյց յարիւն զգետս նոցա · և
սպան զամենայն ձկունս նոցա ։
Եռաց երկիր նց՟ գորտս, և ՚ի շտե֊
մարանս թագաւորաց նոցա ։
Ասաց և եկն շանաճանճ, և մժեխ
ընդ ամենայն սահմանս նոցա ։
Դարձոյց զանձրևս նց՟ ՚ի կարկուտ,

և հուր յերկիր ն̃ց բորբոքեցաւ ։
Եհար զայգիս և զթզենիս նոցա. և
փշրեաց զամենայն ծառս սահմանաց
նոցա ։
Ասաց և եկն մարախ, և խառնիճ՝
զի ոչ գոյր նոցա թիւ ։
Եկեր զամենայն խոտ երկրի նոցա.
և սպառեաց զամենայն պտուղ ան-
դոյ նոցա ։
Եհար զա̃մ անդրանիկս եգիպտա-
ցւոց, զսկիզբն ամենայն վաստակոց
նոցա ։
Եհան զնոսա ոսկւով և արծաթով.
և ոչ գոյր յազգի նոցա հիւանդ ։
Ուրախ եղև եգիպտոս ընդ ելա-
նել նոցա. զի անկաւ ահ տեառն ՚ի
վերայ նոցա ։
Սփռեաց ամպ հովանի առնել ն̃ց
՚ի տուէ. և հրով լոյս տալ նոցա
՚ի գիշերի ։
Խնդրեցին՝ և եկն լորամարգի. և
հացիւ երկնից լցոյց զնոսա ։
Եհար զվէմն և բղխեցին ջուրք.

Եւ գնացին գետք ընդ անջրդիս.
Յիշեաց զբան իւր սուրբ, որ ընդ
Աբրահամու ծառայի իւրոյ:
Եհան զժողովուրդ իւր ցնծուբ̅.
եւ զընտրեալս իւր ուրախութբ̅:
Ետ նոցա զգաւառս հեթանոսաց.
ի վաստակս ժողովրդոց ժառան-
գեցոյց զնոսա:
Զի պահեսցեն զվկայութի̅ս նր̅.
եւ զօրէնս նորա խնդրեսցեն:

Սաղմոս. ՃԵ:

Խոստովան եղերուք տեառն
զի քաղցր է. զի յաւիտեան է
ողորմութի̅ նորա:
Ո՛ խօսեսցի զզօրութի̅ս տեառն. լ-
սելի արասցէ զամենայն օրհնութի̅ս
նորա:
Երանի՛ որք պահեն զիրաւունս. եւ
առնեն զարդարութի̅ յամ̅ ժամ:
Յիշեա՛ զմեզ տէր ընդ հաճոյս ժո-
ղովրդեան քոյ. եւ այց արա մեզ ի
փրկութեան քում:

Տեսցո՛ւք մեք զքաղցրութի՟ ընտրե-
լոց քոց. ուրա՛խ եղիցուք մեք յու-
րախութի՟ ազգի քոյ. և գովիցուք
մեք 'ի ժառանգութեան քում:

Մեղաք մեք ընդ հարս մեր. անօ-
րինեցաք և յանցեաք:

Հարքն մեր յեգիպտոս ո՛չ իմացան
զսքանչելիս քո. և ո՛չ յիշեցին զբա-
զում ողորմութիւնս քո:

Բարկացուցին զքեզ յանցանելն
իւրեանց ը՟ ծով կարմիր. փրկեաց
զնոսա վ՟ս անուան իւրոյ զի ծանի-
ցեն զզօրութիւնս նորա:

Սաստեաց 'ի ծով կարմիր և ցամա-
քեցաւ. առաջնորդեաց նոցա ընդ
անդունդս որպէս ը՟ անապատ:

Կեցոյց զնոսա 'ի ձեռաց ատելեաց
նոցա. և փրկեաց զնոսա 'ի ձեռաց
թշնամեաց նոցա:

Ծածկեաց ծով զնեղիչս նոցա. և
մի 'ի նոցանէ ո՛չ ապրեցաւ:

Հաւատացին բանի ն՟ր. և օրհնեցին
զօրհնութիւնս նորա:

Վաղվաղեցին և մոռացան զգործս նորա. և ոչ անսացին խորհրդոց նորա:

Ցանկացան զցանկութի՟ յանապատի. և փորձեցին զա՟ծ յանջրդի:

Ետ նոցա զխնդրուածս նոցա. առաքեաց զլիութի՟ յանձինս նոցա:

Բարկացուցին զմովսէս ՚ի բանակի և զահարօն զսբ՟ տեառն:

Բացաւ երկիր և եկուլ զդադան. և ծածկեաց զբանակսն զաբիրոնի:

Հուր վառեցաւ ՚ի ժողովս նոցա. և բոց մաշեաց զմեղաւորս:

Արարին զորթն ՚ի քորեբ, և երկրպագին պատկերին. և փոխեցին զփառս իւրեանց ՚ի նմանութիւն որթու խոտակերի:

Մոռացան զա՟ծ կենարարն իւրեանց. որ արար զմեծամեծս յեգիպտոս. և զսքանչելիս իւր յերկիր քամայ. և զահ իւր ՚ի վերայ կարմիր ծովուն:

Ասաց սատակել զնոսա, եթէ ոչ մովսէս ընտրեալն կայր առաջի նր̃։

Դարձաւ առ տր̃ և անցոյց զբարկութիւն նորա · զի մի՛ սատակեսցին նոքա :

Անարգեցին զերկիրն ցանկալի · և ոչ հաւատացին բանի նորա :

Տրտնջեցին 'ի բանակս իւրեանց · և ոչ լուան ձայնի տեառն :

Համբարձ զձեռն իւր 'ի վերայ նոցա · հարկանել զնոսա յանապատի :

Ցրուեսցի զաւակ նց̃ ընդ հեթանոսս · ցրուեսցի զաւակ նոցա ընդ գաւառս :

Պղծեցան նոքա 'ի բէլփեգովր · զի կերին զզոհեալ և զմեռելոտի :

Բարկացուցին զնա 'ի գործս իւրեանց · և յաճախեաց 'ի վերայ նոցա բեկումն :

Ապա եկաց 'ի մէջ փենէհէս, քահեայ · և արգելաւ մահ · համարեցաւ նմա յարդարութիւն յազգէ յազգ մինչև յաւիտեան :

Բարկացուցին զնա ՚ի վերայ ջուրցն հակառակութե. չարչարեցաւ Մով-սէս վասն նոցա. զի դառնացուցին զհոգի նորա:

Հրամայեաց շրթամբք իւրովք. և ոչ սատակեցին զազգսն զոր ասաց նոցա տէր:

Խառնակեցան ընդ հեթանոսս և ուսան զգործս նոցա. ծառայեցին կռոց նոցա, և եղև նոցա ՚ի գայ-թակղութիւն:

Զոհեցին զուստերս և զդստերս իւրեանց դիւաց. և հեղին զարիւն անմեղ:

Արիւն ուստերաց և դստերաց իւր-եանց, զոր զոհեցին կռոցն քանանու:

Շաղախեցաւ երկիր յարեանն նոցա. և պղծեցաւ ՚ի գործոց նոցա. զի պոռնկեցան ՚ի գնացս իւրեանց:

Բարկացաւ սրտմտութբ տէր ՚ի վր ժողովրդեան իւրոյ. և գարշեցաւ զժառանգութի իւր յոյժ:

Մատնեաց զնոսա ՚ի ձեռս հեթա-

նոսաց. տիրեցին նոցա ատելիք իւրեանց. և թշնամիք իւրեանց նեղեցին զնոսա. և խոնարհ եղեն ՚ի ներքոյ ձեռաց նոցա։

Բազում անգամ փրկեաց զնոսա. և նոքա դառնացուցին զնա ՚ի խորհուրդս իւրեանց. և կորացան յանօրէնութեան իւրեանց։

Հայեցաւ տէր ՚ի նեղութիս նոցա. ՚ի լսել ձայնի աղօթից նոցա։

Յիշեաց զուխտ իւր և զղջացաւ ըստ բազում ողորմուե իւրում. և ետ զնոսա ՚ի գթուիս առաջի ամենայն գերչաց նոցա։

Փրկեա՛ զմեզ տէր ած մեր. և ժողովեա՛ զմեզ ՚ի հեթանոսաց։

Խոստովան եղիցուք անուան քում սրբոյ. և պարծեսցուք յօրհնութիւնս քո։

Օրհնեալ տէր ած իսրայելի, յաւիտեանս յաւիտենից։

Եւ ասասցէ ամենայն ժողովուրդն, եղիցի՝ եղիցի։

Աղօթք Եզեկիայի արքայի հրէաստանի. 'ի ժամանակի յորժամ հիւանդացաւ, և յարեաւ 'ի հիւանդութենէ իւրմէ։

Եսայ. 38. 10։

Ես ասացի 'ի վերանալ յինէն աւուրց իմոց՝ թէ գնացի ես 'ի դրունս դժոխոց։

Թողի զամենայն յետին իմ, և ասացի՝ թէ այլ ոչ ևս տեսից զփրկութիւն տեառն յերկրին կենդանեաց. և ոչ ևս տեսից զմարդ բնակչօք իւրովք հանդերձ։

Թօթափեցայ ես յազգատոհմէ իմմէ. այսուհետև թողի լքի զամենայն զկեանս իմ։

Եւ գնաց մեկնեցաւ յինէն հոգի իմ, որպէս զայն՝ որ քակէ զտաղաւար. և եղէ ես որպէս զոստայն սատարաց մերձ 'ի հատանիլ։

Յաւուր յայնմիկ մատնեցայ ես յառաւօտէ որպէս 'ի ձեռս առիւծու. այնպէս խորտակեաց մանրեաց զոսկերս իմ. զի յառաւօտէ մինչև

'ի գիշեր մատնեցայ ։
Որպէս ծիծառն, այնպէս ձայնեցի. և որպ̃ զաղաւնի, այնպէս մնչեցի. զի նուաղեցան աչք իմ 'ի տեսանելոյ ։
Հայեցայ 'ի բարձունս առ տէր ած̃ իմ, որ փրկեաց զիս. և փարատեցոյց յինէն զցաւս անձին իմոյ ։
Տէր՝ վս̃ այսորիկ պատմեցաւ քեզ. զարթուցեր զանձն իմ. դարձուցեր զհոգի իմ. մխիթարեցայ և կեցի ։
Ահա 'ի խաղաղութ̃ի դարձաւ դառնութիւն իմ. փրկեցեր զանձն իմ զի մի՛ կորեայց. և ընկեցեր յետոյ զամենայն զմեղս իմ ։
Զի ոչ թէ որք 'ի դժոխս են խոստովան առնին առ քեզ. և ոչ մեռեալք օրհնեսցեն զքեզ. և ոչ յուսասցին 'ի ճշմարտութիւնս քո ամենեքեան որք իջանեն 'ի դժոխս ։
Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ տր̃. որպէս և ես այսուհետև մանկունս ծնայց որք պատմեսցեն զարդարութ̃իս քո տէր փրկութ̃ե իմոյ ։

Նս ոչ ևս դադարեցից օրհնել ըզ-քեզ, յօրհնութիւն նոր զամենայն աւուրս կենաց իմոց, յանդիման տաճարիդ աստուծոյ։

Աղօթք։

Յոյս կենդանութեան, յոյս և ապաւէն փրկութեան Տէր Յիսուս փրկիչ. փրկեա՛ և փարատեցո՛ զցաւս անձին իմոյ. Մա՛րդասէր տէր՝ մա-սրբուհ՛՛։

Օժանդակ և զԱղօթսն 'ի վերջն Նորին պատարագին գտանես 'ի 95, և 'ի 96, երեսն։

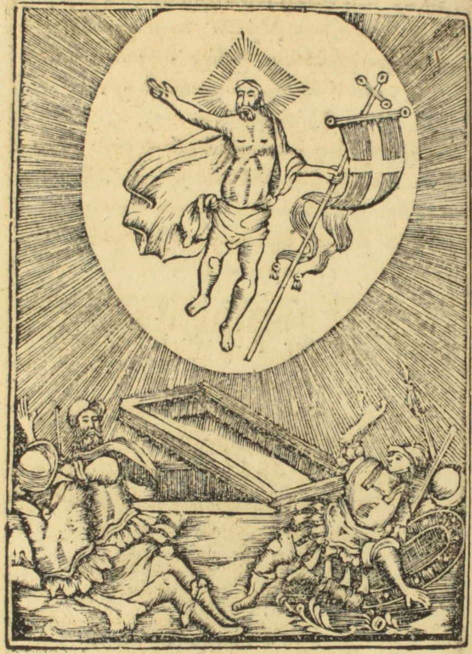

Սաղմոս · ՃԶ ։

ԽՈՍՏՈՎԱՆ Եղերուք Տեառն՝ զի քաղցր է · զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա ։

Ասասցեն փրկեալք Տեառն · զորս փրկեաց ՚ի ձեռաց թշնամւոյն ։

Յամենայն գաւառաց ժողովեաց զնոսա · յարեւելից եւ յարեւմտից ՚ի հիւսիսոյ եւ ՚ի ծովէ ։

Մոլորեցան նոքա յանապատի յանջրդի ճանապարհի · եւ զքաղաք բնակութեան ոչ գտին ։

Քաղցեան և ծարաւեցան. և ան֊
ձինք նոցա ՚ի նոսին նուաղեցան:
Աղաղակեցին առ տէր ՚ի նեղութե̃
իւրեանց. ՚ի վշտաց նոցա փրկեաց
զնոսա:
Առաջնորդեաց նոցա ՚ի ճանապարհ
ուղիղ. զի երթիցեն ՚ի քաղաք բնա֊
կութեան իւրեանց:
Խոստովան եղիցին տեառն ողոր֊
մութեանց նորա. և սքանչելեացն̃
որդիք մարդկան.
Զի յագեցոյց զանձինս քաղցէլս.
և զանձինս կարօտեալս լի՛ արարբա֊
րութեամբ:
Որք նստէին ՚ի խաւարի և ՚ի ս֊
տուերս մահու. կապեալ էին յաղ֊
քատութեան որպէս յերկաթս:
Զի դառնացուցին զբանն այ̃. և ըզ֊
խորհուրդս բարձրելոյն բարկա֊
ցուցին:
Խոնարհ եղեն ՚ի ցաւոց սրտոք նց̃.
տկարացան և ո՛չ ոք էր որ օգնէր
նոցա:

Աղաղակեցին առ տէր 'ի նեղութ͞ե իւրեանց. 'ի վշտաց նոցա եհան զն͞ս: փրկեաց զնոսա 'ի խաւարէ և 'ի ստուերաց մահու. և խզեաց զկապանս նոցա:

Խոստովան եղիցին տեառն ողորմութեանց նորա. և սքանչելեաց նորա որդւոց մարդկան:

Զի փշրեաց զդրունս պղնձիս. և զնիգս երկաթիս խորտակեաց:

Օգնեաց նոցա 'ի ճանապարհի անօրէնութ͞ե իւրեանց. զի վասն մեղաց իւրեանց խոնարհ եղեն յոյժ:

Յամ կերակրոց գարշէին սիրտք նոցա. մերձեցան մինչև 'ի դրունս մահու:

Աղաղակեցին առ տէր 'ի նեղութ͞ե իւրեանց. 'ի վշտաց նոցա ապրեցոյց զնոսա:

Առաքեաց զբան իւր և բժշկեաց զնոսա. և փրկեաց զնոսա յապականութենէ իւրեանց:

Խոստովան եղիցին տեառն ողոր-

մութեանց նորա․ և սքանչելեաց
նորա որդւոց մարդկան:
Մատուսցեն նմա պատարագ օրհ֊
նութեան․ և պատմեսցեն զգործս
նորա ցնծութեամբ:
Որք իջանէին ՚ի ծով նաւուք․ և
առնէին զգործս ՚ի ջուրս բազումս:
Նոքա տեսին զգործս տեառն․ և
զսքանչելիս նորա ՚ի խորս անդնդոց:
Ասաց և յարեաւ հողմ և մրրիկ․
և բարձրացան ալիք նորա:
Ելանէին յերկինս և իջանէին յան֊
դունդս․ և անձինք նոցա յանձինս
իւրեանց մաշեցան:
Խռովեցան՝ տատանեցան որպէս ար֊
բեալք․ և ամենայն իմաստութի̅ նց̅
ընկլաւ:
Աղաղակեցին առ տէր ՚ի նեղութե̅
իւրեանց․ ՚ի վշտաց նոցա կեցոյց
զնոսա:
Դարձոյց զմրրիկն յօդս՝ և դադա֊
րեցան ալիք նորա․ ուրախ եղեն՝ զի
դադարեցան․ և առաջնորդեաց նց̅

՚ի նաւահանգիստ կամաց իւրեանց:
Խոստովան եղիցին տեառն ողոր-
մութեանց նորա. եւ սքանչելեաց նորա
որդւոց մարդկան:
Բարձր արասցեն զնա ՚ի ժողովս
ժողովրդոց. եւ յաթոռս ծերոց օրհ-
նեսցեն զնա:
Զի դարձոյց զգետս ՚ի ցամաք. եւ
զգնացս ջուրց յերկիր ծարաւուտ:
Եդ զերկիրն պտղաբեր յաղտաղ-
տուկս, վասն չարութեան բնակ-
չաց նոցա:
Եդ զանապատն ՚ի ճահիճս ջուրց.
եւ զերկիրն ծարաւուտ ՚ի գնացս
ջուրց:
Բնակեցոյց ՚ի նմա քաղցեալս. եւ
շինեցին քաղաք բնակութեան իւրեանց:
Վարեցին արտս եւ տնկեցին այ-
գիս. եւ արարին պտուղ արմտեաց
իւրեանց:
Օրհնեաց զնս եւ բազմացան յոյժ.
եւ անասունք նոցա ոչ նուազեցան.
Նուազեցան նոքա եւ չարչարեցան,

'ի նեղութենէ չարեաց և 'ի մշտաց·
Նոյն անարգութի 'ի վերայ իշխա-
նաց նոցա. մոլորեցոյց զնոս յանա-
պատի՝ և ո՛չ 'ի ճանապարհի:
Օգնեաց տնանկին յաղքատութե.
և առաջնորդեաց ոպ խաշին ազգի
նոցա:
Տեսցեն ուղիղք և ուրախ եղիցին.
և ամ անօրէն խցցէ զբերան իւր:
Ո՞վ է իմաստուն որ պահեսցէ
զայս. և 'ի միտ առցէ զողորմու-
թիւնս տեառն:

Օրհնութիւն Սաղմոսի Դաւթի:

ՃԷ:

Պատրա՛ստ է սի՛րտ իմ Աստո-
ւած, պատրա՛ստ է սի՛րտ իմ
օրհնել և սաղմոս ասել քեզ փա-
ռօք իմովք:
Զարթի՛ր փառք իմ, զարթի՛ր սաղ-
մոսիւք և օրհնութբ. և ես զար-
թեայց առաւօտուց:
Խոստովան եղէց քեզ 'ի ժողո-

վուրդս տէր . և սաղմոս ասացից
քեզ յաղէնս :

Մեծ եղև մինչև յերկինս ողոր-
մութի քո . մինչև յամպս ճշմար-
տութիւն քո :

Բարձրեալ ես դու յերկինս ա՟ծ .
և յամենայն երկրի են փառք քո :

Որպէս փրկեցան սիրելիք քո . կեցո
աջով քով և լո՛ւր մեզ :

Ա՟ծ խօսեցաւ 'ի սրբութենէ իւր-
մէ . ցնծացայց՝ բարձր եղէց բա-
ժանեցից զսիւքէմ . և զհովիտս
յարկաց չափեցից :

Իմ է գաղայադ և իմ է մանասէ .
եփրեմ հզօրիչ գլխոյ իմոյ :

Յուդա թագաւոր իմ . մովաբ ա-
ւազան յուսոյ իմոյ :

Յեդովմէ ուղղեցից զգնացս իմ .
և ինձ այլազգիք հնազանդք եղեն :

Ո՞ տարցէ զիս 'ի քաղաք ամուր .
կամ ո՞վ առաջնորդեսցէ ինձ մին-
չև ցեդոմ :

Եթէ ո՛չ դու ա՟ծ , որ մերժեցեր

զմեզ. և ոչ ելեր ա̃ծ ընդ զօրս մեր։ Տուր մեզ զօգնութի̃ ի նեղութե̃. զի սուտ է փրկութիւն մարդոյ։ Աստուծով արասցուք զզօրութի̃. և նա յամօթ արասցէ զթշնամիս մեր։

Ի ԿԱՏԱՐԱԾ, ՍԱՂՄՈՍ ԴԱՒԹԻ. ՃԸ։

Աստուած օրհնութեան իմոյ մի՛ լռեր. զի բերան մեղաւորի՝ բերան նենգաւորի բացաւ ՚ի վերայ իմ։ Խօսեցան զինէն լեզուաւ նենգաւորաւ. և բանիւ ատելութե̃ պաշարեցին զիս։ Մարտեան ը̃ իս ՚ի տարապարտուց. փոխանակ սիրոյ իմոյ մատնէին զիս, այլ ես յաղօթս կայի։ Հատուցին ինձ չար փոխանակ բարւոյ. ատելութիւն փոխանակ սիրոյ իմոյ։ Կացո՛ ՚ի վերայ նորա մեղաւոր. սատանայ կացցէ ընդ աջմէ նորա։ ՚Ի դատաստանէ իւրմէ ելցէ դատապարտեալ. և աղօթք նորա ՚ի մեղս̃ դարձցին։

Եղիցին աւուրք նորա նուազք. և
զայցելութիւն նորա այլ առցէ։
Եղիցին որդիք նորա որբ և կին
նորա այրի. սասանեսցին փոփոխեսցին.
որդիք նորա մուրացիկք եղիցին. և
ելցեն ՚ի բնակութենէ իւրեանց։
Քննեսցէ փոխատու զամենայն ինչս նո-
րա. և յափշտակեսցեն օտարք ըզ-
վաստակս նորա։

Մի՛ գտցի օգնական նմա. և մի՛ ոք
ողորմեսցի ՚ի վերայ որբոց նորա։
Եղիցին որդիք նորա ՚ի սատակումն.
և յազգ մի ջնջեսցի անուն նորա։
Յիշեսցին մեղք հօր նորա առաջի
Տեառն. և մեղք մօր նորա մի՛ ջնջես-
ցին. և եղիցին առաջի Տեառն յա-
մենայն ժամ։

Սատակեսցի յերկրէ յիշատակ նորա.
փոխանակ զի ո՛չ յիշեաց առնել
զողորմութիւն։

Հալածեաց զայր աղքատ և զտը-
նանկ. սպանանել զայն որ խոնարհ-
է սրտիւ։

Սիրեաց զանէծս և եկեսցէ նմա . ոչ կամեցաւ զօրհնութիւն հեռի եղիցի ՚ի նմանէ ։

Զգեցաւ զանէծս որպէս զհանդերձ . մտցէ որպէս ջուր ՚ի փոր նորա, և որպէս ձէթ ընդ ոսկերս նորա ։

Եղիցի նմա որպէս հանդերձ զի ագանի . որպէս գօտի որ ածի հանապազ ընդ մէջ ։

Այս գործ է այնոցիկ որք չարախօս կային զինէն առ տէր . և որք խօսէին չար զանձնէ իմմէ ։

Եւ դու տէր տէր՝ արա ընդ իս ըստ անուան քում . զի քաղցր է ողորմութիւն քո . և փրկեա զիս՝ զի աղքատ և տնանկ եմ ես ։

Սիրտ իմ խռովեցաւ ՚ի փորի իմում . և ես որպէս ստուեր ՚ի խոնարհել իմում պակասեցայ . և թօթափեցայ որպէս մարախ ։

Ծունկք իմ տկարացան ՚ի պահոց . և մարմին իմ այլագունեցաւ յիւղոյ ։

Եղէ ես նախատ նոցա · տեսին զիս և շարժեցին զգլուխս իւրեանց ։

Օգնեա ինձ տէր ա̅ծ իմ. և փրկեա զիս ըստ ողորմութեան քում։

Ծանիցեն զի ձեռն քո այս է , և դու տէր արարեր զայս ։

Նոքա անիծանեն և դու օրհնես֊
ցես · ոյք յարուցեալք են 'ի վերայ իմ զամօթ կրեսցեն · այլ ծառայ քո ուրախ եղիցի 'ի քեզ ։

Զգեցցին զամօթ ոյք չարախօսս կա֊
յին զանձնէ իմմէ · և արկցեն որ֊
պէս կրկնոց զամօթ իւրե̅նց զիւր֊
եամբք ։

Եւ ես խոստովան եղէց առ տէր յոյժ բերանով իմով · և 'ի մէջ բազմաց օրհնեցից զքեզ ։

Զի եկաց նա ընդ աջմէ տնանկիս , 'ի փրկել զիս յայնցանէ ոյք հա֊
լածեն զանձն իմ ։

Սաղմոս Դաւթի · ՃԺ ։

Ասաց տէր ցտէր իմ նիստ ը̅աջմէ իմմէ , մինչև եդից զթշնամիս քո

պատուանդան ոտից քոց։

Գաւազան զօրութեան առաքես_
ցէ քեզ Տէր 'ի Սիոնէ. և տիրես_
ցես դու 'ի մէջ թշնամեաց քոց։
Ընդ քեզ է սկիզբն աւուրն զօ_
րութեան. 'ի վայելչութիւն սրբոց
քոց. յարգանդէ յառաջ քան զա_
րուսեակ ծնայ զքեզ։

Երդուաւ Տէր և ո՛չ եւս զղջասցի.
թէ դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ
կարգին Մելքիսեդեկի. և Տէր ընդ
աջմէ քումմէ։

Խորտակեսցէ յաւուր բարկութեան
զթագաւորս. դատէ զհեթանոսս և
բազում առնէ զհարուածս. և
խորտակեսցէ զգլուխս բազմաց յեր_
կրի։

Օուղխս 'ի ճանապարհի արբու_
ցէ. վասն այսորիկ և բարձր արաս_
ցէ զգլուխս։

Սաղմոս. ՃԺ։

Խոստովան եղէց քեզ Տէր՝ բո_

լորով սրտիւ իմով, 'ի խորհուրդս
ուղղոց, 'ի ժողովուրդս. մեծ են
գործք տեառն. և քննեալ են յա-
մենայնի կամք նորա ։

Խոստովանութի և վայելչութիւն
են գործք նր. արդարութի նորա
մնայ յաւիտեանս յաւիտենից ։

Յիշատակ արար սքանչելեաց իւ-
րոց. ողորմած գթած է տէր. կե-
րակուր տայ երկիւղածաց իւրոց ։

Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր.
զզօրու[թի] գործոց իւրոց պատուի-
րեաց ժողովրդեան իւրում ։

Տալ նոցա զժառանգութի հեթա-
նոսաց. և գործք ձեռաց նորա ար-
դարութիւն և իրաւունք են ։

Հաւատարիմ են ամենայնի պա-
տուիրանք նր. հաստատեալ են յա-
ւիտեանս յաւիտենից. արարեալ
են ճշմարտութբ և ուղղութբ ։

Փրկութիւն առաքեաց տր ժողո-
վրդեան իւրում. պատուիրեաց
յաւիտենից զուխտ իւր. սուրբ և

աՀեղ է անուն նորա։

Սկիզբն զգօնութեան երկիւղ Տն. իմաստութի բարի ամենեցուն որք առնեն զնա. և օրհնութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։

Ալէլուիա։ Վերադարձութե Անգէայ և Զաքարիայ. ՃԺԱ։

Երանեալ է այր` որ երկնչի ՚ի Տեառնէ. զպատուիրանս նորա նա կամի յոյժ։

Զօ՛ր եղիցի յերկրի զաւակ նր. և ազգ ուղղոց օրհնեսցի։

փառք և մեծութի են ՚ի տան նորա. արդարութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։

Ծագեաց ՚ի խաւարի լոյս ուղղոց. ողորմած` գթած և արդար է Տր։

Քաղցր այր ողորմի և տայ փոխ. յօրինէ զբան իւր ՚ի դատաստանի, զի յաւիտեան նա մի՛ սասանեսցի։

Յիշատակ յաւիտենից եղիցի արդարն. ՚ի համբաւէ չարէ նա մի՛ երկիցէ։

Կատարեալ է սիրտ նորա յուսալ առ աստուած։

Հաստատեալ է սիրտ նորա եւ նա մի՛ երկիցէ, մինչեւ տեսցէ ՚ի թշնամիս իւր։

Սփռեաց եւ ետ աղքատաց. արդարութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից. եւ եղջիւր նորա բարձր եղիցի փառօք։

Մեղաւորն տեսցէ եւ բարկասցի. զատամունս իւր կրճտեսցէ եւ հալեսցի. եւ ցանկութիւն մեղաւորաց կորիցէ։

Ալէլուիա. ՃԺԲ։

Օրհնեցէ՛ք մանկունք զտէր. եւ օրհնեցէ՛ք զանուն տեառն։

Եղիցի անուն տեառն օրհնեալ յայսմհետէ մինչեւ յաւիտեան։

Յարեւելից մինչեւ ՚ի մուտս արեւու օրհնեալ է անուն տեառն։

Բարձր է ՚ի վերայ ամ ազգաց տր. եւ յերկինս են փառք նորա։

Ո՛վ է որպէս տէր ած մեր ՚ի բար-

ձունս բնակեալ. և զխոնարհս տե-
սանէ յերկինս և յերկիր։

Յարուցանէ զաղքատս յերկրէ. և
բարձր առնէ զտառապեալս յաղ-
բեաց։

Նստուցանէ զնոսա ընդ իշ-
խանս ժողովրդեան իւրոյ։

Բնակեցուցանէ զամուլն ի տան
ուրախութեան. որպէս մայր որդւովք
բերկրեալ։

Սաղմոս. ՃԺԳ.

Յելանելն Իսրայէլի յԵգիպտոսէ.
տանն Յակոբայ ի ժողովրդենէ այ-
լազգեաց։

Եղև Հրէաստան սրբութիւն նորա. և
Իսրայէլ իշխանութիւն նորա։

Ծով ետես և փախեաւ. և Յոր-
դանան անդրէն դարձաւ։

Լերինք ցնծացեն որպէս խոյք.
և բլուրք որպէս գառինք մաքեաց։

Զի է քեզ ծով. զի ետեսեր և փա-
խեար. կամ դու Յորդանան՝ զի
դարձար անդրէն։

Լերինք ցնծացէք որպէս խոյք. և բլուրք որպ գառինք մաքեաց:

Յերեսաց տեառն սասանեցաւ երկիր. յերեսաց այ յակոբայ:

Որ դարձոյց զվէմն ի վտակս ջուրց. և զապառաժն յաղբերականս:

Մի մեզ տէր՝ մի մեզ. այլ անուան քում տուր զփառս. վասն ողորմութեան և ճշմարտութեան քո:

Մի երբէք ասասցեն ի հեթանոսս, թէ ուր է այ նոցա:

Այ մեր յերկինս և յերկրի. զամենայն զոր ինչ կամեցաւ և արար:

Կուռք հեթանոսաց ոսկի և արծաթ են. ձեռագործք են որդւոց մարդկան:

Բերան ունին՝ և ոչ խօսին. աչս ունին՝ և ոչ տեսանեն:

Ականջս ունին և ոչ լսեն. ունչս ունին և ոչ հոտոտեն:

Ձեռս ունին, և ոչ շօշափեն. ոտս ունին, և ոչ գնան. և ոչ գոյ բարբառ ի կոկորդս նոցա:

Նման նոցա եղիցին որք արարին զնոսա. ամենեքեան որք յուսացեալք են ՚ի նոսա:

Տունն Իսրայէլի յուսացաւ ՚ի Տր. օգնական եւ ընդունօղ է նոցա:

Տունն Ահարոնի յուսացաւ ՚ի Տէր. օգնական եւ ընկերօղ է նոցա:

Երկիւղածք Տեառն յուսացան ՚ի Տէր. օգնական եւ փրկիչ է նոցա:

Յիշեաց զմեզ Տէր, եւ օրհնեաց զմեզ. օրհնեաց Տէր զտունն Իսրայէլի. օրհնեաց Տէր զտունն Ահարոնի:

Օրհնեաց Տէր զերկիւղածս իւր. զփոքրկունս եւ զմեծամեծս:

Յաւելցէ ՚ի ձեզ Տէր. ՚ի ձեզ եւ յորդիս ձեր:

Օրհնեալ էք դուք ՚ի Տեառնէ. որ արար զերկինս եւ զերկիր:

Երկինք երկնից Տն են. եւ զերկիրս ետ որդւոց մարդկան:

Ոչ թէ մեռեալք օրհնեսցեն զքեզ Տէր. եւ ոչ ամենեքեան որք իջանեն

'ի դժոխս:
Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք ըզ-քեզ Տէր՝ յայսմհետէ մինչև յաւի-տեան:

Սաղմոս. ՃԺԴ:

Սիրեցի զի լուիցէ Տէր զձայն ա-ղօթից իմոց. զի խոնարհեցոյց զունկն իւր առիս. և ես յաւուրս իմ կարդացի առ նա:

Շրջեցան զինև երկունք մահու. և վիշտք դժոխոց գտին զիս:

Օնեղութիւն և զանձկութիւն գտի. և զանուն տեառն կարդացի:

Ով Տէր փրկեա զանձն իմ. ողորմած Աստուած մեր ողորմի և պահէ զտղայս Տէր:

Ես խոնարհ եղէ և Տէր կեցոյց զիս. դարձ անձն իմ 'ի հանգիստ քո զի Տէր օգնեաց քեզ:

Փրկեաց զանձն իմ 'ի մահուանէ. զաչս իմ յարտասուաց. և զոտս իմ 'ի գայթակղութենէ. հաճոյ եղէց առաջի Տեառն երկրին կենդանեաց:

Սաղմոս. ՃԺԵ.

Հաւատացի զոր և խօսեցայ. և ես խոնարհ եղէ յոյժ։

Ես ասացի ի զարմանալ իմում, թէ ամ մարդ սուտ է։

Զի՞նչ տաց տեառն ընդ ամենայնի զոր և ետ ինձ։

Զբաժակ փրկութեան ընկալայց. և զանուն տեառն կարդացից։

Զաղօթս իմ տեառն տաց առաջի ամ ժողովրդեան նորա։

Պատուական է առաջի տն մահ սրբոց իւրոց. ո տր ես ծառայ քո եմ. ծառայ և որդի աղախնոյ քոյ։

Հատեր զկապանս իմ. քեզ մատուցից պատարագ օրհնութե. և զանուն տեառն կարդացից։

Զաղօթս իմ տեառն տաց առաջի ամենայն ժողովրդեան նորա. ի գաւիթս տան տեառն և ի մէջ քոյ երուսաղէմ։

Սաղմոս. ՃԺԶ.

Օրհնեցէք զտէր ամենայն ազգք.

գովեցէք զնա ա՟մ ժողովուրդք ։ Զօրասցի ողորմութի՟ նորա ՚ի վերայ մեր. և ճշմարտութի՟ տեառն մնացէ յաւիտեան ։

Ալէլուիայ · ՃԺԷ ։

Խոստովան եղերուք տեառն զի բարի է. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա ։

Ասասցէ տունն իսրայելի զի յաւիտեան է ողոր՟ ։

Ասասցէ տունն ահարօնի զի յաւի՟ ։

Ասասցեն երկիւղածք տ՟ն զի յա՟ ։

՚Ի նեղութեան իմում ես առ տէր կարդացի. և լուաւ ինձ յանդորր ։

Տէր է իմ օգնական և ես ոչ երկեայց. զի արասցէ ինձ մարդ ։

Տէր է իմ օգնական, և ես տեսից ՚ի թշնամիս իմ ։

Բարի է յուսալ ՚ի տէր քան յուսալ ՚ի մարդիկ. բարի է յուսալ ՚ի տէր քան յուսալ յիշխանս ։

Ամենայն ազինք շրջեցան զինև. և անուամբ տեառն յաղթեցի նոցա ։

Շրջելով շրջեցան զինև՝ պաշարեցին զիս ՚ի միասին. և անուամբ Տն վանեցի զնոսա:

Շուրջ եղեն զինև որպէս մեղուք. վառեցան բորբոքեցան ոպ փուշք ՚ի հուր. և անուամբ տեառն մերժեցի զնոսա:

Ի մերժելն դրդուեցայ և եղէ մերձ ՚ի գլորիլ. և Տր ընկալաւ զիս:

Զօրութի իմ և օգնութի իմ Տր. և եղև ինձ ՚ի փրկութիւն:

Ձայն ցնծութե փրկութե ՚ի յարկս արդարոց:

Աջ տեառն արար զզօրութի. աջ Տն բարձր արար. և աջ տեառն արար զզօրութի:

Ոչ մեռայց այլ կեցից և պատմեցից զգործս տեառն:

Խրատելով խրատեաց զիս տէր. և ՚ի մահ ոչ մատնեաց:

Բացէք ինձ զդրունս արդարութե. զի մտից ընդ այն և խոստովան եղէց տեառն:

Այս դուռն տ՟ն է և արդարք մտա_
նեն ընդ սա ։
Խոստովան եղէց քեզ տէր զի լու_
ար ինձ . և եղեր ինձ 'ի փրկութի՟ ։
Վէմն զոր անարգեցին շինօղքն,
նա եղև գլուխ անկեան ։
'Ի տեառնէ եղև այս . և է սքան_
չելի առաջի աչաց մերոց ։
Այսօր է զոր արար տ՟ր . եկա՛յք ցըն_
ծասցո՛ւք և ուրա՛խ եղիցուք 'ի սմա
Ո՛վ տէր փրկեա՛ . ո՛ տէր առաջնոր_
դեա՛ . օրհնեալ որ գալոց ես յանուն
տ՟ն . և օրհնեցաք զքեզ 'ի տանէ տ՟ն ։
Տէր ա՟ծ մեր երևեցաւ մեզ . արա_
րէք տօնս ուրախութեան կանխաւ
մինչև յանկիւնս սեղանոյ ։
Աստուած իմ ես դու և խոստովան
եղէց քեզ . աստուած իմ ես դու
և բարձր արարից զքեզ ։
Խոստովան եղէց քեզ տէր զի լու_
ար ինձ . և եղեր ինձ 'ի փրկութի՟ ։
Խոստովա՟ն եղերուք տ՟ն զի բարի
է . զի յաւիտեան է ողորմութի՟ ն՟ր ։

Սաղմոս. ՃԺԸ:

Երանեալ են անբիծք ՚ի ճանապարհի. և որք գնան յօրէնս տեառն:

Երանի՛, որք քննեն զվկայութիւնս նորա. բոլորով սրտիւ խնդրեսցեն զնա:

Ո՛չ թէ որք գործեն զանօրէնութի. ՚ի ճանապարհս նորա գնացեն:

Դու պատուիրեցեր զպատուիրանս քո ՚ի պահել յոյժ:

Երանի՛ թէ յաջողեալ էին ինձ ճանապարհք իմ, ՚ի պահել ինձ զարդարութիւնս քո:

Յայնժամ ես ո՛չ ամաչէի, ՚ի հայել ինձ ՚ի պատուիրանս քո:

Խոստովան եղէց քեզ տէր յուղղութի սրտի իմոյ. որպէս ուսայց զիրաւունս արդարութեան քոյ:

Զիրաւունս քո պահեցի. մի՛ թողուր զիս մինչ իսպառ:

Ի՞ւ ուղղեսցէ երիտասարդ զճանապարհս իւր. այլ ՚ի պահել զբանս քո:

Բոլորով սրտիւ իմով խնդրեցի զքեզ. մի՛ մերժեր զիս 'ի պատուիրանաց քոց:

'Ի սրտի իմում թագուցի զբանս քո, որպէս զի մի՛ մեղայց քեզ:

Օրհնեալ ես դու տէր. ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո:

Շրթամբք իմովք պատմեցից զա՟մ իրաւունս բերանոյ քոյ:

'Ի ճանապարհս վկայութեանց քոց զուարճացայ, որպէս յամենայնի 'ի մեծութեան:

'Ի պատուիրանս քո հոգացայ. և զգուշացայ 'ի ճանապարհս քո:

Զիրաւունս քո խօսեցայ. և ո՛չ մոռացայ զբանս քո:

Հատո՛ ծառայի քում. զի կեցից և պահեցից զբանս քո:

Զարթո՛ զաչս իմ, և նայեցայց 'ի սքանչելիս օրինաց քոց:

Պանդուխտ եմ ես յերկրի. մի՛ թագուցաներ յինէն զպատուիրանս քո:

Փափագեաց անձն իմ, 'ի ցանկալ
ինձ յիրաւունս քո յամ ժամ:
Սաստեցեր ամբարտաւանից. անի_
ծեալ ոյք խոտորեցան 'ի պատուի_
րանաց քոց:
'Ի բա՛ց արա յինէն զնախատինս և
զարհամարհանս. զի զվկայութիւս քո
խնդրեցի:
Քանզի նստան իշխանք և չարա_
խօսէին զինէն. այլ ծառայ քո խոր_
հէր յիրաւունս քո:
Զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին. և
խորհուրդք իմ յարդարութի քո:
Մերձեցաւ անձն իմ 'ի հող. տէր
կեցո՛ զիս ըստ բանի քում:
Զճանապարհս իմ պատմեցից քեզ
և լուար ինձ. ուսո՛ ինձ զարդա_
րութիւնս քո:
'Ի ճանապարհս արդարութեց քոց
իմաստո՛ւն արա զիս. և քննեցից
զսքանչելիս քո:
Տքնեցաւ անձն իմ առ 'ի ձանձ_
րանալ. հաստատեա՛ զիս 'ի բանս քո:

Օ Ճանապարհս մեղաց 'ի բաց արա
յինէն. և յօրէնս քո ողորմեա ինձ:
Օ Ճանապարհս ճշմարտութե քոյ
ընտրեցի. և զիրաւունս քո ես ոչ
մոռացայ:
Մերձեցայ ես 'ի վկայութիս քո տէր՝
մի՛ յամօթ առներ զիս:
'Ի Ճանապարհս պատուիրանաց քոց
ընթացայ. զի անդորր արարեր սրտի
իմոյ:
Օրէնսդէ՛ս արա զիս տէր, 'ի Ճանա-
պարհս իրաւանց քոց. և խնդրեցից
զնա յամենայն ժամ:
Իմաստուն արա զիս տէր՝ և քննե-
ցից զօրէնս քո. և պահեցից զնա
բոլորով սրտիւ իմով:
Առաջնորդեա՛ ինձ 'ի շաւիղս պա-
տուիրանաց քոց տէր. զի ընդ նոսա
հաճեցայ:
Խոնարհեցո՛ զսիրտ իմ 'ի վկայու-
թիւնս քո տէր. և մի՛ յագահութի:
Դարձո՛ զաչս իմ, զի մի՛ տեսից ընդ-
նանրութի. 'ի Ճանապարհս քո կե-

ցո՛ զիս:

Հաստատեա՛ ծառայի քում զբան քո յերկիւղ քո:

Դա՛ն յինէն զնախատինս զոր և կարծեցի. զի դատաստանք քո քաղցր են:

Ահա՛ ցանկացայ պատուիրանաց քոց տ̅ր. յարդարութեան քում կեցո՛ զիս:

Եկեսցէ՛ ՚ի վերայ իմ ողորմութիւն քո տ̅ր. և փրկութիւն քո ը̅ս բանի քում:

Տաց պատասխանի, որք նախատեն զիս բանիւք. զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ:

Մի՛ ՚ի բացեայ առներ ՚ի բերանոյ իմմէ զբան ճշմարտութեան մինչև յոյժ. զի յիրաւունս քո յուսացայ:

Պահեցի զօրէնս քո յամենայն ժամ, յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից:

Գնայի ես յանդորրու. զի զպատուիրանս քո խնդրեցի:

Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի թագաւորաց, և ո՛չ ամաչէի.

Խորհէի ՚ի պատուիրանս քո, զոր
սիրեցի:
Համբարձի զձեռս իմ ՚ի պատուի-
րանս քո, զոր սիրեցի. և խորհէի
յարդարութե քում:
Յիշեա՛ զբան ծառայի քո՝ յոր և
յուսացուցեր զիս:
Սա՛ մխիթարեաց զիս ՚ի խոնարհութե
իմում. զի բան քո կեցոյց զիս:
Ամբարտաւանք անիրաւեցան յիս
յոյժ. այլ յօրինաց քոց ես ոչ խո-
տորեցայ:
Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտե-
նից տէր. և մխիթարեցայ:
Տրտմութի կալաւ զիս ՚ի մեղաւո-
րաց. և որք թողին զօրէնս քո:
Գովելի էին ինձ իրաւունք քո. ՚ի
տեղւոջ պանդխտութե իմոյ:
Յիշեցի ՚ի գիշերի զանուն քո տր.
և պահեցի զօրէնս քո
Սա եղև ինձ Ճանապարհ ՚ի կեանս.
զի զարդարութիս քո խնդրեցի:

Աչէրուեայ:

Բաժին իմ ես դու Տէր. ա-
սացի պահել ինձ զօրէնս քո։
Աղաչեցի զերեսս քո բոլորով սր-
տիւ իմով. ողորմեա՛ց ինձ ըստ բանի
քում:
Խորհեցայ ’ի ճանապարհս իմ. և
դարձուցի զոտս իմ’ի վկայութիւնս քո։
Պատրաստեցայ՝ և ո՛չ խռովեցայ.
զի պահեցից զպատուիրանս քո:
Տոռունք մեղաց պատեցան զինև.
այլ զօրէնս քո ես ո՛չ մոռացայ:
’Ի մէջ գիշերի յառնէի խոստովան
լինել առ քեզ, վասն իրաւանց և
արդարութե քոյ:
Հաղորդ էի ես ամ երկիւղածաց
քոց. որոց պահեալ էին զպատուի-
րանս քո:
Ողորմութե՜ տեառն լի՛ եղև երկիր.
զարդարութիւնս քո ուսո՛ ինձ:
Քաղցրութի արարեր ընդ ծառայի
քում Տէր, ըստ բանի քում:
Քաղցրութիւն՝ զխրատ, և զգի-

տութի̄ ուսո ինձ. զի ՚ի պատուի-
րանս քո ես հաւատացի:
Մինչչև խոնարհեալ էի ես՝ մեղայ.
վն̄ այսորիկ զբանս քո պահեցի յոյժ:
Քաղցր ես դու տէր. և քաղցրութե̄
քով ուսո ինձ զարդարութի̄ս քո:
Բազմացան յիս անիրաւութիւնք
ամբարտաւանից. այլ ես բոլորով
սրտիւ իմով քննեցի զպատուիրա-
նս քո:
Մածան որպէս կաթն սիրտք նց̄.
այլ ես զօրէնս քո խօսեցայ:
Բարի է ինձ, զի խոնարհ արարեր
զիս. ոպ̄ ուսայց զարդարութիս քո:
Բարի են ինձ օրէնք բերանոյ քո՝
քան զհազարս ոսկւոյ և արծաթոյ:
Ձեռք քո արարին՝ և ստեղծին զիս.
իմաստուն արա զիս՝ և ուսայց զ-
պատուիրանս քո:
Երկիւղածք քո տեսցեն զիս՝ և
ուրախ եղիցին. զի ես ՚ի բանս քո
յուսացայ:
Ծանեայ տէր՝ զի ար̄դարութի̄ են

դատաստանք քո․ յիրաւի խոնար-
հեցուցեր զիս։
Եղիցի ողորմութի քո 'ի մխիթարել
զիս՝ ըստ բանի քում, զծառայս քո։
Եկեսցեն յիս գթութիք քո՝ և կե-
ցից․ զի օրէնք քո խօսք իմ էին։
Ամաչեսցեն ամբարտաւանք՝ որք 'ի
տարապարտուց անիրաւեցան յիս․
այլ ես հոգացայ 'ի պատուիրանս քո։
Խրատեսցեն զիս երկիւղածք քո․
և որք ճանաչեն զվկայութիւնս քո։
Եղիցի սիրտ իմ անբիծ յարդա-
րութեան քում․ զի մի ամաչեցից։
Կարօտացաւ անձն իմ 'ի փրկութիս
քո․ զի ես 'ի բանս քո յուսացայ։
Սպասեցին աչք իմ բանի քում․ա-
սացի երբ մխիթարեսցես զիս։
Եղէ ես որպէս տիկ 'ի պարզի․ զի զար-
դարութիս քո ես ոչ մոռացայ։
Քանի՞ ինչ են աւուրք ծառայի
քո․ երբ արասցես ինձ իրաւունս
'ի հալածչաց իմոց։
Պատմեցին ինձ անօրէնք զխոր-

հուրդս, այլ ոչ որպէս զօրէնս քո:
Ամենայն պատուիրանք քո ճշմա-
րիտք են. ի նանիր հալածեցին զիս
օգնեա ինձ:
Փոքր մի եւս և կորուսանէին զիս
յերկրի. այլ ես ոչ թողի զպատուի-
րանս քո:
Ըստ ողորմութեան քում կեցո զիս. և
պահեցից զվկայութիւս բերանոյ քոյ:
Յաւիտեան տէր բանք քո կայ յեր-
կինս. յազգէ մինչև յազգ է ճշ-
մարտութիւն քո:
Հաստատեցեր զերկիր և կայ:
Հրամանի քում մնայ տիւ. զի ա-
մենեքեան ծառայք քո են:
Եթէ ոչ օրէնք քո խօսք իմ էին,
կանխաւ ես արդեօք կորուսեալ
էի ի խոնարհութեան իմում:
Յաւիտեան ոչ մոռացայց զարդա-
րութիւս քո. զի նոքօք կեցուցեր զիս:
Քո եմ ես, և կեցո զիս. զի զար-
դարութիւնս քո խնդրեցի:
Ինձ սպասեցին մեղաւորք ի կորու-

սանել . զի զվկայութիւնս քո ես ՚ի
միտ առի :

Յամենայն կատարածի տեսի ըզ-
վախճան . յոյժ անդորր էին ինձ
պատուիրանք քո :

Որպէս սիրեցի զօրէնս քո . զօրհա-
նապազ խօսք իմ էին :

՚Քան զթշնամիս իմ իմաստուն ա-
րարեր զիս ՚ի պատուիրանս քո . զի
յաւիտեան իմ էին :

՚Քան զամենայն ուսուցիչս իմ ի-
մաստուն եղէ . զի վկայութիւնք քո
խօսք իմ էին :

՚Քան զծերս իմաստուն եղէ . զի
զպատուիրանս քո քննեցի ,

Յամենայն ճանապարհաց չարաց ար-
գելի զոտս իմ . որպէս զի պահեցից
զբանս քո :

Յիրաւանց քոց ես ո՛չ խոտորեցայ .
զի դու օրէնսդէտ արարեր զիս :

Ոպ՟ զի քաղցր են ՚ի քիմս իմ բանք
քո , քան զմեղր բերանոյ իմոյ :

՚Ի պատուիրանաց քոց իմացեալ

ատեցի զա՟մ ճանապարհս չարաց ·
զի դու օրէնսդէտ արարեր զիս ։
Ճրագ են բանք քո ոտից իմոց · և
լոյս տան շաւղաց իմոց ։
Երդուայ և հաստատեցի · զի պա֊
հեցից զամենայն իրաւունս արդա֊
րութեան քոյ ։
Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ · տէր կե֊
ցո՛ զիս ըստ բանի քում,
Ընդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեա՛ց
տէր · և զիրաւունս քո ուսո՛ ինձ ։
Անձն իմ ՚ի ձեռս քո է յա՟մ ժամ ·
և զօրէնս քո ես ո՛չ մոռացայ ։
Եդին ինձ մեղաւորք զորոգայթ ·
՚ի պատուիրն՟ց քոց ես ո՛չ մոլորեցայ ·
Ժառանգեցի զվկայութիւնս քո
յաւիտե՟ն · զի ցնծութ՟ի է սրտի իմոյ ։
Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ առնել
զարդարութ՟իս քո յաւիտեան վասն
հատուցման ։
Զանօրէնսն ատեցի · և զօրէնս քո
սիրեցի ·
Օգնական և փրկիչ իմ ես դու ·

և ես 'ի բանս քո յուսացայ:
'Ի բաց եղերուք յինէն չարք. և քննեցից զպատուիրանս այ իմոյ:
Օգնեա ինձ ը̄ բանի քում, և կեցո զիս. և մի՛ յամօթ առներ զիս 'ի յուսոյ իմմէ:
Օգնեա ինձ և ապրեցո զիս. և խորհեցայց զիրաւունս քո յամենայն ժամ:
Անարգեցեր զամենեսեան որք ապստամբք եղեն յարդարութեանց քոց. զի անիրաւութեամբ էին խորհուրդք նոցա:
Յանցաւորս համարեցայ զա̄մ մեղաւորս երկրի. վ̄ա այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո:
Բևեռեա ընդ երկիւղ քո զմարմին իմ, զի 'ի դատաստանաց քոց երկեայց յոյժ.

Սամեխ:

Արարի իրաւունս և արդարութի. մի՛ մատներ զիս 'ի ձեռս նեղ-

չաց իմոց ։

Ընկա՛լ զծառայս քո ՚ի բարի. զի մի՛ ամբարտաւանք զզուեսցեն զիս ։

Ապասեցին աչք իմ փրկութե՟ քում տէր. և բանից արդարութե՟ քոյ ։

Արա՛ ընդ ծառայի քում տէր՝ ըստ ողորմութե՟ քում. զարդարութիս քո ուսո՛ ինձ ։

Ծառայ քո եմ ես՝ իմաստո՛ւն արա զիս. և ծանեայց զվկայութի՟ս քո ։

Ժա՛մ է պաշտել զտ՟ր. խափանեցին զօրէնս քո ։

Վա՟յսորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո քան զա՟մ ոսկի և զտպազիոն ։

Ամենայն պատուիրանք քո յաջողեցան ինձ. զի ատեցի ես զճանապարհըս չարաց ։

Սքանչելի են վկայութիւնք քո. վա՟ այսորիկ սիրեաց զն՟ս անձն իմ ։

Յայտնութի՟ բանից քոց լուսաւորէ. և իմաստուն առնէ զտղայս ։

Զբերան իմ բացի և առի զհոգի.

՚ի պատուիրանս քո փափագեաց
անձն իմ:
Նայեաց առ իս և ողորմեաց ինձ, ըստ
իրաւունս սիրողաց անուան քոյ:
Զճանապարհս իմ ուղիղ արա ինձ
ըստ բանի քում. և մի՛ տիրեսցեն
ինձ ամենայն մեղք:
Փրկեա զիս ՚ի զրպարտութենէ մարդ-
կան. և պահեցից զպատուիրանս քո:
Երեւեցո զերեսս քո ՚ի ծառայս քո.
և ուսո ինձ զարդարութիւնս քո:
Առուակք ջուրց իջին յաչաց իմոց.
զի ոչ պահեցին զօրէնս քո:
Արդար ես դու տէր. և ուղիղ են
դատաստանք քո:
Պատուիրեցեր զարդարութիւն վկա-
յութեանց քոց տէր. և ճշմարիտ
են յոյժ:
Մաշեաց զիս նախանձ քո. զի մո-
ռացան զբանս քո թշնամիք իմ:
Ընտրեալ է բան քո յոյժ. և ծառայ
քո սիրեաց զսա:
Մանուկ եմ ես և արհամարհեալ.

և զարդարութիւն ես ոչ մոռացայ ։
Արդարութիւն քո արդարութիւն յաւի-
տենից · և օրէնք քո ճշմարիտ են ։
Նեղութիւնք և վիշտք գտին զիս ·
և պատուիրանք քո խօսք իմ էին ։
Արդարութիւնք են վկայութիւնք քո յաւի-
տենան · իմաստութիւն տուր և կեցո՛ զիս ։
Կարդացի առ քեզ բոլորով սրտի-
իմով · լուր ինձ տէր զի զարդարու-
թիւնս քո խնդրեցի ։
Աղաղակեցի առ քեզ և փրկեա՛ զիս ·
և պահեցից զվկայութիւնս քո ։
Կանխեցի տարաժամու աղաղակե-
ցի · և ես ի բանս քո յուսացայ ։
Կանխեցին աչք իմ առաւօտու , ի
խօսիլ ինձ զբանս քո ։
Ձայնի իմում լուր տէր ըստ ողոր-
մութեան քում · և յիրաւունս քո
կեցո՛ զիս ։
Մերձեցուցին յիս հալածիչք իմ
զանօրէնութիւն · զի յօրինաց քոց
հեռի եղեն ։
Մերձ ես դու տէր · և ամ պատ-

ուիրանք քո ճշմարիտ են:
՚Ի սկզբանէ ծանեայ ՚ի վկայուե՟ց քոց. զի յաւիտեան հաստատեցեր զնոսա:
Տես զխոնարհութի՟ իմ, և փրկեա՛ զիս. զի զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ:
Դատեա՛ զդատաստանս իմ, և փրկեա՛ զիս. և ըստ բանի քում կեցո՛ զիս:
Հեռի է ՚ի մեղաւորաց փրկութի՟. զի զիրաւունս քո ոչ պահեցին:
Գթութիւնք քո բազում են Տ՟ր. և ըստ իրաւանց քոց կեցո՛ զիս:
Բազում են որք հալածեն և նեղեն զիս. ՚ի վկայութեանց քոց ես ոչ խոտորեցայ:
Հայէի յանօրէնս և մաշէի. զի զպատուիրանս քո ոչ պահեցին:
Տես զպատուիրանս քո սիրեցի. Տ՟ր ողորմութեամբ քով կեցո՛ զիս:
Սկիզբն բանից քոց ճշմարտութի՟ է. յաւիտեան են ա՟մ իրաւունք արդարութեան քոյ:

Իշխանք հալածեցին զիս 'ի նանիր· և 'ի բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ։

Ցնծացայ ես 'ի բանս քո, որպէս այն որ գտանէ աւար բազում։

Զմեղս ատեցի և անարգեցի. և զօրէնս քո սիրեցի։

Եօթն անգամ յաւուր օրհնեցից զքեզ, վասն իրաւանց և արդարութեան քոյ։

Խաղաղութիւն բազում է այնոցիկ որք սիրեն զօրէնս քո. և ոչ գոյ 'ի նոսա գայթակղութիւն։

Սպասեցի փրկութեան քում տէր. և զպատուիրանս քո սիրեցի։

Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս քո. և սիրեաց զնոսա յոյժ։

Պահեցից զպատուիրանս և զվկայութիւնս քո. զի ամենայն ճանապարհք իմ առաջի քոյ են։

Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քոյ տէր. ըստ բանի քում իմաստուն արա զիս։

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քոյ տէր·

և բանիւ քով փրկեա՛ զիս :

Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնու-
թիւնս քո . յորժամ ուսուսցես
ինձ զարդարութիւնս քո :

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո . զի
ամենայն պատուիրանք քո արդա-
րութեամբ են :

Եղիցի ձեռն քո ՚ի կեցուցանել
զիս . զի զպատուիրանս քո ընտրեցի .
Յանկացայ փրկութե՛ քում տէր .
և օրէնք քո խօսք իմ էին :

Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ .
և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ :

Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորու-
սեալ . խնդրեա՛ զծառայս քո . զի
զպատուիրանս քո ես ո՛չ մոռացայ :

Օրհնութիւն Եսայեայ [illegible]
Մարգարէին . Եսայ . 42 . 10 :

Օրհնեցէ՛ք զա՟ծ յօրհնութիւն
նոր . զի իշխանութիւն նորա
՚ի բարձունս փառաւորի :

Եւ անուն նորա փառաւորեալ է,

՚ի ծագաց մինչև ՚ի ծագս երկրի : Այք իջանէին ՚ի ծով նաւուք. կղզիք և ամ բնակիչք նոցա ը նոսա : Ուրախ եղիցի անապատն և ամենայն բնակիչք իւր . ուրախ եղիցին բանակք և բակք կենդարու. և ուրախ եղիցին բնակիչք վիմին :

՚Ի գլխոց լերանց կոչեսցեն . տացեն զփառս այ. և զքաջութի նորա կղզիք պատմեսցեն :

Տէր այծ զօրութեց դիմեալ գայ, զարթուցանել զպատերազմ. յարուցանել զնախանձ. փող հարկանել և գոչել ՚ի վերայ թշնամեաց իւրոց զօրութեամբ բազմաւ :

Ուրախ եղիցին երկինք ՚ի վերուստ. և ամպք ցօղեսցեն զարդարութի : Բղխեսցէ երկիր զողորմութիւն և զարդարութիւն հասարակ բղխեսցէ :

Ընթ. Յովնանու Մարգարէին :

Գլխ. 2-3 :

Ի նեղութե իմումես առ տր կար֊

դացի. և լուաւ ա̃ծ յանդնդոց դը-
ժոխոց աղաղակի իմում։

Լուր ետր ձայնի իմում, զի ընկե-
ցեր զիս 'ի խորս ծովու. և շրջանք
գետոց պաշարեցին զիս։

Ամենայն զբօսանք քո և ալիք քո
անցին 'ի վերայ իմ. և ասացի թէ
մերժեցայ ուրեմն յերեսաց աչաց
քոց։

Արդ իցէ թէ յաւելից հայիլ 'ի տա-
ճար սր̃բ քո. զի հեղձան զինև ջուրք
մինչև յանձն իմ. և անդունդք
անհնարինք պաշարեցին զիս։

Եմուտ գլուխ իմ ընդ փապարս
լերանց. իջի ես 'ի խորս երկրի և
տեսի զնիգս նորա, զի էին որպէս
աղխք յաւիտենից. և ելցեն՝ յապա-
կանութ̃է կեանք իմ։

Առ քեզ տէր ա̃ծ իմ, 'ի նուաղել
անձին իմոյ կարդացի. և զքեզ տ̃ր
յիշեցի. և մտցեն աղօթք իմ 'ի տա-
ճար սուրբ քո։

Որ ոյք պահէին զունայնութ̃ի և

զաստուածութի, յողորմութէ իւրեանց մերժեցան.

Այլ ես ի ձայն օրհնութեան խոստովան եղեց քեզ · մատուցից պատարագս տեառն · և կատարեցից զուխտ իմ ՚ի փրկութեան :

Մաղթանք :

Անկեսցեն աղօթք մեր ՚ի տաճար սուրբ քո · խոնարհեսցի ունկն քո ՚ի խնդրուածս մեր : Մարդասէր տէր" :

Օշարական և Նշաւան ՚ի վերջն Ս[illegible] [illegible] է 149 և է 150 երգեան :

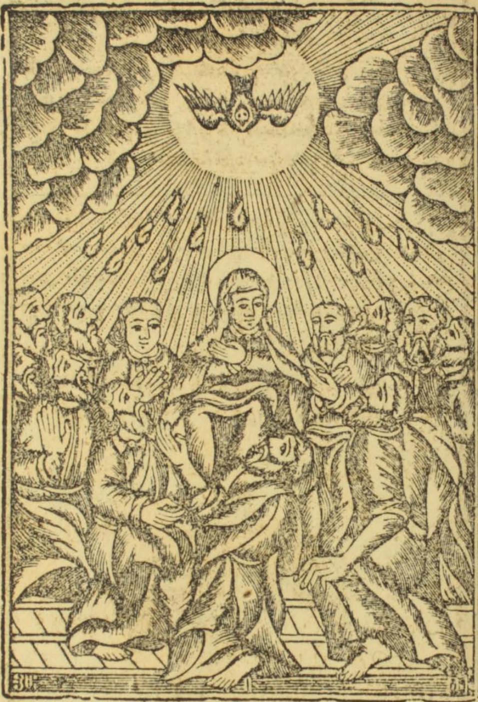

Օրհնութիւն Աստիճանաց : ՃԺԹ :

ԻՆԵՂՈՒԹԵԱՆ իմում ես առ Տէր կարդացի եւ լուաւ ինձ . Տէր փրկեա զանձն իմ ՚ի շրթանց նենգաւորաց եւ ՚ի լեզուէ չարէ :

Զի՞ տացի քեզ կամ զի՞նչ յաւելցի լեզու նենգաւոր :

Որպէս նետք հզօրի զի մխեալ են կայծականբք կաղնւոյ :

Վայ ինձ՝ զի ընդ երկար եղեւ պանդխտութիւն իմ . զի բնակեցայ ես ՚ի վրանս կեդարու :

Բազում անգամ բնակեցաւ ան-

ձն իմ ընդ այնոսիկ որք ատէին զողջոյն:

Ես էի խաղաղարար. յորժամ խօսէի, մարտնչէին ընդ իս:

Օրհնութիւն Աստիճանաց. ՃԻ:

Համբարձի զաչս իմ ՚ի լերինս. ուստի եկեսցէ ինձ օգնութիւն:
Օգնութ̅ի ինձ ՚ի տեառնէ եկեսցէ. որ արար զերկինս և զերկիր:
Մի՛ տար ՚ի սասանութ̅ի զոտն քո. և մի՛ նիրհեսցէ պահապան քո:
Ահա ոչ նիրհէ՝ և ոչ ՚ի քուն երթայ պահապանն իսրայէլի:
Տէր պահեսցէ զքեզ, և տէր ընկալցի աջոյ ձեռամբն իւրով:
Արեգակն ՚ի տուէ քեզ մի՛ մեղեսցէ. և մի՛ լուսինն ՚ի գիշերի:
Տէր պահեսցէ զքեզ յա̅մ չարէ. պահեսցէ տէր զանձն քո:
Տէր պահեսցէ զմուտ և զել քո՝ յայսմհետէ մինչև յաւիտեան:

Օրհնութիւն Աստիճանաց. ՃԻԱ:

Ուրախ եղէ ես՝ որք ասէին ցիս՝ ՚ի

տուն տեառն երթիցուք մեք :
Հաստատեալ կային ոտք մեր առ դրունս քո երուսաղէմ :
Օ երուսաղէմ շինեալ որպէս քաղաք. և բնակութիւն իւր շուրջ զնովաւ :
Անդ ելանէին ազգ՝ ազգ տեառն · վկայութիւն իսրայէլի · խոստովան լինել անուան տեառն :
Անդ արեալ էն աթոռք դատաստանի · աթոռս արկեալ էն 'ի տան դաւթի :
Հարցէք զողջունէ երուսաղէմի, և զշինութէ՝ որք սիրէք զնա :
Եղիցի խաղաղութի 'ի զօրութէ քում. և շինութի յաշտարակս յամուրս քո :
Վասն եղբարց և ընկերաց իմոց խօսեցայ զխաղաղութի. վս քո և վս տան տն այ մերոյ խնդրեցաք բղ բարութիւն 'ի քէն :

Օրհնութիւն Աստիճանաց · ՃԻԲ :

Առ քեզ տէր համբարձի զաչս իմ. որ բնակեալդ ես 'ի յերկինս :
Որպէս աչք ծառայի 'ի ձեռն տեա-

ռըն իւրոյ. և որպէս աչք աղախնոյ
ʼի ձեռն տիկնոջ իւրոյ:
Այնպէս են աչք մեր առ քեզ տ̄ր ա̄ծ
մեր. մինչև ողորմեսցիս ʼի վ̄ր մեր:
Ողորմեա՛ց մեզ տ̄ր՝ ողորմեա՛ց մեզ.
զի բազում լցաք արհամարհանօք:
Յոյժ առաւել լցան անձինք մեր
նախատանօք՝ այք նախատէին զմեզ.
և արհամարհանօք ամբարտաւանից:

Սղմ. Աստիճանաց. ՃԻԳ.

Եթէ ո՛չ տէր էր առ մեզ՝ ասասցէ
Իսրայէլ. եթէ ո՛չ տէր էր առ մեզ:
Ընդ յառնել մարդկան ʼի վ̄ր մեր.
կենդանւոյն կամեցան կլանել ըզ-
մեզ:
Ի բարկանալ սրտմտութեամբ նց̄
ʼի վերայ մեր. ապա և ջուրք ուրե̄մ
ընկղմեցին զմեզ:
Ընդ ուղխս անցին անձինք մեր.
անցին անձինք մեր ընդ ուղխս ան-
դադարս:
Օրհնեալ է տէր՝ որ ո՛չ ետ զմեզ
յորս ատամանց նոցա:

Անձինք մեր ապրեցան որպէս ճնճ_
ղուկք յորոգայթէ որսողաց։
Որոգայթք նոցա փշրեցան՝ և մեք
ապրեցաք։
Օգնութիւն է մեզ յանուանէ տն․
որ արար զերկինս և զերկիր։

Սրբ. Նահատակաց. ՃԻԴ.

Ո՛ յուսայ ՚ի տէր՝ որպէս լեառն
սիօն, մի՛ սասանեսցի յաւիտեան՝
որ բնակեալն է յերուսաղէմ։
Լերինք շուրջ են զնովաւ․ տէր
շուրջ է զժողովրդեամբ իւրով՝
յայսմհետէ մինչև յաւիտեան․
Մի՛ թողու տէր զգաւազան մեղա_
ւորաց ՚ի վիճակս արդարոց․ և ար_
դարք մի՛ ձգեսցեն զձեռս իւրեանց
յանօրէնութիւն։
Բարի առնէ տր բարեաց․ և այնո_
ցիկ՝ որք ուղիղք են սրտիւք։
Իսկ զթիւրեալսն ՚ի յափշտակութի,
տանի զնոսա տր ընդ այնոսիկ՝ որք
գործեն զանօրէնութի․ խաղաղու_
թիւն ՚ի վերայ իսրայէլի։

Օրհնութիւն երգ Սաղմոսաց.

ՃԻԵ։

Ի դարձուցանել տեառն զգերութիւն Սիոնի, և եղաք մեք մխիթարեալք։

Յայնժամ լցան բերանք մեր խնդութեամբ. և լեզուք մեր ցնծութեամբ։

Յայնժամ ասասցեն ի հեթանոսս՝ մեծ արար տէր զառնելն իւր ընդ նոսա. մեծ արար տէր զառնելն իւր ընդ մեզ. և մեք եղաք բերկրեալք։

Դարձո տէր զգերութիւնս մեր որպէս զուղխս ի հարաւոյ. որք վարէին արտասուօք, ցնծութեամբ հնձեսցեն։

Երթալով երթային և լային. որք բարձեալ տանէին զսերմանիս իւրեանց։

Գալով եկեսցեն և ցնծասցեն. որք առեալ բերցեն զորայս իւրեանց։

Երգ Սաղմոսաց. ՃԻԶ։

Եթէ ոչ տէր շինէ զտունն, ի նա-

նիր վաստակին շինօղք նորա ։
Եթէ ոչ Տէր պահէ զքաղաքն, ըն-
դունայն տքնին պահապանք նր ։
՚Ի նանիր է ձեզ յառնել կան-
խաւ. արդ արիք մինչև էք ննջե-
ցեալք · որք ուտէք զհաց ցաւոց ։
՚Ի ժամանակի, որպէս տացէ քուն
սիրելեաց իւրոց · ժառանգութի
առն որդիք են ։ որոյ վարձք իւր
են · այն է պտուղ որովայնի իւրոյ ։
Որպէս նետք ՚ի ձեռս հզօրի, այն-
պէս են և որդիքն թօթափելոց ։
Երանի, որ ելից զցանկութի իւր
՚ի նոցանէ ։ մի՛ ամաչեսցեն՝ յոր-
ժամ խօսեսցին թշնամիք նոցա ը̅
նոսա առ դրանն ։

Երգ Աստիճանաց · ՃԻԷ ։

Երանի ամենեցուն որք երկնչին ՚ի
Տեառնէ · և գնան ՚ի ճանապարհս
նորա ։
Զվաստակս ձեռաց քոց կերիցես ·
երանի է քեզ և բարի եղիցի ։
Կին քո որպէս այգի վայելուչ յան-

կիւնս տան քոյ. և որդեկք քո որպէս նորատունկ ձիթենւոյ, շուրջ զսեղանով քով։

Այսպէս օրհնեսցի այր մարդ, որ երկնչի ՚ի տեառնէ. օրհնեսցէ զքեզ տէր ՚ի սիօնէ։

Եւ տեսցես դու զբարութիւն երուսաղէմի զամենայն աւուրս կենաց քոց։

Տեսցես դու զորդիս որդւոց քոց. զխաղաղութիւն ՚ի վերայ իսրայէլի։

Եւթ. Սաղմոսանոյ. ՃԻԸ։

Բազում անգամ մարտեան ընդ իս ՚ի մանկուէ իմմէ. ասասցէ իսրայէլ։

Բազում անգամ մարտեան ընդ իս ՚ի մանկութենէ իմմէ՝ և ինձ ոչ յաղթեցին։

Ի թիկունս իմ հարկին մեղաւորք. ընդ երկար արարին զանօրէնութիւնս իւրեանց։

Տէր արդար է և խորտակէ զուլն մեղաւորաց։

Ամաչեսցեն և յետս դարձցին ամե-

նեքեան ոյք ատեն զսիօն ։
Եղիցին նք որպէս խոտ տանեաց. որ
մինչչեւ 'ի բուռն եկեալ՝ չորացաւ ։
Ուստի ոչ ելից զբուռն իւր հըն-
ձօղն. եւ ոչ զգիրկս իւր՝ որ զորայն
ժողովէր ։
Ոչ ասացին ամենեքեան ոյք անցա-
նէին առ նոքօք՝ թէ օրհնութի տն
ը ձեզ. եւ օրհնեցաք զձեզ յանո-
ւանէ տեառն ։

Սղմ. Մաղթանաց. ՃԻԹ ։

Ի խորոց կարդացի առ քեզ տէր՝
տէր լուր ձայնի իմում ։
Եղիցին ականջք քո 'ի լսել զձայն
աղօթից իմոց ։
Թէ զանօրէնութիս իմ քննես տէր
տէր, իսկ ո կարէ կալ առաջի քոյ.
զի 'ի քէն է քաւութիւն ։
Վասն անուան քոյ համբերի տէր.
համբեր անձն իմ բանի քում. յու-
սացաւ անձն իմ 'ի տէր ։
Ի պահէ առաւօտու մինչեւ յերե-

կոյ . 'ի պահէ առաւօտու յուսա-
ցաւ Իսրայէլ 'ի Տէր ։
'Ի Տեառնէ է ողորմութիւն բազում.
եւ 'ի նմանէ է փրկութիւն . եւ նա
փրկեսցէ զԻսրայէլ յամենայն նե-
ղութեանց նորա ։

Սղմ. Աստիճանաց . ՃԼ .

Տէր ո՛չ բարձրացաւ սիրտ իմ. եւ ո՛չ
զբօսան աչք իմ ։
Ո՛չ գնացի ես ընդ մեծամեծս . եւ ո՛չ
ընդ այնոսիկ որք սքանչելիք եղեն
քան զիս ։
Բայց թէ խոնարհեցայ ես որպէս
մանուկ սարտուցեալ 'ի ստենէ
մօր իւրոյ . եւ դարձ նորա անդրէն
'ի նոյն ։
Եւ թէ հպարտացուցի արդեօք
զանձն իմ , այսպէս եղիցի հատու-
ցումն անձին իմոյ . յուսացաւ Իս-
րայէլ 'ի Տէր յայսմհետէ մինչեւ
յաւիտեան ։

Օրհնութեան երգ՝ Աստիճանաց.

ՃԼԱ.

Յիշեա տէր զդաւիթ. և զամենայն հեզութիւն նորա։
Որպէս երդուաւ տեառն. և ուխտս եդ աստուծոյ յակոբայ։
Եթէ ոչ մտից 'ի յարկս տան իմոյ. Եթէ ելից յանկողինս մահճաց իմոց։
Եթէ տաց քուն աչաց իմոց. կամ նինջ արտևանաց իմոց. կամ հանգիստ երանաց իմոց. մինչև գտից զտեղի յարկի տն̃ այ̃ յակոբայ։
Ահա լուաք զնմանէ յեփրաթայ. և գտաք զնա 'ի դաշտս մայրեաց։
Մտցուք 'ի յարկս նորա. և երկիր պագցուք 'ի տեղւոջ ուր կացեալ են ոտք նորա։
Արի տէր 'ի հանգիստ քո՝ դու և տապանակ կտակի սրբութեան քո։
Քահանայք քո զգեցցին զարդարութիւն. և սուրբք քո ցնծալով ցնծասցեն։
Վասն դաւթի սիրելւոյ քոյ մի

դարձուցանէր զերեսս քո յօծե-
լոյ քումմէ:

Երդուաւ տէր դաւթի ճշմար-
տութեամբ և ոչ ստեաց նմա. ՚ի
պտղոյ որովայնի նորա նստուցանել
յաթոռ նորա:

Եթէ պահեսցեն որդիք քո զօրէնս
իմ. և զվկայութիւնս իմ, զոր ու-
սուցից նոցա:

Որդիք նոցա նստցին յաւիտեանս
յաւիտենից յաթոռ քո:

Հաճեցաւ տէր ընդ սիոն. և ընտ-
րեաց բնակել ՚ի նմա. ասէ՝ այս է
հանգիստ իմ յաւիտեանս յաւի-
տենից՝ ՚ի սմա բնակեցայց՝ զի հա-
ճեցայ ընդ սա:

Զորս նորա օրհնելով օրհնեցից.
և զաղքատս նորա լցուցից հացիւ:

Երիցանց նորա զգեցուցից զփրր-
կութիւն. և սրբք նորա ցնծալով
ցնծասցեն:

Անդ ծագեցից զեղջիւր ՚ի դաւիթ.
պատրաստ արարից զճրագ օծելոյ

իմոյ ։
Թշնամեաց նորա զգեցուցից զա_
մօթ. այլ 'ի վերայ նորա ծաղկեսցի
սրբութիւն իմ։

Օրհնութի. Մաղթանաց. ՃԼԲ։

Ահա՞ բարի կամ զի՞ վայելուչ. զի
բնակին եղբարք 'ի միասին ։
Որպէս իւղ զի իջանէ 'ի գլուխ և 'ի
մօրուսն ահարոնի. և 'ի մօրուացն
իջանէ 'ի գրապանս զգեստու նր.։
Որպէս ցօղ զի ցօղի 'ի հերմոնէ 'ի
վերայ լերին սիօնի ։
Տէր անդ պատուիրեաց զօրհնու_
թիւն և զկեանսն յաւիտենից ։

Օրհնութի. Մաղթանաց. ՃԼԳ։

Ահա օրհնեցէք ամենայն ծառայք
տեառն զտէր. ո՛ կայք 'ի տան տն.
և 'ի գաւիթս աստուծոյ մերոյ ։
'Ի գիշերի համբարձէք զձեռս ձեր
'ի սրբութի. և օրհնեցէք զտէր ։
Օրհնեսցէ զմեզ տէր 'ի սիօնէ. որ
արար զերկինս և զերկիր ։

Սաղմոս. ՃԼԴ.

Օրհնեցէք զանուն տն. օրհնեցէք
ծառայք տեառն զտէր. որ կայք 'ի
տան տն, և 'ի գաւիթս այ մերոյ։
Օրհնեցէք զտէր զի քաղցր է. սաղմոս
սացէք անուան նր զի քաղցր է։
Զյակոբ ընտրեաց իւր տէր. և
զիսրայէլ ժառանգութիւն իւր։
Ես ծանեայ զի մեծ է տէր. և տր
մեծ է քան զամենայն կուռս։
Զամենայն զոր ինչ կամեցաւ և
արար տէր. յերկինս և յերկրի 'ի
ծով և յամենայն խորս։
Հանէ զամպս 'ի ծագաց երկրի. ըզ-
փայլատակունս իւր յանձրևս ա-
րար. և հանէ զհողմ 'ի շտեմարա-
նաց իւրոց։
Ես հար զանդրանիկս եգիպտա-
ցւոց. 'ի մարդոյ մինչև յանասուն։
Առաքեաց զնշանս և զարուեստս
իւր 'ի մէջ քո եգիպտոս. 'ի փա-
րաւոն և յամենայն զօրս իւր։
Ես հար զազգս բազումս. և սպան

զթագաւորս հզօրս ։
Զսեհոն թագաւոր ամորհացւոց·
զովգ թագաւոր բասանու . և զա̃մ
թագաւորութիւնս քանանացւոց ։
Ետ զերկիր նոցա ՚ի ժառանգութի̃·
ժառանգութիւն իսրայէլի ժողո-
վրդեան իւրոյ ։
Տէր անուն քո յաւիտեան·տր̃ յի-
շատակ քո յազգէ մինչև յազգ ։
Դատէ տէր զժողովուրդս իւր·
և ՚ի ծառայս իւր մխիթարի ։
Կուռք հեթանոսաց ոսկի և ար-
ծաթ են՝ ձեռագործք են որդւոց
մարդկան ։
Բերան գոյ՝ և ո՛չ խօսին . աչք են՝
և ո՛չ տեսանեն ։
Ականջք են՝ և ո՛չ լսեն . և ո՛չ գոյ
շունչ ՚ի բերանս նոցա ։
Նման նց̃ եղիցին որք արարին ըզ-
նոսա . և ամենեքեան որք յուսա-
ցեալ են ՚ի նոսա ։
Տուն իսրայէլի օրհնեցէք զտէր·
տուն ահարոնի օրհնեցէ՛ք զտէր ։

Տուն դեւեայ օրհնեցէ՛ք զտէր. եր_
կիւղածք տեառն օրհնեցէ՛ք զտր̃։
Օրհնեալ տէր ՚ի սիօնէ. որ բնա_
կեալն է յերուսաղէմ։

Սաղմոս. ՃԼԵ.

Խոստովա՛ն եղերուք տեառն զի
բարի է. զի յաւիտեան է ո_
ղորմութիւն նորա։
Խոստովա՛ն եղերուք այ̃ն աստու_
ծոց. զի յաւիտեան է ողոր՛՛։
Խոստովա՛ն եղերուք տն̃ տերանց.
զի յաւիտեան է ողոր՛՛։
Որ արար զսքանչելիս մեծամեծս միայն.
զի յաւիտեան է ո՛՛։
Զերկինս արար իմաստութբ̃ իւրով.
զի յաւիտեան է ո՛՛։
Հաստատեաց զերկիր ՚ի վր̃ ջուրց.
զի յաւի՛՛։
Որ արար զլուսաւորս մեծամեծս. զի՛՛։
Զարեգակն արար իշխանական տու_
ընջեան. զի յաւի՛՛։
Զլուսին և զաստեղս իշխանական

գիշերոյ. զի յաւէ՛։
Որ հար զերկիրն եգիպտացւոց անդ-
րանկօք իւրովք հանդերձ. զի յա՛։
Եւ եհան զիէլ ՚ի միջոյ նր. զի յա՛։
՚Ի ձեռն բարձր և ՚ի բազուկ հը-
զօր. զի յաւէ՛։
Որ հերձ զծովն մեծ՝ և բաժանեաց
յերկուս մասունս. զի յաւէ՛։
Եւ անցոյց զիսրայէլ ընդ մէջ նո-
րա. զի յա՛։
Ընկղմեաց զփարաւօն և զզօրս իւր
՚ի ծով կարմիր. զի յաւէ՛։
Եւ եհան զժողովուրդ իւր յանա-
պատ. զի յաւէ՛։
Որ հար զազգս մեծամեծս. զի յա՛։
Եւ սպան զթագաւորս հզօրս. զի՛։
Զսեհօն թագաւոր ամօրհացւոց.
զի յաւէ՛։
Զովգ թագաւոր բասանու. զի՛։
Ետ զերկիրն նց ՚ի ժառանգութի. զի՛։
Ժառանգութի իսրայէլի ծառայի
իւրոյ. զի յաւէ՛։
Յիշեաց զմեզ տր ՚ի խոնարհութե

մերում. զի յաւէ՛՛ :
Եւ փրկեաց զմեզ 'ի ձեռաց թշնա-
մեաց մերոց. զի յաւէ՛՛ :
Ո՛ տայ կերակուր ամենայն կենդա-
նեաց. զի յաւէ՛՛ :
Խոստովան եղերուք ա՟յ երկնաւո-
րի. զի յաւիտեան է ողորմութի՟ նր՟ :
ՍԱՂՄՈՍ ԴԱՒԹԻ 'Ի ՁԵՌՆ ԵՐԵՄԻԱՅԻ. ԱՆՆՇԱՆ
ՅԵԲՐԱՅԵՑՒՈՅ : ՃԼԶ :
Առ գետս բաբելացւոց անդ նըս-
տէաք. և լայաք. որպէս յիշեցաք
մեք անդ զսիօն :
Ի մէջ ուռեաց նորա կախեցաք
զկտակարանս մեր :
Անդ հարցանէին զերիչք մեր զբա-
նըս օրհնութեան. գերեվարք մեր
ստիպէին զմեզ և ասէին :
Օրհնեցէք մեզ յօրհնութէն սիօ-
նի. իսկ զիա՞րդ օրհնեսցուք զօր-
հնութիւնս տեառն յերկիր օտար:
Թէ մոռացայց զքեզ երուսաղէմ.
մոռասցի զիս աջ իմ:
Կցեսցի լեզու իմ 'ի քիմս իմ, թէ

ոչ յիշեցի զքեզ. թէ ոչ նախ նուաճեցից զքեզ Երուսաղէմ, սկիզբն ուրախութեան իմոյ։

Յիշեա՛ Տէր զորդիսն Եդովմայ. յաւուրսն Երուսաղեմի։

Որք ասէին. քակեցէ՛ք քակեցէք. մինչեւ ՚ի հիմն հատուցէք։

Դուստր Բաբելացւոց թշուառական. երանի որ հատոյց զհատուցումն քո, զոր դու մեզ հատուցեր։ Երանի որ կալաւ զմանկունս քո, և եհար զքարի։

Սաղմոս Դաւթի. ՃԼԷ։

Խոստովան եղէց քեզ Տէր բոլորով սրտիւ իմով. առաջի հրեշտակաց սաղմոս ասացից քեզ։

Զի լուար զբանս բերանոյ իմոյ. երկիրպագից ՚ի տաճար սուրբ քո՝ և խոստովան եղէց անուան քում, վասն ողորմութե և ճշմարտութե քոյ։ Մեծ արարեր յամենայնի զանուն սուրբ քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ, վաղվաղակի լո՛ւր

ինձ. և բազում արարացես զզօրու_
թիւնս յանձն իմ։
Խոստովան եղիցին առ քեզ տ̃ր
թագաւորք երկրի. զի լուան զբ_
անս բերանոյ քոյ. և օրհնեսցեն
զճանապարհս քոյ։
Մե՛ծ են փառք տեառն՝ բա՛րձր է
տ̃ր. զխոնարհս տեսանէ. և զբար_
ձունս ՚ի հեռաստանէ ճանաչէ։
Թէ գնացից ես ՚ի մէջ նեղութեց.
կեցուսցես զիս ՚ի բարկութենէ
թշնամւոյն։
Ձգեցեր զձեռն քո՝ և փրկեաց զիս
աջ քո. և տէր հատուսցէ ը̃ իմ։
Տէր՝ ողորմութի̃ քո յաւիտեան.
զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առ_
նէր։

՚Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի.

ՃԼԸ։

Տ̃Ր փորձեցեր զիս՝ և ծանեար
զիս. դու ծանեար զնստիլն
իմ և զյառնելն իմ։

Ի միտ առեր զխորհուրդս իմ ի հեռաստանէ. զշաւիղս իմ և զվիճակս իմ դու քններեր. և զա̃մ ճանապարհս իմ յառաջագոյն տեսեր. զի ոչ գոյ նենգութիւն ի լեզուի իմում.

Ահա դու Տէր՛ ծաներ զյետինս իմ և զառաջինս իմ. դու ստեղծեր զիս. և եդեր զձեռն քո ի վ̃ր իմ։

Սքանչելի եղև գիտութիւն քո յինէն. զօրացաւ, և ոչ հանդարտեմ սմա։

Ո՞ երթայց ես յոգւոյ քումմէ. կամ յերեսաց քոց ես յո՞ փախեայց։

Թէ ելանեմ յերկինս, դու անդ ես. և թէ իջանեմ ի դժոխս, և անդ մօտ ես.

Թէ առից զթևս իմ ը̃ առաւօտս. և բնակեցայց յեզերս ծովու.

Այնպէս և անդ ձեռն քո առաջնորդեսցէ ինձ. և աջ քո ընկալցի զիս։

Ասացի՝ խաւար ուրէմն արդեօք ծածկեաց զիս. կամ գիշեր փոխանակ լուսոյ փափկութե̃ իմոյ.

Խաւարն 'ի քէն ոչ խաւարեսցի .
և գիշերն ոպ տիւ լուսաւոր եղի_
ցի. և խաւար նր որպս զլոյս նորա ;
'Ի դու ստացար զերիկամունս իմ. և
ընկալար զիս յորովայնէ մօր իմոյ :
Խոստովան եղէց քեզ տէր զի ա_
հեղ և սքանչելի ես . սքանչելի են
գործք քո, և անձն իմ սիրեաց յոյժ :
Ոչ թագեաւ ոսկր իմ 'ի քէն զոր
արարեր 'ի ծածուկ. և կար զօրու_
թեան իմոյ ընդ ստորինս երկրի :
Զանգործս իմ տեսին աչք քո. և
'ի գիրս քո ամենեքեան գրեցան :
'Ի տուէ մոլորեցան. և ոչ ոք էր որ
առաջնորդէր նոցա :
Ինձ յոյժ մեծարու եղեն բարե_
կամք քո ած . և յոյժ զօրացան իշ_
խանք նոցա ;
Թուեցի զնս և քան զաւազ բազ_
մացան . զարթեայ և արդ ընդ
քեզ եմ :
Եթէ սպանանես զմեղաւորս ած .
արքարեան 'ի բաց եղերուք յինէն :

'Ի հակառակութիւն և 'ի նախանձ
առցեն 'ի նանիր զքաղաքս քո։
Ո ատելիս քո տէր ատեցի. և 'ի
վերայ թշնամեաց քոց մաշեցայ։
Յատելութիւն կատարեալ ատեցի զնոսա.
և եղեն ինձ թշնամիք։
Փորձեա՛ զիս այ և ծանիր զսիրտ
իմ. քննեա՛ զիս և ծանիր զշաւիղս
իմ. և տե՛ս՝ թէ իցեն անօրէնութիւնք
'ի ճանապարհս իմ, և առաջնորդեա՛
ինձ 'ի ճանապարհս քո յաւիտենից։

'Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի.

ՃԼԹ։

Ապրեցո՛ զիս տր 'ի մարդոյ չարէ.
յառնէ անիրաւէ փրկեա՛ զիս։
Խորհեցան զանօրէնութի 'ի սիրտս
իւրեանց. զօր ամ պատրաստեցան
'ի պատերազմ։
Սրեցին զլեզուս իւրեանց որպէս
զօձի. և թոյնք իժից 'ի ներքոյ շր-
թանց նոցա։
Պահեա՛ զիս տր 'ի ձեռաց մեղաւո-
րի. և 'ի մարդոյ չարէ փրկեա՛ զիս։

Խորհեցան խափանել զգնացս իմ.
Թագուցին ամբարտաւանք զորո-
գայթ ինձ։
Լարս ձգեցին որոգայթ ոտից իմոց.
Շուրջ շաւղօք իմովք եդին ինձ
զգայթակղութիւն։
Ասացի՝ տ̅ր ա̅ծ իմ ես դու. ո՛ւնկն
դիր տէր ձայնի աղօթից իմոց։
Տէր տէր զօրութիւն փրկութեան
իմոյ. հովանի գլխոյ իմոյ յաւուր
պատերազմի։
Մի՛ մատներ զիս տէր ՚ի ցանկու̅ի
մեղաւորաց ոյք խորհեցան վ̅ս իմ.
մի՛ ը̅ վայր հարկաներ զիս։
Զի մի՛ երբէք բարձրասցին. և
խորհուրդք նց̅ մի՛ կատարեսցին.
Վախճան կատարածի նոցա՝ վաստակ
շրթանց իւրեանց ծածկեսցէ զն̅ս։
Արկցես ՚ի վ̅ր նոցա զկայծակունս
հրոյ, և կործանեսցես զն̅ս. ՚ի տա-
ռապանաց մի՛ կարասցեն կեալ։
Մարդոյ լեզուանւոյ մի՛ յաջողեսս-
ցի ՚ի վ̅ր երկրի. զայր մեղաւոր չա-

րեք իւր որոտասցեն 'ի կորուստ ։
Օ՛անեայ՝ զի առնես տէր զդատաս-
տանս աղքատի, և զիրաւունս որ-
նանկի ։
Արդարք գոհասցին զանուանէ-
քումմէ․ և բնակեսցին ուղիղք ա-
ռաջի երեսաց քոց ։

'Ի հասարակ Սաղմոս Դաւթի․ ՃԽ ։

Տէր՝ կարդացի առ քեզ և լո՛ւր
ինձ․ նայեա՛ 'ի ձայն աղօթից իմոց 'ի
կարդալ իմում առ քեզ ։
Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ որպէս
խունկ առաջի քո տէր․ համբարձումն
ձեռաց իմոց պատարագ երեկոյի ։
Դի՛ր տէր պահապան բերանոյ ի-
մոյ․ և դուռն ամուր շրթանց ի-
մոց․ զի մի՛ խոտորեսցի սիրտ իմ
բանիւ չարութեան ։
'Ի պատճառել զպատճառս մեղաց
ընդ մարդս, որք գործեն զանօրէնութիւն
և ոչ եղէց կցորդ ընտրելոց նոցա ։
Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութեամբ
և յանդիման արասցէ․ իւղ՝ մեղա-

ւորի մի՛ օծցէ զգլուխ իմ · այլ աղօթք իմ ՚ի կամս նոցա :

Արգելան մերձ առ վիմին դատաւորք նոցա · լուիցեն բանից իմոց և քաղցրասցին :

Որպէս թանձրութի̅ հողոյ զի սրփուեալ է ՚ի վերայ երկրի · ցրուեսցին ոսկերք նոցա մերձ ՚ի դժոխս:

Առ քեզ տէր տէր են աչք իմ · ՚ի քեզ յուսացայ · տէր մի՛ հաներ ըղհոգի յինէն :

Պահեա՛ զիս յորոգայթէ որ թագուցաւ ինձ · ՚ի գայթակղութենէ գործողին զանօրէնութիւն :

Անկցին ՚ի ցանցս նորա մեղաւորք · միայն եմ ես մինչև անցից :

Իմաստու̅թ Դաւթի · աղօթք ՚ի ժամանակին որ էր նա յայրի անդ : ՃԽԱ :

Ձայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի · ձայնիւ իմով զտր̅ աղաչեցի:

Սփռեցից առաջի տեառն զաղօթս իմ · և զնեղութիւս իմ առաջի նորա պատմեցից :

Ի նուաղել յինէն հոգւոյ իմոյ՝
դու տէր ծանեար զշաւիղս իմ. ՚ի
ճանապարհ յոր և գնայի, թագու-
ցան ինձ որոգայթ:

Հայէի յաջմէ տեսանէի, և ո՛չ որ
ճանաչէր զիս. կորեաւ յինէն փա-
խուստ իմ. և ո՛չ գտաւ խնդրօղ ան-
ձին իմոյ:

Աղաղակեցի առ քեզ տէր և ասա-
ցի, դու ես յոյս և բաժին իմ
յերկրին կենդանեաց:

Նայեա՛ց տ՟ր յաղօթս իմ, զի ես խո-
նարհ եղէ յոյժ. ապրեցո՛ զիս ՚ի հա-
լածչաց իմոց՝ զի հզօրք եղեն քան
զիս,

Տէր հա՛ն ՚ի բանտէ զանձն իմ. գո-
հանամ զանուանէ քումմէ:

Ու քեզ սպասեն արդարքն մինչև
հատուսցես:

Սաղմոս Դաւթի, ՚ի ժամանակի զի հալա-
ծէաց զնա աբիսողոմ որդի նորա:

ՃԽԲ:

Տէր լո՛ւր աղօթից իմոց. ունկն-

դիր խնդրուածած իմոց ճշմար-
տութեամբ քով:

Լուր ինձ արդարութեամբ քով.
և մի՛ մտաներ ի դատաստան ընդ
ծառայի քում. զի ոչ արդարանայ
առաջի քո ամենայն կենդանի.

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ.
խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ.
և նստոյց զիս ՚ի խաւարի որպէս
մեռեալս յաւիտենից:

Ձանձրացաւ յիս հոգի իմ. և սիրտ
իմ խռովեցաւ յիս.

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս. խոր-
հեցայ յամենայն գործս քո. յարա-
րածս ձեռաց քոց խորհեցայ. և
համբարձի առ քեզ զձեռս իմ:

Անձն իմ որպէս երկիր ծարաւի է
առ քեզ. վաղվաղակի լուր ինձ տ̅ր.
զի նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ:

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յի-
նէն. նմանիցիմ այնոցիկ որք իջա-
նեն ՚ի գուբ:

Լսելի արա ինձ առաւօտու զողոր-

մութիւնս քս. զի ես ՚ի քեզ տէր
յուսացայ:
Ցոյց ինձ ճանապարհ յոր և գնա-
ցից. զի առ քեզ տէր համբարձի
զանձն իմ:
Փրկեա՛ զիս ՚ի Թշնամեաց իմոց տ̃ր.
զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի:
Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո. զի
դու ես աստուած իմ:
Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ.
ինձ ՚ի յերկիր ուղիղ:
Վասն անուան քոյ տէր կեցուս-
ցես զիս. արդարութբ̃ քով հանցես
՚ի նեղութենէ զանձն իմ:
Ողորմութբ̃ քով սատակեա՛ ա̃ծ ըզ
Թշնամիս իմ. և կորո՛ զա̃մ նեղիչ-
անձին իմոյ. զի ես ծառայ քո եմ:

Սաղմոս Դաւթի առ Գողիաթ.

ՃԽԳ:

Օրհնեալ տէր ա̃ծ իմ. որ ուսոյց
զձեռս իմ ՚ի պատերազմ, և զմա-
տունս իմ ՚ի ճակատամարտ:
Ողորմութի̄ իմ և ապաւէն իմ. օգ-

նական իմ և փրկիչ իմ. ապաւէն
իմ, և ես յուսամ ՚ի նա. ո՛ հնա֊
զանդ առնէ զժողովուրդս ը̅ ինև։
Տէր ո՞վ է մարդ զի յայտնեցար
դու նմա. կամ որդի մարդոյ թէ
համարիս ինչ զնա։
Մարդ նանրոյ նմանեցաւ. և ա֊
ւուրք նր̅ որպ̅ս հովանի անցին։
Տէր խոնարհեցո՛ զերկինս և էջ.
մերձեա՛ ՚ի լերինս և ծխեսցին։
Փայլատակեա՛ զփայլատակունս քո
և խռովեա՛ զնոսա. առաքեա՛ զնետս
քո և ցրուեա՛ զնոսա։
Առաքեա՛ զձեռն քո ՚ի բարձանց՝ և
փրկեա՛ զիս ՚ի ջուրց բազմաց. և ՚ի
ձեռաց որդւոց օտարաց։
Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան
զնանրութի̅. և աջ նց̅ աջ է մեղաց.
Ա̃Ծ յօրհնութիւն նոր օրհնեցից
զքեզ. տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ
սաղմոս ասացից քեզ։
Ո՛ տացէ զփրկութի̅ թագաւորաց
մերոց. որ փրկելոց իցէ զդաւիթ

ծառայ իւր 'ի սրոյ չարէ ։
Փրկեա՛ զիս եւ ապրեցո՛ զիս 'ի ձե-
ռաց որդւոց օտարաց ։
Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան
զունայնութի̄. եւ աջ ն̄ց աջ է մեղաց ։
Որոց ուստերք իւրեանց որպ̄ նորա-
տունկ հաստատունք են 'ի մանկութ̄է
իւրեանց . դստերք ն̄ց զարդարե̄լ
եւ պաճուճե̄լ 'ի նմանութի̄ տաճարի ։
Շտեմարանք ն̄ց լի՛ են՝ եւ բղխեն
'ի միմեանս . խաշինք ն̄ց բազմածինք
են՝ եւ բազմանան 'ի գնացս իւրե̄նց .
եւ անդեայք նոցա պարարտք են ։
Ո՛չ գոյ խրամատութի̄ ցանկոց ն̄ց . եւ
ո՛չ աղաղակ 'ի հրապարակս նոցա ։
Երանեցի՛ն ժողովրդեան՝ որոյ
այս այսպէս է . նա երանի՛ է ժողո-
վրդեան , որոյ տ̄ր ա̄ծ է նոցա ։

Սաղմոս օրհնութեան Դաւթի .

ՃԽԴ ։

Բարձր առնեմ զքեզ ա̄ծ իմ եւ
Թագաւոր իմ . եւ օրհնեմ զանուն
քո յաւիտեան եւ յաւիտեանս յա-

ւխտենից ։

Զօրհանապազ օրհնեցից զքեզ. և գովեցից զանուն քո յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից ։

Մեծ է տէր և օրհնեալ է յոյժ. և մեծութեան նորա ոչ գոյ չափ ։

Ազգ և ազգ գովեսցեն զգործս քո. և զզօրութիս քո պատմեսցեն ։

Զմեծ վայելչութիւն փառաց սրբութեան քոյ խօսեսցին. և զսքանչելիս քո պատմեսցեն ։

Զզօրութիւն ահի քոյ ասասցեն. և զմեծութիւնս քո պատմեսցեն ։

Զյիշատակ բազում քաղցրութե̃ քոյ բղխեսցեն. և արդարութեամբ քով ցնծասցեն ։

Գթած ողորմած է տէր. երկայնամիտ և բազումողորմ ։

Քաղցր է տէր առ ամենեսեան. և գթութիւն նորա ՚ի վերայ ամ̃ արարածոց իւրոց ։

Խոստովան եղիցին առ քեզ տէր ամ̃ գործք քո. և սուրբք քո օրհ-

Նեացեն զքեզ :

Օ փառս արքայութե քո ասասցեն . և զզօրութիւնս քո պատմեսցեն : Ծանուցել որդւոց մարդկան ըզ-զօրութիւնս քո . և զփառս մեծ-վայելչութեան արքայութե քոյ : Արքայութիւն քո արքայութի ամ յաւիտենից . և տէրութի քո յազ-գս մինչև յազգ :

Հաւատարիմ է տէր յամ բանս իւր. և արդար է յամ գործս իւր: Հաստատէ տր զամ գայթակղեալս . և կանգնէ զամ գլորեալս : Աչք ամենեցուն ՚ի քեզ յուսան . և դու տաս զկերակուր նոցա ՚ի ժամու :

Բանաս զձեռն քո և լցուցանես զա-մենեսեան քաղցրութե կամօք քովք : Արդար է տէր յամ ճանապարհս իւր . և սուրբ է յամ գործս իւր: Մերձ է տէր առ ամենեսեան որք կարդան առնա . առ ամենեսեան որք կարդան առնա ճշմարտութեամբ :

Զկամս երկիւղածած իւրոց առ_
նէ Տէր. աղօթից նոցա լուէ եւ կե_
ցուցանէ զնոսա։
Պահէ Տէր զամենեսեան որք սիրեն
զնա. եւ զա՟մ մեղաւորս սատակէ Տ՟ր։
Զօրհնութիւնս Տեառն խօսեսցի
բերան իմ. օրհնեսցէ ա՟մ կենդա_
նի զանուն սուրբ նորա յաւիտեան
եւ յաւիտեանս յաւիտենից։

Ալէլուիայ. Անգէայ եւ Զաքարիայ։

ՃԽԵ։

Օրհնեա անձն իմ զՏէր. օրհ_
նեցից զՏէր ՚ի կեանս իմ. սաղմոս
ասացից Ա՟յ իմոյ մինչեւ եմ ես։
Մի՛ յուսայք յիշխանս եւ մի՛ յոր_
դիս մարդկան. զի ո՛չ գոյ փրկութի՟
՚ի նոսա։
Ելցէ հոգի ՚ի նոցանէ եւ դարձցին
անդրէն ՚ի հող. եւ յայնմ աւուր
կորիցեն ա՟մ խորհուրդք նոցա։
Երանի ազգի որոյ Տէր Ա՟ծ յակո_
բայ օգնական է նմա. եւ յոյս նորա

՚ի Տէր աստուած է ։

Արար զերկինս և զերկիր. զծով՝
և զամենայն որ ՚ի նոսա ։

Ապահէ զճշմարտութիւն յաւի-
տեան. և առնէ իրաւունս զրկելոց ։

Տայ հաց քաղցելոց. և արձակէ ըզ-
կապեալս Տէր ։

Տէր բանայ զաչս կուրաց. և կան-
գնէ զգլորեալս Տէր ։

Տէր սիրէ զարդարս. Տէր պահէ
զպանդուխտս. զորբս և զայրիս ըն-
դունի Տէր. և զճանապարհս ամ-
բարշտաց կորուսանէ ։

Թագաւորեսցէ Տէր յաւիտեան.
Ած քո Սիոն յազգէ մինչև յազգ ։

Ալէլուիայ. Անգէայ և Զաքարիայ ։

ՃԽԶ ։

Օրհնեցէք զՏր զի բարի է. սաղ-
մոս Այ մերում քաղցր եղիցի օրհ-
նութիւն ։

Շինէ զԵրուսաղէմ Տէր. և ըզ-
ցրուեալսն Իսրայէլի ժողովէ ։

Բժշկէ զբեկեալ սիրտս. և պատէ

զամենայն վէրս նոցա ։

Ո Թուէ զբազմութիւն աստեղաց . և զամենեսեան զնոսա յանուանէ կոչէ ։

Մեծ է Տէր մեր՝ և մեծ է զօրութիւն նորա . իմաստութեան նորա ոչ գոյ թիւ ։

Ընդունի զհեզս Տէր . և խոնարհ առնէ զամբարտաւանս մինչև յերկիր ։

Օրհնեցէք զաստուած խոստովանութեամբ . սաղմոս ասացէք նմա օրհնութեամբ ։

Որ զգեցոյց զերկինս ամպովք . և պատրաստ արար զանձրև իւր յերկիր ։

Բուսոյց զխոտ ՚ի լերինս . և զդալարի ՚ի ծառայութիւն մարդկան ։

Որ տայ անասնոց կերակուր . ձագուց ագռաւուց որք կարդան առնա ։

Ո՛չ թէ ընդ զօրութիւնս ձիոյ կամեցաւ Տէր . և ոչ ընդ իրանս առն հսկայի հաճեցաւ ։

Այլ հաճեցաւ Տէր ընդ երկիւ-

զածս իւր. և ը̄ այնոսիկ որք յու-
սան յողորմութիւն նորա:

Ալէլուեայ. Անգեայ և Զաքարեայ:

ՃԽԷ:

Գովեա երուսաղէմ զտէր:
Եւ օրհնեա զա̄ծ քո սիոն:
Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց.
և օրհնեաց զորդիս քո ՚ի քեզ:
Եդ զսահմանս քո ՚ի խաղաղութ̄ի.
պարարտութ̄բ ցորենոյ լցոյց զքեզ:
Առաքէ զբան իւր յերկիր. վաղվաղ
ընթանան պատգամք նորա:
Դնէ զձիւն ոպ̄ զասր. և զմէգ որ-
պէս փոշի ցանեաց:
Արկանէ զսառն որպէս պատառս.
առաջի ցրտոյ նորա ո՞ կարէ կալ:
Առաքէ զբան իւր և հալէ զնոսա.
շնչեսցեն հողմք և գնասցեն ջուրք:
Պատմէ զբան իւր յակոբայ. զար-
դարութ̄ի և զիրաւունս իսրայէլի:
Ոչ այսպէս արար ամենայն ազգաց
ո̄ր. և զդատաստանս իւր ո՛չ յայտ-
նեաց նոցա:

Աղօթք Ամբակումայ Մարգարէին ։

Գլուխ. 3 ։

Տէր զլուր քո լուայ և երկեայ.
տէր՝ նայեցայ ՚ի գործս քո՝
և զարհուրեցայ ։
՚Ի մէջ երկուց կենդանեաց ծա_
նիցիս դու. ՚ի մերձենալ ամացն
յայտնեսցիս և ՚ի հասանել ժամա_
նակին երևեսցիս ։
՚Ի խռովել անձին իմոյ, ՚ի ժամա
նակի բարկութեան՝ զողորմութի̄
յիշեսցես ։
Աստուած ՚ի հարաւոյ եկեսցէ. և
սբ̄ն ՚ի փառան լեռնէ ։
Յայտնեսցեն երկինք զվայելչութի̄
փառաց նորա. և օրհնութ̄ե̄ նո̄ր լցան
տիեզերք ։
Ճառագայթք ուղ̄ ՚ի լուսոյ հատան
՚ի նմանէ. և եղջիւրք ՚ի ձեռին նո_
րա գտան. և անդ հաստատեցաւ
զօրութիւն փառաց նորա ։
Յերեսաց նորա ելցեն հարուածք.
և զհետ շաւղաց նորա՝ երթիցեն

Մեծամեծք ՚ի Թռչնոց։

Եկաց և չափեաց զերկիր. Հայե-
ցաւ և դիտեաց զհեթանոսս։
Լերինք հալեցին. և անտառք
վատնեցին. Ճանապարհք՝ որք ՚ի
սկզբանէն էին, կուրացին. և ՚ի
նմանէ դողացի ամենայն երկիր։
Տեսի զքանակս քուշացւոց. խռո-
վեցան բնակիչք վրանացն մադիա-
մու։

Մի՞թէ ՚ի վ՟ր գետոց բարկացիս
դու տէր. կամ սրտմտութ՟ի ք՟ո ՚ի
վերայ գետոց. կամ բարկութիւն
ք՟ո ՚ի վերայ ծովու։
Ելեր դու ՚ի կառս ք՟ո. հեծելութիդ
ք՟ո փրկութ՟ի եղև յէլանելն ք՟ո։
Զարթեաւ աղեղն ք՟ո ՚ի նետս կա-
պարճից ք՟ոց. արբուցեր զգետս՝
ցրուեցեր զերկիր, և դողացուցեր
՚ի տեսութենէ անձրևի, որք ան-
ցանեն ընդ սա։
Անդունդք աղաղակեցին մեծաձայն.
Լոյս փայլման արեգականն արգե-

լաւ . և ծագումն լուսնին դադա-
րեցաւ :
Որպէս ՚ի նշոյլս սլաքաց քոց գնաս-
ցես . և որպէս ՚ի լոյս փայլատակ-
ման սրոյ քոյ :
Բարկուբ̅ զարթիցես ՚ի վ̅ր երկրի.
և դողուբ̅ կասցես զհեթանոսս :
Երևեցար ՚ի փրկութի̅ ժողովրդեան
քոյ . ՚ի փրկել զընտրեալս քո :
Նետաձիգ եղեր ՚ի գլուխս մարդ-
կան ամբարտաւանից . և մինչև
յանդունդս ծովու ընկղմեցան :
Խնդրեցեր զվրէժ զօրութբ̅ քով ՚ի
զօրագլխացն մեղաւորաց՝ որք յու-
սացեալ էին յանդգնութիս իւրեանց.
զի կերիցեն զաղքատն ՚ի գաղտնիս :
Առաքեցեր ՚ի վերայ ծովու զերի-
վարս քո. և խռովեցան յաղթ ջուրք
անդնդոց :
Ասացի ես՝ և գերան աղիք իմ ՚ի
ձայնէ բերանոյ իմոյ. եմուտ դո-
ղումն յոսկերս իմ. և ես յանձին իմ
խռովեցայ :

Զայս պահեսցես յաւուր նեղու-
թեան. ածել 'ի վ͞ր ազգի մ͞մ՝ որք
մարտնչին ը͞ն ժողովրդեան քում։
Թզենի ոչ տայցէ զպտուղ իւր. և
յայգւոջ բեր մի՛ գտցի. ձիթենիք
սնասցին. և երկիր մի՛ բուսուսցէ
զդալարի։
Պակասեսցին հօտք 'ի ճարակաց. և
եզինք մի՛ գտցին առ մսուրս։
Ես 'ի տ͞ր յուսացայ. ցնծացայց և
ուրախ եղէց յա͞ծ փրկիչ իմ։
Տէր տէր ես ինձ զօրութի. և կա-
ցոյց զոտս իմ 'ի հաստատութե. 'ի
վերայ պարանոցի թշնամւոյն կացոյց
զիս. և հանգոյց զիս երագ երագ։

Այս սաղմոս ինքնագիր Դաւթի է՝ արտաքոյ
թուոյ. 'ի ժամանակի զի էլ նա մենամարտել ընդ
դէմ գողիաթու, առաջի սաւուղայ և ամե-
նայն զօրացն իսրայէլի։

Փոքր էի ես յեղբարս իմ, և
կրտսեր 'ի տան հօր իմոյ. ա-
րածէի զխաշինս հօր իմոյ։

Ձեռք իմ արարին զսաղմոսարան. և մատունք իմ կազմեցին զգործի օրհնութեան։

Իսկ արդ՝ ո՞ պատմեսցէ զայս տն իմում. ինքնին տէր ամենայնի լուիցէ զամենայն։

Նա առաքեաց զհրեշտակ իւր. և համբարձ զիս ՚ի հօտէ խաշանց հօր իմոյ, և եօծ զիս յօծումն իւղոյ իւրոյ։

Եղբարք իմ մեծամեծք և գեղեցիկք. և ոչ հաճեցաւ ընդ նոսա տէր։

Ելի ես ընդդէմ այլազգւոյն և նզովեցի զկուռս նորա. հանի զսուսերըն ՚ի նմանէ՝ և հատի զգլուխ նորին. և բարձի զնախատինս յորդւոց իսրայէլի.

Մաղթանք

Տուր մեզ տէր՝ տուր մեզ աստուածային ողորմութիւն. և գթութեամբ քո խնայեա յարարածս քո։

Մարդասէր տէր՝ վասն սրբուհւոյ անարատ մօր քոյ և կուսի. և մե

խաչի քոյ պատուականի ընկա՛լ զա՛:
Քարոզն և Մաղթանքն են 'ի վերջն Սաղմոսա
կանոնին, 'ի 193 և 194 . երեսն :

Օրհնութիւն երից ս̅ր Մանկանցն :

Դանիէլէ . 3 . 26 :

Օրհնեալ ես տէր ա̅ծ հարցն մերոց . օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան : Զիրաւունս անցուցեր զայս ամենայն ընդ մեզ . արդար ես դու տէր . և ամենայն գործք քո ճշմարիտ են: Ճանապարհք քո ուղիղ են՝ և ամենայն դատաստանք քո արդար են, Դատաստան արդարութե̅ ածեր 'ի վերայ մեր ըստ ամենայնի, զոր ինչ ածեր 'ի վերայ մեր և քաղաքի ս̅բյ հարցն մերոց երուսաղէմի: Արդարութբ̅ և յիրաւի ածեր զայս ա̅մ 'ի վերայ մեր վ̅ս մեղաց մերոց: Անօրինեցաք և յանցեաք ապստամբ լինիլ 'ի քէն . մեղաք յա̅մ . և պատուիրանաց քոց մեք ոչ անսացաք :

Ո՛չ պահեցաք և ոչ արարաք որպէս
պատուիրեցեր դու մեզ, զի զբա-
րիս գտցուք մեք ՚ի քէն:
Արդ զամենայն զոր արարեր և զոր
ինչ ածեր ՚ի վերայ մեր, արդար դա-
տաստանաւ արարեր:
Մատնեցեր զմեզ ՚ի ձեռս թշնա-
մեաց մերոց. անօրինաց խստաց և ա-
պստամբողաց:
՚Ի ձեռս թագաւորի անօրինի և
չարի, քան զամենայն երկիր մատնե-
ցեր զմեզ:
Եւ արդ ոչ գոյ մեզ ժամ բանալ
զբերանս մեր. զի ամօթ և նախա-
տինք եղաք ծառայից քոց և պաշ-
տօնէից:
Այլ մի՛ մատներ զմեզ իսպառ վասն
անուան քոյ. մի՛ ցրեր զուխտս քո.
և մի՛ ՚ի բացեայ առներ զողորմութիւն
քո ՚ի մէնջ:
Վասն աբրահամու սիրելւոյ քոյ՝
իսահակայ ծառայի քոյ՝ և իսրայէլի
սրբոյ քոյ:

Խոստացար նոցա եւ ասացեր, բազ-
մացուցից զզաւակ ձեր որպէս զաս-
տեղս երկնից բազմութ՟բ. եւ որպէս
զաւազ առեզր ծովու:

Եւ արդ տ՟ր նուազեցաք մեք քան
զա՟մ ազգս. եւ եմք տառապեալք
յա՟մ երկրի այսօր վ՟ս մեղաց մերոց:

Ոչ գոյ 'ի ժամանակի յայսմիկ իշ-
խան մարգարէ եւ առաջնորդ. եւ ոչ
ողջակէզք պատարագաց. ոչ խուն-
կոց օրհնաց. եւ ոչ տեղի պատարագս
մատուցանելոյ առաջի քո. եւ զողոր-
մութիւն գտանել 'ի քէն:

Այլ անձամբք խոնարհել եւ հոգ-
ւովք տառապանաց, ընդունելի լի-
ցուք մեք ո՟պ զողջակէզս խոյոց եւ
զուարակաց. եւ որպէս զբիւրաւորս
գառանց պարարտաց:

Այնպէս ընդունելի լիցին պատա-
րագք մեր այսօր առաջի քո. զի կա-
տարեալ գտցուք զկնի քոյ. եւ չի՛ք
ամօթ յուսացելոցս 'ի քեզ:

Եւ արդ գամք զհետ քո ամենայն

սրտիւք մերովք · երկնչիմք ՚ի քէն
և խնդրեմք զերեսս քո · առ ՚ի մի՛
յամօթ առներ զմեզ ,

Այլ արա առ մեզ ըստ հեզութեան
քում, և ըստ բազում ողորմութե-
քում. փրկեա զմեզ ըստ սքանչելեաց
քոց տ͞ր, և փառաւորեսցի անուն
քո յաւիտեան ։

Յամօթ լիցին ամենեքեան որք չար-
չարեն զծառայս քո · ամաչեսցեն լի-
ցին բռնութիւք նոցա · և ամենայն զօ-
րութիւք նոցա խորտակեսցին ։

Եւ ծանիցեն զի դու ես տէր ա͞ծ
միայն որ փառաւորեալդ ես ՚ի վ͞ր
ամենայն տիեզերաց ։

Օրհնեալ ես դու տէր ա͞ծ հարցն
մերոց · գովեալ և առաւել բար-
ձրացեալ յաւիտեան ։

Եւ օրհնեալ է անուն ս͞բ փառաց
քոց · գովեալ և առա՛՛ ։

Օրհնեալ ես ՚ի տաճարի փառաց սրբ-
բութեան քոյ · գո՛՛ ։

Օրհնեալ ես ՚ի վերայ աթոռոյ ար-

քայութեան քոյ · գո" ։
Օրհնեալ ես որ նստիս ՚ի քրովբէս՝ և հայիս յանդունդս · գո" ։
Օրհնեալ ես ՚ի վերայ հաստատու-թեան երկնից · գովեալ և ա" ։
Օրհնեցէք ամ գործք տն զտր · օրհնեցէք և բարձր արարէք զնա յաւիտեան ։
Օրհնեցէք երկինք զտր · օրհնե" ։
Օրհնեցէք հրեշտակք տն՝ և ջուրք որք ՚ի վերոյ երկնից զտր · օրհնե" ։
Օրհնեցէք զօրութիք տն՝ արեգակն և լուսին զտր · օրհնե" ։
Օրհնեցէք աստեղք երկնից՝ անձ-րեւք և ցօղք զտր · օրհնե" ։
Օրհնեցէք ամենայն հողմք՝ հուր և ջեր զտր · օրհնե" ։
Օրհնեցէք ցուրտ և տօթ՝ ցօղ և ձիւնաբեր զտր · օրհնե" ։
Օրհնեցէք սառն և պարզ՝ եղեամն և ձիւն զտր · օրհնե" ։
Օրհնեցէք տիւք և գիշերք՝ լոյս և խաւար զտր · օրհնե" ։

Օրհնեցէք ամպք և փայլատակունք՝ և երկիր զՏէր · օրհնեա"։

Օրհնեցէք լերինք բլուրք՝ և ամ բոյսք երկրի զՏէր · օրհնեա"։

Օրհնեցէք աղբիւրք՝ ծովք և գետք զՏէր · օրհնեա"։

Օրհնեցէք կէտք և ամենայն կայտառք որք ՚ի ջուրս, և թռչունք երկնից զՏէր · օրհնեա"։

Օրհնեցէք գազանք և անասունք և որդիք մարդկան զՏէր · օրհնեա"։

Օրհնեսցէ Իէլ զՏէր · օրհնեսցէ և բարձր արասցէ զնա յա"։

Օրհնեցէք քահանայք զՏէր · օրհնեա"։

Օրհնեցէք ծառայք զՏէր · օրհնեա"։

Օրհնեցէք անձինք և շունչք արդարոց զՏէր · օրհնեա"։

Օրհնեցէք սուրբք և խոնարհք սրտիւք զՏէր՝ օրհնեա"։

Օրհնեցէք Անանիա՝ Ազարիա՝ և Միսայէլ զՏէր · օրհնեա"։

Օրհնութիւն Սրբոյ Աստուածածնին:

Ղուկաս Գլ. I. 46:

Մեծացուսցէ անձն իմ զՏէր.
և ցնծասցէ հոգի իմ յԱս-
տուածով փրկչաւ իմով:
Զի այց արար՝ ի վերայ խոնարհութեան
աղախնոյ իւրոյ. այսուհետև երա-
նեսցեն ինձ ամենայն ազգք:
Զի արար ընդ իս մեծամեծս հզօրն. և
սուրբ է անուն նորա:
Ողորմութի արար յազգաց յազգս
երկիւղածած իւրոց. և արար ըզ-
զօրութիւն բազկաւ իւրով:
Ցրուեաց զամբարտաւանս ՚ի մտաց
սրտից. և քակեաց զհզօրս յաթո-
ռոց:
Զխոնարհս բարձրացոյց. զկարօտս
ելից բարութեամբ. և զմեծատունս
արձակեաց ունայնս:
Պաշտպանեաց Իսրայէլի ծառայի
իւրոյ՝ յիշելով զողորմութի իւր:
Որպէս խօսեցաւ առ հարսն մեր՝ ընդ
աբրահամու և զաւակի նորա յա-

ւխտեան ։

Օրհնութիւն Զաքարիայի հօրն Յովհաննու Մկրտչի ։ Ղուկ. Ա. 68 ։

Օրհնեալ տէր ած իսրայէլի , որ յայց ել . և արար զփրկութի ժողովրդեան իւրոյ ։

Յարոյց մեզ զեղջիւր փրկութե ՚ի տանէ դաւթի ծառայի իւրոյ . որպէս խօսեցաւ բերանօք սրբոցն՝ որք յաւիտենից մարգարէքն էին ։

Փրկութի ՚ի թշնամեաց մերոց , և ՚ի ձեռաց ամենայն ատելեաց մերոց ։

Առնել զողորմութի առ հարսն մեր , և յիշել զկտակարանս սրբութե իւրոյ ։

Զերդումն , զոր երդուաւ աբրահամու հօր մերոյ՝ տալ մեզ առանց երկիւղի զփրկութի ՚ի թշնամեաց մերոց ։

Պաշտել զնա սրբութեամբ և արդարութեամբ առաջի նորա , զամենայն աւուրս կենաց մերոց ։

Եւ դու մանուկ՝ մարգարէ բարձրելոյն կոչեսջիր . գնասցես առաջի տն՝ պատրաստել զճանապարհս նր ։

Տալ զգիտութիւն փրկութեան ժողովրդեան իւրոյ. ի թողութիւն մեղաց մերոց:
Վասն գթոյ ողորմութեան տեառն աստուծոյ մերոյ. որով երևեցաւ մեզ արեգակն ի բարձանց, լուսաւոր առնել զխաւար մեր:
Ծագել զլոյս ի վերայ այսոցիկ՝ որք նստէաք ի խաւարի և ի ստուերս մահու. ուղղել զոտս մեր ի ճանապարհս խաղաղութեան:

Մղթ. Սիմէոնի ծերունւոյն: Ղու՛՛, 2. 29:

Արդ՝ արձակեա՛ զծառայս՝ քո տէր ըստ բանի քում ի խաղաղութիւն. զի տեսին աչք իմ զփրկութիւն քո՝ զոր պատրաստեցեր առաջի ամենայն ժողովրդոց:
Լոյս յայտնեցար հեթանոսաց. և փառք ժողովրդեան քում Իսրայէլի:

Մեծացուցէ, Մնգէա, և Օ՟աջարէա:

Ձ՛ԽՐ:

Օրհնեցէ՛ք զտէր յերկնից. օրհնեցէ՛ք զնա ի բարձանց:

Օրհնեցէ՛ք զնա ամենայն հրեշտա-
կք նորա. օրհնեցէ՛ք զնա ամենայն
զօրութիւնք նորա։
Օրհնեցէ՛ք զնա արեգակն և լու-
սին. օրհնեցէ՛ք զնա ամենայն աս-
տեղք և լոյս։
Օրհնեցէ՛ք զնա երկինք երկնից. և
ջուրք որք ՚ի վերոյ քան զերկինս,
օրհնեցէ՛ք զանուն տեառն։
Զի նա ասաց՝ և եղեն. հրամա-
յեաց՝ և հաստատեցան։
Կացոյց զնոսա յաւիտեանս յաւիտե-
նից. սահման եդ՝ և ոչ անցանեն։
Օրհնեցէ՛ք զտէր յերկրէ, վիշապք՝
և ամենայն խորք։
Հուր և կարկուտ՝ ձիւն և սառն՝
հողմ և մրրիկ. որք առնեն զբանս նր։
Լերինք՝ և ամ բարձունք. ծառք
պտղաբերք՝ և ամենայն մայրք։
Գազանք՝ և ամ անասունք. սո-
ղունք՝ և ամ թռչունք թևաւորք։
Թագաւորք երկրի՝ և զօրք իւ-
րեանց. իշխանք՝ և ամենայն դատա-

ւորք երկրի։ Երիտասարդք՝ և կուսանք. ծերք՝ և տղայք, օրհնեսցե՛ն զանուն տն։

Բարձրացաւ անուն նորա միայն. խոստովանութիւն նմա յերկինս և յերկրի։

Բարձր առնէ տր զեղջիւր ժողովրդեան իւրոյ. օրհնութի նմա յամ սրբոց նորա. յորդւոցն իսրայէլի. ժողովոյն՝ որ մերձ է առ տէր։

Ալէլուեայ, Անգեայ և Զաքարեայ։

ՃԽԹ,

Օրհնեցէ՛ք զտր յօրհնութի նոր. օրհնութիւն նմա յեկեղեցիս սրբց։

Ուրախասցի իսրայէլ յարարիչ իւր. որդիք սիոնի ցնծասցեն ի թագաւորն իւրեանց։

Օրհնեսցեն զանուն նորա օրհնութեամբ. սաղմոսիւք և օրհնութբ սաղմոս երգեսցեն նմա։

Հաճի տր ը ժողովուրդս իւր սք. և բարձր առնէ զհեզս ի փրկութե։

Պարծեսցին սուրբքն փառօք՝ և

ցնծասցեն 'ի հանդիսատս իւրեանց.
և բարձր արասցեն զաստուած բե-
րանօք իւրեանց ։

Սուր երկսայրի եա 'ի ձեռս նոցա,
առնուլ զհատուցումն 'ի հեթա-
նոսաց. 'ի յանդիմանութի ամենայն
ժողովրդոց ։

'Ի կապել զթագաւորս նց կապա-
նօք. և զզօրավարս նոցա ձեռնակա-
պօք երկաթեօք ։

Առնել նց դատաստան ըստ գրոց.
և փառք այս են ամ սրբոց նորա ։

Ալէլուեա, Անգէեա և Զաքարեա ։

ՃԾ ։

Օրհնեցէք զած 'ի սրբութեան
նորա. օրհնեցէ՛ք զնա 'ի հաստատու-
թեան զօրութեան նորա ։

Օրհնեցէ՛ք զնա 'ի զօրութե նորա.
օրհնեցէ՛ք զնա 'ի բազում մեծու-
թեան նորա ։

Օրհնեցէ՛ք զնա 'ի ձայն օրհնու-
թեան. օրհնեցէ՛ք զնա սաղմոսիւք
և օրհնութեամբ ։

Օրհնեցէ՛ք զնա ցնծութբ. գովե-
ցէ՛ք զնա ուրախութեամբ։
Օրհնեցէ՛ք զնա 'ի բանս քաղցր.
գովեցէ՛ք զնա 'ի բարբառ լսելիս։
Օրհնեցէ՛ք զնա 'ի ձայն գոհութե.
ամ հոգիք օրհնեցէ՛ք զտէր։

Աղօթք Մանասէի թագաւորին։

ՏԷՐ ամենակալ՝ ած աբրահամու՝ իսահակայ՝ յակոբայ՝ և զաւակի նոցա արդարոց. ամենակալ տր թող զմեղս իմ։

Որ արարեր զերկինս և զերկիր՝ և զամ զարդ նոցա. ամենակալ տր"։

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամանի քոյ. փակեցեր զխորս, կնքեցեր ահաւոր և փառաւորեալ անուամբ քով. ամե"։

Որ ամ ինչ սարսի՝ և դողայ յերեսաց ահի զօրութեան քոյ. ամե"։

Անբաւ է մեծ վայելչութի փառաց սրբութեան քոյ. և սաստիկ է բարկութիւն սպառնալեաց քոց 'ի վր

մեղաւորաց · անչափ և անքննին են
ողորմութիւնք աւետեաց քոց · ամէ" ։
Դու տէր բարձեալ գթած, եր-
կայնամիտ, բազումողորմ · և ողջա-
նաս 'ի վերայ չարեաց մարդկան ·
ամենա ։
Դու ած՝ ոչ եղեր ապաշխարութի
վասն արդարոցն աբրահամու՝ իսա-
հակայ՝ և յակոբայ, որք ոչ մեղան
քեզ · ամենա ։
Այլ եղեր ապաշխարութի վասն
իմ մեղաւորիս · զի մեղայ աւելի
քան զաւազ ծովու · և բազմացան
անօրէնութիւնք իմ · ամէ" ։
Չեմ արժանի հայիլ · և տեսանել
զբարձրութիւնս երկնից, 'ի բազ-
մութենէ անօրէնութե իմոյ · ամէ" ։
Կորացեալ եմ ես 'ի բռնութենէ
կապանաց երկաթից, և ոչ գոյ ինձ
հանգիստ · ամէ" ։
Բարկացուցի զսրտմտութի՝ և զչար
առաջի քո արարի · կանգնեցի զպա
կեր՝ և բազմացուցի զցասումն ան-

ձին իմոյ. ամն'',
Եւ արդ տէր խոնարհեցուցանեմ
զծունր սրտի իմոյ, և հայցեմ 'ի
քաղցրութենէ քումմէ. ամն'':
Մեղայ տէր՝ մեղայ, և զանօրէնու֊
թիւնս իմ ես ինձէն գիտեմ. ամն'':
Աղաչեմ՝ և խնդրեմ 'ի քէն. թող
ինձ տէր, թող ինձ. և մի' կորու֊
սաներ զիս ընդ անօրէնութեան իմոյ.
ամէնա'':
Մի' յաւիտեան բարկանար ինձ տէր՝
և մի' յեշեր զչարիսն իմ. և մի' պար֊
տաւորեր զիս ընդ ինջեալսն 'ի ներ֊
քոյ երկրի չարեօք. ամն'':
Զի դու ած՝ ած ապաշխարողաց
ես. և յիս ցոյց զբարերարութիւն
քո, որ անարժան եմ. ամն'':
Կեցուսցես զիս ընդ բազում ողոր֊
մութեան քում. և ես օրհնեցից
զքեզ զամ աւուրս կենաց իմոց.
ամէնա'':
Զքեզ տէր օրհնեն ամ զուար֊
թունք երկնից. և քո են փառք

յաւիտեանս ամէն ։
փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգ" ։
Այժմ և միշտ, և յաւի" ։
Աղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն տէր՝
թող ինձ զմեղս իմ։
Բազումողորմ տէր՝ ողորմեաց ինձ։
Աստուած՝ քաւեա զիս զմեղաւորս
'ի մեղաց՝ և կեցո ։
Արարիչ իմ և յոյս աստուած՝ գը-
թեա յիս 'ի մեղուցեալ ծառայս. և
ողորմեա ինձ բազմամեղիս ։
Ամէնօրհնեալ սրբուհի և միշտ կոյս
ածածին մարիամ. բարեխօսեա առ
տէր վասն իմ մեղաւորիս ։
Ամենայն սուրբք այ՝ բարեխօսե-
ցէ՛ք առ հայր 'ի յերկինս վս մեր
մեղաւորացս ։
Քրիստոս որդի այ անոխակալ՝ ըն-
կալ զաղաչանս մեր. զի 'ի քեզ են
ապաւինեալ անձինք մեր ։
Յաղթօղ զօրութբ սուրբ և կեն-
դանարար և պատուական խաչի քո
տէր՝ պահպանեա զմեզ ։

Առաքեա՛ տէր զհրեշտակ խաղաղու-
թեան քո. որ եկեալ պահեսցէ ըզ-
մեզ անխռովս ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի։
Եւ մարդասիրութ̄բ քով յիշեա՛ ըզ-
մեզ տէր՝ յիշեա՛ զմեզ յորժամ գաս
արքայութ̄բ քով, և ողորմեա՛ց մեզ։

ԱՂՕԹԱՆՔ ԶՕՐԱՒՈՐՔ ԸՆԴԴԷՄ ԱՐՀԱՒՐԱՑ
ԳԻՇԵՐԱՅՆՈՑ. ՍՐԲՈՅՆ ԳՐԻԳՈՐԻ ՆԱՐԵԿԱՑՒՈՅ
ԱՍԱՑԵԱԼ։ ԲԱՆ, ԺԲ։

Ընկա՛լ քաղցրութեամբ տ̄ր ամ̄ե
հզօր՝ զդառնացողիս զաղաչա-
նս. մատի՛ր գթութ̄բ առ պատկա-
ռեալս դիմօք. փարատեա՛ ամենա-
պարգև՝ զամօթական տխրութ̄իս.
բա՛րձ յինէն ողորմած՝ զանըմբերե-
լի ծանրութիւնս. անջրպետեա՛ հը-
նա՛րաւոր՝ զմահացու կրթութ̄իս.
աւարեա՛ միշտ յաղթօղ՝ զխաբողին
հաճութիւնս. բացադրեա՛ վերնա-
յին՝ զմոլելոյն մառախուղ. կնքեա՛
կեցուցիչ՝ զկորուսչին ընթացմունս.
ցրուեա՛ ծածկատես՝ զըմբռնողին

չար գտմունս․ խորտակեա՛ անձինքն՝
զմարտողին դիմեցմունս ։ Տեառ֊
նագրեա՛ քո անուամբդ՝ զլուսան֊
ցոյց երդ յարկիս ․ պարփակեա՛ քո
ձեռամբդ՝ զառաստաղ տաճարիս ․
գծագրեա՛ քո արեամբդ՝ զմուտ
սեմոց սենեկիս ․ կերպացո՛ զքո նր֊
շանդ՝ ՚ի հետս ելից մաղթողիս․ամ֊
րացո՛ քո աջովդ՝ զհանգստեանս խոր֊
տիս ․ մաքրեսցես ՚ի հաղբից՝ զծած֊
կարան անկողնոյս ․ պահեսցես քո
կամօքդ՝ զտառապելոյ անձն հոգ֊
ւոյս ․ անխարդա՛խ արասցես՝ զքո
շնորհեալ շունչ մարմնոյս․կեցու֊
ցես շրջափակ՝ զպար զօրուդ երկ֊
նայնոյ․կարգեսցես ՚ի դիմի՝ ընդդէմ
դիւացն դասու ։ Տո՛ւր հանդիստ
բերկրութե մահահանգոյն նիրհ֊
ման ՚ի խորութեան գիշերիս, բա֊
րեխօսութբ և հայցուածովք սր֊
բուհւոյ ածածնիդ՝ և ամենայն
ընտրելոց ։ Ամփոփեալ պարուրեա՛
զպատուհան տեսութեց՝ զգայարա֊

նայս իմաստից՝ անզարհուրելի զե_
տեղմամբ՝ ՚ի ծփական խռովութեց,
կենցաղական զբաղմանց. անրջական
երազոց, խօլականաց ցնորից. միշ_
տակաւ քո յուսոյդ՝ անվնասելի
պաշտպանեալ: Եւ սթափեալ վե_
րստին ՚ի ննջմանէ ծանրութեց՝ ա_
մենազգաստ արթնութեամբ, հոգե_
նորոգ զուարթութե̃ ՚ի քեզ ար_
ձանացեալ, զայս ձայն մաղթանաց՝
բուրմամբ հաւատոց՝ քեզ ամե̃ն_
օրհնեալ թագաւոր փառաց ա̃նձա_
ռից, փառաբանողաց երկնագու_
մար խմբից երգակցեալ՝ յերկինս
առաքել: Ո ի դու փառաւորեալ
ես յամենայն արարածոց յաւի_
տեանս յաւիտենից. ամէն:

Նորին սրբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյն:

Բան, ՂԳ:

ԱԾ յաւիտենական, բարերար
և ամենակալ. ստեղծիչ
լուսոյ, և յօրինիչ գիշերոյ. կեանք

՚ի մահու և լոյս ՚ի խաւարի · յոյս
անյուսողաց և երկայնմտութիւն
տարակուսելոց ։ Որ ամենարուեստ
իմաստութեամբ քով դարձուցա-
նես յայգ զստուերս մահու · ան-
նուազ ծագումն և անմուտ արե-
գակն · քանզի ոչ զօրէ ծածկել ըզ-
փառս տէրութեան քո խաւար գի-
շերոյ ։ Որում կրկնի ծունր երկր-
պագութեան ամ՟ եղելոց երկնա-
ւորաց և երկրաւորաց և սանդա-
րամետականաց ։ Որ լսես զհեծուի
կապելոց , և հայիս յաղօթս խո-
նարհաց , և ընդունիս զխնդրուա-
ծս նոցա ։ Տ՛աստուած իմ և թա-
գաւոր իմ , կեանք իմ և ապաւէն
իմ · յոյս իմ և վստահութիւն իմ ·
յս՟ քս՟ ած՟ ամենայնի · Եդ հան-
գուցեալ ՚ի հոգիս սրբոց · մխիթա-
րութիւն վշտաց՝ և քաւարան մե-
ղուցելոց , որ գիտես զամենայն յա-
ռաջ քան զլինիլ նոցա ։ Նաքեա՛
զպահպանողական զօրութիւն աջոյ

քոյ, և փրկեա՛ զիս յերկիւղէ դի-
ւերի և 'ի դիւէ չարէ ։ Որպէս զի
զմիշտատակ սոսկալի և սուրբ քո
անուանդ մի՛շտ համբերել շրթամբք
հոգւոյ ըղձութեան շնչոյ, կեցից
պահպանեալ ի͞ք այնոսիկ՝ որք կար-
դան զքեզ 'ի բոլոր սրտէ ։ Եւ 'ի
դրոշմէ խաչի քոյոյ նշանիւդ, զոր աս-
տուածային արեամբ քով ներկել
նորոգեցեր, և 'ի նոյն շնորհ որդեգ-
րութե͞ զմեզ մկրտեցեր, և 'ի փառս
պատկերի քո նկարեալ յօրինեցեր
այսու պարգևօք ա͞ծականօք, ամա-
չեսցէ սատանայ · քակտեսցին մեքե-
նայքն · բարձցին որոգայթքն · պար-
տեսցին մարտուցեալքն · պակասես-
ցին զէնքն սայրասուրք · մերժես-
ցի մէգն · փարատեսցի խաւարն ·
մեկնեսցի մառախուղն ։ Բազուկ
քո հովանասցի, և աջ քո կնքես-
ցէ · վասն զի գթած ես և ողորմած ·
և անուն քո կոչեցեալ է 'ի վե-
րայ ծառայից քոց ։ Եւ քեզ ընդ

Հօր Հոգւովդ սրբով փառք և իշխանութիւն յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Նորին սրբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյ:
Բան, ԽԹ:

Որդի այ կենդանւոյ, օրհնեալդ յաւիտենայնի, Հօրդ ահաւորի անքննին ծնունդ. որ անկարանայ առ'ի քէն և ոչ ինչ: Որ 'ի ծագել անըստուեր նշուլից՝ ողորմութե քոյ փառացդ, հալին մեղք. հալածին դևք. ջնջին յանցանք. խզին կապանք. խորտակին շղթայք. կենդանանին մահացեալք. բժշկին հարուածք. ողջանան վէրք. քանդին ապականութիւնք. տեղի տան տխրութիւնք. նահանջին հեծութիւնք. փախնու խաւարն. մեկնի մէգն. մերժի մառախուղն, փարատի մռայլն. սպառի աղջամուղջն. վերանայ մութն. գնայ գիշերն. տարագրի տագնապն. չքանան չարիքն. հալածին

յուսահատութիւնքն ։ Այլ թա_
գաւորէ ձեռն քո ամենակալ, քա_
ւիչդ ամենայնի, որ ոչ եկիր կորու_
սանել զմարդկան հոգիս, այլ կե_
ցուցանել. թող ինձ զանթիւ չարի_
սըն իմ՝ բազում ողորմութեամբդ
քո։ Ո՛վ դու միայն ես յերկնի ան_
ձառ, և յերկրի անզննին. ՚ի սայր
գոյից, և յերզը ծագաց աշխարհի։
Սկիզբն ամենայնի, և յամենայնի
ամենայն լրմամբ, օրհնեալ ՚ի բար_
ձունս։ Այլ քեզ ընդ Հօր և Հոգ_
ւոյդ սրբոյ փառք՝ յաւիտեանս.
ամէն։

Աղօթք երաշխաւորեալ անձին հաստատեցելոյ ՚ի
Վս։ Արարեալ Տեառն Ներսէսի Շնոր_
հալւոյ Հայոց Կաթողիկոսի։

Հաւատով խոստովանիմ, և եր_
կիր պագանեմ քեզ՝ Հայր և
Որդի և սբ Հոգի. անեղ և անմահ
բնութիւն. արարիչ հրեշտակաց և
մարդկան և ամենայն եղելոց. ողոր_

մեա՛ քո արարածոց, և ինձ բազմա-
մեղիս ։

Հաւատով խոստովանիմ, և երկիր պագանեմ քեզ՝ անբաժանելի լոյս, միասնական ս՟բ Երրորդութիւն և մի Ա՟ծութիւն. արարիչ լուսոյ և հալածիչ խաւարի. հալածեա՛ ՚ի հոգւոյ իմմէ զխաւար մեղաց և անգիտութ՟ե. և լուսաւորեա՛ զմի-տս իմ ՚ի ժամուս յայսմիկ՝ աղօ-թել քեզ ՚ի հաճոյս, և ընդունիլ ՚ի քէն զխնդրուածս իմ. և ողոր"։

Հա՛յր երկնաւոր ա՟ծ ճշմարիտ՝ որ առաքեցեր զորդիդ քո սիրելի ՚ի խնդիր մոլորեալ ոչխարին. մեղայ յերկինս և առաջի քո. ընկա՛լ զիս որպէս զանառակ որդին. և զգեցո՛ ինձ զպատմուճանն զառաջին զոր մերկացայ մեղօք. և ողոր ։

Որդի՛ ա՟յ ա՟ծ ճշմարիտ՝ որ խոնար-հեցար ՚ի հայրական ծոցոյ՝ և առեր զմարմին ՚ի ս՟բյ կուսէն Մարիամայ վ՟ս մերոյ փրկութ՟ե. խաչեցար՝ և

թաղեցար՝ և յարեար 'ի մեռելոց ․
և համբարձար փառօք առ հայր ․
մեղայ յերկինս և առաջի քո ․ մի-
ջեա՛ զիս որպէս զաւազակն յորժամ
գաս արքայութ՜բ քով ․ և ողոր ։
Հոգի՛ ո՜յ աստուած ճշմարիտ՝ որ ի-
ջեր 'ի յորդանան, և 'ի վերնատու-
նըն․ և լուսաւորեցեր զիս մկրտու-
թեամբ ս՜բ աւազանին․ մեղայ յեր-
կինս և առաջի քո ․ մաքրեա՛ զիս
վերստին աստուածային հրով քով՝
ո՜պ հրեղէն լեզուօք զառաքեալսն․
և ողոր՛՛ ։
Ընե՛ղ բնութիւն մեղայ քեզ՝ մտօք
իմովք՝ հոգւով և մարմնով իմով․
մի՛ յիշեր զմեղս իմ զառաջինս՝ վ՜ս
անուանդ քում սրբոյ ․ և ողոր՛՛ ։
Տեսող ամենայնի մեղայ քեզ՝ խոր-
հրդով՝ բանիւ և գործով ․ ջնջեա՛
զձեռագիր յանցանաց իմոց՝ և գր-
րեա՛ զանուն իմ 'ի դպրութեան
կենաց ․ և ողոր՛՛ ։
Քննօ՛ղ գաղտնեաց մեղայ քեզ՝

կամաց եւ ակամայ՝ գիտութեամբ եւ
անգիտութբ. Թողութիւն շնորհեա՛
մեղաւորիս. զի 'ի ծննդենէ սուրբ
աւազանին մինչեւ ցայսօր մեղուցեալ
եմ՝ առաջի աստուածութեդ քոյ,
զդայարանօք իմովք՝ եւ ամենայն ան-
դամօք մարմնոյս. եւ ողոր″ :

Ամենախնամ տէր՝ դիր պահապան
աչաց իմոց զերկիւղ քո սբ՝ ոչ եւս
հայիլ յարատ. եւ ականջաց իմոց՝
ոչ ախորժել լսել զբանս չարութե.
եւ բերանոյ իմոյ՝ ոչ խօսիլ զստու-
թիւն. եւ սրտի իմոյ ոչ խորհիլ ըզ-
չարութի. եւ ձեռաց իմոց՝ ոչ գոր-
ծել զանիրաւութի. եւ ոտից իմոց՝
ոչ գնալ 'ի ճանապարհս անօրէ-
նութեան. այլ ուղղեա՛ զշարժումն
սոցա լինել ըս պատուիրանաց քոց
յամենայնի. եւ ողոր :

Հուր կենդանի քս՝ զհուր սիրոյ
քոյ՝ զոր արկեր յերկիր՝ բորբոքեա՛
յանձն իմ. զի այրեսցէ զախտ հոգ-
ւոյ իմոյ. եւ սրբեսցէ զխիղճ մտաց

իմոց. և մաքրեսցէ զմեղս մարմնոյ
իմոյ. և վառեսցէ զլոյս գիտութե
քոյ 'ի սրտի իմում. և ողոր:
Իմաստութի̅ Հօր յա̅՝ տուր ինձ զի-
մաստութիւն, զբարիս խորհել՝ և
խօսել՝ և գործել առաջի քո յա̅մ
ժամ. 'ի չար խորհրդոց՝ 'ի բանից
և 'ի գործոց փրկեա՛ զիս. և ողոր:
Կամեցօ՛ղ բարեաց տէր կամարար՝
մի՛ թողուր զիս 'ի կամս անձին իմոյ
գնալ. այլ առաջնորդեա՛ ինձ լինել
միշտ ը̅ս կամաց քոց բարեսիրաց. և":
Երկնաւո՛ր թագաւոր, տուր ինձ զար-
քայութի̅ քո՝ զոր խոստացար սիրե-
լեաց քոց. և զօրացո՛ զսիրտ իմ. ա-
տել զմեղս, և սիրել զքեզ միայն,
և առնել զկամս քո. և ողոր":
Խնամօ՛ղ արարածոց պահեա՛ նշա-
նաւ խաչիքոյ զհոգի և զմարմին իմ.
'ի պատրանաց մեղաց՝ 'ի փորձութե̅ց
դիւաց՝ և 'ի մարդոց անիրաւաց,
և յամենայն վտանգից հոգւոյ և
մարմնոյ. և ողոր":

Պահապան ամենեցուն Քրիստոս՝ աջ քո հովանի
լիցի ՚ի վերայ իմ ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի.
՚ի նստել ՚ի տան, ՚ի գնալ ՚ի ճանա-
պարհ, ՚ի ննջել և ՚ի յառնել. զի մի՛
երբէք սասանեցայց. և ողոր՛

Տէր իմ՝ որ բանաս զձեռն քո, և
լնուս զամենայն արարածս ողորմութեամբ
քով. քեզ յանձն առնեմ զանձն
իմ. դու հոգա՛, և պատրաստեա՛
զպէտս հոգւոյ և մարմնոյ իմոյ՝
յայսմհետէ մինչև յաւիտեան. և ող՛։

Դարձուցիչ մոլորելոց՝ դարձո զիս
՚ի չար սովորութեանց իմոց ՚ի բարի սո-
վորութի. և բևեռեա ՚ի հոգի իմ
զսոսկալի օր մահուն, և զերկիւղ
գեհենոյն, և զսէր արքայութեան.
զի զղջացայց ՚ի մեղաց՝ և գործեցից
զարդարութիւն. և ողոր՛։

Աղբիւր անմահութեան՝ աղբերացո ՚ի
սրտէ իմմէ զարտասուս ապաշխա-
րութեան որպէս պոռնկին. զի լուացից
զմեղս անձին իմոյ՝ յառաջ քան զե-
լանելն իմ յաշխարհէս. և ողոր՛։

Պարգևիչ ողորմութեան՝ պարգևեա
ինձ ուղղափառ հաւատով, և բա_
րի գործովք, և սբ. մարմնոյ և արեան
քոյ հաղորդութեամբ գալ առ քեզ. և":
Տէր բարերար տէր՝ հրեշտակի բարւոյ
յանձն արասցես զիս, քաղցրութեամբ
աւանդել զհոգի իմ, և անխռով
անցուցանել ընդ չարութիւն այսոցն՝ որք
են ՚ի ներքոյ երկնից. և ողոր":
Լոյս ճշմարիտ Քս՝ արժանաւորեա
զհոգի իմ ուրախութեամբ տեսա_
նել զլոյս փառաց քոց ՚ի կոչման
աւուրն. և հանգչել յուսով բա_
րեաց յօթևանս արդարոց՝ մինչև
յօր մեծի գալստեան քոյ. և ողոր:
Դատաւոր արդար՝ յորժամ գաս
փառօք հօր՝ դատել զկենդանիս և
զմեռեալս, մի՛ մտաներ ՚ի դատաս_
տան ընդ ծառայիս քում. այլ փրկեա
զիս ՚ի յաւիտենական հրոյն, և լսե_
լի՛ արա ինձ զերանաւէտ կոչումն
արդարոցյերկնից արքայութիդ. և":
Ամենողորմ տէր՝ ողորմեա ամենայն

հաւատացելոց ՚ի քեզ. իմոց և օ-
տարաց՝ ծանօթից և անծանօթից՝
կենդանեաց և մեռելոց. շնորհեա՛ և
թշնամեաց իմոց և ատելեաց զթո-
ղութի որ առիս յանցանաց. և դար-
ձո՛ զնոսա ՚ի չարեացն, զոր ունին
վասն իմ. զի ողորմութեան քում
արժանի եղիցին. և ողոր ։

փառաւորեա՛լ տէր՝ ընկա՛լ զաղա-
չանս ծառայիս քո՝ և կատարեա՛ ՚ի
բարի զխնդրուածս իմ. բարեխօ-
սութեամբ սրբուհւոյ Ածածնին՝
և Յօհաննու մկրտչին՝ և սրբյն Ստե-
փաննոսի նախավկային՝ և սրբյն Գր-
րիգորի մերոյ լուսաւորչին. և սրր-
բոց Առաքելոց՝ և Մարգարէից՝ և
Վարդապետաց՝ և Մարտիրոսաց
և սրբց Հայրապետաց՝ և Ճգնաւո-
րաց՝ և Կուսանաց, և ամենայն սրբց
քոց, երկնաւորաց և երկրաւորաց.
Եւ քեզ փառք և երկրպագութի
անբաժանելի որ Երրորդութեդ՝
յաւիտեանս յաւիտենից. Ամէն ։